STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 106.) ***BESLUIT*** *van den* 15*den April* 1899, *bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *van de goedkeuring door* Nederland *der verlenging met een jaar, te weten tot* 31 *Januari* 1900, *van de bevoegdheden der gemengde* Egyptische *rechtbanken.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Overwegende, dat Wij hebben toegestemd in de verlenging van de bevoegdheden der gemengde *Egyptische* rechtbanken met een jaar, te weten tot 31 Januari 1900;

Gelet op artikel 2 der wet van 6 December 1898 (*Staatsblad* n°. 254);

Gezien het Khediviaal besluit van 31 Januari 1899, krachtens hetwelk de termijn voor de verlenging der voorzegde bevoegdheden op 1 Februari daaraanvolgende is aangevangen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van 13 April 1899, Directie van het Protocol, n°. 4029;

Hebben goedgevonden en verstaan:

de bekendmaking van voorzegde verlenging te bepalen door plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad.*

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn belast, ieder voor zooveel hem aangaat, met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

Amsterdam, den 15den April 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
W. H. DE BEAUFORT.

Uitgegeven den *negen en twintigsten* April 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

DÉCRET.

Nous, Khédive d'Egypte,

Vu le Règlement d'Organisation Judiciaire pour les procès mixtes et notamment l'art. 40 du titre III;

Vu les décrets du 6 janvier 1881, 28 janvier 1882, 28 janvier 1883, 19 janvier 1884, 31 janvier 1889, 3 février 1890, 29 janvier 1894, prorogeant successivement jusqu'au 1er février 1899 le terme de la première période judiciaire des Tribunaux mixtes égyptiens;

Considérant que Notre Gouvernement et les Gouvernements des Puissances intéressées sont convenus de prolonger pour une année les pouvoirs des dits tribunaux;

Sur la proposition de Notre Ministre de la Justice et l'avis conforme de Notre Conseil des Ministres,

DÉCRÉTONS:

Article premier.

Les pouvoirs des tribunaux égyptiens mixtes sont prolongés d'un an, c'est à dire jusqu'au 31 janvier 1900.

Art. 2.

Nos Ministres de la Justice et des Affaires Étrangères sont chargés de l'exécution du présent décret.

Fait au Palais de Mountazah, le 31 janvier 1899.

Abbas Hilmi.

Par Le Khédive,

Le *Président du Conseil des Ministres*,

Moustapha Fehmy.

Le Ministre des Affaires Etrangères,

Boutros Ghali.

Le Ministre de la Justice,

Ibrahim Fouad.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 107.) ***BESLUIT*** *van den 17den April 1899, tot nadere wijziging van het algemeen reglement voor den dienst en het vervoer op de spoorwegen, bedoeld in artikel 1 der wet van 28 October 1889 (Staatsblad n°. 146), vastgesteld bij Koninklijk besluit van 26 Mei 1890 (Staatsblad n°. 93), zoals dit laatstelijk werd gewijzigd en aangevuld bij Koninklijk besluit van 25 Juli 1894 (Staatsblad n°. 138).*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid van 28 Februari 1899, n°. 182, Afdeeling Handel en Nijverheid;

Gezien het Koninklijk besluit van 26 Mei 1890 (*Staatsblad* n°. 93), zooals dit laatstelijk werd gewijzigd en aangevuld bij Koninklijk besluit van 25 Juli 1894 (*Staatsblad* n°. 138);

Den Raad van State gehoord (advies van 21 Maart 1899, n°. 13);

Gelet op het nader rapport van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid van 13 April 1899, n°. 186, Afdeeling Handel en Nijverheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

met ingang van 1 October 1899:

I. Artikel 90, eerste lid, van deel A van het algemeen reglement voor den dienst en het vervoer op de spoorwegen, bedoeld in artikel 1 der wet van 28 October 1889 (*Staatsblad* n°. 146), vastgesteld bij Koninklijk besluit van 26 Mei 1890 (*Staatsblad* n°. 93), gewijzigd bij Koninklijk besluit van 19 April 1892 (*Staatsblad* n°. 90), gewijzigd en aangevuld bij Koninklijk besluit van 25 Juli 1894, (*Staatsblad* n°. 138) te vervangen door de navolgende bepalingen:

„De dienst- en rusttijden van de beambten en bedienden der

spoorwegdiensten, belast met de uitoefening van den dienst of met de zorg voor het veilig verkeer worden, behoudens buitengewone omstandigheden, als volgt geregeld:

a. voor stations-beambten en -bedienden (als: wissel-, seinhuis- en overwegwachters, rangeerders, telegrafisten), wier diensten naar het oordeel van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid, bestuurders van den spoorwegdienst gehoord, medebrengen, dat zij onafgebroken inspannenden arbeid te verrichten hebben, mag:

1°. geen diensttijd meer bedragen dan tien (10) achtereenvolgende uren;

2°. in elk etmaal de gezamenlijke duur van de diensttijden niet meer bedragen dan tien (10) uren;

b. voor alle andere mag:

1°. geen diensttijd meer bedragen dan zestien (16) achtereenvolgende uren;

2°. in elk tijdvak van drie achtereenvolgende etmalen de gezamenlijke duur van de diensttijden niet meer bedragen dan twee en veertig (42) uren;

3°. in elk tijdvak van veertien achtereenvolgende etmalen de gezamenlijke duur van de diensttijden niet meer bedragen dan honderd acht en zestig (168) uren,

c. voor de onder *a* en onder *b* bedoelde beambten en bedienden moet tusschen elke twee opvolgende diensttijden een onafgebroken rusttijd worden gelaten van ten minste tien (10) uren, waarin zij geheel vrij zijn van elken dienst en van elke bemoeienis met den spoorweg;

d. boven dezen onafgebroken rusttijd moeten gedurende den diensttijd de noodige korte tijden van rust voor het gebruiken der maaltijden worden toegestaan.

„Onder diensttijd wordt in het vorige lid verstaan de tijdruimte, gelegen tusschen het oogenblik, waarop de beambte of bediende aanwezig moet zijn om zijn dienst te beginnen, en dat, waarop hij zijn werk kan verlaten tot het genieten van den onder *c* genoemden onafgebroken rusttijd; onder etmaal het tijdsverloop van middernacht tot middernacht. Onder buitengewone omstandigheden worden niet begrepen zoodanige omstandigheden en bijzondere dienstverrichtingen als door bestuurders van den spoorwegdienst hadden kunnen worden voorzien.

„Behalve de onder *c* en *d* van het eerste lid bedoelde rusttijden moeten alle in dat lid bedoelde beambten en bedienden ten minste zes en twintig (26) dienstvrije tijden in het jaar genieten, waarvan ten minste acht (8) met een Zondag of algemeen erkenden Christelijken feestdag moeten samenvallen. Behoort echter een beambte of bediende tot een kerkgenootschap, dat den wekelijkschen rustdag niet op Zondag viert, dan moeten, wanneer hij aan bestuurders van den spoorwegdienst zijn verlangen daartoe heeft te kennen gegeven, laatstbedoelde dienstvrije tijden samenvallen met den dag, welke door zijn kerkgenootschap als wekelijksche rustdag is aangenomen. De duur van elk der dienstvrije tijden moet, indien zij niet onafgebroken op elkander volgen, ten minste dertig (30) uur bedragen; volgen eenige dienstvrije tijden elkander op, dan moet de duur van elk dier tijden ten minste vier en twintig (24) uur bedragen.

„Onze Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid is bevoegd van de bepalingen van het eerste en van het derde lid geheel, ten deele of voorwaardelijk ontheffing te verleenen voor de beambten en bedienden van minder belangrijke stations, halten en posten, zoomede voor die beambten en bedienden, welke gedurende hun diensttijd niet onafgebroken werkzaam zijn of ten opzichte van wie handhaving van die bepalingen niet in het belang van de behoorlijke uitoefening der spoorwegdiensten of van de veiligheid van het verkeer vereischt wordt."

II. Artikel 93, tweede lid, van deel A van gemeld algemeen reglement te lezen:

„Door „gedurende den dienst en diensttijd" wordt, uitgenomen in het eerste, tweede, derde en vierde lid van art. 90 van deel A van dit reglement, verstaan de tijd verloopende van het afrijden van den vroegsten trein des voormiddags tot den laatsten des namiddags."

Onze Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* geplaatst en in afschrift aan den Raad van State medegedeeld zal worden.

Amsterdam, den 17den April 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,
C. LELY.

Uitgegeven den *vijfden* Mei 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 108.) ***BESLUIT*** *van den* 17*den April* 1899, *tot wijziging van het programma voor het examen ter verkrijging eener* akte *van bekwaamheid voor huis- en schoolonderwijs in de nuttige handwerken voor meisjes en van het programma voor het examen ter verkrijging eener* aanteekening, *bevoegdheid verleenende tot het geven van huis- en schoolonderwijs in genoemd vak.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 1 Maart 1899, n°. 1103[3], afd. Onderwijs;

Overwegende, dat wijziging wenschelijk is van het bij Koninklijk besluit van 27 Juni 1892 (*Staatsblad* n°. 164) vastgestelde programma I voor het examen, bedoeld in art. 65*bis* der wet van 17 Augustus 1878 (*Staatsblad* n°. 127), zooals die is gewijzigd bij de wet van 8 December 1889 (*Staatsblad* n°. 175), ter verkrijging eener *akte* van bekwaamheid voor huis- en schoolonderwijs in het vak, vermeld onder *k* in art. 2 der eerstvermelde wet; alsmede van het bij Koninklijk besluit van 17 December 1890 (*Staatsblad* n°. 183) vastgestelde programma C voor het examen ter verkrijging eener *aanteekening*, bedoeld in art. 60, derde lid, der wet van 17 Augustus 1878 (*Staatsblad* n°. 127), zooals die is gewijzigd bij de wet van 8 December 1889 (*Staatsblad* n°. 175), bevoegdheid verleenende tot het geven van huis- en schoolonderwijs in het vak, vermeld onder *k* in art. 2 der eerstvermelde wet;

Den Raad van State gehoord (advies van 4 April 1899, n°. 8);

Gelet op het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 14 April 1899, n°. 1955, afd. Onderwijs;

Hebben goedgevonden en verstaan, te bepalen:

1°. dat het bij Koninklijk besluit van 27 Juni 1892 (*Staatsblad* n°. 164) vastgestelde programma I en het bij Koninklijk besluit van 17 December 1890 (*Staatsblad* n°. 183) vastgestelde programma C zullen gelezen worden als volgt:

De vereischten zijn:

Bedrevenheid in:

het knippen:

a. knippen van sloop, zijzak, kinder- en vrouwenrok, mans-, vrouwen- en kinderhemd, mans-, vrouwen-, jongens- en meisjesbroek, kinderschortje, alle van een eenvoudig model;

b. naknippen van onderkleeding naar gegeven model;

het naaien:

a. uitvoeren der bewerkingen, voorkomende aan de bij het knippen genoemde voorwerpen;

b. inzetten van rechthoekige stukjes in effen, gestreepte, geruite en gebloemde katoenen, linnen en wollen stoffen;

c. maken van duidelijke, eenvoudige letters en cijfers met kruis- en stiksteek;

het breien:

a. breien van eene kous, ook met los voetblad, of sok en van een vrouwenborstrok;

b. inbreien van een hiel met kleinen hiel, van eene zool en van rechthoekige stukjes;

c. uit het hoofd breien van den gewonen patentsteek en van twee open werkjes en twee kantjes ter keuze van de adspirant;

het stoppen:

a. stoppen van breiwerk;

b stoppen van een gaatje in gewoon en gekeperd linnen, met linnen- en keperstop; en van eene rechte scheur, schuine insnijding en winkelhaak met linnenstop;

het mazen:

mazen van breiwerk met rechte en averechte steken, van opzet- en afkantsteken, minderingen en meerderingen, teen, grooten en kleinen hiel;

het teekenen op het bord:

eenvoudig teekenen op het bord, maar alleen van hetgeen strikt noodig is bij het klassikaal onderwijs in de nuttige handwerken voor meisjes aan leerlingen van eene lagere school.

Juiste denkbeelden omtrent het geven van grondig, ook klassikaal, onderwijs in de nuttige handwerken voor meisjes.

2°. dat dit besluit voor het eerst zal worden toegepast bij de in 1900 te houden examens, waarvoor dit programma tot leiddraad strekt.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Amsterdam, den 17den April 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *acht en twintigsten* April 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 109.) ***BESLUIT*** *van den* 17*den April* 1899, *bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *van de door de Telegraafadministratiën van* Nederland *en* Groot-Britannië *respectievelijk te* 's Gravenhage *den* 13*den Maart* 1899 *en te* Londen *den* 13*den Februari daar te voren onderteekende overeenkomst ter uitvoering van het op* 5 *April* 1898 *tusschen evengenoemde Staten gesloten verdrag betreffende den medeeigendom, alsmede het gemeenschappelijk onderhoud en gebruik van de onderzeesche electrische kabels, die de kusten dier Staten verbinden* (Staatsblad 1898, *n°.* 270).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de door Ons goedgekeurde door de Telegraafadministratiën van *Nederland* en *Groot-Britannië* respectievelijk te *'s Gravenhage* den 13den Maart 1899 en te *Londen* den 13den Februari daar te voren onderteekende overeenkomst ter uitvoering van het op 5 April 1898 tusschen evengenoemde Staten gesloten verdrag betreffende den medeeigendom, alsmede het gemeenschappelijk onderhoud en gebruik van de onderzeesche electrische kabels, die de kusten dier Staten verbinden (*Staatsblad* 1898 n°. 270), van welke overeenkomst een afdruk aan dit besluit gehecht is;

Overwegende dat die overeenkomst door Ons en *Groot-Britannië* is bekrachtigd;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 14den April 1899, n°. 4435, directie van het Protocol;

Hebben goedgevonden en verstaan, de bekendmaking van meergenoemde overeenkomst te bevelen door plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, worden belast, ieder voor zooveel hem betreft, met de uitvoering der bepalingen in meergenoemde overeenkomt vervalt.

Amsterdam, den 17den April 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

W. H. DE BEAUFORT.

Uitgegeven den *negen en twintigsten* April 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

OVEREENKOMST, betreffende het telegraafverkeer tusschen Nederland en het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Ierland, langs de rechtstreeksche onderzeesche kabels.

Krachtens artikel 17 van het Internationaal telegraafverdrag van St. Petersburg dd. 10/22 Juli 1875, zijn de ondergeteekenden, behoudens de goedkeuring van de wederzijdsche Regeeringen, voor zooveel noodig, overeengekomen hetgeen volgt:

I.

Tot dat onderling anders zal worden overeengekomen, zullen de kosten voor gewone telegrammen, gewisseld tusschen Nederland en het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Ierland gelijkelijk per woord worden vastgesteld, namelijk in Nederland 10 cent en in het Vereenigd Koninkrijk 2 d. met een minimum van 50 cent per telegram in Nederland en 10 d. in het Vereenigd Koninkrijk.

Van het door de Staatstelegraaf-administratie van elk land van oorsprong ingevorderde bedrag per woord, zal van af den 1sten Januari 1897 genomen worden:

AGREEMENT concerning the telegraphic correspondence between the Netherlands and the United Kingdom of Great-Britain and Ireland, over the direct submarine cables.

By virtue of article 17 of the International Telegraph Convention of St. Petersburg of 10/22 Juli 1875, the undersigned, subject to the approval of the respective Governments, if required, have agreed as follows.

I.

Until otherwise mutually agreed, the charge for ordinary telegrams exchanged between the Netherlands and the United Kingdom of Great-Britain and Ireland shall be fixed uniformly by word, viz., in the Netherlands at 10 cents, in the United Kingdom at 2 d. with a minimum of 50 cents per telegram in the Netherlands and 10 d. in the United Kingdom.

From the amount per word, collected by the State Telegraph Administration of each country of origin, there sall be deducted from the 1st of January 1897:

10 centimes als kabeltaks, gelijkelijk te verdeelen tusschen de twee Staatstelegraaf-Administratiën;

4 centimes als eindtaks voor Nederland, en

6 centimes als eindtaks voor het Vereenigd Koninkrijk.

Elke Staatstelegraaf-Administratie zal de geheele som, welke zij zal hebben ingevorderd, behouden, met inbegrip van de kosten voor vooruitbetaalde antwoordtelegrammen en andere nevenkosten.

Echter zal Nederland aan het Vereenigd Koninkrijk 11 centimes per woord uitkeeren voor de naar het Vereenigd Koninkrijk overgeseinde Nederlandsch-Britsche telegrammen, en het Vereenigd Koninkrijk zal aan Nederland 9 centimes per woord uitkeeren voor de naar Nederland overgeseinde Nederlandsch-Britsche telegrammen.

Het minimum bedrag van 50 cent of 10 d. per telegram, zal verdeeld worden in reden van 9 voor Nederland en 11 voor het Vereenigd Koninkrijk.

II.

Nederlandsch-Britsche telegrammen, welke op verzoek van den afzender van den rechtstreekschen weg worden afgeleid zullen onderworpen zijn aan de taksen en bepalingen van het Internationaal Telegraafverdrag van St. Petersburg en van het daarbij behoorend dienstreglement.

10 centimes as cable rate to be equally divided between the two State Telegraph Administrations;

4 centimes as terminal rate for the Netherlands, and

6 centimes as terminal rate for the United Kingdom.

Each State Telegraph Administration shall retain the entire sum which it shall have collected, including the charges for reply-paid telegrams and other accessory charges.

Nevertheless the Netherlands shall credit the United Kingdom with 11 centimes per word in respect of Netherland-British telegrams, transmitted to the United Kingdom and the United Kingdom shall credit the Netherlands with 9 centimes per word, in respect of Netherland-British telegrams transmitted to the Netherlands.

The minimum charge of 50 cents or 10 d. per telegram shall be divided in the proportion of 9 for the Netherlands and 11 for the United Kingdom.

II.

Netherland-British telegrams which, at the request of the sender, are diverted from the direct route, shall be subject to the rates and provisions of the International Telegraph Convention of St. Petersburg, and of the Service Regulations thereto annexed.

Nederlandsch-Britsche telegrammen, welke tengevolge van storing op den rechtstreekschen weg tusschen Nederland en het Vereenigd Koninkrijk over het net van eene andere Administratie worden verzonden, zullen niet onderworpen zijn aan eene verhoogde taks, zullende de kosten van doorzending over het net van zoodanige andere Administratie gedragen worden door de Staatstelegraaf-Administratie, wier landlijnen gestoord zijn, en gezamenlijk door de Nederlandsche en Britsche Administratiën, ingeval de onderzeesche kabels gestoord zullen zijn.

Geen der bepalingen van dit artikel zal kunnen worden uitgelegd als aan te tasten de vrijheid van het Vereenigd Koninkrijk om overeenkomsten aan te gaan met Frankrijk, België of Duitschland, of met alle deze landen omtrent de behoorlijke verdeeling van de gelden voortgesproten uit de kabeltaksen wegens telegrammen verzonden over de Britsch-Fransche, Britsch-Belgische of Britsch-Duitsche kabels of als te vernietigen eenig recht hetwelk het, krachtens zijn eigendom in deze kabels zelf moge bezitten, om een gedeelte of het geheel van de bedoelde gelden te ontvangen.

III.

De bepalingen van het Internationaal Telegraafverdrag van St. Petersburg en van het daarbij behoorende dienstreglement,

Netherland-British telegrams which in consequence of interruption of the direct route between the Netherlands and the United Kingdom are sent over the system of any other Administration, shall not be subjected to any additional charge, the cost of transit over the system of such other administration being borne by the State Telegraph Administration whose land lines are interrupted, and by the Netherland and British Administrations jointly in case the submarine cables shall be interrupted.

Nothing in this article is to be interpreted as affecting the liberty of the United Kingdom to enter into arrangements with France, Belgium or Germany, or all of them, for the due apportionment of the moneys derived from the cable-rates on messages passing over the British-French, British-Belgian, and British-German cables, or as nullifying any right, which by reason of her ownership in these cables, she may herself possess, to receive a portion, or the whole, of the moneys in question.

III.

The provisions of the International Telegraph Convention of St. Petersburg and of the Service Regulations thereto

zooals zij reeds herzien zijn of zooals zij door toekomstige Internationale Conferentiën kunnen worden herzien, worden toepasselijk verklaard op het verkeer tusschen Nederland en het Vereenigd Koninkrijk, ten aanzien van alles, wat niet door de tegenwoordige overeenkomst is geregeld.

annexed, as already revised or as they may be revised by future International Conferences, are declared applicable to the intercourse between the Netherlands and the United Kingdom in all that is not regulated by the present agreement.

IV.

Het Vereenigd Koninkrijk belast zich voor gemeenschappelijke rekening van de beide landen met de zorg voor het deugdelijk onderhoud van de onderzeesche kabels en zal tot dat einde een voldoend kabelschip en den noodigen kabelvoorraad beschikbaar houden.

Als huur van het kabelschip, met inbegrip van de kosten van bemanning en van alle kosten van beschadiging van of andere ongevallen ter zee met het schip, zal Nederland aan het Vereenigd Koninkrijk gedurende den tijd, dat het schip tot herstel van de onderzeesche kabels in dienst is, 37 ponden en 10 shillings sterling per dag betalen of zoodanig hooger bedrag als onderling zal worden overeengekomen.

Bovendien zullen de beide landen voor gelijke deelen de verdere kosten voor kabel, kabelbehoeften, kolen, meeren, ontmeeren, loodsgelden en rechten enz. betalen.

Indien het te eeniger tijd noodig mocht zijn, een kabelschip te huren, doordien het aan de Britsche Staatstelegraaf-

IV.

The United Kingdom charges itself at the joint expense of the two countries with the care of the proper maintenance of the cables and shall for this purpose keep at its disposal a suitable cableship and the necessary cable.

As hire of the cableship including the cost of the crew and of all costs of damage or other marine casualties to the ship, the Netherlands shall pay to the United Kingdom, during the time that the ship is in commission for the repair of the submarine cables, 37 pounds and 10 shillings sterling per day, or such higher sum as may be mutually agreed upon.

Moreover the two countries shall pay in equal shares the further cost of cable, cable stores, coals, mooring, unmooring, pilotage and dues, etc.

If at any time it should be necessary to hire a cableship in consequence of the cableship belonging to the British State

Administratie toebehoorend kabelschip niet gebruikt kan worden, zullen de kosten van het huren gelijkelijk door de beide landen gedragen worden.

V.

De tegenwoordige overeenkomst wordt geacht in werking te zijn getreden tegelijk met het Verdrag tusschen Nederland en het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Ierland betreffende den aankoop door Nederland van den halven eigendom van de twee kabels van Lowestoft en van Benacre naar Zandvoort.

Zij zal van kracht blijven voor een onbepaalden tijd en tot een termijn van zes maanden, te rekenen van den dag, waarop zij door een der contracteerende partijen zal worden opgezegd.

Gedaan in dubbel en geteekend te Londen den 13den Februari 1899 en te 's-Gravenhage den 13den Maart 1899.

HAVELAAR,

Directeur-Generaal der Posterijen en Telegraphie.

Telegraph Administration not being available, the cost of hiring shall be borne equally by the two countries.

V.

The present agreement shall be considered to have come in force at the same time as the Convention between the Netherlands and the United Kingdom of Great-Britain and Ireland concerning the purchase by the Netherlands of one half of the property in the two cables from Lowestoft and from Benacre to Zandvoort.

It shall remain in force for an indefinite time, and for a term of six months from the day on which it shall have been denounced by one of the contracting parties.

Done in duplicate and signed in London on the 13th Februari 1899 and at the Hague on the 13th March 1899.

NORFOLK,

Postmaster-General of the United Kingdom of Great-Britain and Ireland.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 110.) ***BESLUIT*** *van den 22sten April* 1899, *tot wijziging van het Reglement voor 's Rijks veeartsenijschool, vastgesteld bij het Koninklijk besluit van den 25sten Mei* 1894 (*Staatsblad* n°. 65).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Overwegende, dat wijziging van het Reglement voor 's Rijks veeartsenijschool, vastgesteld bij het Koninklijk besluit van den 25sten Mei 1894 (*Staatsblad* n°. 65) noodzakelijk is;

Gezien de wet van den 8sten Juli 1874 (*Staatsblad* n°. 99), tot regeling van het onderwijs in de veeartsenijkunde en van de voorwaarden tot verkrijging van het diploma van veearts;

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van den 15den Maart 1899, n°. 1435', afdeeling Landbouw;

Den Raad van State gehoord (advies van den 11den April 1899, n°. 13);

Gelet op het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van den 18den April 1899, n°. 2050, afdeeling Landbouw;

Hebben goedgevonden en verstaan:

met ingang van 1 September 1899 te bepalen:

Artikel I.

Artikel 10 van het Reglement voor 's Rijks veeartsenijschool vervalt.

Artikel II.

In artikel 22 van genoemd Reglement vervallen de woorden „indien zij niet overeenkomstig artikel 24, eerste lid, wenschen mede te dingen naar plaatsing als inwonend leerling."

Artikel III.

Artikel 23 en artikel 24 van genoemd Reglement vervallen.

Artikel IV.

Artikel 25 van genoemd Reglement wordt gelezen als volgt: „De leerlingen betalen jaarlijks als bijdrage voor onderwijs f 100, te voldoen in twee gelijke termijnen op de dagen, dat de winter- en de zomercursus een aanvang nemen."

Artikel V.

In artikel 26 van genoemd Reglement vervallen de woorden: „de inwonende bovendien van de noodige kleederen en linnengoed."

Artikel VI.

Artikel 29, eerste lid, van genoemd Reglement wordt gelezen als volgt: „Bij herhaald onordelijk gedrag gedurende de lessen of bij onzedelijk of onbetamelijk gedrag en bij wederkeerende ongehoorzaamheid aan de reglementaire voorschriften in het algemeen, kan de raad van bestuur aan den Minister van Binnenlandsche Zaken voorstellen, eenen leerling van de school te verwijderen en kan de directeur eenen toehoorder de verdere bijwoning van lessen ontzeggen."

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Lipburg, den 22sten April 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *tweeden* Mei 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 111.) ***BESLUIT*** *van den 27sten April* 1899, *tot vernietiging van het besluit van Burgemeester en Wethouders van* Zeelst *dd. 27 Juni* 1898, *waarbij aan* H. A. BAZELMANS *aldaar voorwaardelijk vergunning is verleend tot het in werking brengen van eene zuivelfabriek aldaar.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid van 9 Maart 1899, n°. 171, afdeeling Arbeid en Fabriekswezen, tot vernietiging van het besluit van Burgemeester en Wethouders van *Zeelst* dd. 27 Juni 1898, waarbij aan H. A. BAZELMANS aldaar voorwaardelijk vergunning is verleend tot het in werking brengen van eene zuivelfabriek;

Overwegende dat genoemde BAZELMANS bij zijn verzoek om vergunning aan Burgemeester en Wethouders van *Zeelst niet* heeft overgelegd de stukken, bedoeld in artikel 5 sub 3 der Hinderwet;

dat mitsdien door Burgemeester en Wethouders van *Zeelst* op het verzoek, zooals het hun was gedaan, geene beschikking had mogen worden genomen;

Overwegende dat het bovengenoemde besluit van Burgemeester en Wethouders van *Zeelst* dd. 27 Juni 1898 derhalve is genomen in strijd met de wet;

Gelet op artikel 153 der Gemeentewet en artikel 5 der Hinderwet;

Den Raad van State gehoord (advies van 11 April 1899, n°. 15);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid van 22 April 1899, Litt. A, afdeeling Arbeid en Fabriekswezen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemd besluit van Burgemeester en Wethouders van *Zeelst* dd. 27 Juni 1898 te vernietigen, wegens strijd met de wet.

Onze Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* geplaatst zal worden en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Lipburg, den 27sten April 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,
C. LELY.

Uitgegeven den *zesden* Mei 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 112.) ***BESLUIT*** *van den 29sten April* 1899, *tot nadere wijziging van het Koninklijk besluit van* 12 *Februari* 1879 (Staatsblad n°. 36), *tot regeling der examens als arts, tandmeester, apotheker, vroedvrouw en apothekersbediende.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 1 April 1899, n°. 663, afdeeling Medische Politie;

Gelet op de wet van 25 December 1878 (*Staatsblad* n°. 222), houdende regeling der voorwaarden tot verkrijging der bevoegdheid van arts, tandmeester, apotheker, vroedvrouw en apothekersbediende, aangevuld bij de wetten van 28 Juni 1881 (*Staatsblad* n°. 103) en van 26 October 1889 (*Staatsblad* n°. 137) en gewijzigd bij de wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 261);

Den Raad van State gehoord (advies van 18 April 1899, n°. 11);

Gelet op het nader rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 24 April 1899, n°. 880, afdeeling Medische Politie;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

Artikel 4 van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1879 (*Staatsblad* n°. 36) wordt gelezen als volgt:

„De commissie beraadslaagt en beslist niet dan bij tegenwoordigheid van ten minste de grootste helft der leden.

„Bij verhindering van een der leden wordt, zoo noodig, door den voorzitter of het lid, dat hem vervangt, een plaatsvervanger opgeroepen.

„Het besluit tot al of niet toelating wordt opgemaakt bij meerderheid van stemmen der aanwezige leden.

„Staking van stemmen geldt voor afwijzing.

„De afwijzing geschiedt voor ten hoogste één jaar.

„Daarvan wordt binnen vier en twintig uren door den voorzitter of het lid, dat hem vervangt, aan de andere commissiën, met het afnemen van gelijke examens belast, kennis gegeven.

„De commissie doet bij het eindigen van haar mandaat aan Onzen Minister, met de uitvoering der wet van 25 December 1878 (*Staatsblad* n°. 222) belast, opgave van hen, die voor zoo langen termijn zijn afgewezen, dat zij geen examen meer hebben kunnen afleggen in den tijd, waarvoor de commissie is ingesteld".

Artikel 2.

Artikel 9 van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1879 (*Staatsblad* n°. 36) wordt gelezen als volgt:

„De commissie kan niet beraadslagen, noch beslissen dan in eene voltallige vergadering.

„Het besluit tot al of niet toelating wordt opgemaakt met meerderheid van stemmen.

„De afwijzing geschiedt voor ten hoogste één jaar.

„Daarvan wordt binnen vier en twintig uren door den voorzitter of die hem vervangt, aan de andere commissiën, met het afnemen van gelijke examens belast, kennis gegeven.

„De commissie doet bij het eindigen van haar mandaat aan Onzen Minister, met de uitvoering der wet van 25 December 1878 (*Staatsblad* n°. 222) belast, opgave van hen, die voor zoo langen termijn zijn afgewezen, dat zij geen examen meer hebben kunnen afleggen in den tijd, waarvoor de commissie is ingesteld"

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Lipburg, den 29sten April 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
H. GORMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *tienden* Mei 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 113.) *BESLUIT van den 2den Mei 1899, betreffende de achtste algemeene tienjaarlijksche volkstelling.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 13 Februari 1899, n°. 29, afdeeling Medische Politie (Volkstelling);

Gelet op art 2 der wet van 22 April 1879 (*Staatsblad* n°. 63);

Den Raad van State gehoord (advies van 4 April 1899, n°. 7);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 27 April 1899, n°. 54, afdeeling Medische Politie (Volkstelling);

Hebben goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Artikel 1.

De achtste algemeene tienjaarlijksche volkstelling heeft ten doel de aanwijzing van allen, die te middernacht tusschen 31 December 1899 en 1 Januari 1900 hunne werkelijke woonplaats binnen *Nederland* hebben, onverschillig of zij op dat tijdstip in hunne woning al dan niet aanwezig zijn, alsmede van hen, die, zonder werkelijke woonplaats binnen *Nederland* te hebben, op dat tijdstip aldaar aanwezig zijn; met vermelding ten aanzien van ieder:

a. van familienaam en voornamen,

b. van geslacht;

c. of hij afzonderlijk leeft, dan wel in een gezin; behoudens het bepaalde in art. 2 van Ons tegenwoordig besluit;

d. zoo hij in een gezin leeft, of hij dan daarin is als hoofd; of (voor zooveel de vrouwen betreft) als echtgenoote; of als zoon of dochter; of in andere betrekking van verwantschap, zoo ja, welke; of als inwonend niet-verwant; of als kostganger of bestedeling; of in dienstbetrekking; behoudens het bepaalde in art. 2 van Ons tegenwoordig besluit;

e. van dag, maand en jaar der geboorte;

f. van gemeente en provincie of (voor hen, die in eene *Nederlandsche* kolonie of buitenslands geboren zijn) van de plaats en het land der geboorte;

g. tot welk land (nationaliteit) hij behoort, indien hij geen *Nederlander* is;

h. of hij is ongehuwd, of gehuwd, of weduwnaar (weduwe), of gescheiden van echt, of gescheiden van tafel en bed;

i. of hij tot eene kerkelijke gezindte behoort; zoo ja, welke;

k. van ambt, beroep of bedrijf; overeenkomstig de bepalingen van art. 3 van Ons tegenwoordig besluit;

l. van de huisvesting; overeenkomstig de bepalingen van art. 4 van Ons tegenwoordig besluit;

m. van woonplaats;

n. of hij in den nacht van 31 December 1899 op 1 Januari 1900 in zijne woning aanwezig was, of wáár hij toen was; met dien verstande, dat zij, die op het tijdstip der telling geen nachtverblijf hebben waar zij alsdan vertoeven, geacht worden op dat tijdstip dáár te zijn, waar zij het eerstvolgend nachtverblijf hebben.

Artikel 2.

Ten aanzien van opgenomenen of verpleegden in gebouwen, gestichten en schepen, staande onder bestuur of toezicht van Rijkswege en vermeld in art. 1 van het Koninklijk besluit van 27 Juli 1887 (*Staatsblad* n°. 142), laatstelijk gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 29 Maart 1899 (*Staatsblad* n°. 89), en in kloosters, inrichtingen van onderwijs, gestichten tot opvoeding, gestichten tot verzorging van den ouden dag, gestichten voor doofstommen of blinden, armhuizen of woningen der Maatschappij van Weldadigheid, worden de vragen, bedoeld

onder *c* en *d* in art. 1 van Ons tegenwoordig besluit beantwoord met vermelding van den aard der instelling en als hoedanig de persoon daarin is.

Artikel 3.

Ter zake van de vermelding van het ambt, beroep of bedrijf, bedoeld onder *k* in art. 1 van Ons tegenwoordig besluit, wordt het volgende in acht genomen:

Indien een persoon meer dan één ambt, beroep of bedrijf uitoefent, wordt slechts dat vermeld, waarbij die persoon het meeste belang heeft (hoofdberoep).

Zij, die een ambt, beroep of bedrijf uitoefenen, worden onderscheiden in:

A. hen, die in dienst van den Staat, eene provincie, eene gemeente, een waterschap of eene kerk een ambt of bediening bekleeden en niet behooren tot de personen, genoemd onder *B*;

B. hen, die, in eenig vak van handel of nijverheid, kunst of wetenschap werkzaam zijnde, eenig beroep of eenig ambacht of handwerk uitoefenen.

Van de personen, bedoeld onder *A*, wordt alleen vermeld hun ambt of bediening met aanduiding van den titel, waaronder zij zijn aangesteld of in dienst genomen.

Van de personen, bedoeld onder *B*, wordt vermeld het vak, waarin zij werkzaam zijn, het beroep of het ambacht of handwerk, dat zij in dat vak uitoefenen, en voorts:

I. indien zij hoofd zijn van eene zaak, van eene inrichting, van een bedrijf of onderneming, of zij dat zijn voor eigen rekening of als bestuurder voor rekening van een ander;

II. indien zij in dienstbetrekking zijn, in welke betrekking en in wiens dienst of in welke zaak, inrichting, bedrijf of onderneming zij dan werkzaam zijn.

Artikel 4.

Ter zake van de huisvesting, bedoeld onder *l* in art. 1 van Ons tegenwoordig besluit, wordt vermeld:

a. hoeveel personen in het gezin van elk gezinshoofd samen wonen;

b. hoeveel vertrekken elk gezinshoofd met zijn gezin en elk afzonderlijk levende bewoont;

c. hoeveel van deze vertrekken door een raam of deur in onmiddellijke gemeenschap met de buitenlucht staan.

Artikel 5.

Voor de toepassing van Ons tegenwoordig besluit is de werkelijke woonplaats van ieder daar, waar hij die heeft volgens de voorschriften van het Koninklijk besluit van 27 Juli 1887 (*Staatsblad* n°. 140), gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 12 Februari 1889 (*Staatsblad* n°. 32).

Zij, die op het tijdstip der volkstelling in *Nederland* vertoeven, zonder dat blijkt, waar zij werkelijke woonplaats hebben, worden geacht werkelijke woonplaats te hebben in de gemeente, waar zij verklaren thuis te behooren.

Artikel 6.

De personen, genoemd in art. 1 van het Koninklijk besluit van 27 Juli 1887 (*Staatsblad* n°. 142), laatstelijk gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 29 Maart 1899 (*Staatsblad* n°. 89), hebben werkelijke woonplaats in de gemeente, waarin het gebouw gesticht of schip, tot welks bevolking zij behooren, gelegen is.

Personen, die nachtverblijf hebben in zulk een gebouw, gesticht of schip, zonder te behooren tot hen, die in het afzonderlijk register, bedoeld in art. 1 van eerstgenoemd Koninklijk besluit, moeten worden ingeschreven, worden als tijdelijk aldaar aanwezig beschouwd.

De werkelijke woonplaats van een krankzinnige, die het gesticht, waarin hij was opgenomen, met verlof heeft verlaten, blijft, zoolang hem geen ontslag is verleend, in het gesticht, waarin hij was opgenomen.

Een veroordeelde, die overeenkomstig art. 25 van het Wetboek van Strafrecht hechtenis ondergaat in een gesticht, bestemd tot de uitvoering van gevangenisstraf, wordt geacht geen werkelijke woonplaats meer in dat gesticht te hebben.

Artikel 7.

Het houden der volkstelling is opgedragen aan de gemeentebesturen.

Artikel 8.

Uit 's Rijks kas wordt aan iedere gemeente, ter vergoeding

van de kosten der volkstelling, zoodanig bedrag verstrekt als nader door Ons zal worden bepaald.

Artikel 9.

Tot het verkrijgen der in art. 1 van Ons tegenwoordig besluit bedoelde opgaven worden kaarten ingevuld.

Het model dier kaarten, die elk slechts voor één persoon zijn bestemd, wordt vastgesteld door Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken.

Voorschriften omtrent de wijze van invulling dier kaarten worden gegeven op de kaarten zelve of op een stuk, dat met die kaarten wordt aangeboden.

Artikel 10.

Ieder, die op het tijdstip der telling of gedurende de bewerking van de uitkomsten der telling in *Nederland* aanwezig is, is verplicht, alle opgaven, in art. 1 van Ons tegenwoordig besluit bedoeld, die door eenig gemeentebestuur verlangd worden omtrent hem zelven of de personen, die gedurende dat tijdvak deel uitmaken van zijn gezin of bij hem aanwezig zijn, of die tot de bevolking behooren van of aanwezig zijn in een onder zijn bestuur staande instelling, gebouw, gesticht of schip, voor zooveel hij tot het doen der opgaven in staat is, te verstrekken.

Het hoofd van ieder gezin of de bestuurder van iedere instelling, gebouw, gesticht of schip, waar de in art. 9 van Ons tegenwoordig besluit bedoelde kaarten worden bezorgd, is verplicht, voor de behoorlijke invulling zorg te dragen.

Artikel 11.

Schippers met of zonder huisgezin, op den dag der telling varende, leveren hunne ingevulde kaart of kaarten in op de plaats, waar zij na het tijdstip der telling het eerst aankomen.

Aan schippers wordt bij het in ontvangst nemen der kaarten daarvoor een bewijs van ontvangst afgegeven, dat zij tot en met den 10den Januari 1900 moeten vertoonen aan elken ambtenaar van het openbaar gezag, die het hun afvraagt.

Artikel 12.

De werkzaamheden der gemeentebesturen en van Onze Commissarissen in de provinciën ten opzichte der volkstelling worden geregeld door voorschriften, door Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken uit te vaardigen.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan kennis zal worden gegeven aan den Raad van State.

Lipburg, den 2den Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *dertienden* Mei 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 114.) ***BESLUIT*** *van den 6den Mei* 1899, *tot wijziging van het reglement voor de scheepvaart, ter beveiliging van de beweegbare spoorwegbruggen en de stadsbrug te* Zutphen, *over de rivier* den IJssel, *vastgesteld bij Koninklijk besluit van* 22 *Juni* 1878 (Staatsblad *n°.* 96).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid van 29 Maart 1899, La. Q, Afdeeling Handel en Nijverheid;

Gezien het Koninklijk besluit van 22 Juni 1878 (*Staatsblad* n°. 96), houdende vaststelling van het reglement voor de scheepvaart, ter beveiliging van de beweegbare spoorwegbruggen en van de stadsbrug te *Zutphen*, over de rivier *den IJssel*;

Overwegende, dat wegens den bouw van de nieuwe spoorwegbrug over *den IJssel* te *Westervoort* wijziging van bepalingen in dit reglement noodig is;

Den Raad van State gehoord (advies van 25 April 1899, n°. 24);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 1 Mei 1899, La. F, Afdeeling Handel en Nijverheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

1°. genoemd scheepvaartreglement te wijzigen en aan te vullen als volgt:

I. Het gedeelte van artikel 3, betrekking hebbende op de brug te *Westervoort*, wordt vervangen door de volgende bepalingen:

Het geopend en gesloten zijn der bruggen wordt aangeduid als volgt:

te *Westervoort:*

wanneer de draaibrug *geopend* is:

bij dag, door twee in een vlak loodrecht op de richting van de rivier ter weerszijden van den seinpaal, geplaatst op het midden van de draaibrug, nederwaarts hangende armen;

bij nacht, door het *witte licht*, gekeerd naar de zijde van de scheepvaart:

a. van de lantaarn onder elk der evengenoemde armen geplaatst;

b. van de lantaarn, geplaatst op het einde van het vaste gedeelte der brug aan de noordwestzijde van de linker doorvaartopening;

c. van de lantaarn, geplaatst op het einde van het vaste gedeelte der brug aan de zuidoostzijde van de rechter doorvaartopening:

wanneer de draaibrug *gesloten* is:

bij dag, door twee horizontale en loodrecht op de richting van de rivier gerichte armen aan den hierboven bedoelden seinpaal;

bij nacht, door het *roode licht* gekeerd naar de zijde van de scheepvaart, van de lantaarn onder elk dezer armen aangebracht.

Alvorens over te gaan tot het sluiten der brug, geeft de brugwachter bij dag door den horizontalen stand van de genoemde armen aan den seinpaal, of bij nacht door het *roode licht* van de onder elk dezer armen geplaatste lantaarn aan, dat de doorvaart gestremd is.

Wanneer in de richting stroomopwaarts de seinpaal op het midden der draaibrug opgesteld, door de bouwwerken ten behoeve van de in aanbouw zijnde brug, of door die brug zelve, — op een afstand van 300 meter uit het midden der rivier niet meer gezien kan worden — dan wordt het geopend en gesloten zijn der draaibrug voor schepen, die de brug stroomopwaarts naderen, bovendien aangeduid als volgt:

wanneer de draaibrug *geopend* is:

bij dag, door het nederwaarts hangen van de twee armen ter weerszijden van een seinpaal, geplaatst op den steiger der in aanbouw zijnde brug, of op die brug zelve;

bij nacht, door het *witte* licht, gekeerd naar de zijde van de scheepvaart, van de lantaarn onder elk der armen van dien seinpaal geplaatst en van de lantaarns op de vaste gedeelten der brug, hierboven onder *b* en *c* genoemd;

wanneer de draaibrug *gesloten* is:

bij dag, door den stand horizontaal en loodrecht op de richting van de rivier, van de twee armen ter weerszijden van den zooeven genoemden seinpaal;

bij nacht, door het *roode licht*, gekeerd naar de zijde van de scheepvaart, van de lantaarn onder elke der armen van dien seinpaal geplaatst.
Alvorens over te gaan tot het sluiten der brug, wordt ook aan dezen paal aangegeven het sein, dat de doorvaart gestremd is.

II. In artikel 7 is te lezen, in den 11den regel in plaats van „den in art. 3 genoemden seinpaal" . . . den seinpaal op het midden van de draaibrug in het gewijzigde art. 3 genoemd . . . terwijl aan artikel 7 eene nieuwe alinea wordt toegevoegd, luidende:

Het sein aan den seinpaal op het midden van de draaibrug wordt, wanneer ingevolge het bepaalde in het gewijzigde artikel 3, ook op den steiger der in aanbouw zijnde brug, of op die brug zelve een seinpaal in dienst is, ten behoeve van de stroomopwaarts varende schepen, aan den seinpaal herhaald.

2°. te bepalen, dat dit besluit in werking zal treden op den tweeden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad* en de *Staatscourant*, waarin dit besluit is geplaatst.

Onze Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid is belast met de uitvoering van dit besluit, dat gelijktijdig in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en aan den Raad van State medegedeeld zal worden.

Lipburg, den 6den Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,
C. LELY.

Uitgegeven den *twintigsten* Mei 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 115.) ***BESLUIT*** *van den 9den Mei* 1899, *bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *van het verdrag betreffende het internationaal privaatrecht en het protocol tot aanvulling daarvan, gedagteekend* 's Gravenhage, *den 14den November* 1896 *en den 22sten Mei* 1897.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien het verdrag betreffende het internationaal privaatrecht en het protocol tot aanvulling daarvan, gedagteekend *'s Gravenhage* den 14den November 1896 en den 22sten Mei 1897, beide met vertaling in afdruk aan dit besluit gehecht en waarvan onderteekenaars zijn of waartoe zijn toegetreden de na te noemen Staten te weten, behalve *Nederland*: *België*, *Denemarken*, het *Duitsche Rijk*, *Frankrijk*, *Italië*, *Luxemburg*, de *Oostenrijksch-Hongaarsche Monarchie*, *Portugal*, *Rumenië*, *Rusland*, *Spanje*, *Zweden* en *Noorwegen* en *Zwitserland*;

Gezien de wet van 31 December 1897 (*Staatsblad* n°. 275), houdende goedkeuring van dat verdrag en aanvullingsprotocol;

Overwegende, dat alle bovengenoemde Staten meergenoemd verdrag en aanvullingsprotocol hebben bekrachtigd en dat hunne akten van bekrachtiging op 27 April 1899 te *'s-Gravenhage* zijn nedergelegd, met uitzondering van die der *Oostenrijksch-Hongaarsche Monarchie*, van welke akte de nederlegging heeft plaats gehad op 1 Mei daaraanvolgende;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken dd. 4 Mei 1899, Directie van het Protocol, n°. 5332;

Hebben goedgevonden en verstaan de bekendmaking te bevelen van meergenoemd verdrag en aanvullingsprotocol door plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, worden belast, ieder voor zooveel hem betreft, met de uitvoering der bepalingen van dat verdrag en aanvullingsprotocol.

Lipburg, den 9den Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
W. H. DE BEAUFORT.

Uitgegeven den *twintigsten* Mei 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté le Roi d'Espagne, et en Son Nom Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume, le Président de la République Française, Sa Majesté le Roi d'Italie, Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau, Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et en Son Nom Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume, Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc., et le Conseil Fédéral Suisse,

désirant établir des règles communes concernant plusieurs matières de droit international privé, se rapportant à la procédure civile, ont résolu de conclure un traité à cet effet et ont nommé pour Leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges:

le Comte Degrelle-Rogier, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près la Cour Royale des Pays-Bas;

Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son Nom Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume:

M. Arturo de Baguer, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près la Cour Royale des Pays-Bas;

Le Président de la République Française:

le comte de Ségur d'Aguesseau, chargé d'affaires de France à la Haye, et M. Louis Renault, professeur de droit des gens à l'université de Paris, jurisconsulte conseil au département des affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

le marquis Paul de Gregorio, Son chargé d'affaires à la Haye;

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau:

le comte de Villers, Son chargé d'affaires à Berlin;

Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume des Pays-Bas:

M.M. Jonkheer J. Röell, ministre des affaires étrangères,

W. VAN DER KAAY, ministre de la justice, et T. M. C. ASSER, membre du conseil d'état, président des conférences de droit international privé, qui ont eu lieu à la Haye dans les années 1893 et 1894;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc.:

le comte DE SÉLIR, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près la Cour Royale des Pays-Bas;

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. FERDINAND KOCH, consul-général de la Confédération Suisse à Rotterdam,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

a. Communication d'actes judiciaires ou extra-judiciaires.

Article premier.

En matière civile ou commerciale, les significations d'actes à destination de l'étranger se feront dans les Etats contractants sur la demande des officiers du ministère public ou des tribunaux d'un de ces Etats, adressée à l'autorité compétente d'un autre de ces Etats.

La transmission se fera par la voie diplomatique, à moins que la communication directe ne soit admise entre les autorités des deux Etats.

Artikel 2.

LA signification sera faite par les soins de l'autorité requise. Elle ne pourra être refusée que si l'Etat, sur le territoire duquel elle devrait être faite, la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

Article 3.

Pour faire preuve de la signification, il suffira d'un récépissé daté et légalisé ou d'une attestation de l'autorité requise, constatant le fait et la date de la signification.

Le récépissé ou l'attestation sera transcrit sur l'un des doubles de l'acte à signifier ou annexé à ce double, qui aurait été transmis dans ce but.

Article 4.

Les dispositions des articles qui précèdent ne s'opposent pas :

1°. à la faculté d'adresser directement, par la voie de la poste, des actes aux intéressés se trouvant à l'étranger ;

2°. à la faculté pour les intéressés de faire faire des significations directement par les soins des officiers ministériels ou des fonctionnaires compétents du pays de destination;

3°. à la faculté pour chaque Etat de faire faire, par les soins de ses agents diplomatiques ou consulaires, les significations destinées à l'étranger.

Dans chacun de ces cas, la faculté prévue n'existe, que si les lois des Etats intéressés ou les conventions intervenues entre eux l'admettent.

b. **Commissions Rogatoires.**

Article 5.

En matière civile ou commerciale, l'autorité judiciaire d'un Etat contractant pourra, conformément aux dispositions de sa législation, s'adresser par commission rogatoire à l'autorité compétente d'un autre Etat contractant pour lui demander de faire, dans son ressort, soit un acte d'instruction, soit d'autres actes judiciaires.

Article 6.

La transmission des commissions rogatoires se fera par la voie diplomatique, à moins que la communication directe ne soit admise entre les autorités des deux Etats.

Si la commission rogatoire n'est pas rédigée dans la langue de l'autorité requise, elle devra, sauf entente contraire, être accompagnée d'une traduction, faite dans la langue convenue entre les deux Etats intéressés, et certifiée conforme.

Article 7.

L'autorité judiciaire à laquelle la commission est adressée, sera obligée d'y satisfaire. Toutefois elle pourra se refuser à y donner suite :

1°. si l'authenticité du document n'est pas établie ;

2°. si dans l'Etat requis l'exécution de la commission roga-

toire ne rentre pas dans les attributions du pouvoir judiciaire.

En outre, cette exécution pourra être refusée, si l'Etat, sur le territoire duquel elle devrait avoir lieu, la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

Article 8.

En cas d'incompétence de l'autorité requise, la commission rogatoire sera transmise d'office à l'autorité judiciaire compétente du même Etat, suivant les règles établies par la législation de celui-ci.

Article 9.

Dans tous les cas où la commission rogatoire n'est pas exécutée par l'autorité requise, celle-ci en informera immédiatement l'autorité requérante, en indiquant, dans le cas de l'article 7, les raisons pour lesquelles l'exécution de la commission rogatoire a été refusée et, dans le cas de l'article 8, l'autorité à laquelle la commission est transmise.

Article 10.

L'autorité judiciaire, qui procède à l'exécution d'une commission rogatoire, appliquera les lois de son pays, en ce qui concerne les formes à suivre.

Toutefois, il sera déféré à la demande de l'autorité requérante, tendant à ce qu'il soit procédé suivant une forme spéciale, même non prévue par la législation de l'Etat requis, pourvu que la forme dont il s'agit, ne soit pas prohibée par cette législation.

c. Caution „judicatum solvi".

Article 11.

Aucune caution ni dépôt, sous quelque dénomination que ce soit, ne peut être imposé, à raison soit de leur qualité d'étrangers, soit du défaut de domicile ou de résidence dans le pays, aux nationaux d'un des Etats contractants, ayant leur domicile dans l'un de ces Etats, qui seront demandeurs ou intervenants devant les tribunaux d'un autre de ces Etats.

Article 12.

Les condamnations aux frais et dépens du procès, prononcées dans un des Etats contractants contre le demandeur ou l'intervenant dispensés de la caution ou du dépôt, en vertu soit de l'article

11, soit de la loi de l'Etat où l'action est intentée, seront rendues exécutoires dans chacun des autres Etats contractants par l'autorité compétente, d'après la loi du pays.

Article 13.

L'autorité compétente se bornera à examiner:

1°. si, d'après la loi du pays où la condamnation a été prononcée, l'expédition de la décision réunit les conditions nécessaires à son authenticité;

2°. si, d'après la même loi, la décision est passée en force de chose jugée.

d. **Assistance judiciaire gratuite.**

Article 14.

Les ressortissants de chacun des Etats contractants seront admis dans tous les autres Etats contractants au bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite, comme les nationaux eux-mêmes, en se conformant à la législation de l'Etat où l'assistance judiciaire gratuite est réclamée.

Article 15.

Dans tous les cas, le certificat ou la déclaration d'indigence doit être délivré ou reçu par les autorités de la résidence habituelle de l'étranger, ou, à défaut de celle-ci, par les autorités de sa résidence actuelle.

Si le requérant ne réside pas dans le pays où la demande est formée, le certificat ou la déclaration d'indigence sera légalisé gratuitement par un agent diplomatique ou consulaire du pays où le document doit être produit.

Artikel 16.

L'autorité compétente pour délivrer le certificat ou recevoir la déclaration d'indigence pourra prendre des renseignements sur la situation de fortune du requérant auprès des autorités des autres Etats contractants.

L'autorité chargée de statuer sur la demande d'assistance judiciare gratuite conserve, dans les limites de ses attributions, le droit de contrôler les certificats, déclarations et renseignements qui lui sont fournis.

c. Contrainte par corps.

Artikel 17.

La contrainte par corps, soit comme moyen d'exécution, soit comme mesure simplement conservatoire, ne pourra pas, en matière civile ou commerciale, être appliquée aux étrangers appartenant à un des Etats contractants dans les cas où elle ne serait pas applicable aux ressortissants du pays.

DISPOSITIONS FINALES.

I. La présente Convention sera ratifiée. Les ratifications en seront déposées à la Haye le plus tôt possible.

II. Elle aura une durée de cinq ans à partir de la date du dépôt des ratifications.

III. Elle sera renouvelée tacitement de cinq ans en cinq ans, sauf dénonciation, dans un délai de six mois avant l'expiration de ce terme par l'une des Hautes Parties contractantes.
La dénonciation ne produira son effet qu'à l'égard du ou des pays qui l'auraient notifiée. La Convention restera exécutoire pour les autres Etats.

IV. Le protocole d'adhésion à la présente Convention pour les Puissances qui ont pris part à la Conférence de la Haye de Juin/Juillet 1894, restera ouvert jusqu'au 1 janvier 1898.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et l'ont revêtue de leurs sceaux.

Fait, à la Haye le 14 novembre 1896, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique aux Etats signataires ou adhérents.

(*L. S.*) Comte Degrelle-Rogier.
(*L. S.*) Arturo de Baguer.
(*L. S.*) Ségur d'Aguesseau.
(*L. S.*) P. de Gregorio.
(*L. S.*) L. Renault.
(*L. S.*) J. Röell.
(*L. S.*) Comte de Villers.
(*L. S.*) van der Kaay.
(*L. S.*) T. M. C. Asser.
(*L. S.*) Comte de Sélir.
(*L. S.*) F. Koch.

Protocole d'Adhésion.

Pour la Suède et la Norvège, (*L. S.*) Aug. Gyldenstolpe,
le 1er février 1897.

Pour l'Empire d'Allemagne, (*L. S.*) Brincken,
le 9 novembre 1897.

Pour la Monarchie Austro-Hongroise, (*L. S.*) Okolicsanyi,
le 9 novembre 1897.

Pour le Danemark, (*L. S.*) C. M. Viruly,
le 18 décembre 1897.

Pour la Roumanie, (*L. S.*) G. Bengesco,
le 19/31 décembre 1897.

Pour la Russie (*L. S.*) Axel de Berends,
le 19/31 décembre 1897.

PROTOCOLE ADDITIONNEL.

Les Gouvernements de **Belgique**, d'**Espagne**, de **France**, d'**Italie**, de **Luxembourg**, des **Pays-Bas**, de **Portugal**, de **Suisse**, Etats signataires de la convention de droit international privé du 14 novembre 1896, et de **Suède** et de **Norvège**, Etats adhérents à cette convention, ayant jugé opportun de compléter ladite convention, les soussignés, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

ad Article 11.

Il est bien entendu que les nationaux d'un des Etats contractants, qui aurait conclu avec un autre de ces Etats une convention spéciale d'après laquelle la condition de domicile, contenue dans l'article 11, ne serait pas requise, seront, dans les cas prévus par cette convention spéciale, dispensés, dans l'Etat avec lequel elle a été conclue, de la caution et du dépôt mentionnés à l'article 11, même s'ils n'ont pas leur domicile dans un des Etats contractants.

ad Articles I *et* II *des dispositions finales.*

Le dépôt des ratifications pourra avoir lieu dès que la majorité des Hautes Parties contractantes sera en mesure de le faire et il en sera dressé un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à tous les Etats contractants.

La présente convention entrera en vigueur quatre semaines après la date dudit procès-verbal.

Le terme de cinq ans visé à l'article II commencera à courir de cette date, même pour les Puissances qui auront fait le dépôt après cette date.

ad Article III *des dispositions finales.*

Les mots: „sauf dénonciation dans un délai de six mois avant l'expiration" etc. seront entendus dans ce sens, que la dénonciation doit avoir lieu au moins six mois avant l'expiration.

Le présent protocole additionnel fera partie intégrante de la convention et sera ratifié en même temps que celle-ci.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé le présent protocole additionnel et l'ont revêtu de leurs sceaux.

Fait à La Haye, le 22 Mai 1897, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique aux Etats signataires ou adhérents.

pour la Belgique, (*L. S.*) Comte de Grelle-Rogier.

pour la France, (*L. S.*) Ségur d'Aguesseau.

pour le Luxembourg, (*L. S.*) Comte de Villers.

pour le Portugal, (*L. S.*) Comte de Sélir.

pour l'Espagne, (*L. S.*) Arturo de Baguer.

pour l'Italie, (*L. S.*) P. de Gregorio.

pour les Pays-Bas, (*L. S.*) J. Röell.

(*L. S.*) van der Kaay.

(*L. S.*) T. M. C. Asser.

pour la Suède et la Norvège, (*L. S.*) Aug. F. Gyldenstolpe.

pour la Suisse, (*L. S.*) F. Koch.

Protocole d'adhésion.

Pour l'Empire d'Allemagne, (*L. S.*) Brincken,
le 9 novembre 1897.

Pour la Monarchie Austro-Hongroise, (*L. S.*) Okolicsanyi,
le 9 novembre 1897.

Pour le Danemark, (*L. S.*) C. M. Vibuly,
le 18 décembre 1897.

Pour la Roumanie, (*L. S.*) G. Bengesco.
le 19/31 décembre 1897.

Pour la Russie, (*L. S.*) Axel de Berends,
le 19/31 décembre 1897.

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Belgen, Zijne Majesteit de Koning van Spanje en in Hoogstdeszelfs naam Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk, de President van de Fransche Republiek, Zijne Majesteit de Koning van Italië, Zijne Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertog van Luxemburg, Hertog van Nassau, Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en in Hoogstderzelver naam Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk, Zijne Majesteit de Koning van Portugal en der Algarven, enz., enz. en de Zwitsersche Bondsraad,

wenschende gemeenschappelijke regels vast te stellen ten aanzien van sommige onderwerpen van internationaal privaatrecht, betrekking hebbende op de burgerlijke rechtsvordering, hebben besloten te dien einde een verdrag te sluiten en hebben tot Hunne gevolmachtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

graaf DE GRELLE-ROGIER, Hoogstdeszelfs buitengewoon gezant en gevolmachtigd Minister bij het Koninklijk Hof der Nederlanden;

Zijne Majesteit de Koning van Spanje en in Hoogstdeszelfs naam Hare Majesteit de Koningin-Regentes van het Koninkrijk:

den heer ARTURO DE BAGUER, Hoogstderzelver buitengewoon gezant en gevolmachtigd Minister bij het Koninklijk Hof der Nederlanden;

de President der Fransche Republiek:

graaf DE SÉGUR D'AGUESSEAU, zaakgelastigde van Frankrijk te 's Gravenhage, en den heer LOUIS RENAULT, hoogleeraar in het volkenrecht aan de Universiteit te Parijs, rechtskundig raadsman aan het Departement van Buitenlandsche Zaken;

Zijne Majesteit de Koning van Italië:

markies PAUL DE GREGORIO, Hoogstdeszelfs zaakgelastigde te 's Gravenhage;

Zijne Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertog van Luxemburg, Hertog van Nassau:

graaf DE VILLERS, Hoogstdeszelfs zaakgelastigde te Berlijn;

Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk der Nederlanden:

jonkheer J. RÖELL, Minister van Buitenlandsche Zaken en de heeren W. VAN DER KAAY, Minister van Justitie, en

T. M. C. ASSER, lid van den Raad van State, president van de conferentiën voor internationaal privaatrecht, die gehouden zijn te 's Gravenhage in de jaren 1893 en 1894;

Zijne Majesteit de Koning van Portugal en der Algarven enz., enz.:

graaf DE SÉLIR, Zijn buitengewoon Gezant en gevolmachtigd Minister aan het Koninklijk Hof der Nederlanden:

De Zwitsersche Bondsraad:

den heer FERDINAND KOCH, consul-generaal van den Zwitserschen Bond te Rotterdam;

die, na uitwisseling hunner in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten, zijn overeengekomen nopens de volgende bepalingen:

a. Mededeeling van gerechtelijke of buiten-gerechtelijke stukken.

Artikel 1.

In burgerlijke of handelszaken zullen de beteekeningen van voor het buitenland bestemde stukken geschieden op het verzoek van de ambtenaren van het openbaar ministerie of van de rechtbanken in een dier Staten gericht tot de bevoegde autoriteiten in een anderen dier Staten.

De overmaking zal geschieden langs diplomatieken weg, tenzij rechtstreeksche mededeeling, tusschen de autoriteiten der beide Staten is toegelaten.

Artikel 2.

De aangezochte autoriteit zal zorg dragen voor de beteekening. De beteekening zal alleen kunnen worden geweigerd, indien

de Staat, binnen wiens gebied zij zou moeten plaats hebben, oordeelt, dat zij op zijne souvereiniteit of zijne veiligheid inbreuk zou kunnen maken.

Artikel 3.

Als bewijs der beteekening zal voldoende zijn een gedagteekend en gelegaliseerd ontvangbewijs of eene verklaring der aangezochte autoriteit, het feit en den dag der beteekening vermeldende.

Indien hiertoe van het te beteekenen stuk twee exemplaren zijn overgemaakt, zal op een daarvan het ontvangbewijs of de verklaring worden overgeschreven of daaraan worden gehecht.

Artikel 4.

Door de bepalingen der voorgaande artikelen wordt geene inbreuk gemaakt op:

1°. de bevoegdheid om stukken rechtstreeks over de post toe te zenden aan de belanghebbenden in het buitenland;

2°. de bevoegdheid der belanghebbenden om beteekeningen rechtstreeks te doen geschieden door de deurwaarders of bevoegde beambten in het land van bestemming;

3°. de bevoegdheid van elken Staat om de beteekeningen, die in het buitenland moeten plaats hebben door zijne diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers te doen geschieden.

In elk dezer gevallen bestaat de voorbehouden bevoegdheid alleen voor zoover zij wordt toegelaten door de wetten der betrokken Staten of door de tusschen hen gesloten overeenkomsten.

b. Rogatoire commissiën.

Artikel 5.

In burgerlijke of handelszaken zal de rechterlijke autoriteit van een der contracteerende Staten zich, overeenkomstig de bepalingen van diens wetgeving, bij rogatoire commissie kunnen wenden tot de bevoegde autoriteit van een anderen contracteerenden Staat, met het verzoek binnen haar rechtsgebied hetzij eene handeling van instructie, hetzij andere rechterlijke handelingen te verrichten.

Artikel 6.

De overmaking van de rogatoire commissiën zal geschieden

langs diplomatieken weg, tenzij rechtstreeksche toezending tusschen de autoriteiten der beide Staten is toegelaten.

Indien de rogatoire commissie niet is gesteld in de taal van de aangezochte autoriteit, zal zij, tenzij het tegendeel zij overeengekomen, moeten vergezeld gaan van eene, voor eensluidend gewaarmerkte vertaling in de taal, waaromtrent de beide betrokken Staten zullen zijn overeengekomen.

Artikel 7.

De rechterlijke autoriteit, tot welke de rogatoire commissie is gericht, zal verplicht zijn haar uit te voeren. Zij zal de uitvoering echter kunnen weigeren:

1°. indien de authenticiteit van het stuk niet vaststaat;

2°. indien het uitvoeren der rogatoire commissie in den aangezochten Staat niet behoort tot de bevoegdheid der rechterlijke macht.

Bovendien zal die uitvoering kunnen worden geweigerd, indien de Staat, binnen welks gebied zij zou moeten plaats hebben, oordeelt dat zij op zijne souvereiniteit of zijne veiligheid inbreuk zou kunnen maken.

Artikel 8.

In geval van onbevoegdheid der aangezochte autoriteit, zal de rogatoire commissie ambtshalve overgedragen worden aan de rechterlijke autoriteit van denzelfden Staat, die overeenkomstig de bepalingen van diens wetgeving bevoegd is.

Artikel 9.

In elk geval, waarin de rogatoire commissie door de aangezochte autoriteit niet wordt uitgevoerd, zal deze hiervan onverwijld de autoriteit, die het verzoek heeft gedaan, in kennis stellen, met vermelding, in het geval voorzien bij art. 7, van de redenen waarom de uitvoering der rogatoire commissie is geweigerd, en, in het geval voorzien bij art. 8, van de autoriteit aan wie de rogatoire commissie is overgedragen.

Artikel 10.

De rechterlijke autoriteit, die aan een rogatoire commissie uitvoering geeft, zal daarbij wat de vormen betreft, hare landswetten toepassen.

Intusschen zal voldaan worden aan het verzoek der autoriteit,

van welke de rogatoire commissie is uitgegaan, om deze met inachtneming van een bepaalden vorm te behandelen, zelfs al is deze vorm niet voorgeschreven door de wetgeving van den aangezochten Staat, mits de bedoelde vorm niet door die wetgeving verboden zij.

c. „Cautio judicatum solvi."

Artikel 11.

Geene zekerheidstelling of storting, onder welke benaming ook, zal op grond hetzij van hunne hoedanigheid van vreemdelingen, hetzij van gemis van domicilie of verblijfplaats in het land, kunnen worden opgelegd aan de onderdanen van een der contracteerende Staten, die in een dier Staten hun domicilie hebben, wanneer zij als eischers of tusschenkomende partijen voor de rechtbanken van een anderen dier Staten optreden.

Artikel 12.

De veroordeelingen in de kosten van het geding, uitgesproken in een der contracteerende Staten tegen den eischer of de tusschenkomende partij, die hetzij krachtens de bepaling van art. 11, hetzij krachtens de wet van den Staat binnen welks gebied het geding is aangelegd, vrijgesteld is van zekerheidstelling of storting, zullen in elken der andere contracteerende Staten door de bevoegde autoriteit uitvoerbaar worden verklaard overeenkomstig de bepalingen der landswet.

Artikel 13.

De bevoegde autoriteit zal zich bepalen tot het onderzoek:

1°. of, ingevolge de wet van het land, waar de veroordeeling is uitgesproken, de expeditie van de uitspraak de vereischte voorwaarden van authenticiteit bezit;

2°. of, ingevolge dezelfde wet, de uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan.

d. Kosteloozе rechtsbijstand.

Artikel 14.

De onderdanen van ieder der contracteerende Staten zullen in iederen der andere contracteerende Staten worden toegelaten tot het voorrecht van kosteloozen rechtsbijstand op gelijken voet

als de eigen onderdanen, mits zich gedragende naar de wetgeving van den Staat, waar de kostelooze rechtsbijstand wordt verlangd.

Artikel 15.

In alle gevallen moet het bewijs van onvermogen worden afgegeven door, of de verklaring afgelegd voor de autoriteiten van de gewone verblijfplaats van den vreemdeling, of, bij gebreke daarvan door de autoriteiten van zijn werkelijk verblijf.

Indien de verzoeker geen verblijf houdt in het land, waar het verzoek wordt gedaan, dan zal het bewijs of de verklaring van onvermogen kosteloos worden gelegaliseerd door een diplomatieken of consulairen vertegenwoordiger van het land, waar het stuk moet worden overgelegd.

Artikel 16.

De autoriteit bevoegd om het bewijs van onvermogen af te geven, of de verklaring van onvermogen voor zich te doen afleggen, zal bij de autoriteiten der andere contracteerende Staten inlichtingen kunnen inwinnen omtrent den vermogenstoestand van den verzoeker.

De autoriteit die op de aanvrage om kosteloozen rechtsbijstand zal hebben te beschikken, heeft, binnen de grenzen harer bevoegdheid, het recht om de waarde der aan haar medegedeelde bewijzen, verklaringen en inlichtingen te toetsen.

e. Lijfsdwang.

Artikel 17.

Lijfsdwang, hetzij als middel van executie, hetzij als middel tot bewaring van rechten, zal in burgerlijke of handelszaken niet kunnen worden toegepast op de vreemdelingen behoorende tot een der contracteerende Staten, in de gevallen waarin tegen de eigen onderdanen geen lijfsdwang toegelaten is.

Slotbepalingen.

I. Dit verdrag zal worden geratificeerd. De ratificatiën zullen zoo spoedig mogelijk te 's Gravenhage worden gedeponeerd.

II. Het verdrag zal vijf jaren in stand blijven, te rekenen van den dag van het depôt der ratificatiën.

III. Het zal telkens van vijf jaren tot vijf jaren stilzwijgend worden verlengd, behoudens opzegging door een der Hooge contracteerende partijen, binnen een termijn van zes maanden vóór het verloopen van dat tijdvak.

De opzegging zal alleen gevolg hebben voor zooveel betreft den Staat of de Staten, die haar hebben gedaan.

Voor de andere Staten blijft het verdrag van kracht.

IV. Het protocol van toetreding tot het tegenwoordig verdrag zal voor de Mogendheden, die hebben deelgenomen aan de conferentie van 's Gravenhage van Juni—Juli 1894 open blijven tot den 1sten Januari 1898.

Ter oirkonde waarvan de wederzijdsche gevolmachtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben geteekend en van hunne zegels hebben voorzien.

Opgemaakt te 's Gravenhage, den 14den November 1896, in één exemplaar, dat zal blijven berusten in het archief van de Nederlandsche Regeering en waarvan voor eensluidend gewaarmerkte afschriften langs diplomatieken weg aan de Staten, die onderteekend hebben of zijn toegetreden, zullen worden uitgereikt.

(*L. S.*) Graaf de Grelle-Rogier.

(*L. S.*) Ségur d'Aguesseau.

(*L. S.*) L. Renault.

(*L. S.* Graaf de Villers.

(*L. S* Graaf de Sélir.

(*L. S.*) Arturo de Baguer.

(*L. S.*) P. de Gregorio.

(*L. S.*) J. Röell.

(*L. S.*) van der Kaay.

(*L. S.*) T. M. C. Asser.

(*L. S.*) F. Koch.

TOETREDINGS-PROTOCOL.

Voor Zweden en Noorwegen (*L. S.*) Aug. F. Gyldenstolpe.

1 Februari 1897.

Voor het Duitsche Rijk (*L. S.*) Brincken.

9 November 1897.

Voor Oostenrijk-Hongarije (*L. S.*) Okolicsanyi.

9 November 1897.

Voor Denemarken (*L. S.*) C. M. Vireuly.

18 December 1897.

Voor Roemenië (*L. S.*) G. Bengesco.

19/31 December 1897.

Voor Rusland (*L. S.*) Axel de Berends.

19/31 December 1897.

Vertaling.

ADDITIONEEL PROTOCOL.

De Regeeringen van België, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal, Zwitserland, Staten onderteekenaars van het verdrag van internationaal privaatrecht van 14 November 1896, en van Zweden en Noorwegen, Staten toegetreden tot dat verdrag, het nuttig geoordeeld hebbende gezegd verdrag aan te vullen, zijn de ondergeteekenden, na uitwisseling hunner in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten, overeengekomen nopens de volgende bepalingen.

ad art. 11.

Het is wel verstaan dat de onderdanen van eenen der con-

tracteerende Staten, door wien met een anderen dier Staten eene bijzondere overeenkomst mocht zijn gesloten, volgens welke de voorwaarde van domicilie in art. 11 voorkomende, niet zou worden vereischt, vrijgesteld zullen zijn in den Staat met wien deze bijzondere overeenkomst is gesloten, en in de gevallen daarbij voorzien, van de zekerheidstelling en storting bij art. 11 vermeld, ook al hebben zij hun domicilie niet in eenen der contracteerende Staten.

ad art. I en II der slotbepalingen.

Het depot der ratificatiën zal kunnen plaats hebben zoodra de meerderheid der Hooge Contracteerende Partijen daartoe in staat zal zijn, en er zal daarvan een proces-verbaal worden opgemaakt, waarvan een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift langs diplomatieken weg aan al de contracteerende Staten zal worden toegezonden.

De tegenwoordige overeenkomst zal in werking treden vier weken na den datum van voormeld proces-verbaal.

De vijfjarige termijn bedoeld bij art. II zal op dien datum aanvangen te loopen ook voor de Mogendheden, die het depot na dien datum zullen hebben gedaan.

ad art. III der slotbepalingen.

De woorden „behoudens opzegging binnen een termijn van zes maanden vóór het verloopen", enz., zullen aldus worden opgevat, dat de opzegging moet plaats hebben minstens zes maanden vóór het verloopen, enz.

Het tegenwoordig additioneel protocol zal een integreerend deel uitmaken van het verdrag, en gelijktijdig daarmede worden geratificeerd.

Ter oirkonde waarvan de wederzijdsche gevolmachtigden het tegenwoordig additioneel protocol hebben onderteekend en van hunne zegels voorzien.

Gedaan te 's Gravenhage den 22sten Mei 1897 in één enkel exemplaar, dat zal blijven berusten in het Archief van de Regeering der Nederlanden, en waarvan voor eensluidend gewaarmerkte afschriften langs diplomatieken weg aan de Staten,

die onderteekend hebben of zijn toegetreden, zullen worden uitgereikt.

voor België (*L. S.*) Graaf de Grelle-Rogier.
voor Frankrijk (*L. S.*) Ségur d'Aguesseau.
voor Luxemburg (*L. S.*) Graaf de Villers.
voor Portugal (*L. S.*) Graaf de Sélir.
voor Spanje (*L. S.*) Arturo de Baguer.
voor Italië (*L. S.*) P. de Gregorio.
voor Nederland (*L. S.*) J. Röell.
(*L. S.*) van der Kaay.
(*L. S.*) T. M. C. Asser.
voor Zweden en Noorwegen (*L. S.*) Aug. F. Gyldenstolpe.
voor Zwitserland (*L. S.*) F. Koch.

Toetredings-Protocol.

Voor het Duitsche Rijk, (*L. S.*) Brincken,
9 November 1897.

Voor Oostenrijk-Hongarije, (*L. S.*) Okolicsanyi,
9 November 1897.

Voor Denemarken, (*L. S.*) C. M. Viruly,
18 December.

Voor Rumenië, (*L. S.*) G. Bengesco,
19/31 December 1897.

Voor Rusland, (*L. S.*) Axel de Berends,
19/31 December 1897.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 116.) ***BESLUIT*** *van den 19den Juni 1899, tot vaststelling van een Reglement voor het Koninklijk Nederlandsch Meteorologisch Instituut.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Ministers van Waterstaat, Handel en Nijverheid en van Marine van 3 Mei 1899, La. M., afdeeling Handel en Nijverheid en van 3 Mei 1899, Bureau D, n°. 31;

Overwegende, dat het wenschelijk is, nieuwe reglementaire bepalingen vast te stellen betreffende het *Koninklijk Nederlandsch Meteorologisch Instituut*;

Den Raad van State gehoord, (advies van 6 Juni 1899, n°. 16);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Ministers van 13 Juni 1899, La. B afdeeling Handel en Nijverheid en van 14 Juni 1899, Bureau D, n°. 26;

Hebben goedgevonden en verstaan:

vast te stellen het hieronder volgende Reglement voor het Koninklijk Nederlandsch Meteorologisch Instituut.

REGLEMENT VOOR HET KONINKLIJK NEDERLANDSCH METEOROLOGISCH INSTITUUT.

§ 1. *Zetel, doel en werkkring van het Instituut.*

Artikel 1.

Het Koninklijk Nederlandsch Meteorologisch Instituut is gevestigd te *de Bildt*.

Artikel 2.

Het Instituut heeft ten doel het onderzoek der natuurkundige verschijnselen in den dampkring en aan de oppervlakte der aarde, zoowel te land als ter zee.

Artikel 3.

De vaste dienst van het Instituut omvat:

1°. het verrichten, verzamelen en bewerken van weerkundige en magnetische waarnemingen aan het observatorium te *de Bilt*;

2°. het bevorderen, verzamelen en bewerken van waarnemingen, elders hier te lande verricht;

3°. het bevorderen, verzamelen en bewerken van waarnemingen ter zee;

4°. het zenden van waarschuwingen voor vermoedelijk op de Nederlandsche kust te verwachten stormen, aan de stations, welke daartoe door Onze Ministers van Waterstaat, Handel en Nijverheid en van Marine, zijn aangewezen;

5°. het verschaffen van inlichtingen aan reeders, gezagvoerders en stuurlieden en andere belanghebbenden bij de scheepvaart, alsmede het bijwerken van zeekaarten;

6°. het verifieeren van, en het adviseeren omtrent instrumenten betrekking hebbende op meteorologie, aardmagnetisme en scheepvaart;

7°. het onderzoeken van scheepsseinlantaarns, waarvoor certificaten van deugdelijkheid worden gevraagd, en het afgeven van zulke certificaten, in den vorm door Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid vastgesteld, wanneer de lantaarns voldoen aan de eischen, door Ons, den Raad van State gehoord, gesteld.

De in dit lid genoemde werkzaamheden behooren tot den werkkring der Filiaal-inrichtingen bedoeld in art. 4.

Het Instituut kan voorts belast worden met zoodanige werkzaamheden en bemoeiingen betreffende meteorologie en scheepvaart, als Onze Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid wenschelijk acht.

Artikel 4.

Het Instituut bestaat uit:

a. eene afdeeling „waarnemingen te land";

b. eene afdeeling „waarnemingen ter zee".

Voorts behooren tot het Instituut:

de Filiaal-inrichtingen te *Amsterdam* en te *Rotterdam*, bijzonder ten doel hebbende dagelijks vereischte gegevens te verschaffen aan de scheepvaart;
de stations voor meteorologische waarnemingen, op de door Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid aangewezen plaatsen van het land gevestigd.

§ 2. *Beheer en Personeel.*

Artikel 5.

Aan het Hoofd van het Instituut staat een Hoofddirecteur.

Artikel 6.

Onder den Hoofddirecteur is aan elke der beide afdeelingen en der Filiaal-inrichtingen een directeur werkzaam.
Onder de directeuren kunnen adjunct-directeuren worden aangesteld.
Aan den Hoofddirecteur kan tevens de waarneming van de betrekking van directeur eener afdeeling worden opgedragen.

Artikel 7.

De Hoofddirecteur, de directeuren en adjunct-directeuren, zoomede de overige ambtenaren en bedienden aan het Instituut verbonden, worden door Ons benoemd, geschorst en ontslagen.
Voor elke te vervullen plaats wordt door het College van Curatoren, bedoeld in art. 9, eene met redenen omkleede aanbevelingslijst aan Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid aangeboden.

Artikel 8.

De Hoofddirecteur, de directeuren, adjunct-directeuren en overige ambtenaren en bedienden oefenen hunne functiën uit volgens eene instructie, door Onzen Minister van Waterstaat,

Handel en Nijverheid vast te stellen, het College van Curatoren gehoord.

§ 3. *Toezicht.*

Artikel 9.

De behartiging van de belangen van het Instituut wordt door Ons opgedragen aan een College van Curatoren waarvan de leden door Ons worden benoemd en ontslagen en uit wier midden de Voorzitter door Ons wordt aangewezen.

Om de twee jaren treedt beurtelings een der leden af, volgens een door Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid te maken rooster. De aftredende is weder benoembaar.

De Curatoren genieten geene jaarwedde. Zij ontvangen vergoeding voor reis- en verblijfkosten.

Het College van Curatoren wordt bijgestaan door een bezoldigden Secretaris, die zijne vaste woonplaats heeft in de gemeente, door Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid aan te wijzen. Hij wordt door Ons benoemd voor vijf jaar en is weder benoembaar. Bij elke vacature wordt door het College van Curatoren eene aanbevelingslijst aan Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid aangeboden.

Voor bureaukosten wordt den Secretaris een jaarlijksch abonnement toegestaan. Hij ontvangt vergoeding voor reis- en verblijfkosten.

Artikel 10.

Het College van Curatoren stelt voor zijne werkzaamheden een huishoudelijk reglement vast.

Dit reglement behoeft, om in werking te treden, de goedkeuring van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid.

Artikel 11.

Over alle zaken van het Instituut, dient het College van Curatoren Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid van bericht en raad, en geeft dezen, desgevraagd, alle verlangde opgaven en inlichtingen.

Het ziet toe, dat het Instituut voortdurend aan zijne bestemming beantwoordt.

Het brengt jaarlijks vóór 15 Juni aan Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid een verslag uit over den toestand van het Instituut gedurende het afgeloopen kalenderjaar

en deelt daarin de beschouwingen en voorstellen mede, tot welke zijne bevindingen aanleiding geven.

Het zendt vóór 15 Juni van elk jaar Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid eene begrooting van uitgaven voor het volgende dienstjaar.

Artikel 12.

De leden van het College van Curatoren hebben ten allen tijde toegang tot het Instituut.

De ambtenaren van het Instituut zijn verplicht aan het College en zijnen Leden steeds de gevraagde inlichtingen betreffende den administratieven en wetenschappelijken dienst te verschaffen.

De Hoofddirecteur geeft aan Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid alle gevraagde inlichtingen. Andere mededeelingen alsmede voorstellen aan genoemden Minister doet hij dezen toekomen door tusschenkomst van het College van Curatoren.

Hij biedt jaarlijks vóór 1 Maart aan het College van Curatoren een verslag aan over den toestand van het Instituut en de werkzaamheden in het vorige kalenderjaar.

Onze Ministers van Waterstaat, Handel en Nijverheid en van Marine zijn belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 19den Juni 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,

C. LELY.

De Minister van Marine,

RÖELL.

Uitgegeven den *zevenden* Juli 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 117.) ***BESLUIT*** *van den 20sten Juni* 1899, *tot onteigening van gronden in de Gemeente* den Helder, *welker bezit, ten behoeve van den vestingbouw, vereischt wordt tot het maken van eene inundatiekade nabij Bastion* Dirks-Admiraal.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Oorlog, van 10 Mei 1899, Vde Afd. n°. 31, om ten algemeenen nutte, in het publiek belang van den Staat, te doen onteigenen eenige gedeelten van perceelen, gelegen in de Gemeente *den Helder*, welker bezit wordt vereischt ten behoeve van den vestingbouw, tot het maken van eene inundatiekade nabij Bastion *Dirks-Admiraal*;

Gelet op art. 62 der Wet van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 125);

Gezien het proces-verbaal van de op den 18den April 1899 gehouden zitting der bij art. 10 van de vermelde wet bedoelde Commissie, welke ingevolge dat artikel in het raadhuis van de Gemeente *den Helder* is vereenigd geweest, tot het aanhooren van bezwaren van belanghebbenden, nadat voldaan was geworden aan het bepaalde in de artikelen 11 en 12 der aangehaalde wet;

Den Raad van State gehoord (advies van 6 Juni 1899, n°. 15);

Gezien het nader rapport van Onzen genoemden Minister, van 15 Juni 1899, Vde Afd., n°. 33;

Hebben besloten en besluiten:

Tot het maken van eene inundatiekade nabij Bastion *Dirks-Admiraal* te *den Helder* zullen ten algemeenen nutte, in het publiek belang van den Staat, ten behoeve van den vestingbouw, worden onteigend de hierna vermelde gedeelten van perceelen, gelegen in de Gemeente *den Helder*, aangeduid op de plans, welke ingevolge artikel 12 der Wet ter inzage hebben gelegen, als:

Te onteigenen oppervlakte.			van de perceelen bij het kadaster bekend:					
Hectaren.	Aren.	Centiaren.	als:	ter grootte van Hectaren.	Aren.	Centiaren.	Sectie.	Nummer.	TEN NAME VAN:
			GEMEENTE *DEN HELDER.*						
0	02	51	weiland	0	14	00	C.	3753	Janzen, Cornelia Elisabeth; echtgenoote van Arnoldus Hendrikus Matthias Terwindt te West-Pannerden (Bemmel).
0	00	84	water	0	06	50	„	5017	
0	08	93	weiland	4	22	00	„	5619	
0	01	18	idem	0	13	10	„	5537	

Dit Besluit komt in werking op den tweeden dag na de dagteekening van het *Staatsblad* en van de *Staatscourant*, waarin het Besluit is geplaatst.

Onze Minister van Oorlog is belast met de uitvoering van dit Besluit, hetwelk tegelijkertijd in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant*, alsmede in de *Oprechte Haarlemsche Courant* en het *Dagblad voor Helder en Hollands Noorderkwartier* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 20sten Juni 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Oorlog,
ELAND.

Uitgegeven den *vijfden* Juli 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 118.) ***BESLUIT*** *van den 16den Mei 1899, betreffende de colleges van zetters voor 's Rijks directe belastingen.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van onzen Minister van Financiën van den 20sten April 1899, n°. 92, Directe Belastingen;

Herzien het Koninklijk besluit van 8 Maart 1894 (*Staatsblad* n°. 43), gewijzigd bij de Koninklijke besluiten van 22 April 1895 (*Staatsblad* n°. 74) en 12 Juni 1896 (*Staatsblad* n°. 95);

Den Raad van State gehoord (advies van 2 Mei 1899, n°. 14);

Gelet op het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 12 Mei 1899, n°. 3, Directe Belastingen;

Hebben besloten en besluiten:

Artikel 1.

Met wijziging in zoover van de tweede zinsnede van artikel 2 van het Koninklijk besluit van 8 Maart 1894 (*Staatsblad* n. 43) wordt, voor zooveel *'s Gravenhage* betreft, verstaan: door de 1e afdeeling het gedeelte der gemeente, omvattende de kadastrale sectiën C, D, E, N, O, P, U, W, X, IJ en Z, zoomede *Scheveningen*, door de 2e afdeeling het gedeelte der gemeente omvattende de kadastrale sectiën F, G, H, I, K, L, R, AB, AC, AD en AE.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking op den tweeden dag na dien

der dagteekening, waarop het in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* is geplaatst.

Onze voornoemde Minister is belast met de uitvoering van dit besluit, 't welk gelijktijdig in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State en aan de Algemeene Rekenkamer.

Lipburg, den 16den Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *dertigsten* Mei 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 119.) ***BESLUIT*** *van den* 16*den Mei* 1899, *betreffende de aanwijzing der kringen van de commissiën van aanslag voor de belasting op bedrijfs- en andere inkomsten.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van den 20sten April 1899, n°. 93, Directe Belastingen;

Herzien het Koninklijk besluit van 28 October 1893 (*Staatsblad* n°. 157), gewijzigd bij de Koninklijke besluiten van 22 April 1895 (*Staatsblad* n°. 73), 21 Mei 1896 (*Staatsblad* n°. 85) en 6 Augustus 1896 (*Staatsblad* n°. 148);

Den Raad van State gehoord (advies van 2 Mei 1899, n°. 11);

Gelet op het nader rapport van Onzen voornoemden Minister dd. 12 Mei 1899, n°. 4, Directe Belastingen;

Hebben besloten en besluiten:

Artikel 1.

Met wijziging in zoover van artikel 4 van het Koninklijk besluit van 28 October 1893 (*Staatsblad* n°. 157) wordt, voor zooveel *'s Gravenhage* betreft, verstaan:

door de 1e afdeeling, het gedeelte der gemeente, omvattende de kadastrale sectiën C, D, E, N, O, P, U, W, X, IJ en Z;

door de 2e afdeeling het gedeelte der gemeente omvattende

de kadastrale sectiën F, G, H, I, K, L, R, AB, AC, AD en AE.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking op den tweeden dag na dien der dagteekening waarop het in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* is geplaatst.

Onze voornoemde Minister is belast met de uitvoering van dit besluit, 't welk gelijktijdig in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State en aan de Algemeene Rekenkamer.

Lipburg, den 16den Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *dertigsten* Mei 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 120.) ***BESLUIT*** *van den* 19*den Mei* 1899, *tot schorsing van het besluit van den Raad der gemeente* Ruurlo *van* 24 *April* 1899, *n°.* 14, *waarbij* G. J. EENINK *is benoemd tot hoofd der openbare lagere school in den Winkelerhoek aldaar.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 15 Mei 1899, n°. 2522/2, afdeeling Onderwijs, tot schorsing van het besluit van den Raad der gemeente *Ruurlo* van 24 April 1899, n°. 14, waarbij G. J. EENINK is benoemd tot hoofd der openbare lagere school in den Winkelerhoek aldaar;

Overwegende, dat het wenschelijk is het ten uitvoer brengen van dit besluit, hangende het onderzoek naar de wettigheid er van, te beletten;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovenvermeld besluit van den Raad der gemeente *Ruurlo* van 24 April 1899, n°. 14, tot 1 September 1899 te schorsen.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Lipburg, den 19den Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *zes en twintigsten* Mei 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 121.) *WET van den 19den Mei 1899, houdende wijziging van artikel 109 van het bij de wet van 2 September 1854 (Staatsblad n°. 129) vastgestelde Reglement op het beleid der regeering van* Nederlandsch-Indië.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het, in verband met het op 8 September 1896 met Japan gesloten en bij de wet van 2 Mei 1897 goedgekeurde verdrag van handel en scheepvaart, wenschelijk is, artikel 109 van het bij de wet van 2 September 1854 (*Staatsblad* n°. 129) vastgestelde Reglement op het beleid der regeering van *Nederlandsch-Indië* te wijzigen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

Het tweede en derde lid van artikel 109 van het bij de wet van 2 September 1854 (*Staatsblad* n°. 129) vastgestelde Reglement op het beleid der regeering van *Nederlandsch-Indië* worden gelezen:

Met Europeanen worden gelijkgesteld alle Christenen, alle Japanners en alle personen, niet vallende in de termen der volgende zinsnede.

Met inlanders worden gelijkgesteld Arabieren, Mooren, Chineezen en allen, niet genoemd in de vorige zinsnede, die Mohammedanen of heidenen zijn.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Lipburg, den 19den Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *een en dertigsten* Mei 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 122.) ***WET*** *van den 19den Mei 1899, houdende machtiging tot het sluiten eener overeenkomst met de Koninklijke Paketvaart-Maatschappij tot wijziging van de bestaande overeenkomst voor de bediening van de paketvaart in den Nederlandsch-Indischen Archipel.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is wijziging te brengen in de krachtens de wet van 19 Maart 1888 (*Staatsblad* n°. 48) gesloten overeenkomst voor de bediening van de paketvaart in den Nederlandsch-Indischen Archipel, gedurende de jaren 1891 tot en met 1905;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië wordt gemachtigd om met de Koninklijke Paketvaart-Maatschappij eene overeenkomst aan te gaan, waarbij de krachtens de wet van 19 Maart 1888 (*Staatsblad* n°. 48) gesloten overeenkomst voor de bediening van de paketvaart in den Nederlandsch-Indischen

Archipel gedurende de jaren 1891 tot en met 1905 in dier voege wordt gewijzigd dat:

a. de duur van de bestaande overeenkomst wordt verlengd met tien jaren, waardoor zij zal eindigen op 31 December 1915;

b. de door het Gouvernement te betalen subsidies voor de hieronder genoemde diensten met ingang van den 1sten Januari 1899 worden gebracht op de daarnaast vermelde bedragen per bevaren geographische mijl van vijftien op den graad:

Dienst n°. 1,	van Batavia langs de Zuidkust, de Westkust en de Noordkust van Sumatra naar Edi en terug	f 1,50
„ „ 2,	van Padang naar Olehleh en terug.	4,00
„ „ 3,	van Batavia naar Singapore en terug	1,50
„ „ 4,	van Batavia langs Banka naar Palembang en terug	4,00
„ „ 5,	van Batavia langs Rioauw en Sumatra's Oostkust naar Edi en terug .	4,00
„ „ 6,	van Batavia langs Billiton naar Pontianak en terug	5,00
„ „ 8,	van Soerabaija langs Bawean naar de Zuider- en Oosterafdeeling van Borneo en terug.	7,50
„ „ 9,	van Soerabaija langs Makasser door de Molukken langs Menado terug naar Makasser en Soerabaija . . .	5,00
„ „ 10,	van Makasser langs Saleier en Boeton naar de Kendari-baai en terug . .	8,00
„ „ 11,	van Makasser naar de eilanden in de Timor-zee en terug	9,25
„ „ 12,	van Amboina langs Banda, de eilandengroepen en de eilanden in de Harafoera- en Banda-zeeën terug naar Banda en Amboina.	10,00
„ „ 13,	van Amboina langs Ternate naar Nieuw-Guinea en terug	10,00

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriecle Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Lipburg, den 19den Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *een en dertigsten* Mei 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 123.) *WET van den 19den Mei 1899, tot aanvulling en verhooging van het derde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1899.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken eener aanvulling en verhooging van het IIIde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1899 (*Staatsblad* n°. 56);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Aan de IIIe afdeeling van het IIIe hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1899 wordt toegevoegd een nieuw *artikel* 21*bis*, luidende:

„Kosten van ontvangst van de afgevaardigden tot de te 's Gravenhage te houden ontwapeningsconferentie en van alle verdere met die conferentie in verband staande uitgaven, zooals die volgens beslissing van den Minister van Buitenlandsche Zaken uit dit begrootingsartikel zijn te kwijten" *vijf en zeventig duizend gulden* (f 75 000).

Artikel 2.

Ten gevolge van artikel 1 dezer wet wordt het totaal van de IIIe afdeeling van het IIIe hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1899 nader vastgesteld op *vijf en negentig duizend tweehonderd gulden* (f 95 200) en het eindcijfer van het geheele hoofdstuk op *negenhonderd vier en twintig duizend eenhonderd vier en dertig gulden* (f 924 134).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Lipburg, den 19den Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

W. H. DE BEAUFORT.

Uitgegeven den *vier en twintigsten* Mei 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 124.) *WET van den 23sten Mei 1899, houdende vaststelling van eene Indische mijnwet.*

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben dat het wenschelijk is eene mijnwet vast te stellen voor Nederlandsch-Indië;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

TITEL I.

Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

1) Over de navolgende delfstoffen mag in Nederlandsch-Indië de rechthebbende op den grond niet beschikken:

edelgesteenten, platina, osmium, iridium, goud, zilver, kwik, bismuth, molybdeen, tin, wolframium, lood, koper, zink, cadmium, nikkel, kobalt, chroom, ijzer, mangaan, antimoon, arsenik en strontium, alle hetzij gedegen, hetzij als erts, alsook andere delfstoffen, wanneer zij met de hiergenoemde in dezelfde afzetting gevonden worden en dus gezamenlijk gewonnen dienen te worden;

graphiet, anthraciet en alle soorten van steen- en bruinkool;

delfstoffen, die op haar gehalte aan zwavel, of voor de vervaardiging van aluin en vitriool ontgonnen kunnen worden;

phosphaten, die tot bemesting dienen, en salpeter;

aardolie, aardpek, aardwas en alle andere soorten van bitumineuse zelfstandigheden, zoowel vaste als vloeibare, benevens de daarmede voorkomende gasvormige zelfstandigheden;

steenzout, benevens de daarmede in dezelfde afzetting voorkomende zouten.

2) In geval van twijfel of eenige delfstof tot de in het vorig lid genoemde behoort, beslist de Gouverneur-Generaal.
3) Het recht om die delfstoffen op te sporen of te ontginnen wordt verkregen overeenkomstig de voorschriften dezer wet.

Artikel 2.

1) In deze wet wordt onder opsporing of mijnbouwkundige opsporing verstaan het opzettelijk ingesteld onderzoek naar de in art. 1 genoemde delfstoffen met het oogmerk om recht tot mijnontginning te verwerven; en onder ontginning of mijnontginning de opzettelijke winning van deze delfstoffen, onverschillig of die winning geschiedt door onderaardsche mijnwerken, open groeven, grondboringen of op andere wijze.
2) Deze wet kent aan de uitdrukkingen onderzoekingsveld, concessieveld, en mijnveld het begrip van ruimte toe, en aan de uitdrukkingen onderzoekingsterrein en concessieterrein dat van oppervlakte.

Artikel 3.

In deze wet worden verstaan:

a. onder rechthebbenden op den grond degenen, die een zakelijk recht daarop hebben, onverschillig of dit door de wetgeving voor Europeanen dan wel door die voor inlanders wordt beheerscht;

b. onder derde belanghebbenden degenen, wier uit een persoonlijk recht voortvloeiende belangen door een opsporing of ontginning kunnen worden geschaad.

Artikel 4.

1) Geen anderen kunnen houders van vergunningen tot opsporing of van concessiën zijn dan:

a. Nederlanders,

b. Ingezetenen van Nederland of van Nederlandsch-Indië,

c. Vennootschappen, gevestigd in Nederland of in Nederlandsch-Indië, waarvan, wat de naamlooze vennootschappen betreft, de eenige bestuurder of commissaris, dan wel als er twee zijn beide, of, als er meer bestuurders zijn, de meerderheid, alsook de meerderheid der commissarissen, en, wat vennootschappen onder eene firma en die bij wijze van geldschieting betreft, de eenige beheerende vennoot, dan wel als er twee zijn beide, of als er meer beheerende vennooten zijn de meerderheid, Nederlanders dan wel ingezetenen van Nederlandsch-Indië zijn, de laatsten woonachtig in Nederlandsch-Indië of in Nederland, met dien verstande dat de niet in Nederlandsch-Indië gevestigde personen of vennootschappen aldaar behoorlijk moeten zijn vertegenwoordigd; en dat de in Nederlandsch-Indië gevestigde personen, de vertegenwoordigers in Nederlandsch-Indië van niet in Nederlandsch-Indië gevestigde personen, en de in Nederlandsch-Indië gevestigde bestuurders of vertegenwoordigers van aldaar of in Nederland gevestigde vennootschappen bevoegd moeten zijn om verblijf te houden binnen het gewest of de gewesten, waar de opsporing of de ontginning moet geschieden.

2) Aanvragers van eene vergunning tot opsporing of van eene concessie moeten voor den duur der vergunning of der concessie en voor al wat daarop betrekking heeft domicilie kiezen ten kantore van een hoofd van gewestelijk bestuur binnen wiens gewest het onderzoekingsterrein of concessieterrein geheel of gedeeltelijk gelegen is.

3) De rechten en verplichtingen, uit eene vergunning tot opsporing en uit eene concessie voortvloeiende, gaan bij overlijden van den wettigen houder over op diens rechtverkrijgenden, voor zoover zij reeds dadelijk, dan wel binnen den tijd van één jaar na het openvallen der erfenis, voldoen aan de vereischten van dit artikel. Zij kunnen binnen dat jaar worden overgedragen aan personen of vennootschappen, die voldoen aan de vereischten van dit artikel, voor zooveel betreft vergunningen tot opsporing met inachtneming van het bepaalde bij het zevende lid van art. 7 en overigens behoudens goedkeuring van den Gouverneur-Generaal.

4) Geschillen nopens het voldoen aan de vereischten van dit artikel worden beslist door den rechter en op de wijze bij ordonnantie te regelen.

Artikel 5.

De winning van steenzout wordt niet toegestaan dan op plaatsen waar het zoutmonopolie niet van kracht is.

Artikel 6.

1) Deze wet is, behoudens het eerste en tweede lid van art. 1 en met uitzondering van dat gedeelte, hetwelk de verhouding regelt tusschen de rechthebbenden op den grond en derde belanghebbenden eenerzijds en ondernemers van mijnbouwkundige opsporingen en van mijnontginning anderzijds, zoomede van art. 25, niet van toepassing op van Gouvernementswege ondernomen opsporingen en ontginningen, blijvende de bevoegdheid van het Gouvernement onverkort om opsporingen of ontginningen te bewerkstelligen, waar die niet in strijd komen met aan opspoorders of concessionarissen verleende rechten.

2) Deze wet is ook niet van toepassing op de ontginning van delfstoffen door de inlandsche of daarmede gelijkgestelde bevolking ondernomen:

a. voor zoover die ontginning op kleine schaal en voor eigen rekening en bate geschiedt, een en ander ter beoordeeling van den Gouverneur-Generaal;

b. wanneer die ontginning, als behoorende tot de verpachte middelen of uit anderen hoofde, afzonderlijk geregeld is.

TITEL II.

Mijnbouwkundige opsporingen.

Artikel 7.

1) Recht tot opsporing wordt verkregen door schriftelijke vergunning van Regeeringswege, welke niet verleend wordt dan nadat de rechthebbenden op den grond, zoomede derde belanghebbenden in de gelegenheid zijn gesteld om voor hunne belangen op te komen en alsdan slechts onder verplichting tot voorafgaande vergoeding der door de opsporingen toe te brengen schade of tot het stellen van zekerheid voor die vergoeding, ingeval het bedrag daarvan niet vooraf te bepalen is.

2) De in het voorgaande lid bedoelde vergunning wordt verleend door den bij ordonnantie aan te wijzen ambtenaar. Het verzoek, om op een zoo nauwkeurig mogelijk aangeduid terrein opsporingen te mogen doen, wordt schriftelijk en in tweevoud ingediend aan dezen ambtenaar, die, na op de beide exemplaren van het verzoekschrift dag en uur der indiening te hebben aangeteekend, een exemplaar weder aan den verzoeker ter hand stelt.

3) De vroeger ingediende aanvrage heeft de voorkeur boven de later ingediende.

4) De vergunning wordt verleend voor eenen bepaalden tijd, drie achtereenvolgende jaren niet te boven gaande, en voor een veld, dat zich binnen de verticale projectie van een in de akte van vergunning zoo nauwkeurig mogelijk aangeduid terrein tot in onbepaalde diepte uitstrekt; zij kan op een vóór het verstrijken van den vergunningstermijn, op de wijze als in het 2de lid van dit artikel bepaald, ingediend verzoek van den houder tweemalen, telkens voor den tijd van ten hoogste één jaar, worden verlengd. Aan de vergunning kunnen voorwaarden verbonden worden.

5) Van beslissingen op verzoeken omtrent verleening of verlenging is beroep op den Gouverneur-Generaal. Door dezen kan op grond van billijkheid of algemeen belang van den in het derde lid van dit artikel gestelden regel worden afgeweken.

6) Met de opsporing moet binnen den tijd van één jaar na den datum, waarop de vergunning verleend is, een aanvang zijn gemaakt.

7) De vergunning kan niet anders dan krachtens een van Regeeringswege verkregen toestemming worden overgedragen.

8) De vaststelling van verdere voorschriften tot uitvoering van dit artikel, alsook betreffende de maximum-afmetingen van tot het doen van opsporingen aan te vragen terreinen, geschieden bij ordonnantie.

Artikel 8.

1) Opsporingen worden niet toegelaten:

a. in terreinen of streken, gereserveerd hetzij voor opsporing of ontginning van Gouvernementswege, hetzij voor de uitgifte van eene concessie na openbare mededinging, volgens de artt. 31 en 32;

b. in terreinen, binnen welke aan anderen vergunning tot het doen van opsporingen is verleend, zoolang zij ingevolge die vergunning eene aanspraak op concessie geldend kunnen maken;

c. in terreinen of streken door den Gouverneur-Generaal om redenen van algemeen belang voor opsporingen gesloten.

2) Opsporingen strekken zich binnen het terrein van onderzoek niet uit tot gronden, waarop versterkingen, Gouvernements- of openbare gebouwen staan, dan wel kerkhoven, graven, publieke wegen, kanalen of spoorwegen zijn aangelegd, noch tot gronden, welke naar de instellingen der inlanders als gewijde beschouwd worden, of waar het doen van opsporingen, om redenen van algemeen belang, ter beoordeeling van den Gouverneur-Generaal, wordt verboden, noch tot binnen een bij ordonnantie te bepalen afstand van de vorenbedoelde gronden.

3) Zij strekken zich ook niet uit tot gronden, waarop woonhuizen of fabrieken staan, noch tot de gronden, welke die woonhuizen of fabrieken tot een bij ordonnantie te bepalen afstand omgeven, tenzij de toestemming van de rechthebbenden op den grond en van derde belanghebbenden verkregen zij.

Artikel 9.

De rechthebbenden op den grond en derde belanghebbenden zijn gehouden het doen van opsporingen in den grond te gedoogen:

a. mits zij door den houder der vergunning vooraf, onder vertoon van de vergunning of een authentiek afschrift daarvan, in kennis gesteld zijn met diens voornemen tot het doen van opsporingen en met de plaats waar die zullen geschieden;

b. tegen vooraf genoten of vooraf verzekerde schadeloosstelling een en ander volgens voorschriften bij ordonnantie vast te stellen.

Artikel 10.

1) De vergunning tot het doen van opsporingen geeft den houder, met uitsluiting van ieder ander, het recht, om overeenkomstig de voorschriften dezer wet en de bij de vergunning gestelde voorwaarden, in het onderzoekingsveld alle werkzaamheden te verrichten, noodig tot opsporing van de in art. 1 genoemde delfstoffen of ten doel hebbende den aard der aangetroffen delfstofafzettingen en der daarin voorkomende delfstoffen te beoordeelen.

2) Over de door hem verkregen delfstoffen mag de opspoorder, behoudens de rechten van anderen en het bepaalde in de artt. 35 en 36, vrijelijk beschikken.

3) Hetgeen in de artt. 24, 25 en 26 bepaald is omtrent concessionarissen en ontginningen is eveneens van toepassing op houders van vergunningen tot het doen van opsporingen en de door hen verrichte opsporingen.

Artikel 11.

De vergunning vervalt van rechtswege:

a. bij het verstrijken van den tijd, waarvoor zij verleend of verlengd is;

b. indien de houder ophoudt aan de in art. 4 gestelde eischen te voldoen;

c. bij overlijden van den wettigen houder, ten aanzien van die rechtverkrijgenden, die, binnen den in art. 4 genoemden

termijn, niet aan de in dat artikel gestelde vereischten hebben voldaan.

Artikel 12.

1) De vergunning wordt ingetrokken:

a. ingeval niet binnen den in artikel 7 daarvoor bepaalden tijd met de opsporing is aangevangen;

b. op vordering van de rechthebbenden op den grond of van derde belanghebbenden, ingeval de opsporingen worden ondernomen zonder dat te hunnen opzichte is voldaan aan de bepalingen van art. 9.

2) De vergunning kan worden ingetrokken:

a. ingeval de houder der vergunning aan eene der daarbij gestelde voorwaarden niet voldoet;

b. hetzij voor het geheele onderzoekingsterrein, hetzij voor een gedeelte daarvan, op het verzoek van den houder der vergunning. Dit verzoek wordt in tweevoud ingediend aan den ingevolge het tweede lid van art. 7 aangewezen ambtenaar, die na op de beide exemplaren van het verzoekschrift dag en uur der indiening te hebben aangeteekend en een exemplaar weder aan den verzoeker te hebben ter hand gesteld, binnen drie maanden na den dag der indiening op het verzoek beschikt.

3) De intrekking geschiedt door de autoriteit, die de vergunning heeft verleend. Van beslissingen omtrent intrekking is beroep op den Gouverneur-Generaal, op de wijze bij ordonnantie te regelen.

TITEL III.

Concessiën.

Artikel 13.

1) Concessiën tot ontginning worden verleend door den Gouverneur-Generaal, voor eenen tijd 75 jaren niet te boven gaande, en voor een mijnveld, dat zich binnen de verticale projectie van het in de akte van concessie nauwkeurig aangeduid concessieterrein tot in onbepaalde diepte uitstrekt.

2) Zij worden slechts verleend voor de winning van zoodanige delfstoffen, waarvan ten genoegen van den Gouverneur-Generaal

wordt aangetoond, dat zij binnen het mijnveld in eene natuurlijke afzetting voorkomen, waaruit hare winning technisch mogelijk is.

Artikel 14.

Concessiën worden niet verleend dan nadat ieder belanghebbende in de gelegenheid is gesteld voor zijne belangen op te komen, en onder verplichting voor den concessionaris, om zich gedurende de laatste drie concessiejaren te gedragen naar de voorschriften hem door den Gouverneur-Generaal, in het belang van den geleidelijken overgang der concessie in andere handen, gegeven en om zijne medewerking te verleenen tot alles wat aan zoodanigen geleidelijken overgang bevorderlijk kan zijn.

Artikel 15.

Concessiën worden niet verleend voor ontginning in streken of terreinen, waar die, naar het oordeel van den Gouverneur-Generaal, om redenen van algemeen belang niet kan worden toegelaten.

Artikel 16.

1) De concessie geeft den concessionaris, overeenkomstig de voorschriften dezer wet en op de in de akte van concessie gestelde voorwaarden, binnen het mijnveld het uitsluitende recht tot het winnen der in die akte genoemde delfstoffen en tot den aanleg van alle daartoe noodige werken, zoo op als onder den grond; dit recht strekt zich uit tot binnen het mijnveld gelegen oude ertshoopen van vroegere ontginningen of opsporingen.

2) De concessie geeft den concessionaris ook het recht, om op den voet bij ordonnantie te regelen, uitsluitend ten behoeve van zijn bedrijf vrijelijk te beschikken over de bij zijne ontginning gewonnen niet in art. 1 genoemde delfstoffen, en om buiten zijn concessieterrein hulpwerken aan te leggen.

3) Delfstoffen genoemd in art. 1, die niet in de akte van concessie zijn genoemd, mogen door den concessionaris, tenzij hij tot de winning daarvan eene nadere concessie heeft verkregen, niet gewonnen worden, dan voor zoover, ter beoordeeling van den Gouverneur-Generaal, de samenhang dier delfstoffen met de in de akte van concessie genoemde hare gelijktijdige winning onvermijdelijk maakt. Heeft een ander in hetzelfde mijnveld eene concessie voor de winning van die delfstoffen, dan moet de overeenkomstig dit lid gewonnen hoeveelheid daarvan op zijne vordering, tegen vergoeding der kosten van voortbrenging aan hem worden afgestaan.

Artikel 17.

Bij ordonnantie worden regelen gesteld omtrent de beschikking over vloeibare bitumineuse , en de daarmede voorkomende gasvormige zelfstandigheden , die door rechthebbenden op den grond of derde belanghebbenden , die geen vergunning tot opsporing noch eene concessie hebben , worden aangetroffen bij den aanleg van werken , waartoe zij gerechtigd zijn.

Artikel 18.

1) Het op grond van de concessie verworven recht behoort tot de onroerende zaken en kan met hypotheek worden belast , zoomede , behoudens de bepalingen van art. 4 en art. 33 tiende lid , worden vervreemd.
2) De titel van aankomst van dit recht moet worden openbaar gemaakt op de wijze bij ordonnantie te regelen. Eerst door die openbaarmaking wordt het recht als bestaande aangemerkt.

Artikel 19.

1) De splitsing van een concessieterrein in op zich zelf staande gedeelten , het verwisselen van een gedeelte van een concessieterrein met dat van een aangrenzend terrein , en het vereenigen van twee of meer aan elkander grenzende concessieterreinen tot een geheel kan slechts geschieden bij door den Gouverneur-Generaal te verleenen nieuwe akten van concessie , die niet dan om overwegende redenen van algemeen belang mogen geweigerd worden.
2) De in deze gevallen tot waarborg van de belangen van hypothecaire of andere schuldeischers noodige bepalingen worden bij ordonnantie vastgesteld.

TITEL IV.

Verhouding van concessionarissen tot rechthebbenden op den grond en derde belanghebbenden en van naburige concessionarissen onderling.

Artikel 20.

Hetgeen in het tweede en derde lid van art. 8 omtrent opsporingen is bepaald , is ook van toepassing op de beschikking over den bovengrond ten behoeve van ontginningen.

Artikel 21.

1) Indien voor eene ontginning de beschikking over den bovengrond noodig is voor geen langer tijdperk dan drie jaren, is daarop van toepassing hetgeen in art. 9 omtrent opsporingen is bepaald, met dien verstande, dat wat daar ten aanzien van den houder der vergunning is voorgeschreven, hier op den concessionaris toepasselijk is en dat in dit geval zal moeten worden vertoond een authentiek afschrift der akte, waarbij het concessiebesluit is openbaar gemaakt.

2) Indien de beschikking over den grond voor een langer tijdperk noodig is, of indien na verloop van den aanvankelijk voldoende geachten termijn van drie jaren nog verdere beschikking noodig blijkt en partijen zich over den afstand van den grond niet kunnen verstaan, wordt op verzoek der meest gereede partij overgegaan tot toepassing der bepalingen, regelende de onteigening ten algemeenen nutte. De onteigening van alle voor eene ontginning noodige eigendommen behoeft niet te gelijker tijd te worden gevraagd.

Artikel 22.

1) Op gronden behoorende tot het Staatsdomein, verleent de Gouverneur-Generaal, onder de door hem noodig geoordeelde voorwaarden en behoudens de rechten van derden, verlof tot het maken van land- en waterwegen ten behoeve der ontginning en recht van opstal tot plaatsing der noodige gebouwen, inrichtingen en werkplaatsen.

2) Is voor den aanleg van land- en waterwegen of van hulpwerken, overeenkomstig het tweede lid van art. 16, ten behoeve der ontginning de beschikking over niet tot het Staatsdomein behoorenden grond buiten het concessieterrein noodig en blijkt het dat partijen zich over den afstand van dien grond niet kunnen verstaan, dan geldt te dien aanzien het tweede lid van het voorgaand artikel.

Artikel 23.

De verklaring, dat ten behoeve van eene ontginning gronden, als bedoeld in art. 21 en in het tweede lid van art. 22, noodig zijn, wordt gegeven door den Gouverneur-Generaal, volgens regelen bij ordonnantie te stellen.

Artikel 24.

1) De concessionaris is verplicht tot volledige vergoeding van alle schade door de onderneming aan de rechthebbenden op of belanghebbenden bij den bovengrond en hetgeen daartoe behoort

toegebracht, onverschillig of ontginningswerken al dan niet daaronder hebben plaats gehad, of de schade door eene opzettelijke daad zijnerzijds veroorzaakt is of niet, dan wel of zij al of niet had kunnen worden voorzien.

2) Is de schade door twee of meer ontginningen veroorzaakt dan zijn de concessionarissen daarvan gemeenschappelijk en wel tot gelijke deelen tot vergoeding der schade gehouden, onverminderd het recht om onderling terug te vorderen wat elk dientengevolge meer mocht hebben bijgedragen dan zijn aandeel in de schade bedraagt. Evenwel zal het aan de rechthebbenden op of belanghebbenden bij den bovengrond vrijstaan om, het bewijs leverende dat de verhouding van concessionarissen wat betreft elks aandeel in de toegebrachte schade anders is dan die van gelijke deelen, dienovereenkomstig hunne vordering tot schadevergoeding in te richten.

3) De verplichting tot vergoeding strekt zich niet uit tot schade aan gebouwen of inrichtingen, tot stand gekomen op een tijdstip dat het gevaar, waarmede die door de ontginning bedreigd worden, den rechthebbenden op of belanghebbenden bij den bovengrond bij gewone opmerkzaamheid niet onbekend had kunnen blijven. Behoort, ten gevolge van het door de ontginning veroorzaakte gevaar, de oprichting van zoodanige werken boven den grond achterwege te blijven, dan kunnen rechthebbenden op of belanghebbenden bij den bovengrond daaraan geen aanspraak op schadevergoeding wegens waardevermindering ontleenen, indien het blijkt dat hun geopenbaard voornemen om zoodanige werken op te richten kennelijk slechts het ontvangen van schadevergoeding ten doel heeft.

Artikel 25.

1) Wanneer het noodig is dat de werkzaamheden van naburige ontginningen in onderling verband worden verricht, en de concessionarissen zich dienaangaande niet onderling kunnen verstaan, zijn zij gehouden zich te gedragen naar de regelingen, ter zake door den Gouverneur-Generaal te treffen.

2) De concessionaris is aansprakelijk voor de schade, die hij aan eene naburige ontginning toebrengt.

Artikel 26.

De aanspraak op schadeloosstelling, in de artt. 24 en 25 bedoeld, voor zoover zij niet gegrond is op eene overeenkomst, verjaart door verloop van drie jaren, te rekenen van den dag, waarop de schade aan den belanghebbende bekend is.

Artikel 27.

1) De schulden, voortspruitende uit de verplichting tot schadevergoeding en uit het in gebruik nemen van gronden, volgens art. 21 en het tweede lid van art. 22, zijn bevoorrecht op de concessie, op het product der ontginning en op den inventaris.
2) Het hierbedoelde voorrecht gaat boven pand en hypotheek.

TITEL V.

Het verkrijgen van concessiën.

Artikel 28.

1) De ontdekking van eene in deze wet genoemde delfstof geeft den ontdekker, die òf is houder van eene vergunning tot het doen van opsporingen, òf concessionaris op het betrokken veld, — behoudens het bepaalde in het tweede en zevende lid van dit artikel en in art. 15, — recht op concessie tot ontginning van de ontdekte delfstof zoodra hij zijn aanspraken doet gelden.
2) De ontdekker, die houder is van eene vergunning tot het doen van opsporingen, behoort zijne aanspraken geldend te maken vóór het verstrijken van den termijn waarvoor de vergunning verleend is.
3) De aanspraken in het eerste lid bedoeld worden geldend gemaakt door een in tweevoud opgemaakt en aan den Gouverneur-Generaal gericht schriftelijk verzoek om concessie, in te dienen bij den bij ordonnantie aan te wijzen ambtenaar.
4) Die ambtenaar teekent op beide exemplaren van het verzoekschrift dag en uur der indiening aan, en stelt vervolgens een exemplaar weder aan den verzoeker ter hand.
5) Het verzoekschrift moet bevatten:

1°. den naam, de voornamen en de woonplaats van den verzoeker;

2°. de benaming der delfstof of de namen der delfstoffen voor welker ontginning concessie gevraagd wordt;

3°. de ligging van de ontdekte vindplaats of vindplaatsen en de grenzen, hetzij van het aangevraagde, hetzij van het bestaande concessieterrein;

4°. den naam aan de concessie te geven of gegeven;

5°. het gekozen domicilie.

6) Voldoet het verzoekschrift niet aan de in dit artikel gestelde vereischten, dan zal de verzoeker, binnen een termijn van één maand nadat hij daarmede in kennis is gesteld, de noodige verbeteringen daarin kunnen aanbrengen.

7) Het vroeger ingediende verzoek heeft de voorkeur boven de later ingediende.

8) Het hierbedoelde recht op concessie kan, mits in zijn geheel, aan anderen, voldoende aan de vereischten in art. 4 gesteld, worden overgedragen, behoudens goedkeuring van den Gouverneur-Generaal.

9) Voorschriften tot uitvoering van dit artikel, alsook betreffende de maximum-afmetingen van concessieterreinen worden bij ordonnantie vastgesteld.

Artikel 29.

Na de indiening van het bij art. 28 bedoelde verzoek om concessie, kan de ontdekker zijne werkzaamheden op den voet van opsporingswerken voortzetten totdat hij in kennis zal zijn gesteld van de beschikking op zijn verzoek.

Artikel 30.

1) Indien, in het belang van eene doelmatige begrenzing of van eene behoorlijke ontginning, zulks door den Gouverneur-Generaal noodig wordt geoordeeld, kan den ontdekker, behoudens de rechten en aanspraken van anderen, concessie worden verleend voor eene grootere uitgestrektheid dan door hem is aangevraagd overeenkomstig art. 28, of kunnen in het concessieterrein aangrenzende gronden begrepen worden, die buiten het onderzoekingsterrein liggen.

2) Het besluit waarbij concessie verleend wordt moet behelzen:

a. den naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van den concessionaris;

b. den naam van de concessie;

c. de oppervlakte en de grenzen van het concessieterrein, aangeduid op eene bij het besluit behoorende kaart;

d. den duur der concessie;

e. den naam van het gewest en de afdeeling, dan wel de namen van de gewesten en de afdeelingen waarbinnen het concessieterrein gelegen is, zoomede het gekozen domicilie;

f. den naam der delfstof of de namen der delfstoffen waarvoor concessie verleend wordt;

g. de bijzondere voorwaarden voor zoover zij noodig zijn;

h. den datum.

3) Een authentiek afschrift van het besluit wordt aan den concessionaris uitgereikt.

Artikel 31.

1) Indien eene naar het oordeel van den Gouverneur-Generaal voor ontginning in aanmerking komende delfstofafzetting ontdekt is ten gevolge van een van Gouvernementswege ingesteld onderzoek, wijst de Gouverneur-Generaal, behoudens de rechten van derden, het terrein aan, binnen hetwelk geen concessie wordt verleend dan na openbare mededinging, onverminderd de bevoegdheid van het Gouvernement om daarbinnen zelf mijnontginning te ondernemen.

2) In bijzondere gevallen kan, krachtens bij Koninklijk besluit verleende machtiging, van het vereischte van openbare mededinging worden afgeweken.

Artikel 32.

Art. 31 is toepasselijk op naar het oordeel van den Gouverneur-Generaal voor ontginning in aanmerking komende delfstofafzettingen tot welker ontginning geen aanspraken op concessie, overeenkomstig deze wet, geldend kunnen gemaakt worden en welke niet vallen in de termen van het eerste lid van genoemd artikel.

Artikel 33.

1) In geval van openbare mededinging wordt de concessie toegewezen aan hem die het hoogste bedrag in geld aanbiedt, mits de Gouverneur-Generaal van oordeel is, dat tegen zijn toelating geen bezwaar bestaat.

2) Leidt de openbare mededinging tot geen resultaat dan wordt, voor zoover daartoe termen bestaan en niet ondershands concessie is of wordt verleend, het volgens artt. 31 en 32 gereserveerde terrein weder opengesteld voor opsporingen.

Artikel 34.

1) In het derde jaar alvorens eene concessie door tijdsverloop eindigt, worden, voor zoover daartoe termen bestaan en het Gouvernement zich de ontginning niet voorbehoudt, de voorwaarden bij Koninklijk besluit vastgesteld, waarop tot voortzetting der ontginning eene nieuwe concessie voor den concessionaris verkrijgbaar is.

2) De concessionaris heeft binnen zes maanden nadat hij met die voorwaarden in kennis is gesteld, te verklaren of hij eene op die voorwaarden verleende concessie aanvaardt. Aanvaardt hij die niet of verklaart hij zich dienaangaande niet binnen den bepaalden tijd, zoo wordt geen nieuwe concessie verleend dan na openbare mededinging.

TITEL VI.

Heffing van vast recht en cijns.

Artikel 35.

1) Het Gouvernement heft van iedere vergunning tot opsporing en van elken ontdekker, die opsporingswerken voortzet overeenkomstig art. 29:

a. een jaarlijksch, ieder jaar bij vooruitbetaling te voldoen, vast recht, evenredig aan de oppervlakte van het opsporingsterrein en ten bedrage van f 0,02[5] per hectare;

b. een jaarlijkschen cijns ten bedrage van vier percent van de bruto-opbrengst voor zooveel betreft het gedeelte der gewonnen delfstoffen, dat een bij ordonnantie vast te stellen belastingvrij quantum overtreft.

2) Het Gouvernement heft van iedere concessie:

a. een jaarlijksch, ieder jaar bij vooruitbetaling te voldoen, vast recht, evenredig aan de oppervlakte van het concessieterrein en ten bedrage van f 0,25 per hectare;

b. een jaarlijkschen cijns, ten bedrage van vier percent van de bruto-opbrengst.

3) Indien de concessionaris ten genoegen van den Gouverneur-Generaal aantoont, dat de exploitatie van het afgeloopen jaar verlies heeft opgeleverd, dan wel opleveren zou na aftrek van het ingevolge het tweede lid van dit artikel over dat jaar verschuldigde, kan het bedrag van den verschuldigden cijns over dat jaar worden verminderd met een door den Gouverneur-Generaal te bepalen bedrag, doch in geen geval tot minder dan één percent van de bruto-opbrengst.

4) Van de toepassing, aan het derde lid van dit artikel gegeven, wordt jaarlijks door Onzen Minister van Koloniën verslag gedaan aan de Staten-Generaal.

5) Restitutie van gedane betalingen wegens verschuldigd vast recht heeft niet plaats.

Artikel 36.

1) Als bruto-opbrengst wordt aangemerkt de gemiddelde handelswaarde op het concessieterrein, gedurende het afgeloopen halve kalenderjaar, van de door de ontginning verkregen hoeveelheid al dan niet bewerkte verhandelbare producten.

2) Is de handelswaarde dier producten, in den toestand waarin zij voor de in art. 35 genoemde heffing in aanmerking worden gebracht, verhoogd ten gevolge van bereiding en verwerking door den concessionaris op het concessieterrein of op een nabijgelegen of daarmede verbonden terrein, dan wordt, ter bepaling van de aanvankelijke handelswaarde, de verhoogde waarde verminderd met de kosten dier bereiding en verwerking en, in geval van afvoer naar zulk een ander terrein, mede met de kosten van dien afvoer.

3) Wordt als grondslag van de berekening der aanvankelijke handelswaarde genomen de waarde op de naastbijgelegen markt binnen of buiten Nederlandsch-Indië, dan wordt die waarde verminderd met de kosten van verpakking en van vervoer daarheen.

4) De bepaling van de handelswaarde en van de in het tweede en derde lid bedoelde kosten geschiedt, na raadpleging van den concessionaris, door de bij ordonnantie aan te wijzen autoriteit. Van diens beslissing is beroep op den Gouverneur-Generaal.

5) In bijzondere gevallen kan voldoening van den cijns in natura en ook, volgens regelen bij ordonnantie te stellen, bij abonnement door den Gouverneur-Generaal worden toegestaan.

TITEL VII.

Vervallenverklaring van rechten en te niet gaan van concessiën.

Artikel 37.

1) De concessionaris kan van de hem bij de concessie verleende rechten door den Gouverneur-Generaal worden vervallen verklaard:

a. ingeval hij, op bekomen last om de ontginning wegens, naar het oordeel van den Gouverneur-Generaal, overwegende redenen van algemeen belang aan te vangen of na staking weder op te vatten, in gebreke blijft binnen den hem gestelden tijd aan dien last ten genoegen van den Gouverneur-Generaal te voldoen;

b. ingeval hij achterlijk of nalatig is in de nakoming van verplichtingen, hem ter zake der ontginning bij wettelijke voorschriften of bij de akte van concessie opgelegd, dan wel ingeval hij weigert of in gebreke blijft gevolg te geven aan de in het algemeen belang of in het belang der veiligheid van personen en goederen door eene daartoe bevoegde autoriteit omtrent zijne werken gegeven voorschriften.

2) Tot de vervallenverklaring wordt niet overgegaan, dan nadat de concessionaris of zijn gemachtigde door of vanwege den Gouverneur-Generaal met het voornemen tot vervallenverklaring bij gerechtelijk beteekende akte is in wetenschap gesteld, hem de gelegenheid is gegeven voor zijne belangen op te komen en hij tevens een hem te verleenen, met den datum van beteekening der gerechtelijke akte ingaanden, termijn van ten minste één jaar, om zijne verplichtingen volledig na te komen of om aan de gestelde eischen te voldoen, onbenut heeft laten voorbijgaan. Voor zoover die verplichting strekt tot betaling eener geldsom, zal die termijn ten minste drie maanden zijn.

Artikel 38.

1) De concessionaris, die bij beschikking van den Gouverneur-Generaal van zijne rechten is vervallen verklaard, waarvan onmiddellijk mededeeling wordt gedaan aan den Minister van Koloniën, kan daarvan in beroep komen bij den Koning.

2) Het daartoe strekkend verzoekschrift wordt door hem ingediend binnen zes maanden nadat het besluit ter kennisse van hem of van zijn gemachtigde in Nederlandsch-Indië is gebracht. Het verzoekschrift wordt aan den Gouverneur-Generaal ingediend en door dezen onverwijld aan den Minister van Koloniën verzonden.

3) De Koning beschikt op het tijdig ingestelde beroep na den Raad van State te hebben gehoord.

4) Zoolang de termijn van beroep niet is verstreken of de Koning op een tijdig ingesteld beroep geen beschikking heeft genomen, wordt het besluit, waarvan in beroep is gekomen, niet ten uitvoer gelegd.

5) Op verzoeken om beroep, ingediend na het verstrijken van den gestelden termijn, wordt door den Koning afwijzend beschikt, zonder onderzoek van de zaak zelve.

6) Ingeval het beroep niet tijdig is ingesteld of op het beroep afwijzend is beschikt, wordt de beschikking van den Gouverneur-Generaal, dan wel het Koninklijk besluit, op kosten van den van zijne rechten vervallen verklaarden concessionaris, aan de belanghebbende hypotheekhouders gerechtelijk beteekend en in het officieele en in een, door den Gouverneur-Generaal aan

te wijzen, particulier nieuwsblad openbaar gemaakt onder verwijzing naar de bepalingen van dit artikel.

7) Ieder belanghebbend schuldeischer is bevoegd, binnen een bij ordonnantie bepaalden tijd na de beteekening en openbaarmaking der beschikking of van het Koninklijk besluit, zich te wenden tot den raad van justitie binnen wiens ressort domicilie is gekozen voor al wat op de concessie betrekking heeft, met het verzoek om, na alle betrokken partijen in de gelegenheid te hebben gesteld om voor hare belangen op te komen, te bevelen dat de concessie, met inbegrip van de mijnwerken en van hetgeen tot verzekering en bekleeding daarvan dient, op zijne kosten, binnen een door dien rechter bepaalden termijn, in het openbaar en overeenkomstig de wettelijke bepalingen op de Burgerlijke Rechtsvordering worde verkocht, ten einde uit de opbrengst het beloop zijner schuldvordering met de renten en kosten te verhalen.

8) Ook de van zijn rechten vervallen verklaarde concessionaris is, bij stilzwijgen der schuldeischers, bevoegd om binnen den bepaalden tijd het verzoek te doen dat zijne vroegere concessie op zijne kosten te zijnen bate in het openbaar worde verkocht.

9) Van verzoeken om verkoop der concessie wordt door den griffier van den raad van justitie in het zevende lid genoemd onverwijld kennis gegeven aan de Regeering.

10) De concessionaris is van mededinging uitgesloten en kan niet meer als kooper der concessie optreden.

11) Ingeval de openbare verkooping der concessie niet wordt aangevraagd of tot geen resultaat leidt wordt de concessie ingetrokken.

12) Na vervallenverklaring blijft de concessionaris niettemin tot aan de overgave aan den nieuwen concessionaris, dan wel tot aan de intrekking der concessie, aan zijne verplichtingen als concessionaris gebonden, zullende de mijnwerken door hem tot op dat tijdstip in behoorlijken staat van onderhoud moeten worden gehouden.

Artikel 39.

Het recht op concessie en de concessie vervallen van rechtswege:

a. indien de houder van het recht op concessie dan wel de concessionaris ophoudt aan de in art. 4 gestelde vereischten te voldoen;

b. bij overlijden van den houder van dat recht of van den concessionaris, ten aanzien van die rechtverkrijgenden, die niet binnen den in art. 4 genoemden termijn aan de in dat artikel gestelde vereischten hebben voldaan.

Artikel 40.

1) Ingeval de concessionaris intrekking zijner concessie verzoekt, is op dat verzoek van toepassing hetgeen in het zesde lid van art. 38 ten opzichte van de daarbedoelde beschikking is voorgeschreven.
2) De gerechtelijke beteekeningen en de openbaarmakingen geschieden door de zorg van den concessionaris.
3) Het zevende en elfde lid van art. 38 zijn ten deze van toepassing.
4) Indien geen verzoek tot openbaren verkoop bij den raad van justitie is ingediend geeft de griffier van het college eene desbetreffende verklaring aan den concessionaris af, welke aan de Regeering zal worden overgelegd, met de relazen waaruit van eene behoorlijke beteekening van het verzoek aan de hypotheekhouders blijkt.
5) Ten aanzien van door concessionarissen ingediende verzoeken om gedeeltelijke intrekking hunner concessie is toepasselijk het bij art. 19 bepaalde aangaande splitsing van een concessieterrein.

Artikel 41.

1) Bij het te niet gaan eener concessie, vervallen alle daarop rustende lasten en verkrijgt het Gouvernement, behoudens over die gedeelten van den bovengrond en de daarop staande gebouwen die den laatsten concessionaris in eigendom toebehooren, de volle en vrije beschikking over het mijnveld, en over al hetgeen tot bekleeding en verzekering der mijnwerken dient, zonder dat eenige vergoeding aan den laatsten concessionaris verschuldigd is.
2) Door den Gouverneur-Generaal wordt een termijn bepaald binnen welken de laatste concessionaris de niet tot de bekleeding en verzekering der mijnwerken dienende inrichtingen, zijne op Gouvernementsgrond staande gebouwen en den verderen inventaris der onderneming, zoomede de nog voorhanden producten der ontginning kan verwijderen. Wat binnen dien termijn niet is verwijderd, vervalt aan het Gouvernement, tenzij er over is beschikt op eene andere door den Gouverneur-Generaal goedgekeurde wijze.

Artikel 42.

Bij het te niet gaan eener concessie stelt de concessionaris, evenals bij verkoop, in de gevallen bij de artt. 38 en 40 bedoeld, alle kaarten, teekeningen en schetsen van of betrekking hebbende op de mijnwerken kosteloos ter beschikking van den Gouverneur-Generaal.

TITEL VIII.

Slot- en overgangsbepalingen.

Artikel 43.

1) Voor zoover nevens deze wet en de tot hare uitvoering vereischte voorschriften nog andere regelingen noodig zijn om de goede werking der wet te bevorderen en het vereischte toezicht op opsporingen en ontginningen in het algemeen belang te verzekeren, worden zoodanige regelingen bij ordonnantie vastgesteld.

2) Het van Regeeringswege uit te oefenen toezicht strekt zich mede uit, — behalve tot de naleving der in art. 14 genoemde verplichting en der bij de vergunning tot het doen van opsporingen dan wel bij het concessiebesluit noodig geoordeelde bijzondere voorwaarden, — tot alles hetgeen betrekking heeft op:

a. de stevigheid der mijnwerken;

b. de veiligheid voor het leven en de gezondheid der arbeiders;

c. de bescherming van den bovengrond in het belang van de veiligheid van personen en het openbaar verkeer;

d. de bescherming tegen voor het algemeen schadelijke gevolgen van den mijnbouw.

3) Ontstaat in verband met het bepaalde in het voorafgaande lid door eenig mijnwerk gevaar, dan zijn de met het toezicht belaste ambtenaren, bij niet opvolging door den concessionaris binnen den daartoe gestelden termijn van de door hen na raadpleging van den concessionaris gegeven voorschriften, bevoegd om deze zelf ten uitvoer te leggen, in welk geval zij verplicht zijn onverwijld aan de Regeering kennis te geven van hetgeen door hen is verricht.

4) Is het gevaar dringend, dan is voor de uitoefening van de in het vorige lid aan de met het toezicht belaste ambtenaren verleende bevoegdheid, zelfs de voorafgaande raadpleging van den concessionaris niet noodzakelijk.

5) De concessionaris is verplicht de door met het toezicht belaste ambtenaren getroffen maatregelen, bedoeld in het derde en vierde lid, te gedoogen en de kosten daarvan te dragen of te vergoeden.

6) Bij ordonnantie wordt bepaald in welke gevallen beroep is van de beschikkingen der toezicht houdende ambtenaren.

7) De uitvoering van de ingevolge het derde en vierde lid gegeven voorschriften wordt door het indienen van hooger beroep niet opgeschort.

Artikel 44.

1) Het tweede lid van art. 27 van het reglement op het beleid der Regeering van Nederlandsch-Indië geldt, wat betreft deze wet, ook voor die in het genot van zelfbestuur gelaten gedeelten van Nederlandsch-Indië, waarvan de bestuurders het recht tot het verleenen van vergunningen voor het doen van opsporingen en van concessiën tot ontginning bij overeenkomst aan het Gouvernement van Nederlandsch-Indië hebben overgedragen.

2) De in verband met het genot van zelfbestuur noodzakelijke afwijkingen van deze wet, en hetgeen daarvoor in de plaats moet treden, worden voor evenbedoelde gedeelten van Nederlandsch-Indië bij ordonnantie vastgesteld.

Artikel 45.

1) Deze wet is, behoudens de daarin vastgestelde regeling van den cijns voor concessiën en behoudens bij de wet goedgekeurde overeenkomsten betreffende ontginningen, van toepassing op vóór hare inwerkingtreding verleende vergunningen tot opsporing en concessiën tot ontginning.

2) De voor concessiën, verleend vóór het in werking treden dezer wet, vastgestelde regeling van den cijns, kan ten verzoeke van de belanghebbenden met deze wet in overeenstemming worden gebracht.

3) De concessiën, reeds verleend voor de winning van andere delfstoffen dan in art. 1 dezer wet genoemd, blijven gehandhaafd.

Artikel 46.

1) Deze wet kan worden aangehaald onder den titel van „Indische mijnwet".

2) Zij treedt in werking op een nader bij ordonnantie te bepalen datum.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
CREMER.

Uitgegeven den *eersten* Juni 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 125). ***WET*** *van den 23sten Mei* 1899, *houdende wijziging van de begrooting van* Nederlandsch-Indië *voor het dienstjaar* 1899.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salnut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken tot wijziging van de begrooting van *Nederlandsch-Indië* voor het dienstjaar 1899;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

In het IIde hoofdstuk der begrooting van uitgaven van *Nederlandsch-Indië* voor het dienstjaar 1899, vastgesteld bij de wet van 31 December 1898 (*Staatsblad* n°. 281) wordt:

Onderafdeeling 65. Geneeskundige dienst, verhoogd met f 6000 en alzoo gebracht op f 1 995 475;

Onderafdeeling 74. Gebouwen onder burgerlijk beheer, verhoogd met f 170 000 en alzoo gebracht op f 2 246 000.

Artikel 2.

Aan artikel 1 der wet van 31 December 1898 (*Staatsblad* n°. 282),

houdende aanwijzing van de in Nederland te ontvangen middelen tot goedmaking van de uitgaven, begrepen in de beide hoofdstukken der begrooting van *Nederlandsch-Indië* voor het dienstjaar 1899, wordt toegevoegd:

11. Gift van f 170 000 van de heeren P. W. Janssen, J. Nienhuys en H. C. van den Honert, ten behoeve van den bouw eener nieuwe dokterdjawaschool.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
CREMER.

Uitgegeven den *derden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 126.) *WET van den 23sten Mei 1899, houdende nadere regeling van het Curaçaosche muntwezen.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is eenige nadere voorzieningen te nemen omtrent het muntwezen in de kolonie Curaçao;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Iedere schuldverbintenis luidende op guldens, op een der eilanden Curaçao, Bonaire of Aruba vóór het in werking treden dezer wet aangegaan en die de schuldenaar bevoegd is op die eilanden te kwijten, wordt geacht te zijn aangegaan in den gulden Curaçaosch courant, tenzij kwijting in den gulden Nederlandsch courant uitdrukkelijk is bedongen of uit de overeenkomst voortvloeit.

Iedere schuldbekentenis, welke later wordt aangegaan, wordt geacht te zijn aangegaan in den gulden Nederlandsch courant, al ware anders bedongen.

Artikel 2.

Schuldverbintenissen in artikel 1 bedoeld, waarbij het Gouvernement eene der partijen is, worden geacht te zijn aangegaan in den gulden Nederlandsch courant, tenzij het geldt gevolgen

van eene reeds bestaande in Curaçaosch courant te kwijten verbintenis.

Artikel 3.

De gulden Curaçaosch courant wordt geacht eene waarde te bezitten van 0,94 gulden Nederlandsch courant.

Artikel 4.

Iedere schuldeischer kan betaling vorderen in wettige betaalmiddelen.

Wettige betaalmiddelen in de kolonie Curaçao zijn de volgende munten:

a. tot onbeperkt bedrag:

het Nederlandsche tienguldenstuk;

de Nederlandsche rijksdaalder, gulden en halve gulden;

de vreemde gouden munten, welke door Ons in de kolonie Curaçao gangbaar zijn verklaard, tegen de door Ons vastgestelde koersen;

b. tot beperkt bedrag de volgende pasmunten:

1°. in zilver tot een bedrag van tien gulden:

het Nederlandsche vijfentwintigcentstuk, tiencentstuk en vijfcentstuk;

het Curaçaosch stuk van $^1/_4$ (een vierde) gulden en van $^1/_{10}$ (een tiende) gulden.

De beeldenaar der Curaçaosche zilveren pasmunt is op de voorzijde het borstbeeld der Koningin met een omschrift gelijk aan dat der Nederlandsche rijksdaalders, guldens en halve guldens, en aan de keerzijde 's Rijks wapen tusschen de aanduiding der geldswaarde $^1/_4$ . . . . . G. en $^1/_{10}$ . . . . . G., benevens het jaartal en het omschrift „Kolonie Curaçao". Deze stukken worden in den ring gemunt en hebben een kartelrand. Zij hebben hetzelfde gehalte en gewicht en dezelfde middellijnen als de Nederlandsche zilveren pasmunt van dezelfde waarde;

2°. in brons tot een bedrag van vijf en twintig cent, de Nederlandsche twee en een halve cent, cent en halve cent.

Artikel 5.

Tot inwisseling van bij het in werking treden van deze wet

in de kolonie in omloop zijnde vreemde muntspeciën, welke niet krachtens artikel 4 in de kolonie Curaçao gangbaar zijn verklaard, tegen Nederlandsche munt of koloniale pasmunt wordt gedurende één maand na dat in werking treden de gelegenheid opengesteld bij de daartoe door den Gouverneur aan te wijzen landskassen in de kolonie.

De Gouverneur stelt, met inachtneming van Onze bevelen, vast, welke soorten van muntspeciën ter inwisseling worden aangenomen, en tegen welke koersen.

Geldstukken welke meer dan 10 per mille van hun gewicht verloren hebben, worden niet ter inwisseling aangenomen.

Artikel 6.

Deze wet treedt in de kolonie Curaçao in werking op een door Ons vast te stellen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *derden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 127.) *WET van den 23sten Mei 1899, houdende bepalingen tot wering van de San José schildluis (Aspidiotus perniciosus).*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat, wegens de uitvaardiging van den in het Koninklijk besluit van 30 Januari 1899 (*Staatsblad* n°. 53) vervatten algemeenen maatregel van bestuur, tot wering van de *San José schildluis* (*Aspidiotus perniciosus*), te dier zake nadere, wettelijke voorziening noodig is, en zulks ingevolge het bepaalde bij artikel 2 der wet van 2 April 1898 (*Staatsblad* n°. 79), tot wering van voor den land-, tuin- of boschbouw schadelijke dieren en van plantenziekten;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

De in- en doorvoer, hetzij rechtstreeks, hetzij middellijk, van alle soorten van levende boomen en heesters — of levende deelen daarvan — afkomstig uit Amerika, zijn verboden.

Dit verbod geldt eveneens de kisten, tonnen, manden, zakken, vaten en andere voorwerpen, dienende of gediend hebbende tot verpakking van de bij het vorige lid bedoelde voorwerpen.

Artikel 2.

Bij de aangifte tot in- of doorvoer van levende boomen en heesters — of levende deelen dier gewassen — alsook van de verpakking daarvan, wordt eene verklaring nopens den oorsprong dier voorwerpen, afgegeven door den Nederlandschen consulairen ambtenaar of eene bevoegde autoriteit ter plaatse van inscheping of inlading, overgelegd.

Als verklaring nopens den oorsprong kunnen ook dienen de bescheiden, afgegeven ingevolge het 2de en 3de lid van artikel 3 der internationale overeenkomst van 3 November 1881 tot wering der druifluis (phylloxera), tot welke overeenkomst betrekking hebben de wetten van 6 December 1883 (*Staatsblad* n°. 178) en 26 October 1889 (*Staatsblad* n°. 134).

De in het eerste lid van dit artikel genoemde voorwerpen, aangevoerd van buitenslands, mogen niet worden gelost, of met het vervoermiddel waarin zij zich bevinden verder worden gevoerd in binnenwaartsche richting, tenzij de in dat lid bedoelde verklaring door den ontvanger der invoerrechten vooraf is onderzocht en voldoende bevonden.

Artikel 3.

Behoudens nakoming van de voormelde overeenkomst, kunnen bij gemeenschappelijke beschikking van de Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Financiën uitzonderingen op de bepalingen van deze wet worden toegelaten:

a. voor aanvoeren uit aan Nederland grenzende landen, waar maatregelen zijn genomen tot wering van de San José schildluis;

b. voor aanvoeren met een wetenschappelijk doel;

c ten behoeve van het grensverkeer.

Artikel 4.

Gedurende den tijd van vier weken na den dag waarop de algemeene maatregel van bestuur, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 30 Januari 1899 (*Staatsblad* n°. 53) in werking treedt, wordt de verklaring, bedoeld bij artikel 2, eerste lid, niet gevorderd voor zendingen, afkomstig uit Azië, Afrika of Europeesche havens aan de Middellandsche zee, mits ten genoegen van den ontvanger der invoerrechten worde aangetoond, dat de ten in- of doorvoer aangegeven voorwerpen werkelijk uit die werelddeelen of uit die havens afkomstig zijn.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *zevenden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 128.) **WET** *van den 23sten Mei* 1899, *houdende bepalingen ter uitvoering van art.* 187 *der Grondwet.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben dat, ter uitvoering van artikel 187 der Grondwet, het bepalen van de wijze waarop en de gevallen waarin elk gedeelte van het grondgebied des Rijks door Ons of van Onzentwege in staat van oorlog of in staat van beleg kan worden verklaard en de regeling van de gevolgen daarvan bij de wet moeten geschieden;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I.

Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

Elk gedeelte van het grondgebied des Rijks kan bij Koninklijk besluit in staat van oorlog of in staat van beleg worden verklaard:

1°. wanneer oorlog of oorlogsgevaar ontstaan is;

2°. wanneer binnenlandsche onlusten de in- of uitwendige veiligheid van het Rijk of van een gedeelte daarvan in dringend gevaar brengen.

Artikel 2.

Wanneer ten gevolge van een vijandelijken inval, of ten gevolge van binnenlandsche onlusten, als bedoeld in artikel 1, sub 2°, de gemeenschap tusschen een gedeelte van het grondgebied des Rijks en den zetel der Regeering is afgesneden, kan dat gedeelte — hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk — door het militair gezag van Onzentwege in staat van beleg worden verklaard.

Artikel 3.

De staat van oorlog en de staat van beleg worden bij Koninklijk besluit opgeheven.

Ingeval de gemeenschap tusschen het in staat van oorlog of in staat van beleg verklaarde gedeelte van het grondgebied des Rijks en den zetel der Regeering na die verklaring is afgesneden en dat gedeelte nog in dien toestand verkeert op het oogenblik dat de omstandigheden, welke tot die verklaring aanleiding hebben gegeven, hebben opgehouden te bestaan, kan de opheffing, voor zoover dat gedeelte betreft, door het militair gezag geschieden.

Mede kan de opheffing door het militair gezag geschieden voor wat betreft dat gedeelte van het grondgebied des Rijks, waarop het vorige artikel is toegepast, indien de omstandigheid welke daartoe aanleiding heeft gegeven, heeft opgehouden te bestaan, maar de gemeenschap met den zetel der Regeering nog niet is hersteld.

Artikel 4.

Het besluit, waarbij de staat van oorlog of de staat van beleg wordt verklaard of opgeheven, treedt in werking op het daarin vermelde tijdstip en wordt ter plaatse afgekondigd op de wijze, door het militair gezag te bepalen.

Het wordt zoo spoedig doenlijk in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* opgenomen.

Artikel 5.

Behalve in het geval van een vijandelijken inval, wordt onverwijld een voorstel aan de Staten-Generaal gedaan om het voortduren van den staat van oorlog of van den staat van beleg bij de wet te bepalen.

Is de zitting der Kamers van de Staten-Generaal gesloten, dan worden zij onmiddellijk door Ons bijeengeroepen.

Komt de wet niet tot stand, dan wordt hiervan onverwijld

kennis gegeven aan het militair gezag en wordt de staat van oorlog of de staat van beleg gerekend te zijn opgeheven met den dag, waarop dit ter plaatse zal zijn bekend gemaakt op de wijze, door het militair gezag bepaald. Die bekendmaking zal onverwijld geschieden.

Indien na het einde van een oorlog de staat van oorlog of de staat van beleg moet worden verlengd, zal, na het sluiten van den vrede, onverwijld een voorstel daartoe aan de Staten-Generaal worden gedaan.

Artikel 6.

Na de opheffing van den staat van oorlog of van den staat van beleg wordt van Onzentwege aan de Staten-Generaal mededeeling gedaan van hetgeen door het militair gezag, krachtens de buitengewone bevoegdheid, daaraan door deze wet toegekend, is verricht.

Artikel 7.

Het militair gezag, in deze wet bedoeld, wordt uitgeoefend door de autoriteiten, daartoe door Ons of van Onzentwege door Onzen Minister van Oorlog aangewezen.

HOOFDSTUK II.

Van den staat van oorlog.

Artikel 8.

In staat van oorlog zijn de artikelen van dit hoofdstuk van toepassing op het grondgebied, aangeduid in het besluit, dat den staat van oorlog verklaart.

Wanneer de staat van oorlog wordt opgeheven, houden de ingevolge de bepalingen van dit hoofdstuk door het militair gezag genomen maatregelen van rechtswege op te gelden.

Artikel 9.

De besturen van en de ambtenaren in dienst bij provinciën, gemeenten, waterschappen, veenschappen en veenpolders zijn verplicht aan het militair gezag de inlichtingen te verschaffen, welke van hen verlangd worden en tot het verstrekken waarvan zij in staat zijn.

Artikel 10.

Door het militair gezag worden, na overleg met het betrokken burgerlijk gezag, zoo noodig, nieuwe politieverordeningen alsmede verordeningen en keuren van waterschappen, veenschappen en veenpolders vastgesteld en bestaande gewijzigd of geschorst.

De daartoe strekkende besluiten zijn van kracht onmiddellijk nadat zij zijn afgekondigd op de wijze, door het militair gezag te bepalen en worden aan Gedeputeerde Staten medegedeeld.

De schutterijen en de vrijwilligerkorpsen komen onder de onmiddellijke bevelen van het militair gezag.

Artikel 11.

Het militair gezag stelt, na overleg met het betrokken burgerlijk gezag, zoo noodig, de maatregelen vast, welke genomen moeten worden om te voorzien in het onderhoud der inwoners en de behoeften der bezetting.

Het militair gezag is bevoegd, indien zulks ter uitvoering van de in het eerste lid bedoelde maatregelen noodzakelijk is, elke plaats zelfs tegen den wil van den rechthebbende, te betreden of van zijnentwege op vertoon van een schriftelijken, daartoe strekkenden algemeenen of bijzonderen last, te doen betreden en aldaar nasporing of huiszoeking te doen of te laten doen.

Tot nasporing in eene woning en tot huiszoeking wordt zoodanige last alleen verstrekt aan een officier, die zich, zoo noodig, door militairen van lageren rang kan doen vergezellen.

De met de nasporing en huiszoeking belaste officier is gehouden van zijne bevindingen proces-verbaal op te maken en dit in te leveren bij het militair gezag.

Artikel 12.

Voor zoover zulks niet bij de wet is geschied, stelt het militair gezag, na overleg met het betrokken burgerlijk gezag, zoo noodig, de regelen vast nopens de hulp, die de bevolking in de militaire werkzaamheden zal hebben te verleenen.

Artikel 193 der Gemeentewet is in dat geval niet toepasselijk.

Het militair gezag is tevens bevoegd te bepalen dat de voorschriften der Arbeidswet, der Veiligheidswet en der Hinderwet buiten werking worden gesteld.

Artikel 13.

Het militair gezag regelt of wijzigt, na overleg met het betrokken burgerlijk gezag, zoo noodig, den dienst der politie en der brandweer. Het stelt, zoo noodig, eene geheime politie

in, om de handelingen van verdachte personen na te gaan en de pogingen tot verstandhouding met den vijand of het vormen van samenspanning tijdig op te sporen en tegen te gaan.

Artikel 14.

Op het militair gezag gaan over de bevoegdheden, bij artikel 186 en artikel 187, 1ste zinsnede, der Gemeentewet aan den burgemeester gegeven. De politie en de brandweer treden dan onder de bevelen van dat gezag.

De overige bepalingen van laatstgemeld artikel zijn in dat geval niet toepasselijk; alsdan vervallen de bevoegdheden aan Onze Commissarissen in de provinciën gegeven bij de artikelen 13, 14 en 15 hunner Instructie, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 27 September 1850 (*Staatsblad* n°. 62).

Artikel 15.

Het militair gezag is bevoegd alles te doen wegruimen wat aan de behoorlijke verdediging in den weg staat. Daarvoor wordt schadeloosstelling verleend, tenzij bij de wet anders is bepaald, of het tegendeel overeengekomen is.

Artikel 16.

Het militair gezag is bevoegd, wegen, wateren, terreinen en gebouwen, zoo noodig met de daarin aanwezige werktuigen, aan provinciën, gemeenten, waterschappen, veenschappen, veenpolders of aan particulieren toebehoorende, in gebruik te nemen, wanneer dit voor de uitoefening van den militairen dienst noodzakelijk is. Zoodra het gebruik niet meer noodig is, wordt het gebruikte eigendom door of vanwege Onzen Minister van Oorlog weder ter beschikking van de rechthebbenden gesteld. De wederbeschikbaarstelling wordt door genoemden Minister ter algemeene kennis gebracht.

Voor het gebruik wordt schadeloosstelling verleend, tenzij het tegendeel overeengekomen is.

Onze Minister van Oorlog is verder bevoegd, voor rekening van den Staat, het gebruikte eigendom terug te brengen in den toestand, waarin het zich vóór de ingebruikneming bevond; bij de bepaling van het bedrag der schadeloosstelling wordt daarmede rekening gehouden.

Artikel 17.

Tot het erlangen van schadeloosstelling, op grond van de artikelen 15 en 16, moet de belanghebbende eene aanvrage indienen aan Onzen Minister van Oorlog en zulks, voor zooveel

betreft het geval, bedoeld in artikel 15, binnen eene maand nadat de staat van oorlog of de staat van beleg is opgeheven en in het geval, bedoeld in artikel 16, binnen eene maand na de dagteekening van de in dat artikel bedoelde kennisgeving.

Binnen twee maanden nadat die aanvrage bij het Departement van Oorlog is ontvangen, biedt Onze Minister van Oorlog aan den belanghebbende eene bepaalde som als schadeloosstelling aan. Is binnen den gestelden termijn geen aanbod door den belanghebbende ontvangen of acht hij de aangeboden schadeloosstelling niet voldoende, dan kan hij het geschil op de gewone wijze bij den burgerlijken rechter aanbrengen.

Door het militair gezag kan, bijaldien zulks wordt verlangd, op de schadeloosstelling voorschot worden verstrekt.

Artikel 18.

Het militair gezag is bevoegd, te verbieden het door middel van de drukpers of op andere wijze bekend maken van berichten en opmerkingen betreffende militaire maatregelen, in het in staat van oorlog verklaarde grondgebied genomen.

Dit verbod wordt bekend gemaakt op de wijze door het militair gezag te bepalen.

HOOFDSTUK III.

Van den staat van beleg.

Artikel 19.

De bepalingen van hoofdstuk II gelden ook voor den staat van beleg, voor zoover deze wet niet anders bepaalt.

Artikel 20.

In staat van beleg zijn de artikelen van dit hoofdstuk van toepassing op het grondgebied, aangeduid in het besluit, dat den staat van beleg verklaart.

Artikel 21.

De burgerlijke besturen en de daarbij in dienst zijnde ambtenaren zijn verplicht te gehoorzamen aan de bevelen van het militair gezag, gegeven overeenkomstig de door Ons vastgestelde instructiën.

Openbaarmaking dezer instructiën zal, zoo mogelijk, geschieden.

Artikel 22.

Door het militair gezag worden, zoo noodig, nieuwe politieverordeningen alsmede verordeningen en keuren van waterschappen, veenschappen en veenpolders vastgesteld en bestaande gewijzigd of geschorst.

De daartoe strekkende besluiten zijn van kracht, onmiddellijk nadat zij zijn afgekondigd op de wijze, door het militair gezag te bepalen en worden aan Gedeputeerde Staten medegedeeld.

Artikel 23.

Het militair gezag is bevoegd, den toegang tot, het verkeer binnen en het verlaten van het in staat van beleg verklaarde grondgebied te regelen overeenkomstig de eischen der algemeene veiligheid.

Artikel 24.

De bevoegdheden, bij de artikelen 18 en 21 der wet van 22 April 1855 (*Staatsblad* n°. 32) aan het burgerlijk gezag gegeven, worden opgeheven.

Artikel 25.

Behalve de volgens de Grondwet gecoorloofde openbare godsdienstoefeningen worden, hetzij in de open lucht, hetzij in gebouwen of besloten plaatsen, geene openbare vergaderingen van bijzondere personen of openbare bijeenkomsten en geene optochten gehouden, dan met schriftelijke vergunning van het militair gezag. De aanvrage daartoe moet schriftelijk worden gedaan.

Deze bepaling geldt mede ten aanzien van bijeenkomsten om zich in den wapenhandel te oefenen.

Aan de vergunningen kunnen voorwaarden worden verbonden.

Artikel 26.

Vergaderingen en bijeenkomsten waartoe het publiek, hetzij met, hetzij zonder betaling van geld voorwaardelijk of onvoorwaardelijk toegang heeft, worden begrepen onder de openbare vergaderingen en bijeenkomsten in het vorige artikel bedoeld.

Artikel 27.

Elke vergadering, bijeenkomst of optocht, als bedoeld in artikel 25, gaat op de door of namens het militair gezag gedane vordering terstond uiteen.

Artikel 28.

Het militair gezag is bevoegd, schouwburgen, sociëteiten, koffiehuizen, tapperijen en andere lokalen, bestemd tot gezellig verkeer, alsmede fabrieken en werkplaatsen in het belang der openbare orde of veiligheid, voor korteren of langeren tijd te sluiten.

Artikel 29.

Het militair gezag is bevoegd, de wettelijke bepalingen op het dragen van wapenen alsmede die op de uitoefening der jacht zoodanig te wijzigen, als in het belang der openbare veiligheid noodig wordt geacht en te bevelen, dat de inwoners de in hun bezit zijnde wapenen en ammunitie op daartoe aan te wijzen plaatsen inleveren.

Voor het geval de ingeleverde wapenen en ammunitie niet aan de rechthebbenden worden teruggegeven in den toestand, waarin zij bij de inlevering verkeerden, zal daarvoor schadeloosstelling worden verleend. Het voorschrift van artikel 17 is ten deze van toepassing, met dien verstande, dat de aanvrage tot het erlangen der schadeloosstelling aan Onzen Minister van Oorlog moet worden ingediend binnen eene maand nadat de staat van beleg is opgeheven.

Artikel 30.

Het militair gezag is bevoegd, in geval van noodzakelijkheid, met afwijking van de bepalingen der wet van 10 April 1869 (*Staatsblad* n°. 65) en van artikel 11 der wet van 4 December 1872 (*Staatsblad* n°. 134), omtrent het begraven van lijken voorschriften te geven.

Artikel 31.

Bij algemeenen maatregel van bestuur wordt bepaald op welke wijze bij het voorkomen van overlijden van niet-militairen en van geboorten, in plaatsen, met welke alle gemeenschap uit hoofde van oorlog of binnenlandsche onlusten is afgesneden, een en ander in de gewone registers van den burgerlijken stand zal worden ingeschreven.

Artikel 32.

In plaatsen, met welke alle gemeenschap uit hoofde van oorlog of binnenlandsche onlusten is afgesneden, kunnen de uiterste willen door niet-militairen gemaakt worden voor elk openbaar

burgerlijk ambtenaar en elken officier, die ten minste den rang van luitenant heeft, in tegenwoordigheid van twee getuigen.

Op deze uiterste willen zijn toepasselijk de bepalingen van de artikelen 996—1000 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 33.

Het militair gezag is bevoegd, aan personen, wier aanwezigheid voor de rust en de algemeene veiligheid wordt geacht gevaarlijk te zijn, het verblijf binnen het in staat van beleg verklaarde grondgebied te ontzeggen en deze daaruit te verwijderen, of, indien de mogelijkheid daartoe niet bestaat, hen in bewaring te stellen.

Artikel 34.

Bestaat er ten aanzien van eenig verdedigingswerk, onder welke benaming, behalve vestingen en forten, ook begrepen wordt elke bebouwde kom, die door verdedigingswerken omringd is, gevaar voor spoedige insluiting, dan is het militair gezag bevoegd, het verblijf aldaar te ontzeggen aan die personen, wier aanwezigheid voor de verdediging niet noodig en wier onderhoud niet behoorlijk verzekerd is, en deze daaruit te verwijderen.

Het militair gezag heeft, wanneer het gevaar in de vorige zinsnede bedoeld bestaat, tevens, voor zooveel toepasselijk, de bevoegdheden, omschreven in artikel 33 der wet van 14 September 1866 (*Staatsblad* n°. 138), laatstelijk gewijzigd bij die van 10 Mei 1890 (*Staatsblad* n°. 83), ter voorziening in het onderhoud der inwoners, terwijl daarvoor alsdan tevens op de gemeenten en inwoners de verplichtingen rusten, bedoeld in artikel 32 dier gewijzigde wet.

De bepalingen van artikel 34 dier gewijzigde wet zijn ten deze van toepassing.

Wanneer een verdedigingswerk ingesloten is, is het militair gezag bevoegd de inwoners op rantsoen te stellen.

Artikel 35.

Het militair gezag is bevoegd, aan niet-militairen, die voor de verdediging nuttig werkzaam kunnen zijn, het verlaten van het in staat van beleg verklaarde grondgebied te verbieden en te verhinderen, alsmede het wegvoeren van paarden, vee, wagens, vaartuigen, levensmiddelen en andere voorwerpen van bedoeld grondgebied te bevelen, te bewerkstelligen of te beletten.

Artikel 36.

Het militair gezag is bevoegd, indien het belang der defensie

zulks noodzakelijk doet zijn, niet-militairen op te roepen om deel uit te maken van de militaire macht en, als zoodanig, hulp en medewerking te verleenen, hetzij tot bewaring der rust of tot deelneming aan de werkdadige verdediging, hetzij tot het verrichten van die militaire werkzaamheden, welke door hen kunnen geschieden. Zij zijn alsdan aan de militaire rechtsmacht onderworpen.

Artikel 37.

Het militair gezag is bevoegd, beperkende bepalingen vast te stellen omtrent het drukken, uitgeven, verspreiden, aanplakken of in den handel brengen van geschriften of teekeningen, of dit geheel te verbieden. Dit besluit wordt bekend gemaakt op de wijze, door het militair gezag te bepalen.

Artikel 38.

Het militair gezag erlangt de beschikking over de inrichtingen der posterij, telegraphie en telephonie en is bevoegd, de wettelijke bepalingen omtrent den post-, telegraaf- of telephoondienst zoodanig te wijzigen als in het militair belang noodig wordt geacht. Het militair gezag is mede bevoegd, in beslag te nemen en te openen elk stuk, aan de post of andere instelling van vervoer, dan wel aan de telegraaf toevertrouwd, en daarvan inzage te nemen.

Artikel 39.

Het militair gezag is bevoegd, des vereischt, elke plaats, zelfs tegen den wil van den rechthebbende, te betreden of van zijnentwege, op vertoon van een schriftelijken daartoe strekkenden algemeenen of bijzonderen last, te doen betreden en aldaar nasporing of huiszoeking te doen of te laten doen.

Tot nasporing in eene woning en tot huiszoeking wordt zoodanige last alleen verstrekt aan een officier, die zich, zoo noodig, door militairen van lageren rang kan doen vergezellen.

De met de nasporing en huiszoeking belaste officier is gehouden van zijne bevindingen proces-verbaal op te maken en dit in te leveren bij het militair gezag.

Artikel 40.

In de gedeelten van het grondgebied, welke in staat van beleg zijn verklaard, bestaan een of meer temporaire krijgsraden. Op deze krijgsraden zijn van toepassing de bepalingen van den 4den titel van de Rechtspleging bij de Landmacht, met dien verstande, dat de bevoegdheden, bij dien titel toegekend aan

den commandeerenden generaal of officier, worden opgedragen aan de militaire autoriteit, daartoe door Ons aan te wijzen.

In geval van oorlog zijn aan de rechtsmacht van de hierbedoelde krijgsraden ook onderworpen de niet-militairen, die zich schuldig maken aan feiten, strafbaar krachtens het militair strafrecht.

In geval van oorlog vervalt in gedeelten van het grondgebied, welke in staat van beleg zijn verklaard, het recht van beroep en cassatie in burgerlijke strafzaken, wanneer de bij de wet aangewezen burgerlijke rechter van beroep en cassatie niet in staat is daarvan kennis te nemen.

Wanneer voor de berechting van een strafbaar feit de burgerlijke strafrechter, die volgens de wet in eerste instantie had moeten rechtspreken, niet in staat is daarvan kennis te nemen, wordt over dat feit in hoogste instantie rechtgesproken door den krijgsraad.

HOOFDSTUK IV.

Strafbepalingen.

Artikel 41.

Overtreding van de verordeningen en keuren, bedoeld bij artikel 10 of van de algemeene voorschriften, krachtens artikel 14 door het militair gezag uitgevaardigd en afgekondigd, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twaalf dagen of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 42.

Leden van burgerlijke besturen of ambtenaren die weigeren of opzettelijk nalaten te voldoen aan eene der verplichtingen, omschreven in de artikelen 9 en 21, worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

Artikel 43.

Overtreding van de verordeningen en keuren, bedoeld bij artikel 22, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 44.

Hij die artikel 25 overtreedt of bij vergaderingen, optochten of bijeenkomsten, in dat artikel bedoeld, de gestelde voorwaarden

niet in acht neemt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Artikel 45.

Hij die in strijd met het verbod, bedoeld bij artikel 33, binnen het in staat van beleg verklaarde gebied terugkeert, of, in strijd met het verbod, bedoeld bij artikel 35, dat gebied verlaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden.

Artikel 46.

Hij die in strijd met het verbod, bedoeld bij het 1ste lid van artikel 34, binnen het in staat van beleg verklaarde verdedigingswerk terugkeert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes weken.

Artikel 47.

Hij die het besluit, bedoeld bij artikel 37, overtreedt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

De voorwerpen, waarmede de overtreding plaats heeft, kunnen worden verbeurdverklaard.

Artikel 48.

Indien de misdrijven, bedoeld bij de artikelen 180, 181, 182, 184, 185, 186 en 187 van het Wetboek van Strafrecht, worden gepleegd op in staat van oorlog of in staat van beleg verklaard gebied, kunnen de bij die artikelen gestelde straffen met een-derde worden verhoogd.

Artikel 49.

Het niet voldoen aan de bevelen van het militair gezag, krachtens deze wet of de daarbij bedoelde verordeningen gegeven, wordt, voor zoover daartegen niet bij het Wetboek van Strafrecht of bij deze wet is voorzien, gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden.

Artikel 50.

Behalve de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering genoemde ambtenaren, zijn met de opsporing van strafbare feiten, gepleegd op in staat van oorlog of in staat van beleg verklaard gebied, belast de door het militair gezag aan te wijzen en daartoe te beëedigen personen.

Artikel 51.

De feiten waarop in deze wet straf is gesteld, worden beschouwd als overtredingen, met uitzondering van die, voorzien bij de artikelen 42, 45 en 46, welke als misdrijven zijn te beschouwen.

Artikel 52.

Indien een gedeelte des Rijks in staat van beleg is verklaard en de gemeenschap is gestremd, kan elke bij de wet toegelaten vrijheidsbeneming worden ten uitvoer gelegd op zoodanige plaats, als door het militair gezag zal zijn aangewezen.

Slotbepaling.

Artikel 53.

Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.
Op hetzelfde tijdstip vervallen de wet van 10 Juli 1791 en het Keizerlijk decreet van 24 December 1811, voor zoover deze nog van kracht zijn.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Oorlog,
ELAND.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
H. GOEMAN BORGESIUS.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,
C. LELY.

De Minister van Marine,
RÖELL.

Uitgegeven den *twintigsten* Juni 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 129.) ***WET*** *van den 23sten Mei* 1899, *tot opheffing van belemmeringen bij de uitvoering van werken, in het openbaar belang bevolen of ondernomen, uit bepalingen van verordeningen voortspruitende.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is regels te stellen tot opheffing van belemmeringen bij de uitvoering van werken in het openbaar belang bevolen of ondernomen, uit bepalingen van verordeningen voortspruitende;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Wanneer ter uitvoering van openbare werken,
die door het Rijk of eene provincie worden ondernomen,
die door Ons of door een provinciaal bestuur krachtens de wet worden bevolen,
die ingevolge eene door Ons of van Onzentwege verleende concessie worden tot stand gebracht en waarvan het openbaar belang door Ons is erkend, of
waarvan het algemeen nut uitdrukkelijk bij de wet is erkend,
een werk of eene handeling noodig is in strijd met de bepaling eener gemeente-, waterschaps-, veenschaps- of veenpolderverordening, dan wordt voor dat geval door het bestuur, dat

de verordening vaststelde, op aanvrage van den belanghebbende, van die bepaling ontheffing verleend.

Aan die ontheffing kunnen geen andere voorwaarden worden verbonden, dan die welke op grond van die ontheffing in het belang van de gemeente, het waterschap, het veenschap of den veenpolder moeten worden gesteld.

Artikel 2.

Wordt voor eenig werk of eenige handeling, in art. 1 bedoeld, bij eene gemeente-, waterschaps-, veenschaps- of veenpolderverordening de vergunning van eenig bestuur gevorderd, dan wordt die door dat bestuur verleend en zulks onder geen andere voorwaarden dan die, welke op grond van die vergunning in het belang van de gemeente, het waterschap, het veenschap of den veenpolder moeten worden gesteld.

Onder vergunning wordt in dit en de volgende artikelen mede begrepen de volgens eenige bepaling der verordening als ontheffing, dispensatie, afwijking, uitzondering of onder andere benaming van dien aard te nemen beschikking.

Artikel 3.

Weigert het in de artt. 1 en 2 aangewezen bestuur de ontheffing of de vergunning te verleenen, blijft het in gebreke op de aanvrage daartoe van den belanghebbende te beslissen binnen een termijn, op diens verzoek te stellen door Gedeputeerde Staten van de provincie, waarin het werk of de handeling moet worden verricht, of stelt het voorwaarden in strijd met de voorgaande artikelen, dan kunnen Gedeputeerde Staten op aanvrage van den belanghebbende de verlangde ontheffing of vergunning, zoo noodig onder voorwaarden overeenkomstig de voorgaande artikelen, verleenen.

De ontheffing of de vergunning wordt door Gedeputeerde Staten niet verleend dan nadat het betrokken bestuur is gehoord.

Artikel 4.

Van de beslissing van Gedeputeerde Staten, waarbij zoodanige ontheffing of vergunning wordt verleend of geweigerd, wordt èn aan den verzoeker, èn aan het betrokken bestuur kennis gegeven.

Van die beslissing is binnen dertig dagen na die kennisgeving beroep op Ons toegelaten.

Het adres van beroep wordt aan Ons gericht, maar ingediend bij Onzen Commissaris in de provincie, die daarop den dag van ontvangst aanteekent en het adres vervolgens aan Ons opzendt. Hij geeft een bewijs van ontvangst af.

Onze beslissing wordt binnen drie maanden na den voormelden dag van ontvangst van het beroep genomen, ten ware zij vooraf bij afzonderlijk besluit mocht verdaagd zijn.

De werking van de beslissing van Gedeputeerde Staten wordt opgeschort totdat de termijn van beroep is verstreken, of, ingeval beroep is ingesteld, totdat door Ons op dat beroep is beslist.

Artikel 5.

De bepalingen der voorgaande artikelen zijn mede van toepassing wanneer ten behoeve van een werk of eene handeling ontheffing van de bepaling eener gemeente-, waterschaps-, veenschaps- of veenpolderverordening, of eene daarbij gevorderde vergunning noodig is ter uitvoering van een openbaar werk dat door den raad eener gemeente of door het bestuur van een waterschap, veenschap of veenpolder is bevolen en waarvan het openbaar belang door Ons is erkend.

Artikel 6.

Strijdt het werk of de handeling, in art. 1 of in art. 5 bedoeld, met de bepaling eener provinciale verordening, dan wordt de ontheffing door de Provinciale Staten verleend en zulks onder geen andere voorwaarden dan die welke op grond van die ontheffing in het provinciaal belang moeten worden gesteld.

Artikel 7.

Wordt voor dat werk of die handeling krachtens eene provinciale verordening de vergunning of de goedkeuring eener vergunning van eenig bestuur, in art. 2 bedoeld, van de Provinciale Staten of van Gedeputeerde Staten gevorderd, dan wordt die door hen verleend, en zulks onder geen andere voorwaarden dan die, welke op grond van die vergunning of goedkeuring in het belang van de gemeente, het waterschap, het veenschap of den veenpolder of in het provinciaal belang moeten worden gesteld.

Artikel 8.

Weigeren de Staten of de Gedeputeerde Staten de ontheffing, de vergunning of de goedkeuring te verleenen, of blijven zij in gebreke op de aanvrage daartoe binnen een door Ons te stellen termijn te beslissen, of stellen zij voorwaarden in strijd met de artt. 6 en 7, dan kan de ontheffing, vergunning of goedkeuring door Ons, den Raad van State, afdeeling voor de

geschillen van bestuur, gehoord, zoo noodig onder voorwaarden overeenkomstig die artikelen te stellen, worden verleend.

Het daartoe betrekkelijk besluit wordt in de *Staatscourant* geplaatst.

Wanneer volgens de provinciale verordening niet de Staten of de Gedeputeerde Staten, maar eenig bestuur, in art. 2 bedoeld, de verlangde vergunning heeft te verleenen, dan zijn in dezelfde gevallen de bepalingen van artt. 3 en 4 van toepassing.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,

C. LELY.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *zesden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 130.) **WET** *van den 23sten Mei* 1899, *tot bekrachtiging van eene overeenkomst betreffende de overneming van eene vordering van de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij op de Koninklijke Nederlandsche Locaalspoorweg-Maatschappij.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is de overneming te regelen van eene vordering van de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij op de Koninklijke Nederlandsche Locaalspoorweg-Maatschappij;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Wordt bekrachtigd de in afschrift bij deze wet gevoegde overeenkomst betreffende overneming van eene vordering van de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij op de Koninklijke Nederlandsche Locaalspoorweg-Maatschappij, door Onze Ministers van Waterstaat, Handel en Nijverheid en van Financiën, als daartoe door Ons gemachtigd, onder dagteekening van 30 November 1898
1 December 1898 met eerstgenoemde Maatschappij aangegaan.

Artikel 1.

De overeenkomst in artikel 1 genoemd is met alle akten daaruit voortvloeiende vrij van het recht van registratie.

Artikel 2.

Deze wet verbindt met den dag harer afkondiging.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,

C. LELY.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *zevenden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

AFSCHRIFT.

Tusschen den *Staat der Nederlanden*, vertegenwoordigd door den Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid en den Minister van Financiën, tot het aangaan van deze overeenkomst door de Koningin gemachtigd, ter eenre,

en

de *Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij*, vertegenwoordigd door haren Raad van Administratie, tot het aangaan van deze overeenkomst door de Algemeene Vergadering van aandeelhouders der Maatschappij gemachtigd, ter andere zijde,

is, onder voorbehoud van bekrachtiging bij de wet, overeengekomen als volgt:

Eenig artikel.

Ingeval de Staat de eigendommen der Maatschappij naast overeenkomstig het bepaalde bij artikel 39 der met haar gesloten overeenkomst van 21 Januari 1890, goedgekeurd bij de wet van 22 Juli 1890 (*Staatsblad* n°. 134) of de Maatschappij ingevolge artikel 27 dier overeenkomst van hare rechten wordt vervallen verklaard, zal de Staat overnemen de vordering, welke de Maatschappij op het tijdstip van bedoelde naasting of vervallenverklaring nog op de Koninklijke Nederlandsche Locaalspoorweg-Maatschappij mocht hebben wegens het door de Maatschappij ter aflossing van de $4^1/_2$ pcts. obligatie-leening ten laste der Locaalspoorweg-Maatschappij van Januari 1885, onder verband van eerste Hypotheek op de onroerende goederen der Locaalspoorweg-Maatschappij, te verstrekken voorschot van ten hoogste f 2 185 000.

De Staat zal alsdan aan de Maatschappij betalen het door deze aan de Koninklijke Nederlandsche Locaalspoorweg-Maatschappij *werkelijk* verstrekt voorschot, verminderd met het, tot op het tijdstip der naasting of vervallenverklaring van de maatschappij door deze afgeloste gedeelte eener door haar, tot een nominaal bedrag van minstens het werkelijk verstrekt voorschot, aan-

gegane geldleening, rentende drie en een half ten honderd 's jaars en aflosbaar door middel eener annuïteit in ten hoogste zestig jaren.

Bovendien zal het door den Staat te betalen bedrag worden verminderd met de sommen, welke de Koninklijke Nederlandsche Locaalspoorweg-Maatschappij op het aan haar voorgeschoten bedrag tot op het tijdstip der naasting of vervallenverklaring van de Maatschappij aan deze mocht blijken zelve terugbetaald te hebben.

Aldus in tweevoud overeengekomen te 's-Gravenhage den 1sten December 1898 en te Amsterdam den 30sten November 1898.

De Raad van Administratie der Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij,

(*get.*) F. Th. Westerwoudt, *Voorzitter.*

(*get.*) W. Röell, *Secretaris.*

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,

(*get.*) C. Lely.

De Minister van Financiën,

(*get.*) Pierson.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal van het Departement van Waterstaat, Handel en Nijverheid,

de Bosch Kemper.

STAATSBLAD N°. 130.

Verbetering.

Bladz. 2, staat:

Artikel 1.

De overeenkomst enz.

Artikel 2.

Deze wet enz.

lees:

Artikel 2.

De overeenkomst enz.

Artikel 3.

Deze wet enz.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 131.) WET van den 23sten Mei 1899, tot bekrachtiging van den onderhandschen verkoop aan de gemeente Gouda van spoorweggrond aldaar.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de gemeente *Gouda* heeft in koop gevraagd een stuk spoorweggrond aldaar, en dat het belang van den Staat zich niet tegen dien verkoop verzet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

De overeenkomst, gesloten bij de in afschrift aan deze wet gehechte acte van 23 November 1898, waarbij aan de gemeente *Gouda* worden verkocht de kadastrale perceelen *Gouda*, sectie H, n°s. 778, 779, 780, 781, 965, 966, 967, 968 en 969, wordt goedgekeurd.

Artikel 2.

Aan de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen wordt, gerekend van 1 Januari 1899 totdat zij ophoudt het genot te hebben van de overhoeken van den voormaligen Rhijnspoorweg, eene vergoeding van f 111 (*honderd elf gulden*) 's jaars uitgekeerd ten laste van hoofdstuk VII *B* der Staatsbegrooting.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
PIERSON.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,
C. LELY.

Uitgegeven den *zevenden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

AFSCHRIFT.

De ondergeteekenden:

1°. HENDRIK KAIJSER, ontvanger der registratie en domeinen te Gouda, als zoodanig, onder voorbehoud van goedkeuring door de Wet, handelende namens den Staat der Nederlanden, daartoe gemachtigd bij brief van den directeur der Registratie en Domeinen te 's Gravenhage, dd. 26 September 1898, domeinen n°. 348/3162, gegrond op de missive van Zijne Excellentie den Minister van Financiën in dato 22 September 1898, n°. 15, domeinen;

ter eener zijde;

2°. *a.* RUDOLPH LODEWIJK MARTENS, burgemeester der gemeente Gouda, en

b. Mr. DIRK NICOLAAS BROUWER, secretaris dier gemeente, beiden aldaar wonende en vertegenwoordigende het College van Burgemeester en Wethouders van Gouda, dat namens die gemeente handelt ter uitvoering van het Raadsbesluit van 14 October 1898, n°. 11, goedgekeurd bij besluit van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland dd. 24 October 1898, G. S., n°. 37,

ter andere zijde;

zijn overeengekomen als volgt:

Artikel I. De Staat verkoopt voor vier duizend zeshonderd vijf en zeventig gulden (f 4675) aan de gemeente Gouda, die voor die som in koop aanneemt de perceelen weiland, rietland en water, samen groot 2,99,82 Hectaren ten zuiden van het Stationsterrein, in den Polder Bloemendaal en kadastraal bekend als Gouda sectie H, nummers 778, 779, 780, 781, 965, 966, 967, 968 en 969.

Deze perceelen zijn door den Staat der Nederlanden in eigendom verkregen krachtens onderhandsche akte van den 15den October 1890, welke met den daaraan gehechten en gewaarmerkten staat is overgeschreven ten kantore der hypotheken te Rotterdam op den 25sten November 1891, in deel 944, onder de volgnummers 7 en 8.

Artikel II. De koopprijs moet worden betaald bij een der betaalmeesters.
De daarvoor ontvangen kwitantie van storting moet door de gemeente binnen eene maand na den dag der afkondiging van de wet, die dezen verkoop bekrachtigt, worden overgebracht bij den voornoemden ontvanger, die met intrekking van die kwitantie kwijting geeft voor den koopprijs.

Artikel III. De aanvaarding heeft plaats op den dag der betaling van de koopsom in den toestand waarin zich de grond dan bevindt.
De koopster is gemachtigd om zich, mits onder overlegging van het bewijs van betaling van den koopprijs de levering van het de verkochte te verschaffen door overschrijving van deze akte in de openbare registers. Zoolang de koopprijs niet is betaald mag de koopster de akte niet in die registers doen overschrijven dan met schriftelijke toestemming van den Minister van Financiën.

Artikel IV. De Gemeente is verplicht:

1°. ten genoegen van den Staat en binnen den tijd door dezen te bepalen op hare kosten te maken en als openbaren weg te onderhouden, eenen toegangsweg van den verkochten grond tot het spoorwegstation;

2°. ten dienste van dien weg te verplaatsen de, op het stationsemplacement bestaande hekken, telegraafleidingen en publieke waterplaats met leiding en, zoo noodig, te wijzigen de aldaar aanwezige riolen, prise d'eau en zuigbuizen.

Artikel V. De Gemeente is belast met het onderhoud van het Stationsvoorplein en den weg, ten Zuiden van de lijn op 3,5 Meter uit en evenwijdig aan het hoofdgebouw en aan de locomotievenloods getrokken, tot aan het verplaatste hek bij de veelading, voor welk onderhoud de hoogte der spoorstaaf op de draaischijf als hoogte van het terrein bij het hek wordt aangenomen met eene helling van daar, onder gelijkmatig beloop naar het voorplein.

Artikel VI. Ten behoeve van de ten Noorden der verkochte perceelen, gelegen spoorweggronden, kadastraal bekend als sectie H, nummers 964, 979, 977 en 978, worden de verkochte perceelen belast met de erfdienstbaarheid van uitweg naar den winterdijk en met den last van aanleg en onderhoud van dien weg.

Artikel VII. Ten behoeve van de in artikel 6 genoemde kadastrale perceelen en van het spoorwegstationsterrein, kadastraal

bekend als sectie H, nummers 954, 890 en 891, wordt de verkochtte grond belast met de erfdienstbaarheden van waterloop en waterleiding, uit te oefenen door afvoerleidingen en zuigleidingen.

Artikel VIII. Het verkochte wordt overgedragen met alle lusten en lasten, heerschende en lijdende erfdienstbaarheden, terwijl iedere vrijwaring, behalve die voor den eigendom, wordt uitgesloten.
Navordering wegens over- of ondermaat van het verkochte zal niet plaats hebben.

Artikel IX. De Staat is niet verplicht bij te dragen in de kosten van afscheiding en afsluiting, bedoeld in de artikelen 678 en 690 van het Burgerlijk Wetboek.
De koopster doet derhalve, ten opzichte van den door haar gekochten grond, afstand van de bevoegdheid toegekend bij de evengemelde wetsartikelen, zoolang die grond grenst aan Staatseigendom.

Artikel X. De grondbelasting en de waterschapslasten over de loopende dienstjaren blijven ten laste van den Staat.

Artikel XI. De kosten van levering komen, evenals die van den verkoop, daaronder begrepen vijftig gulden kosten gevallen op de taxatie, ten laste van de Gemeente.
Zij moeten, ook die der overschrijving als de koopster deze formaliteit niet zelve doet verrichten, binnen acht dagen na de opgave van het bedrag worden betaald ten kantore en tegen quitantie van den voornoemden ontvanger.

In tweevoud opgemaakt te Gouda, den drie en twintigsten November 1800 acht en negentig.

(*get.*) R. L. Martens. (*get.*) H. Kaijser.

„ Brouwer.

Voor gelijkluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal van het Departement van Financiën,

v. Randwijck.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 132.) **WET** van den 23sten Mei 1899, houdende naturalisatie van Hieronymus Kawczyn'ski.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Hieronymus Kawczyn'ski* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Hieronymus Kawczyn'ski*, adjudant-onderofficier bij de koloniale reserve, dienstdoend officier van de artillerie van het Nederlandsch Oost-Indische leger, geboren te *Wierzebaum* (*Pruissen*), den twintigsten September 1854, wonende te *Zutphen*, provincie *Gelderland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *derden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 133.) *WET van den 23sten Mei* 1899, *houdende naturalisatie van* Philipp Abraham Kohnstamm.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Philipp Abraham Kohnstamm* een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Philipp Abraham Kohnstamm*, candidaat in de wis- en natuurkunde, geboren te *Bonn* (*Pruissen*), den zeventienden Juni 1875, woonende te *Amsterdam*, provincie *Noordholland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *derden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 134.) *WET van den 23sten Mei 1899, houdende naturalisatie van* Eduard Carl Emil Lübbers.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Eduard Carl Emil Lübbers* een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Eduard Carl Emil Lübbers*, kantoorbediende, geboren te *Hamburg* (*Hamburg*), den zevenden Mei 1869, wonende te *Amsterdam*, provincie *Noordholland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *derden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 135.) **WET** van den 23sten Mei 1899, houdende naturalisatie van Hermann Gerhard von Oven.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Hermann Gerhard von Oven* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Hermann Gerhard von Oven*, directeur der Deli-Batavia-Maatschappij, geboren te *Bremerhaven* (*Bremen*), den vijfden Maart 1843, wonende te *'s-Gravenhage*, provincie *Zuidholland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *derden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 136.) ***WET*** *van den 23sten Mei* 1899, *houdende naturalisatie van* Boy Michel Boysen.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Boy Michel Boysen* een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Boy Michel Boysen*, scheepskapitein, geboren te *Keitum* (eiland *Sylt*; *Pruissen*), den elfden Februari 1865, wonende te *Rotterdam*, provincie *Zuidholland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *derden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 137.) ***WET*** *van den 23sten Mei* 1899, *houdende naturalisatie van* Jacobus Hubertus Josephus Rekko.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Jacobus Hubertus Josephus Rekko* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Jacobus Hubertus Josephus Rekko*, wisselwachter, geboren te *Lanaeken* (*België*) den zesden April 1854, woonende te *Wijlre*, provincie *Limburg*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *derden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 138.) ***WET*** *van den 23sten Mei* 1899, *houdende naturalisatie van* Bernard Georg Biermann *zich noemende* Bernhard Georg Biermann.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Bernard Georg Biermann*, zich noemende *Bernhard Georg Biermann*, een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Bernard Georg Biermann*, zich noemende *Bernhard Georg Biermann*, agent in manufacturen, geboren te *Quakenbrück* (*Pruissen*), den elfden Mei 1865, woonende te *Amsterdam*, provincie *Noordholland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *derden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 139.) **WET** *van den 23sten Mei* 1899, *houdende naturalisatie van* Wilhelm Arnold Leopold Hoette.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Wilhelm Arnold Leopold Hoette* een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Wilhelm Arnold Leopold Hoette*, brouwmeester, geboren te *Westhofen* (*Pruissen*), den acht en twintigsten December 1846, wonende te *Rotterdam*, provincie *Zuidholland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *derden* Juni 1899

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 140.) ***WET*** *van den 23sten Mei* 1899, *tot bevordering van den aanleg van stoomtramwegen op de Zuid-Hollandsche eilanden.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is den aanleg van stoomtramwegen op de Zuid-Hollandsche eilanden te bevorderen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Uit 's Rijks schatkist worden rentelooze voorschotten beschikbaar gesteld ten bedrage van één derde der aanlegkosten, doch te zamen tot geen hooger bedrag dan van f 1 500 000, ten behoeve van den aanleg van stoomtramwegen:

1°. van *Middelharnis* naar *Ouddorp* en van *Middelharnis* naar een aanlegplaats aan het *Volkerak*;

2°. van *Hellevoetsluis* naar *Rotterdam*, met een zijtak naar *Brielle* en *Oostvoorne*;

3°. van *Oud-Beijerland* naar *Goudswaard*;

4°. van *Strijen* naar den *Blaakschendijk* en van *Middeldijk* (gemeente *Barendrecht*) naar het veer *Zwijndrecht—Dordrecht*.

Artikel 2.

De in art. 1 genoemde rentelooze voorschotten worden onder door Ons of krachtens Onze machtiging te stellen voorwaarden toegekend aan de concessionarissen voor den aanleg van de aldaar genoemde stoomtramwegen.

Artikel 3.

Voor rekening van den Staat worden aangelegd:

1°. de havenwerken, welke te *Middelharnis* en te *Hellevoetsluis* noodig zullen blijken voor het onderhouden van een geregelden stoombootveerdienst tusschen de sub 1° en sub 2° van art. 1 genoemde stoomtramwegen;

2°. eene overbrugging van de Oude Maas nabij *Spijkenisse* in den sub 2 van art 1 genoemden stoomtramweg;

3°. eene overbrugging van het kanaal door Voorne in den zijtak van den sub 2° van art. 1 genoemden stoomtramweg.

4°. een aanlegplaats aan het *Volkenrak*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,

C. LELY.

Uitgegeven den *zesden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 141.) **WET** *van den 23sten Mei* 1899, *houdende toekenning van een renteloos voorschot uit 's Rijks schatkist voor den aanleg van een stoomtramweg van* Hulst *naar* Walsoorden.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is den aanleg te bevorderen van een stoomtramweg van *Hulst* naar *Walsoorden;*

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Uit 's Rijks schatkist wordt een renteloos voorschot beschikbaar gesteld ten bedrage van een derde der aanlegkosten, doch tot geen hooger bedrag dan van f 95 070.— ten behoeve van den aanleg van een stoomtramweg van *Hulst* naar *Walsoorden.*

Artikel 2.

Het in artikel 1 genoemde rentelooze voorschot wordt onder voorwaarden, door Ons, of krachtens Onze machtiging te stellen, toegekend aan den concessionaris voor den aanleg van den aldaar genoemden stoomtramweg.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,

C. LELY.

Uitgegeven den *zesden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 142.) ***WET*** *van den* 23*sten Mei* 1899, *houdende toekenning van een renteloos voorschot uit 's Rijks schatkist ten behoeve van den aanleg van een locaalspoorweg van* Leeuwarden *over* Stiens *en* Dokkum *naar* Metslawier *en van* Stiens *over* St. Jacobi Parochie *naar* Harlingen *met een zijtak naar* Franeker. (*Noord-Friesche locaalspoorweg*).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is den aanleg te bevorderen van een locaalspoorweg van *Leeuwarden* over *Stiens* en *Dokkum* naar *Metslawier* en van *Stiens* over *St. Jacobi Parochie* naar *Harlingen* met een zijtak naar *Franeker*;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Uit 's Rijks schatkist wordt een renteloos voorschot beschikbaar gesteld ten bedrage van f 462.500.— ten behoeve van den aanleg van een locaalspoorweg van *Leeuwarden* over *Stiens* en *Dokkum* naar *Metslawier* en van *Stiens* over *St. Jacobi Parochie* naar *Harlingen* met een zijtak naar *Franeker*.

Artikel 2.

Het in artikel 1 genoemde rentelooze voorschot wordt, onder

voorwaarden, door Ons of krachtens Onze machtiging te stellen, toegekend aan de concessionarissen voor den aanleg van den aldaar genoemden spoorweg.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Königswinter, den 23sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,

C. LELY.

Uitgegeven den *zesden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 143.) ***BESLUIT*** *van den 27sten Mei* 1899, *houdende vaststelling van de kenteekenen van een* Nederlandsch *oorlogsvaartuig en van onderscheidingsteekenen, welke uitsluitend door* Nederlandsche *oorlogsvaartuigen mogen worden gevoerd.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van den 9den Februari 1899, letter A[1], n°. 33;

Den Raad van State gehoord (advies van 14 Maart 1899, n°. 19), en op de nadere gemeenschappelijke voordracht van Onze Ministers van Marine en van Koloniën van 2 Mei 1899, Bureau B, n°. 56 en 20 Mei 1899, letter A[1], n°. 28;

Overwegende, dat het wenschelijk is, de kenteekenen van een *Nederlandsch* oorlogsvaartuig en de onderscheidingsteekenen, welke uitsluitend door *Nederlandsche* oorlogsvaartuigen mogen worden gevoerd, vast te stellen bij eenen zoowel voor het Rijk als voor zijne koloniën en bezittingen in andere werelddeelen verbindenden algemeenen maatregel van bestuur;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met intrekking van het Koninklijk besluit van 18 October 1897 (*Staatsblad* n° 206) te bepalen:

Artikel 1.

Als *Nederlandsche* oorlogsvaartuigen zullen worden beschouwd:

1°. alle Rijks- en particuliere in dienst van het Rijk zijnde vaartuigen,

2°. alle vaartuigen, behoorende aan- of in dienst van een *Nederlandsch* Koloniaal Gouvernement,

die staan onder het bevel van een militair gezaghebber en geheel of gedeeltelijk door militairen zijn bemand.

Artikel 2.

Een *Nederlandsch* oorlogsvaartuig onderscheidt zich van alle andere onder *Nederlandsche* vlag varende vaartuigen, door het voeren van een wimpel, of van een commando-vlag of een standaard.

Artikel 3.

Onder wimpel wordt in het algemeen verstaan eene lange, platte en zeer smalle gespleten of ongespleten scheepsvaan van vlaggedoek of ander doek, welke over de gansche lengte nagenoeg dezelfde breedte heeft.

De wimpel wordt gevoerd op oorlogsvaartuigen met meer dan één mast aan den top van den grooten mast en op oorlogsvaartuigen met slechts één mast aan den top van dien mast.

De in artikel 2 bedoelde commando-vlag is eene *Nederlandsche* vlag, die in het roode doek aan de broekingzijde voorzien is van 4, 3 of 2 sterren van wit doek. Zij wordt gevoerd aan den grooten-, den voor- of den kruistop.

De in artikel 2 bedoelde standaard is een *Nederlandsche* standaard, en wordt gevoerd aan den grooten top

Onze Ministers van Marine en van Koloniën zijn belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 27sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Marine,

RÖELL.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *negenden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 144.) ***BESLUIT*** *van den* 29*sten Mei* 1899, *houdende ongegrondverklaring van de bezwaren van den gepensionneerden kok bij het Militair Hospitaal te* Haarlem A. J. MITTENDORFF, *te* den Helder, *tegen de regeling van het hem, bij Koninklijk besluit van* 24 *Augustus* 1898, *n°.* 27, *toegekende pensioen.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op de reclame van den gepensionneerden kok bij het Militair Hospitaal te *Haarlem*, A. J. MITTENDORFF, wonende te *den Helder*, betreffende de regeling van zijn pensioen;

Gezien het omtrent die regeling door den Militairen Pensioenraad uitgebracht advies van 10 Augustus 1898, n°. 8 L;

Den Raad van State (Afdeeling voor de Geschillen van Bestuur) gehoord, advies van 8 Maart 1899, n°. 260);

Op de voordracht van Onzen Minister van Oorlog van 20 Mei 1899, Ie Afd., n°. 31;

Overwegende, dat de Militaire Pensioenraad in zijn bovenvermeld advies heeft bericht:

dat de tijd door belanghebbende, na het bereiken van den 16jarigen ouderdom in militairen dienst doorgebracht, tot 1 September 1898, volgens de wet tot regeling der militaire pensioenen bij de landmacht van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 129), 30 jaren, 1 maand en 25 dagen beloopt, waarvan 3 jaren, 4 maanden en 29 dagen in militairen dienst in 's Rijks overzeesche bezittingen en koloniën dubbel berekend zijn, doch wegens niet binnen 6 maanden gevolgd reëngagement, 10 jaren,

9 maanden en 4 dagen slechts voor de helft in rekening kunnen komen, zoodat zijn militaire diensttijd een met pensioen te vergelden tijdvak uitmaakt van 24 jaren, 9 maanden en 8 dagen, waarvan hij 4 jaren, 10 maanden en 24 dagen in zijne laatstbekleede betrekking van kok bij een militair hospitaal der 2de klasse heeft gediend;

dat hij, geboren 19 Februari 1848, den ouderdom van 50 jaren heeft vervuld, en uithoofde van aanhoudend beven van rechterarm en been, doofheid op beide ooren en rechterliesbreuk, door een band volkomen in te houden, tot de verdere waarneming van den militairen dienst voor altijd ongeschikt is, volgens rapport van den vorigen Inspecteur van den Geneeskundigen Dienst der Landmacht te *'s Gravenhage* dd. 29 Juni 1898, n°. 670;

dat uit de overgelegde stukken de waarschijnlijkheid niet blijkt, dat, gelijk de Inspecteur aanneemt, eerstgenoemd gebrek is ontstaan door den dienst;

dat de tegenwoordige Inspecteur, dd. 28 Juli 1898, verklaart, dat genoemde gebreken, met name aanhoudend beven der ledematen en doofheid op beide ooren, verband houden met den 50jarigen leeftijd van belanghebbende en hij tengevolge daarvan voor den militairen dienst voor altijd ongeschikt moet worden geacht,

en dat derhalve, vermits het, voor den graad, waarnaar, volgens Koninklijk besluit van 28 December 1894, n°. 18, het pensioen van belanghebbende moet worden geregeld, op Staat B, behoorende bij voormelde wet, aangewezen bedrag f 360 beloopt, hem als pensioen toekomt $24^{278}/_{360}$ dertigste van dat bedrag ad f $297{,}26^{2}/_{3}$, zoodat hem, volgens de artikelen 25e en 40 der wet, met ingang van 1 September 1898 een jaarlijksch pensioen behoort te worden verleend van f 298:

Overwegende:

dat, nadat aan belanghebbende, bij Koninklijk besluit van 24 Augustus 1898, n°. 27, met ingang van 1 September 1898, op grond van 50jarigen leeftijd, in verband met ongeschiktheid voor de verdere waarneming van den militairen dienst, een pensioen was verleend van f 298 's jaars, hij zijn verlangen heeft te kennen gegeven, dat omtrent zijne bezwaren daartegen het gevoelen mocht worden ingewonnen van de Afdeling van den Raad van State voor de Geschillen van Bestuur;

dat daarna, en wel bij nader bericht aan Onzen Minister van Oorlog van 18/21 Januari 1899, n°. 17 L, de Militaire Pensioenraad op deze berekening is teruggekomen, en heeft voorgesteld, den reclamant een pensioen toe te kennen berekend tegen f 360 met f 30 verhooging, en dus tot een bedrag van f 390 op grond dat de diensttijd door den reclamant bij de zeemacht doorgebracht, bij de berekening van zijn pensioen ten volle moet in aanmerking komen, en dat ook voor de berekening van het pensioen ten opzichte van den duur van den door reclamant in *Indië* doorgebrachten diensttijd en van de hoegrootheid der hem te dier zake toekomende pensioensverhooging de bepalingen van de wet tot regeling van de militaire pensioenen bij de zeemacht zijn toe te passen;

Overwegende:

dat in het bestreden besluit terecht is aangenomen, dat, op grond van artikel 30 der wet tot regeling der militaire pensioenen bij de landmacht, reclamants diensttijd bij de zeemacht doorgebracht, slechts voor de helft in zijne pensioensberekening mag worden begrepen;

dat toch wel artikel 31 van de wet regelende de militaire pensioenen bij de zeemacht aan den schepeling het voorrecht geeft, dat zijne vroegere diensten in de pensioensberekening worden begrepen, doch dit voorrecht afhankelijk maakt van twee voorwaarden, en wel 1°. dat hij gereëngageerd zij bij den militairen dienst, waaronder in het zinverband van dat artikel onmogelijk iets anders kan worden verstaan dan de dienst bij de zeemacht, en 2° dat dat reëngagement plaats hebbe binnen 2 jaren na zijn ontslag;

dat nu door den reclamant aan deze voorwaarden niet is voldaan, en dat hij derhalve geen recht heeft, bij de berekening van zijn pensioen, de gunstige bepaling van genoemd artikel 31 op zich te zien toepassen;

dat hij echter, bij de landmacht dienst genomen hebbende na verloop van 6 maanden na zijn ontslag uit den zeedienst en daaruit na ruim negentienjarigen diensttijd ontslagen, evenmin aanspraak kan maken op het voorrecht, bij artikel 30 der wet tot regeling der pensioenen bij de landmacht toegekend aan hen die binnen den tijd van zes maanden na vorig ontslag wederom in dienst worden aangenomen, maar toch het recht heeft verkregen, om zijn vroegeren dienst bij de zeemacht bij de berekening van zijn pensioen voor de helft in aanmerking te doen komen, omdat genoemd artikel 30 niet uitsluitend

spreekt van de landmacht alleen, maar van den militairen d nst in het algemeen, waartoe ook de zeemacht behoort;

Overwegende:

dat, evenmin als ten aanzien van de berekening van reclamants diensttijd, de wet, regelende de militaire pensioenen bij de zeemacht, toepasselijk is te achten ten opzichte van de berekening van eventueel aan hem toe te kennen verhoogingen van pensioen, vermits de berekening van hetgeen aan reclamant wegens pensioen en verhoogingen van pensioen toekomt, bij ontstentenis van eene wet, welke het tegendeel bepaalt of toelaat, behoort te geschieden naar de bepalingen van slechts ééne wet, en wel — op grond van de omstandigheid, dat hij laatstelijk bij de landmacht heeft gediend — naar die der wet tot regeling der militaire pensioenen bij de landmacht;

dat de bepalingen van art 44bis der laatstgenoemde wet op de berekening van het aan reclamant toe te kennen pensioen niet van invloed kunnen zijn, vermits de militaire diensten, door hem in 's Rijks overzeesche bezittingen en koloniën aan den lande bewezen, zijn gepraesteerd vóór 1 Juni 1877, terwijl de bepalingen van art. 28, voor zoover zij geen verband houden met het — hier overigens niet toepasselijke — artikel 2 dier wet, slechts in aanmerking kunnen komen bij het bepalen van den diensttijd, recht gevende op pensioen, doch geen grond opleveren voor het toekennen van eene verhooging van pensioen;

dat voorts de Militaire Pensioenraad in zijn advies van 10 Augustus 1898, n°. 8 L, terecht heeft aangenomen, dat de militaire diensten van den reclamant een met pensioen te vergelden tijdvak uitmaken van 24 jaren, 9 maanden en 8 dagen, waarvan hij 4 jaren, 10 maanden en 24 dagen in zijne laatstbekleede betrekking van kok bij een militair hospitaal der 2de klasse heeft gediend;

Overwegende mitsdien, dat reclamants pensioen met juistheid is berekend;

Gezien de wet van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 129);

Hebben goedgevonden en verstaan:

te verklaren, dat de bezwaren van den reclamant, betreffende de regeling van zijn pensioen, ongegrond zijn.

Onze Minister van Oorlog is belast met de uitvoering van dit Besluit, dat in het *Staatsblad* en tegelijk met het rapport van genoemden Minister in de *Nederlandsche Staatscourant* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State (Afdeeling voor de Geschillen van Bestuur).

Het Loo, den 29sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Oorlog,

ELAND.

Uitgegeven den *een en twintigsten* Juni 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 145.) ***BESLUIT*** *van den 30sten Mei* 1899, *houdende openstelling van het kantoor* Wolfhaag (*gemeente* Vaals) *voor den doorvoer van accijnsvrije goederen.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van 25 Mei 1899, n°. 79, Invoerrechten en Accijnzen;

Gelet op art. 75 der Algemeene wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38);

Herzien het Koninklijk besluit van 7 Januari 1883 (*Staatsblad* n°. 1);

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

Bij uitbreiding van opgemeld besluit, het kantoor van expeditie bij invoer van accijnsvrije goederen te *Wolfhaag* (gemeente *Vaals*) mede open te stellen voor den doorvoer van accijnsvrije goederen

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking 1 Juli e. k.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst.

Het Loo, den 30sten Mei 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
PIERSON.

Uitgegeven den *tienden* Juni 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 146.) ***BESLUIT*** *van den 17den Juni* 1899, *houdende nadere wijziging van den algemeenen maatregel van inwendig bestuur, vastgesteld bij Koninklijk besluit van* 31 *Augustus* 1886 (Staatsblad *n°.* 159).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Justitie van 31 Mei 1899, 3de afdeeling n°. 101;

Overwegende dat het wenschelijk is den algemeenen maatregel van inwendig bestuur vastgesteld bij Koninklijk bestuit van 31 Augustus 1886 (*Staatsblad* n°. 159) en gewijzigd en aangevuld bij de Koninklijke besluiten van 20 Juli 1887 (*Staatsblad* n°. 139), 19 November 1889 (*Staatsblad* n°. 171) en 30 Juni 1891 (*Staatsblad* n°. 143) nader te wijzigen;

Den Raad van State gehoord (advies van den 13 Juni 1899 n°. 26);

Gelet op het nader rapport van Onzen Minister van Justitie van den 15den Juni 1899, 3de afdeeling n°. 136;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

Artikel 28 van voormelden algemeenen maatregel van inwendig bestuur wordt gelezen als volgt:

Aan het hoofd der drie Rijkswerkinrichtingen Veenhuizen staat een hoofddirecteur op eene jaarwedde van ten minste f 3000.—; aan het hoofd van elk dier gestichten een directeur op eene jaarwedde van ten minste f 1800.—.

De hoofden van alle overige gestichten voeren den titel van directeur, directrice of cipier.

Ter bepaling van den titel en de bezoldiging dezer gestichtshoofden worden die gestichten verdeeld in zeven klassen.

De rangschikking dezer gestichten in een der zeven klassen geschiedt door Ons op voordracht van Onzen Minister van Justitie.

In de gestichten der eerste klasse geniet het hoofd eene jaarwedde van ten minste f 2250.—; in de gestichten der tweede klasse van ten minste f 2000.—; in de gestichten der derde klasse van ten minste f 1750.—; in de gestichten der vierde klasse van ten minste f 1500.—; in de gestichten der vijfde klasse van ten minste f 1250.—; in de gestichten der zesde klasse van ten minste f 1000.— en in de gestichten der zevende klasse van ten minste f 250.—.

Aan het hoofd van verschillende onderling afgescheiden, doch nevens elkander gelegen gestichten kan door Ons één directeur of directrice worden gesteld.

Artikel 2.

De aanhef van artikel 38 van voormelden algemeenen maatregel van inwendig bestuur, luidende: „De bewaarders, portiers en boodschaploopers bij de gevangenissen, de Rijksopvoedingsgestichten voor jongens en de Rijkswerkinrichting te *Hoorn*, zoomede", wordt gelezen: „De bewaarders, portiers, boodschaploopers en beambten in algemeenen dienst bij de gevangenissen, de Rijksopvoedingsgestichten en de Rijkswerkinrichtingen te *Hoorn* en te *Leiden*, zoomede".

Dit besluit zal gelijktijdig in het *Staatsblad* opgenomen en in de *Staatscourant* geplaatst worden en treedt in werking op den tweeden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad* waarin het is opgenomen en van de *Staatscourant* waarin het is geplaatst.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

Het Loo, den 17den Juni 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *twintigsten* Juni 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 147.) ***WET*** *van den 29sten Juni* 1899, *houdende bekrachtiging der onder dagteekening van* 21 *Maart* 1899 *tusschen den Staat der Nederlanden en de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen gesloten overeenkomst, tot regeling van de financieele gevolgen aan het vervallen der concessie van de Spoorwegmaatschappij* Leiden—Woerden *verbonden.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de met Onze machtiging door Onze Ministers van Financiën en van Waterstaat, Handel en Nijverheid onder dagteekening van 21 Maart 1899 met de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen gesloten overeenkomst tot regeling van de financieele gevolgen, aan het vervallen der concessie van de Spoorwegmaatschappij *Leiden—Woerden* verbonden, bij de wet behoort te worden goedgekeurd;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Wordt goedgekeurd de in afschrift bij deze wet gevoegde overeenkomst, tot regeling van de financieele gevolgen, aan het vervallen der concessie van de Spoorwegmaatschappij *Leiden—Woerden* verbonden, door Onze Ministers van Financiën en van Waterstaat, Handel en Nijverheid, als daartoe door Ons ge-

machtigd, onder dagteekening van 21 Maart 1899 met de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen gesloten.

Artikel 2.

De overeenkomst, in art. 1 bedoeld, wordt vrijgesteld van het recht van registratie.

Artikel 3.

Deze wet verbindt met den dag harer afkondiging.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op Het Loo, den 29sten Juni 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,

C. LELY.

Uitgegeven den *tweeden* Juli 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

AFSCHRIFT.

OVEREENKOMST tot regeling van de financieele gevolgen, aan het vervallen der concessie van de Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden verbonden.

Tusschen

den *Staat der Nederlanden*, ten deze vertegenwoordigd door den Minister van Financiën en den Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid, daartoe gemachtigd door Hare Majesteit de Koningin ter eenre

en

de *Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen*, vertegenwoordigd door haren directeur-generaal, ter andere zijde,

is

behoudens bekrachtiging bij de wet, het volgende overeengekomen.

Art. 1.

De Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen verbindzich voor rekening van den Staat uit te betalen aan de Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden:

a. alle sommen, ten koste gelegd aan den aanleg en de voltooiing van den spoorweg Leiden—Woerden en alle zoodanige andere sommen als met voorkennis en goedkeuring der Regeering tot het doen van uitbreidingen of verbeteringen aan dien spoorweg zullen zijn besteed;

b. den bij wederzijdsche taxatie tusschen den Staat en de Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden vast te stellen prijs van het materieel van dien spoorweg, met uitzondering van de voorhanden locomotieven en de rijtuigen van verschillenden aard tot vervoer van personen en goederen dienende;

voor zoover die bedragen krachtens art. 52 van de gewijzigde concessie der Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden, wegens het eindigen dier concessie op 31 December 1898 door den Staat aan die maatschappij zullen verschuldigd zijn.

Door den Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid zal aan de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen worden opgegeven, hoeveel ter zake van het bovenstaande door haar zal worden uitbetaald.

Art. 2.

De Staat draagt over en staat af aan de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen, die deze overdracht en afstand aanneemt:

a. de vordering op de Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden, groot f 932 750,71, welke krachtens art. 74, sub *b*, der overeenkomst van 21 Januari 1890, bekrachtigd bij de wet van den 22sten Juli 1890 (*Staatsblad* n°. 134) wegens het eindigen der concessie van de Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden, door den Staat van de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen zal worden overgenomen;

b. de uitkeeringen, waarop bij liquidatie der Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden de Staat recht zal hebben als eigenaar van de 14 880 aandeelen in die maatschappij, welke krachtens het hierboven sub *a* genoemde art. 74 *b*, en wegens de daar genoemde reden, door den Staat van de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen zullen worden overgenomen.

Voor het geval dit voor het in ontvangst nemen van de uitkeeringen noodig is, zal de Staat aan de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen deze aandeelen verschaffen.

Art. 3.

De Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen opent per 1 Januari 1899, ter zake van het bepaalde bij de beide voorgaande artikelen, den Staat eene rekening, die zal worden gedebiteerd voor de bedragen, door haar ingevolge art. 1 betaald aan de Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden, en gecrediteerd voor de bedragen, door haar van die maatschappij ontvangen ingevolge de overdracht en den afstand bij art. 2 gedaan.

In het debet dezer rekening zal voorts worden gebracht hetgeen de Staat wegens het eindigen der concessie van de Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden op 31 December 1898 aan de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen verschuldigd is geworden, krachtens art. 74, sub *b*, der in art. 2 genoemde overeenkomst van 21 Januari 1890.

In het credit dezer rekening zal bovendien worden gebracht het door de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen aan den Staat verschuldigde bedrag wegens overneming van materieel volgens de taxatie, vermeld in art. 1, sub *b*.

Het saldo dezer aldus opgemaakte rekening zal door den Staat aan de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen worden betaald binnen ééne maand nadat het bedrag der uitkeering, welke ter zake van de liquidatie der Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden op de aandeelen in die maatschappij wordt gedaan, vaststaat.

Mocht dit saldo op 1 Juli 1899 nog niet zijn vastgesteld, dan betaalt de Staat, in mindering daarvan op dien datum, hetgeen hij op 31 December 1898 aan de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen verschuldigd is geworden ter zake omschreven in het 2de lid.

Art. 4.

Tusschen partijen wordt overeengekomen, dat de in het vorig artikel bedoelde betalingen, voor zooveel mogelijk zullen geschieden door levering van obligatiën à f 1000 3 pct. Nationale Schuld, wat termijnen van rentebetaling, aflossing en verwisselbaarheid in inschrijving op het Grootboek der Nationale Schuld betreft, geheel overeenkomende met die, welke ingevolge de wet van den 9den Juni 1898 (*Staatsblad* n°. 142) zijn uitgegeven.

De obligatiën worden voorzien van halfjarige coupons. De eerste, loopende over twee maanden, vervallen den 1sten Maart 1899.

De obligatiën, daaronder begrepen de bijbehoorende coupons, worden aan de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen in rekening gebracht tot den koers van 97 ten honderd van het nominaal kapitaal der obligatiën.

Mocht het saldo bedoeld in art. 3, meer bedragen dan f 5 300 000 dan zal de betaling in obligatiën slechts geschieden tot dat bedrag, terwijl het meerdere in geld zal worden voldaan.

Art. 5.

De Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen verbindt zich, noch deze obligatiën, noch de inschrijvingen op het Grootboek die zij in ruil daarvoor mocht hebben verkregen vóór 1 Januari 1901 aan de markt te brengen of op eenigerlei wijze te verkoopen.

Zij is echter bevoegd, deze obligatiën of de daarvoor verkregen inschrijving te beleenen bij de Nederlandsche Bank. Maakt zij van deze bevoegdheid voor een deel of voor het geheel gebruik, dan zal de bepaling van het 1ste lid geen inbreuk

maken op het recht der Nederlandsche Bank om de verpande obligatiën of inschrijving te gelde te maken, wanneer de Maatschappij in gebreke mocht blijven aan hare verplichtingen uit die beleening voortvloeiende, te voldoen.

Art. 6.

De Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen verbindt zich bij de betaling in het voorlaatste lid van art. 3 bedoeld, aan den Staat over te dragen, bewijzen van kwijting afgegeven door de Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden, waarbij die maatschappij erkent de bedragen, bedoeld in art. 1 van de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen namens den Staat ontvangen en van den Staat der Nederlanden niets meer te vorderen te hebben.

Art. 7.

De Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen verbindt zich, binnen eene maand nà de betaling in het voorlaatste lid van art. 3 bedoeld, mede te werken tot royeering voor hare kosten van de hypotheek, verleend krachtens art. 13 der overeenkomst tusschen haar en de Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden dd. $\frac{31 \text{ October}}{1 \text{ November}}$ 1891.

Art. 8.

De bepalingen van de artt. 1—7 dezer overeenkomst vervallen, indien de wetgever de machtiging weigert tot de uitgifte van de 3 percents obligatiën Nationale schuld, in de overeenkomst bedoeld.

Art. 9.

De Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen verbindt zich de vorderingen die zij wegens de voorschotten bedoeld in de artt. 12 en 15 van het bij de overeenkomst dd. $\frac{31 \text{ October}}{1 \text{ November}}$ 1891 gewijzigde exploitatie-contract, bij liquidatie der Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden tegen die maatschappij kan doen gelden, over het tijdvak tot en met 31 December 1897 tot geen hooger bedrag in rekening te brengen dan f 148 999,64[5] wegens kapitaal-uitgaven en f 684 008,82[5] wegens gewaarborgd batig saldo der exploitatierekening.

Nader zal door de maatschappij worden opgegeven, hoeveel deze bedragen verhoogd moeten worden ter zake van de bedoelde voorschotten over het jaar 1898. Deze opgave wordt binnen

eene maand nadat zij is toegezonden, door den Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid geverifieerd.

Art. 10.

Deze overeenkomst wordt opgemaakt in vier exemplaren, waarvan elk der partijen één exemplaar zal behouden, één zal worden toegezonden aan de Spoorwegmaatschappij Leiden—Woerden en één aan de Nederlandsche Bank.

Art. 11.

De kosten op deze overeenkomst vallende, komen voor rekening der Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen.

Aldus in viervoud opgemaakt te $\frac{\text{'s Gravenhage}}{\text{Utrecht}}$ op den 21sten Maart 1899.

De Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen,

(*get.*) J. L. Cluysenaer,

Directeur-Generaal,

(*get.*) Beijen,

Secretaris.

De Minister van Financiën,

(*get.*) Pierson.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid.

(*get.*) C. Lely.

Voor gelijkluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal van het Ministerie van Financiën,

v. Randwijck.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 148.) ***WET*** *van den 29sten Juni* 1899, *betreffende het aangaan van eene geldleening ten laste van den Staat.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat schuldbekentenissen aan toonder ten laste van den Staat zullen moeten worden uitgegeven ter voldoening van hetgeen de Staat schuldig is of zal worden, ingevolge de wettelijk goedgekeurde met de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen, onder dagteekening van 21 Maart 1899, gesloten overeenkomst, tot regeling van de financieele gevolgen, aan het vervallen der concessie van de Spoorwegmaatschappij *Leiden—Woerden* verbonden;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Onze Minister van Financiën wordt gemachtigd tot de uitgifte van zooveel schuldbekentenissen aan toonder ten laste van den Staat, elk groot *duizend gulden*, als noodig zijn om tegen den koers van *zeven en negentig percent*, eene waarde te verkrijgen van ten hoogste *vijf millioen driehonderd duizend gulden*.

Deze schuldbekentenissen zullen tegen den in het vorige lid genoemden koers in betaling worden gegeven aan de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen ter voldoening van hetgeen

de Staat schuldig is of zal worden, ingevolge de artikelen 3 en 4 der wettelijk goedgekeurde, met die maatschappij onder dagteekening van 21 Maart 1899 gesloten overeenkomst, tot regeling van de financieele gevolgen, aan het vervallen der concessie van de Spoorwegmaatschappij *Leiden—Woerden*, verbonden.

De schuldbekentenissen worden vóór de uitgifte door de Algemeene Rekenkamer geregistreerd en van een bewijs dier registratie voorzien.

De renten der schuldbekentenissen, ad drie ten honderd in het jaar, worden gerekend te zijn ingegaan op 1°. Januari 1899 en zijn betaalbaar op halfjarige coupons, verschijnende 1°. Maart en 1°. September; behoudens de eerste coupon, welke loopt over de maanden Januari en Februari 1899.

De coupons zijn betaalbaar te *Amsterdam* en in de verdere door Onzen Minister van Financiën aan te wijzen plaatsen. Wanneer plaatsen in het buitenland gelegen voor die betaalbaarstelling aangewezen worden, kan door Onzen Minister van Financiën aan de met de uitbetaling te belasten bankiers eene provisie worden toegekend van ten hoogste één achtste ten honderd over het nominaal bedrag der door hunne tusschenkomst uitbetaalde coupons.

Artikel 2.

Onverminderd het bepaalde in artikel 6 der wet van den 30sten December 1895 (*Staatsblad* n°. 236) en in artikel 2 der wet van den 9den Juni 1898 (*Staatsblad* n°. 142) wordt, totdat het geheele bedrag in artikel 1 bedoeld zal zijn geamortiseerd, jaarlijks op de begrooting der Staatsuitgaven — voor het eerst in 1899 — voor inkoop van inschrijvingen in het Grootboek der drie ten honderd rentegevende Nationale Schuld of van drie ten honderd rentegevende schuldbekentenissen of voor aflossing van drie ten honderd rentegevende schuldbekentenissen, voor haar nominaal bedrag eene som uitgetrokken ten beloope van één ten honderd van het geheele bedrag der krachtens deze wet in het leven geroepen drie ten honderd rentegevende schuld, vermeerderd met het bedrag der door dezen inkoop en aflossing vrijgevallen rente.

De Staat is te allen tijde bevoegd meer af te lossen dan in het eerste lid is bepaald.

De ingevolge het eerste lid voor haar nominaal bedrag aflosbaar te stellen schuldbekentenissen worden telkens vooraf bij uitloting aangewezen.

Deze uitlotingen hebben plaats volgens door Ons vast te stellen regelen.

De ingekochte en afgeloste schuldbekentenissen worden ter vernietiging bij de Algemeene Rekenkamer overgebracht.

Artikel 3.

De rente der krachtens deze wet uit te geven schuldbekentenissen loopt niet verder dan tot den dag waarop zij aflosbaar zijn.

Het recht tot opvordering van het kapitaal der aflosbaar gestelde stukken vervalt tien jaren na den eersten dag waarop zij betaalbaar zijn.

Artikel 4.

De houders der bij deze wet bedoelde schuldbekentenissen kunnen, zoolang die stukken niet zijn uitgeloot of aflosbaar gesteld, daarvoor, indien zij dit verlangen, met inachtneming van door Ons te stellen regelen, inschrijving van gelijk bedrag bekomen op het Grootboek der drie ten honderd rentegevende Nationale Schuld, zonder betaling van andere kosten dan die van de deswege vereischte formulieren.

De aldus verwisselde schuldbekentenissen worden ter vernietiging aan de Algemeene Rekenkamer overgebracht.

Artikel 5.

Het bedrag, waarvoor de in deze wet bedoelde schuldbekentenissen ingevolge artikel 1 zijn in betaling gegeven, wordt opgenomen onder de middelen ter goedmaking van de uitgaven, begrepen in de Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1898, en die betaling zal beschouwd worden als eene uitgave uit 's Rijks kas.

Artikel 6.

In de eerste afdeeling van het VIIde hoofdstuk *A* der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1899 wordt het volgende artikel opgenomen:

„*Artikel* 10 *bis*. Kosten vallende op de uitgifte en interesten van de drie percents schuld ten laste van den Staat, die in 1899 wordt geplaatst."

Dat artikel wordt uitgetrokken tot een bedrag van *eenhonderd twaalf duizend gulden* (f 112 000).

Voorts wordt in de tweede afdeeling van bovengenoemd hoofdstuk artikel 11 (amortisatie en aflossing van rentegevende Nationale Schuld, daaronder begrepen de afkoop van tot het domeinbeheer behoorende renten, vaste lasten en uitkeeringen) verhoogd met *zestig duizend gulden* (f 60 000) en daardoor ge-

bracht op *drie millioen tweehonderd twaalf duizend zeshonderd gulden* (f 3 212 600).

Ten gevolge van het vorenstaande wordt de som van de *Iste afdeeling* verhoogd tot *een en dertig millioen zevenhonderd zes en vijftig duizend achthonderd drie en dertig gulden zes en negentig cents* (f 31 756 833,96), die van de *IIde afdeeling* tot *zes millioen tweehonderd acht en tachtig duizend vijfhonderd een en zeventig gulden* (f 6 288 571)), en die van het geheele hoofdstuk tot *acht en dertig millioen vijf en veertig duizend vierhonderd vier gulden zes en negentig cents* (f 38 045 404,96).

Artikel 7.

In artikel 1 der wet van den 31sten December 1897 (*Staatsblad* n°. 284), houdende aanwijzing van de middelen ter goedmaking van de uitgaven, begrepen in de Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1898, wordt een nieuwe post opgenomen, luidende:

„19°. de uitkeering van de zuivere opbrengst eener geldleening ten laste van den Staat, rentende drie ten honderd, die in 1899 wordt geplaatst, ten bedrage van ten hoogste *vijf millioen driehonderd duizend gulden.*"

Artikel 8.

Deze wet verbindt met den dag harer afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op Het Loo, den 29sten Juni 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
PIERSON.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,
C. LELY.

Uitgegeven den *tweeden* Juli 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 149.) *WET van den 29sten Juni 1899, tot verruiming van het beleggingsveld der aan het bij de wet van 9 Mei 1890 (Staatsblad n°. 79) opgericht fonds toebehoorende kapitalen en regeling der bestemming van het saldo aanwezig in het bij art. 24 dier wet vermeld Weduwenfonds der geëmployeerden tot het Algemeen Bestuur behoorende.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is een ruimer bevoegdheid tot belegging te geven van de aan het Pensioenfonds voor weduwen en weezen van burgerlijke ambtenaren toebehoorende kapitalen, en eene bestemming te geven aan het saldo aanwezig in het Weduwenfonds der geëmployeerden tot het Algemeen Bestuur behoorende;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Artikel 21 der bij de wet van 30 September 1893 (*Staatsblad* n°. 145) gewijzigde wet van 9 Mei 1890 (*Staatsblad* n°. 79) wordt gelezen als volgt:

De belegging der kapitalen van het fonds geschiedt tot een nominaal bedrag van acht en veertig millioen gulden in nationale schuld.

Voor het meerdere kan deze belegging geschieden:

a. in Nationale Schuld;

b. in schuldbrieven ten laste van Nederlandsche provinciën, gemeenten of waterschappen;

c. in schuldbrieven door den Staat, Nederlandsche provinciën, gemeenten of waterschappen rechtstreeks en onvoorwaardelijk voor rente en aflossing gewaarborgd;

d. in schuldbrieven, uitgegeven door overeenkomstig de Nederlandsche wet opgerichte, uitsluitend in Nederland werkende hypotheekbanken of maatschappijen voor grond-, gemeente- of polderkrediet;

e. in schuldbrieven, uitgegeven door buitenlandsche hypotheekbanken, voor zooveel deze laatste uitsluitend werken in het land, waar haar hoofdkantoor is gevestigd;

f. in schuldbrieven, uitgegeven door maatschappijen, welke spoorwegen in eigendom hebben of exploiteeren;

g. in schuldbrieven, welke door maatschappijen, als sub *f* bedoeld, rechtstreeks en onvoorwaardelijk voor rente en aflossing zijn gewaarborgd;

h. in schuldvorderingen, gewaarborgd door het recht van eerste hypotheek op onroerende goederen in Nederland gelegen, maar voor niet meer dan een vierde gedeelte van het te beleggen kapitaal en onder de voorwaarden en waarborgen bij algemeenen maatregel van bestuur vast te stellen;

De lijst der fondsen die voor belegging in aanmerking komen, wordt in de maand Juli van ieder jaar door het bestuur van het Weduwen- en weezenfonds voor burgerlijke ambtenaren vastgesteld en onderworpen aan de goedkeuring van Onzen Minister van Financiën.

Deze lijst wordt, zoo noodig, in den loop van het jaar door de genoemde directie, onder goedkeuring van Onzen genoemden Minister, herzien.

De beleggingen, zoomede de tegeldemaking van inschrijvingen en effecten, geschieden door den directeur van het fonds na goedkeuring van Onzen Minister van Financiën.

Artikel 2.

De belanghebbenden bedoeld bij de artikelen 27 en 28 der in artikel 1 genoemde wet, voor wie het recht op pensioen verbeurd

is wegens het niet tijdig indienen der aanvrage bedoeld in het 2de lid van artikel 14 dier wet, kunnen alsnog die aanvrage indienen. Maken zij van deze bevoegdheid gebruik, dan worden zij met ingang van den datum der invoering dezer wet gesteld in het genot van het pensioen hetwelk zij zouden genieten indien zij tijdig eene aanvraag om pensioen hadden ingediend.

Aan de ambtenaren genoemd in artikel 1 van het Koninklijk besluit van 5 November 1890, n°. 66, wordt, voor zooverre deze tot 1 Januari 1891 bevoegd waren tot aanwijzing voor éénmaal van eene ongehuwde zuster om nà hun dood pensioen te genieten uit het weduwenfonds voor de geëmployeerden tot het algemeen bestuur behoorende, alsnog toegestaan die aanwijzing te doen vóór den 1sten Januari 1900.

Artikel 3.

De pensioenen der na te laten betrekkingen van de ambtenaren en de gewezen ambtenaren deelgerechtigd in het Weduwenfonds voor de geëmployeerden tot het Algemeen Bestuur behoorende, worden, met afwijking van het bepaalde bij artikel 24 der in artikel 1 genoemde wet berekend naar den laatstelijk voor hen vastgestelden pensioensgrondslag, zonder dat die ambtenaren deswege hoogere fournissementen zullen hebben te betalen dan ingevolge de bij de invoering dezer wet geldende bepalingen verschuldigd zijn.

De verplichting tot betaling der suppletiefournissementen bedoeld in artikel 14 van het Koninklijk besluit van 23 Februari 1823 n°. 26, vervalt.

Artikel 4.

De pensioenen ten laste van het bij het vorig artikel bedoeld fonds toegekend, worden, met ingang van den datum van de invoering dezer wet, verhoogd tot het bedrag waarop ze zouden zijn vastgesteld indien bij de regeling daarvan de laatstelijk voor de betrokken ambtenaren bepaalde pensioensgrondslag als maatstaf van berekening had gegolden.

Artikel 5.

Het recht op pensioen ten laste van het bij artikel 3 genoemd fonds, van het weduwenpensioenfonds van het korps ingenieurs bij den waterstaat en van dat der opzichters van den waterstaat is onafhankelijk van de wijze waarop de betrokken ambtenaar wordt ontslagen.

Artikel 6.

Deze wet treedt in werking op den 1sten Juli 1899, met uitzondering van artikel 5, hetwelk geacht wordt met ingang van 1 Januari 1891 in werking te zijn getreden.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op Het Loo, den 29sten Juni 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *achtsten* Juli 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 150.) ***BESLUIT*** *van den* 30*sten Juni* 1899, *tot vernietiging van het besluit van Burgemeester en Wethouders van* Tilburg *van* 17 *Maart* 1897 *n°.* 597, *waarbij aan* M. CASTELEYNS *aldaar vergunning is verleend voor den verkoop van sterken drank in het klein.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 19 Mei 1899, n°. 2380, afd. B. B., betreffende het besluit van Burgemeester en Wethouders van *Tilburg* van 17 Maart 1897, n°. 597 waarbij aan M. CASTELEYNS aldaar vergunning is verleend voor den verkoop van sterken drank in het klein;

Overwegende, dat Burgemeester en Wethouders dit besluit gegrond hebben op de overweging, dat in de localiteit, waarvoor bedoelde vergunning gevraagd werd, op 1 Mei 1881 zonder strijd met wet of verordening sterke drank in het klein werd verkocht en aan die localiteit de bestemming om voor verkoop van sterken drank in het klein te worden gebruikt niet door een daad van den eigenaar of gebruiker is ontnomen en geen der gevallen bedoeld in art. 3, nrs 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 en 10 der wet van 28 Juni 1881 (*Staatsblad* n°. 97) gewijzigd bij de wetten van 23 April 1884 (*Staatsblad* n°. 54) 16 April 1885 (*Staatsblad* n°. 78) en 15 April 1886 (*Staatsblad* n°. 64) aanwezig is;

dat hier derhalve artikel 26, alinea 1 van genoemde wet is toegepast;

dat dit artikel voorschrijft, dat voor localiteiten, waarin op 1 Mei 1881 zonder strijd met wet of verordening sterke drank werd verkocht, zoolang aan die localiteiten de bestemming om voor verkoop van sterken drank in het klein te worden gebruikt, niet door eene daad van den eigenaar of gebruiker is ontnomen, de vergunning, tenzij in de gevallen bedoeld bij artikel 3, nrs, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 en 10 niet kan worden geweigerd;

dat in de localiteit, waarvoor vergunning is verleend, sedert 1 Mei 1881 de verkoop van sterken drank in het klein is gestaakt en behalve kruidenierswaren alleen bier verkocht is geworden,

dat hierdoor aan die localiteit de bestemming om voor verkoop van sterken drank in het klein te worden gebruikt, door een daad van den eigenaar of gebruiker is ontnomen;

dat dus artikel 26, alinea 1 voornoemd ten deze niet toepasselijk is;

dat, toen bedoelde vergunning werd verleend, het in artikel 2 van bovengenoemde wet bedoelde maximum van vergunningen reeds was overschreden;

dat bovengenoemd besluit van Burgemeester en Wethouders van *Tilburg* derhalve is genomen in strijd met artikel 2 van bovenvermelde wet;

Gelet op artikel 153 der Gemeentewet;

Gehoord den Raad van State (advies van 13 Juni 1899, n°. 30);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 27 Juni 1899, n°. 3092, afdeeling Binnenlandsch Bestuur;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovenvermeld besluit van Burgemeester en Wethouders van *Tilburg* te vernietigen wegens strijd met de wet.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* geplaatst en in afschrift aan den Raad van State medegedeeld zal worden.

Het Loo, den 30sten Juni 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *twaalfden* Juli 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 151.) ***BESLUIT*** *van den 30sten Juni* 1899, *tot vernietiging van het besluit van Burgemeester en Wethouders van* Tilburg *van 24 April* 1897, *n°. 613, waarbij aan* G. BROKKEN *aldaar vergunning is verleend voor den verkoop van sterken drank in het klein.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 19 Mei 1899, n°. 2380, afd. B. B.; betreffende het besluit van Burgemeester en Wethouders van *Tilburg* van 24 April 1897, n°. 613, waarbij aan G. BROKKEN aldaar vergunning is verleend voor den verkoop van sterken drank in het klein;

Overwegende, dat Burgemeester en Wethouders van *Tilburg* dit besluit gegrond hebben op de overweging, dat in de localiteiten, waarvoor bedoelde vergunning gevraagd werd, op 1 Mei 1881 zonder strijd met wet of verordening sterke drank in het klein werd verkocht en aan die localiteiten de bestemming om voor verkoop van sterken drank in het klein te worden gebruikt niet door een daad van den eigenaar of gebruiker is ontnomen en geen der gevallen, bedoeld in art. 3, nrs. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 en 10 der wet van 28 Juni 1881 (*Staatsblad* n°. 97), gewijzigd bij de wetten van 23 April 1884 (*Staatsblad* n°. 54), 16 April 1885 (*Staatsblad* n°. 78) en 15 April 1886 (*Staatsblad* n°. 64) ten deze aanwezig is;

dat in een der localiteiten, waarvoor vergunning is verleend, op 1 Mei 1881 zonder strijd met wet of verordening sterke drank werd verkocht en een winkelnering werd uitgeoefend,

welke winkelnering tijdens het verleenen der vergunning nog bestond;

dat Gedeputeerde Staten niet in dit geval krachtens artikel 4, alinea 2, van genoemde wet ontheffing hebben verleend van het voorschrift in artikel 3, 8°., hetwelk gebiedt de vergunning te weigeren, o. m. wanneer zij gevraagd wordt voor een localiteit waarin een andere winkelnering wordt uitgeoefend of die met zoodanige localiteit binnenshuis gemeenschap heeft;

dat artikel 26, alinea 2, dier wet voorschrijft, dat na 30 April 1885 voor localiteiten, waarin op 1 Mei 1881 zonder strijd met wet of verordening sterke drank werd verkocht, waaraan de bestemming om voor verkoop van sterken drank in het klein te worden gebruikt, niet door een daad van den eigenaar of gebruiker is ontnomen en waarin een andere winkelnering wordt uitgeoefend of die met zoodanige localiteit binnenshuis gemeenschap hebben, de vergunning, tenzij zij is verleend op grond van eene vrijstelling krachtens het 2de lid van artikel 4 dier wet, slechts wordt geacht verlengd te zijn onder de te dier plaatse genoemde voorwaarden;

dat dus bij gebreke van genoemde ontheffing voor de hierbedoelde localiteiten geen nieuwe vergunning mag worden verleend;

dat derhalve bovengenoemd besluit van Burgemeester en Wethouders van *Tilburg* is genomen in strijd met art. 3, 8°, en art. 26, alinea 2, van bovenvermelde wet;

Gelet op artikel 153 der Gemeentewet;

Gehoord den Raad van State, advies van 13 Juni 1899, n°. 30;

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 27 Juni 1899, n°. 3092, afdeeling Binnenlandsch Bestuur;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovenvermeld besluit van Burgemeester en Wethouders van *Tilburg* van 24 April 1897, n°. 613 te vernietigen wegens strijd met de wet.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* geplaatst en in afschrift aan den Raad van State medegedeeld zal worden.

Het Loo, den 30sten Juni 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *twaalfden* Juli 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 152.) ***BESLUIT*** *van den 30sten Juni* 1899, *tot vernietiging van het besluit van Burgemeester en Wethouders van* Tilburg *van* 16 *April* 1898, *n°.* 660, *waarbij aan* J. WEBER *aldaar vergunning is verleend voor den verkoop van sterken drank in het klein.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 19 Mei 1899, n°. 2380, afd. B. B., betreffende het besluit van Burgemeester en Wethouders van *Tilburg* van 16 April 1898, n°. 660, waarbij aan J. WEBER aldaar vergunning is verleend voor den verkoop van sterken drank in het klein;

Overwegende, dat Burgemeester en Wethouders van *Tilburg* dit besluit gegrond hebben op de overweging, dat in de localiteiten, waarvoor bedoelde vergunning gevraagd werd, op 1 Mei 1881 zonder strijd met wet of verordening sterke drank in het klein werd verkocht en aan die localiteiten de bestemming om voor verkoop van sterken drank in het klein te worden gebruikt, niet door een daad van den eigenaar of gebruiker is ontnomen en geen der gevallen bedoeld in art. 3, nrs. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 en 10 der wet van 28 Juni 1881 (*Staatsblad* n°. 97), gewijzigd bij de wetten van 23 April 1884 (*Staatsblad* n°. 54), 16 April 1885 (*Staatsblad* n°. 78) en 15 April 1886 (*Staatsblad* n°. 64) aanwezig is;

dat hier derhalve artikel 26, alinea 1, van genoemde wet is toegepast;

dat dit artikel voorschrijft, dat voor localiteiten, waarin op 1 Mei 1881 zonder strijd met wet of verordening sterke drank werd verkocht, zoolang aan die localiteiten de bestemming om voor verkoop van sterken drank in het klein te worden gebruikt, niet door eene daad van den eigenaar of gebruiker is ontnomen, de vergunning, tenzij in de gevallen bedoeld bij artikel 3, nrs. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 en 10 niet kan worden geweigerd;

dat in een der localiteiten, waarvoor de vergunning is verleend op 1 Mei 1881 zonder strijd met wet of verordening sterke drank werd verkocht en een winkelnering in kruidenierswaren werd uitgeoefend;

dat na staking van den verkoop van sterken drank en na verplaatsing der winkelnering naar een ander huis, het huis, waarin zich de localiteiten bevinden, voor welke de vergunning is verleend, tot woonhuis is gebezigd;

dat hierdoor aan die localiteiten de bestemming, om voor verkoop van sterken drank in het klein te worden gebruikt, door een daad van den eigenaar of gebruiker is ontnomen;

dat dus artikel 26, alinea 1 voornoemd, ten deze niet toepasselijk is;

dat, toen bedoelde vergunning werd verleend, het in artikel 2 van bovengenoemde wet bedoelde maximum van vergunningen reeds was overschreden;

dat dus bovengenoemd besluit van Burgemeester en Wethouders van *Tilburg* is genomen in strijd met artikel 2 van bovenvermelde wet;

Gelet op artikel 153 der Gemeentewet;

Gehoord den Raad van State (advies van 13 Juni 1899, n°. 30);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 27 Juni 1899, n°. 3092, afdeeling Binnenlandsch Bestuur;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovenvermeld besluit van Burgemeester en Wethouders van

Tilburg van 16 April 1898, n°. 660, te vernietigen wegens strijd met de wet.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* geplaatst en in afschrift aan den Raad van State medegedeeld zal worden.

Het Loo, den 30sten Juni 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *dertienden* Juli 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 153.) ***BESLUIT*** *van den 30sten Juni* 1899, *tot intrekking van de artt. 4 en 17 van het Koninklijk besluit van 21 Maart* 1828 (Staatsblad n°. 6), *houdende reglementaire bepalingen tot invoering der wet op de schutterijen van 11 April* 1827 (Staatsblad n°. 17), *alsmede van het Koninklijk besluit van 24 Augustus* 1873 (Staatsblad n°. 124), *tot wijziging van art. 4 van evengenoemd Koninklijk besluit.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 16 Februari 1899, n°. 178 S., afdeeling Militie en Schutterijen;

Overwegende, dat als gevolg van Ons besluit van 17 October 1898 (*Staatsblad* n°. 220) intrekking noodig is van de artt. 4 en 17 van het Koninklijk besluit van 21 Maart 1828 (*Staatsblad* n°. 6), houdende reglementaire bepalingen tot invoering der wet op de schutterijen van 11 April 1827 (*Staatsblad* n°. 17), alsmede van het Koninklijk besluit van 24 Augustus 1873 (*Staatsblad* n°. 124), tot wijziging van art. 4 van laatstgenoemd Koninklijk besluit:

Gelet op art. 15, tweede lid, van bovenvermelde wet;

Den Raad van State gehoord (advies van 9 Mei 1899, n°. 11);

Gezien het nader rapport van Onzen genoemden Minister van 27 Juni 1899, n°. 1088 S., afdeeling Militie en Schutterijen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

in te trekken de artikelen 4 en 17 van het Koninklijk besluit van 21 Maart 1828 (*Staatsblad* n°. 6), alsmede het Koninklijk besluit van 24 Augustus 1873 (*Staatsblad* n°. 124).

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* geplaatst en in afschrift aan den Raad van State medegedeeld zal worden.

Het Loo, den 30sten Juni 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *twaalfden* Juli 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 154.) ***BESLUIT*** *van den 7den Juli* 1899, *tot aanvulling en wijziging van artikel* 23 *van het bij Koninklijk besluit van* 30 *Augustus* 1864 (Staatsblad *n°.* 91) *vastgesteld Reglement voor de Rijks Hoogere Burgerscholen, gewijzigd bij de Koninklijke besluiten van* 13 *Augustus* 1873 (Staatsblad *n°.* 121), *van* 9 *April* 1879 (Staatsblad *n°.* 55), *en van* 9 *April* 1892 (Staatsblad *n°.* 85).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 6 Mei 1899, n°. 2492[3], afdeeling Onderwijs;

Gezien het Koninklijk besluit van 30 Augustus 1864 (*Staatsblad* n°. 91), gewijzigd bij de Koninklijke besluiten van 13 Augustus 1873 (*Staatsblad* n°. 121), van 9 April 1879 (*Staatsblad* n°. 55) en van 9 April 1892 (*Staatsblad* n°. 85);

Overwegende, dat de wenschelijkheid is gebleken om door aanvulling en wijziging van art. 23 van het bij de bovengemelde besluiten vastgesteld Reglement voor de Rijks Hoogere Burgerscholen de gelegenheid tot het zonder betaling van schoolgeld volgen der lessen op de Rijks Hoogere Burgerscholen uit te breiden;

Den Raad van State gehoord (advies van 20 Juni 1899, n°. 16);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 4 Juli 1899, n°. 3582, afdeeling Onderwijs;

Hebben goedgevonden en verstaan:

het bovenvermeld art. 23 te doen luiden als volgt:

„Het bedrag van het schoolgeld, zoowel voor hen, die het „geheele onderwijs volgen, als voor hen, die slechts enkele „lessen bijwonen, wordt door den Minister voor elke hoogere „burgerschool afzonderlijk vastgesteld.

„Zij, die hetzij onvermogend zijn schoolgeld te betalen, hetzij „buiten de gemeente wonende, waar de school is gevestigd, „niet bij machte zijn, het schoolgeld, benevens de reis- en „verblijfkosten te betalen, kunnen, wanneer zij aan het toe„latingsexamen hebben voldaan en door hunnen ijver daarvoor „in aanmerking blijken te komen, van de betaling van school„geld door den Minister op de bij dit reglement gevoegde „voorwaarden worden vrijgesteld.

„Aan hen, te wier behoeve vrijstelling van de betaling van „schoolgeld is verleend, kunnen boeken en leermiddelen kosteloos „van Rijkswege worden verstrekt".

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 7den Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *vijf en twintigsten* Juli 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

VOORWAARDEN betreffende de kostelooze toelating van leerlingen op de Rijks Hoogere Burgerscholen, bedoeld in artikel 23 van het reglement voor de Rijks Hoogere Burgerscholen.

Artikel 1. Zij, die hetzij tot het volledig onderwijs, hetzij tot het volgen van enkele lessen, zonder betaling van schoolgeld op eene Rijks Hoogere Burgerschool wenschen te worden toegelaten, kunnen zich daartoe in de maand Juni van elk jaar aanmelden bij den directeur.

Artikel 2. Om vrijstelling van de betaling van schoolgeld te erlangen wordt vereischt, dat:

a. de ouders van den leerling doen blijken van hun eigen onvermogen, zoowel als van dat van hun kind, en de voogd van het onvermogen van zijn pupil, of wel dat zij aantoonen te wonen buiten de gemeente waar de school is gevestigd en niet bij machte te zijn het schoolgeld benevens de reis- en verblijfkosten te betalen;

b. de leerling voldaan hebbe aan de eischen van het toelatingsexamen en uit een onderzoek blijke, dat hij van een goed gedrag is en door buitengewonen ijver uitmunt.

De Minister van Binnenlandsche Zaken staat, behoudens de bepaling van artikel 3, de vrijstelling toe voor hen, die aan deze voorwaarden voldoen.

Artikel 3. Mocht in verband met het aantal betalende leerlingen, dat tot de school toegang heeft erlangd en met de beschikbare plaatsruimte en de beschikbare leerkrachten bezwaar bestaan tegen de toelating van alle bij het sub artikel 2 bedoelde

onderzoek geschikt bevonden candidaten, dan wordt door den Minister van Binnenlandsche Zaken bepaald tot welk maximum zij zullen worden toegelaten.

De bij het toelatingsexamen behaalde cijfers beslissen in dit geval omtrent de volgorde der plaatsing.

Artikel 4. De directeur doet iedere drie maanden aan den inspecteur van het middelbaar onderwijs een staat toekomen van de cijfers, die aan de leerlingen, te wier behoeve vrijstelling van de betaling van schoolgeld is verleend, voor ieder vak of voor het enkele vak, dat zij volgen, zijn toegekend. Deze opgave doet hij vergezeld gaan van een verslag omtrent den ijver en het gedrag dier leerlingen. De inspecteur zendt deze opgaven met de opmerkingen, waartoe zij hem aanleiding geven, aan den Minister van Binnenlandsche Zaken.

Artikel 5. Vrijstelling van de betaling van schoolgeld wordt ingetrokken:

a. zoo de ouders van den leerling of deze zelf ophouden overmogend te zijn, of tot de betaling van schoolgeld benevens de reis- en verblijfkosten in staat geraken;

b. zoo het blijkt, dat hij, die kosteloos onderwijs ontvangt, zich aan wangedrag schuldig maakt.

Zij kan bovendien worden ingetrokken, wanneer de driemaandelijksche rapporten over de vorderingen en den ijver van den leerling daartoe aanleiding geven.

Artikel 6. De vrijstelling vervalt, wanneer aan het einde van een schooljaar de vorderingen van den leerling niet van dien aard zijn, dat hij tot eene hoogere klasse kan worden bevorderd, tenzij uit de rapporten blijkt, dat de oorzaak daarvan een gevolg is van buitengewone omstandigheden, onafhankelijk van den aanleg of den ijver van den leerling, in welk geval de Minister hem kan vergunnen andermaal een jaar in dezelfde klasse te vertoeven.

Behoort bij Koninklijk besluit van 7 Juli 1899, (*Staatsblad* n°. 154).

Mij bekend,

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 155.) ***BESLUIT*** *van den 8sten Juli* 1899, *houdende machtiging tot uitgifte van schatkistbiljetten en schatkistpromessen volgens de wet van* 4 *April* 1870 (Staatsblad *n°.* 62), *gewijzigd bij die van* 31 *December* 1897 (Staatsblad *n°.* 281), *en de wet van* 5 *December* 1881 (Staatsblad *n°.* 185).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Overwegende, dat het om aan de Indische kas voorschotten te kunnen blijven doen, noodig is maatregelen te nemen ter tijdelijk versterking van 's Rijks kas;

Gelet op artikel 1 der wet van den 31sten December 1898 (*Staatsblad* n°. 330);

Gezien de artikelen 2 en 4 der wet van 4 April 1870 (*Staatsblad* n°. 62), gewijzigd bij die van 31 December 1897 (*Staatsblad* n°. 281), zoomede de artikelen 3 en 6 der wet van 5 December 1881 (*Staatsblad* n°. 185);

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van den 4den Juli 1899, n°. 96 Generale Thesaurie;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

Onze Minister van Financiën wordt gemachtigd tot de uitgifte van schatkistbiljetten en schatkistpromessen tot een gezamenlijk bedrag van *achttien millioen gulden* (f 18 000 000).

Artikel 2.

De rente der ingevolge het vorige artikel uit te geven schatkistbiljetten wordt, zoolang daaromtrent niet nader is beschikt, bepaald op *drie en een half* ten honderd in het jaar.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat gelijktijdig in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

Het Loo, den 8sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
PIERSON.

Uitgegeven den *veertienden* Juli 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 156.) ***BESLUIT*** *van den 11den Juli 1899, houdende nadere bepalingen omtrent afgewerkte melasse en stroop.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van den 8sten Juni 1899, n°. 112, Invoerrechten en Accijnzen;

Gelet op art. 2 der Suikerwet;

Herzien het Koninklijk besluit van 5 Augustus 1897 (*Staatsblad* n°. 189), gewijzigd bij dat van 4 Juli 1898 (*Staatsblad* n°. 172);

Den Raad van State gehoord (advies van den 27sten Juni 1899, n°. 11);

Gelet op het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 6 Juli 1899, n°. 8, Invoerrechten en Accijnzen;

Hebben besloten en besluiten:

Artikel 1.

In art. 1 van het Koninklijk besluit van 4 Juli 1898 (*Staatsblad* n°. 172) wordt in plaats van: „in de raffinaderij zonder stoom gewerkt wordt en de stroop" gelezen „zij".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking op den tweeden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad* en de *Staatscourant*, waarin het is geplaatst.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, 't welk in het *Staatsblad* en gelijktijdig in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 11den Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
PIERSON.

Uitgegeven den *achttienden* Juli 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 157.) ***BESLUIT*** *van den* 11*den Juli* 1899, *tot vernietiging der besluiten van Gedeputeerde Staten van* Friesland, *dd.* 15 *December* 1898 *en* 19 *Januari* 1899, *n°. 47 en 35, waarbij aan het burgerlijk armbestuur te* Schoterland *machtiging is geweigerd voor den aankoop van grond en voor het bouwen van eene woning voor een geneesheer.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op het beroep, ingesteld door het burgerlijk armbestuur in *Schoterland* tegen de besluiten van Gedeputeerde Staten van *Friesland* dd. 15 December 1898, n°. 47 en 19 Januari 1899, n°. 35, waarbij machtiging is geweigerd voor den aankoop van grond en voor het bouwen van eene woning voor een geneesheer;

Den Raad van State, afdeeling voor de geschillen van bestuur gehoord (advies van 7 Juni 1899, n°. 126);

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 7 Juli 1899, n°. 3011, afdeeling Binnenlandsch Bestuur;

Overwegende, dat de gemeenteraad van *Schoterland* naar aanleiding van een voorstel van het burgerlijk armbestuur op 27 Februari 1896 o. m. heeft besloten:

voor de bediening der armenpractijk in de dorpen *Nieuwehorne*, *Oudehorne*, *Jubbega-Schurega*, *Hoornsterzwaag* en *Groot Katlijk* te *Nieuwehorne*, later veranderd in: ter standplaats *Nieuwehorne*, *Oudehorne* of *Jubbega-Schurega* een gemeente-geneesheer aan te stellen op eene jaarwedde van f 1750, waaronder begrepen de vergoeding voor het leveren van genees- en verbandmiddelen;

dat dit besluit op 1 Januari 1897 in werking getreden is en voor de genoemde dorpen een geneesheer is benoemd, die echter reeds tegen 1 Juli 1898 op zijn verzoek eervol ontslag verkregen heeft;

dat de arts J. W. DE VRIES op 28 Juli 1898 in zijn plaats benoemd, de aanneming van die benoeming hiervan afhankelijk heeft gesteld, dat voor hem eene woning te *Nieuwehorne* zou worden gebouwd;

dat daarop de gemeenteraad — uit overweging, dat met het oog op particuliere praktijk *Nieuwehorne* de aangewezen standplaats is voor den gemeente-geneesheer; dat, indien aldaar voor hem geen woning wordt beschikbaar gesteld, het niet mogelijk zal zijn voor de genees- en heelkundige behandeling der armen in de bovengenoemde dorpen een geneesheer te behouden of te bekomen en dat het dus in het belang is der gemeente, uit wier kas het burgerlijk armbestuur subsidie geniet, voor dien ambtenaar eene woning te bouwen — op 15 Augustus 1898 in beginsel heeft besloten:

a. art. 9 der instructie voor den geneesheer te wijzigen, als volgt: „Hij heeft woonplaats te *Nieuwehorne*";

b. uit te spreken, dat het in het belang der gemeente is, voor dien gemeente-geneesheer eene woning te bouwen, waarvan de jaarlijksche huurwaarde de som van f 300 niet te boven gaat;

c. het armbestuur daarvan en van de wijziging der instructie mededeeling te doen met uitnoodiging tot de stichting der woning te *Nieuwehorne* over te gaan, zoodra de daarvoor geschikte grond kan zijn bekomen en nadat de geneesheer heeft aangenomen, zich gedurende de drie eerste jaren na den bouw voor de betaling van de huur te verbinden;

d. enz.;

e. dat met ingang van het tijdstip, waarop de woning zal zijn voltooid, de jaarwedde zal bedragen f 1450 met genot van vrije woning;

dat het burgerlijk armbestuur vervolgens aan 's raads uitnoodiging heeft gevolg gegeven en de geneesheer DE VRIES, met het besluit in kennis gesteld, zich overeenkomstig punt c verbonden en op 1 September 1898 zijne betrekking aanvaard heeft;

dat het burgerlijk armbestuur alsnu aan Gedeputeerde Staten machtiging heeft gevraagd om voor f 250 een stuk grond aan

te koopen, ter grootte van 12 are, 69 centiare, uitmakende het noordoostelijk deel van het kadastraal perceel gemeente *Mildam*, sectie C, n°. 2436, daarbij te kennen gevende, dat zoodra aan dat verzoek zou zijn voldaan, machtiging zou worden gevraagd tot het bouwen van de woning en tot het aangaan van eene geldleening ten einde daarmede de koopsom van den grond en de bouwkosten van de woning te dekken;

dat Gedeputeerde Staten echter op 15 December 1898 hebben besloten, de gevraagde machtiging niet te verleenen; dat zij daarbij hebben overwogen, dat het armbestuur had te kennen gegeven, dat eventueel te dezer zake eene geldleening zou moeten worden aangegaan en alzoo de voorgenomen aankoop, bouw enz. niet te beschouwen is als eene geldbelegging; dat waar dit niet het geval is, er nog veel minder termen bestaan om de gevraagde goedkeuring te verleenen dan indien voldoende fonds voor het aangewezen doel aanwezig ware; dat toch het bezit van woningen in het algemeen een niet gewenscht bezit is voor corporatiën als armbesturen, maar dit allerminst het geval is ten opzichte van woningen, welke eenige titularis ambtshalve verplicht wordt (nog wel niet door het armbstvur, den eigenaar zelf, maar door de gemeente) te betrekken; dat voorts krachtens geen enkel wettelijk voorschrift op eenig burgerlijk armbestuur de plicht of taak rust, om uitgaven te doen als die, welke uit den voorgenomen aankoop en bouw zouden voortvloeien;

dat, nadat Burgemeester en Wethouders onder overlegging van een schrijven van het burgerlijk armbestuur aan Gedeputeerde Staten verzocht hadden, van hun besluit terug te komen en de tweeledige machtiging alsnog te verleenen, Gedeputeerde Staten op 19 Januari 1899 verklaard hebben, dat daartoe geen termen bestonden;

dat het burgerlijk armbestuur alsnu van Gedeputeerde Staten bij Ons in beroep is gekomen en Ons heeft verzocht met vernietiging van de beide besluiten van Gedeputeerde Staten alsnog machtiging te verleenen om het stuk grond aan te koopen en daarop een woning voor den geneesheer te bouwen;

Overwegende, dat de beslissing op dit beroep afhankelijk is van de vraag of er voor het appelleerend bestuur goede redenen bestaan, eene woning voor een geneesheer te doen bouwen;

dat dit bestuur omtrent deze vraag alsnog heeft aangevoerd dat de voorganger van den geneesheer DE VRIES zijne betrekking hierom slechts zoo kort heeft bekleed, omdat hij geene geschikte woning kon vinden; dat laatstgenoemde geneesheer de aan-

neming van zijne betrekking afhankelijk gesteld heeft van het bouwen van eene woning voor hem te *Nieuwehorne*; dat het armbestuur met den gemeenteraad overtuigd is, dat, indien aldaar voor den geneesheer geen woning wordt beschikbaar gesteld, het niet mogelijk zal zijn, voor de genees- en heelkundige behandeling der armen in de oostelijke dorpen der gemeente een geneesheer te behouden of te bekomen; dat de jaarwedde niet f 1750, maar f 1450 met genot van vrije woning zal bedragen en dus wegens dat genot met f 300 verminderd is, waarmede de rente van de geldleening, benevens de kosten van het onderhoud en de lasten der woning meer dan voldoende zullen kunnen worden bestreden, dat al moge de geneeskundigen door den raad worden benoemd, zij beambten zijn van het armbestuur, dat naar appellants oordeel krachtens zijn reglement verplicht is uitgaven te doen als die het hier geldt; eindelijk dat het gevolg van de handhaving van het bestreden besluit zijn zal, dat de genees- en heelkundige behandeling der armen in bovengenoemde dorpen evenals vroeger zal moeten worden opgedragen aan geneesheeren, buiten de gemeente *Schoterland* gevestigd, waaruit eene stijging der uitgaven zal voortspruiten;

dat Gedeputeerde Staten, op het appellatoir adres gehoord eenerzijds hebben toegegeven, dat, zoo men ter uitoefening van de armenpraktijk in het oostelijk deel der gemeente *Schoterland* te *Nieuwehorne* een arts gevestigd wenscht te zien, dan zeker aldaar een woning voor of door hem gebouwd zal moeten worden, doch anderzijds de juistheid der in deze door hen genomen beschikking in ieder opzicht hebben gehandhaafd en daarbij vooral hierop den nadruk hebben gelegd, dat de vestiging van een arts te *Nieuwehorne* niet uitsluitend in het belang der armen, doch evenzeer ten behoeve van alle andere in het oostelijk deel der gemeente wonende ingezetenen van *Schoterland* wordt verlangd, zoodat de aldaar voorgenomen bouw eener geneesheerswoning door den gemeenteraad bij zijn besluit van 15 Augustus 1898 dan ook met zooveel woorden is verklaard te zijn in het belang der gemeente;

Overwegende, dat de uitgestrektheid der gemeente *Schoterland* eene afzonderlijke voorziening der omvangrijke armenpraktijk in de oostelijke dorpen alleszins wettigt;

dat vaststaat, dat voor die praktijk geen aldaar gevestigd geneesheer te verkrijgen zal zijn, indien geen woning voor een geneesheer wordt gebouwd te *Nieuwehorne*, waar zoodanige woning thans ontbreekt;

dat in dat geval die praktijk wel is waar kan worden opgedragen aan een buiten de gemeente *Schoterland* gevestigd geneesheer;

dat echter het belang van een armenpraktijk van eenigen omvang in het algemeen medebrengt, dat zij wordt waargenomen door een bijzonderlijk daarvoor aangewezen geneesheer, die in de buurt van de armen in de gemeente woont en ondergeschikt is aan het armbestuur;

dat bovendien volgens de door Gedeputeerde Staten niet weersproken verklaring van het appelleerend armbestuur de uitgaven zouden stijgen, indien de armenpraktijk werd opgedragen aan een elders gevestigd geneesheer;

dat deze verklaring bevestigd wordt door de ervaring, welke geleid heeft tot het in den aanhef dezes genoemd besluit van den gemeenteraad van 27 Februari 1896;

dat dus het belang der armenpraktijk vordert, dat er te *Nieuwehorne* eene woning voor den geneesheer wordt gebouwd;

dat nu wel is waar tegen den voorgenomen bouw is aangevoerd, dat vestiging van den geneesheer te *Nieuwehorne* ook zou geschieden met het oog op de particuliere praktijk, zoodat het bouwen der woning niet zou liggen op den weg van het appelleerend bestuur;

dat echter deze bijkomende omstandigheid niet belet, dat de hoofdzaak, die aanleiding was tot het vormen van het bouwplan, blijft de voorziening in de behoeften der armenpraktijk;

dat dus de voorgenomen bouw ligt op den weg van het appelleerend bestuur;

dat de financieele lasten, die uit den bouw zullen voortspruiten, niet te bezwarend zijn, aangezien, hoewel er geen voldoende fonds voor den bouw beschikbaar is, het bedrag van f 300, waarmede de jaarwedde van den geneesheer zal worden verminderd, ruimschoots voldoende is om de jaarlijksche kosten, die uit den bouw zullen voortspruiten, te bestrijden;

dat mitsdien Gedeputeerde Staten ten onrechte de machtiging voor den aankoop van grond hebben geweigerd;

Gezien de wet tot regeling van het armbestuur;

Hebben goedgevonden en verstaan:

met vernietiging van het besluit van Gedeputeerde Staten

van *Friesland* van 15 December 1898, n°. 47, het daartegen ingesteld beroep gegrond te verklaren en het burgerlijk armbestuur te *Schoterland* alsnog machtiging te verleenen voor den aankoop van het boven aangeduide deel van het kadastrale perceel gemeente *Mildam*, sectie C. n°. 2436, voor eene som van f 250.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* geplaatst en tegelijk met de in hoofde dezes vermelde voordracht van genoemden Minister in de *Nederlandsche Staatscourant* opgenomen zal worden en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, afdeeling voor de geschillen van bestuur.

Het Loo, den 11den Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *vijf en twintigsten* Juli 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 158.) ***BESLUIT*** *van den* 12*den Juli* 1899, *waarbij ongegrond wordt verklaard het beroep van het Bestuur der Vrijmetselaarsloge* „La Flamboijante" *te* Dordrecht *tegen eene beslissing van den Directeur der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen te* Rotterdam, *in zake van personeele belasting.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op het beroep van het Bestuur der Vrijmetselaarsloge „*La Flamboijante*" te *Dordrecht* tegen de beslissing van den Directeur der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen te *Rotterdam* van 10 Maart 1898, waarbij is afgewezen het verzoek om het gebouw der loge te plaatsen op de lijst, bedoeld bij art. 4 § 2 der wet van 16 April 1896 (*Staatsblad* n°. 72) tot regeling van de personeele belasting;

Den Raad van State, Afdeeling voor de geschillen van bestuur, gehoord (advies van 22 September 1898, n°. 140);

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van 4 Juli 1899, n°. 7, Directe belastingen;

Overwegende:

dat de vrijstelling van belasting, bedoeld bij art. 4, § 1, *d* der wet van 16 April 1896 (*Staatsblad* n°. 72), welke door het Bestuur der loge „*La Flamboijante*" wordt gewenscht, alleen verleend kan worden voor perceelen of gedeelten van perceelen, uitsluitend in gebruik als inrichting tot algemeen nut;

dat de omstandigheid dat eene Vrijmetselaarsloge zich ten doel stelt het bevorderen van ontwikkeling, beschaving en

volkswelvaart, op zich zelve geen grond oplevert om de bedoelde vrijstelling voor de bij haar in gebruik zijnde lokalen te verleenen;

dat die vrijstelling in de eerste plaats afhankelijk moet worden gesteld van het bekend zijn van daden der loge, waaruit blijkt dat zij voortdurend werkzaam is tot bevordering van hetgeen zij beoogt;

dat, naar deze opvatting van de wijze waarop de wet in dit opzicht moet worden toegepast, er geen termen bestaan om de vrijstelling van belasting voor lokalen der voormelde loge te verleenen;

en dat de Directeur der belastingen voornoemd mitsdien terecht bezwaar heeft gemaakt om die lokalen of sommige daarvan te plaatsen op de lijst, bedoeld bij art. 4 § 2 der meergenoemde wet, hoewel niet geheel wordt ingestemd met de gronden in zijne beschikking vermeld;

Hebben goedgevonden en verstaan:

het ingesteld beroep ongegrond te verklaren.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* en tegelijk met zijn rapport in de *Staatscourant* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, Afdeeling voor de geschillen van bestuur.

Het Loo, den 12den Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *achtsten* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 159.) **WET** *van den 14den Juli 1899, tot wijziging van den achttienden Titel van het Wetboek van Strafvordering.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is den achttienden Titel van het Wetboek van Strafvordering te wijzigen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De achttiende Titel van het Wetboek van Strafvordering wordt gelezen als volgt:

ACHTTIENDE TITEL.

Van herziening van arresten en vonnissen.

Artikel 375. Herziening van een in kracht van gewijsde gegaan arrest of vonnis kan plaats hebben op grond van eenige omstandigheid, die bij het onderzoek ter teregtzitting den regter niet bekend was en die, op zich zelve of in verband met de vroeger geleverde bewijzen, ernstigen twijfel doet ontstaan aan de juistheid der uitspraak en, ware zij bekend ge-

weest, zoude hebben kunnen leiden hetzij tot vrijspraak van den veroordeelde, hetzij tot ontslag van regtsvervolging op grond dat deze niet strafbaar was, hetzij tot niet-ontvankelijkverklaring van het Openbaar Ministerie, hetzij tot toepasselijkverklaring van eene minder zware strafbepaling.

Indien twee of meer beklaagden bij onderscheidene arresten of vonnissen als schuldig aan hetzelfde strafbare feit zijn veroordeeld en die beslissingen niet zijn overeen te brengen, kan op dien enkelen grond herziening van deze uitspraken plaats hebben, ook al mogten zij niet alle in kracht van gewijsde zijn gegaan, maar een of meer daarvan zijn gewezen bij verstek.

Artikel 376. De aanvrage tot herziening wordt bij den Hoogen Raad aangebragt door het indienen van eene vordering door den Procureur-Generaal of van een verzoekschrift door een of meer der veroordeelden, te wier aanzien het arrest of vonnis is gegaan in kracht van gewijsde, of door een bijzonder daartoe schriftelijk gemagtigde.

Artikel 377. De vordering of het verzoekschrift houdt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, in de omstandigheid, waarop de aanvrage steunt met opgave der bewijsmiddelen, waaruit van die omstandigheid blijken kan.

Artikel 378. De Hooge Raad, gehoord ter openbare teregtzitting den Procureur-Generaal en den gemagtigde, indien deze er is, of dezen behoorlijk opgeroepen, en indien het nader onderzoek omschreven in artikel 379 of 379*a* bevolen is geweest, in plaats van den gemagtigde den gekozen of toegevoegden raadsman of dezen behoorlijk opgeroepen, spreekt de met redenen omkleede beslissing in het openbaar uit.

De gemagtigde of de raadsman kan vóór de openbare behandeling ter griffie inzage nemen van de stukken.

Voldoet de aanvrage niet aan de vereischten bij artikel 377 gesteld, dan verklaart de Hooge Raad haar niet ontvankelijk.

Acht hij de aanvrage niet voldoende geregtvaardigd, dan wijst hij die af.

Acht hij de aanvrage voldoende geregtvaardigd, dan wordt in het geval van het eerste lid van artikel 375 de tenuitvoerlegging van de beslissing, waarvan de herziening gevraagd is, opgeschort of geschorst en verwijst hij de zaak naar een geregtshof, dat van haar nog geen kennis heeft genomen, ten einde haar op nieuw te onderzoeken en, naar gelang daartoe termen zijn, de uitspraak te handhaven of, met vernietiging van het arrest of vonnis of wel van beide, hetzij den veroordeelde vrij te

spreken, hetzij diens niet-strafbaarheid of de niet-ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie uit te spreken, hetzij den veroordeelde op nieuw te veroordeelen. In het geval van het tweede lid van artikel 375 vernietigt hij de arresten of vonnissen en verwijst de beklaagden naar een geregtshof, dat van geen der zaken nog kennis heeft genomen en zulks ten einde die op nieuw te onderzoeken en daarin bij een en hetzelfde arrest regt te doen.

Acht hij, alvorens eene beslissing te nemen, een nader onderzoek noodig, dan beveelt hij dit.

Zijn bij het gewijsde meerdere personen veroordeeld, dan beslist de Hooge Raad tot welke personen de herziening zich zal uitstrekken.

Mogt vóór of gedurende de behandeling der door den Hoogen Raad verwezen zaak een veroordeelde overlijden, dan wordt het geding niettemin voortgezet en door den regter, voor wien de zaak dient of zal dienen, een curator *ad hoc* benoemd.

Alle beslissingen van den Hoogen Raad in dit artikel bedoeld, worden binnen veertien dagen na de uitspraak van wege den Procureur-Generaal bij den Hoogen Raad aan den veroordeelde beteekend.

Artikel 379. In het geval bedoeld bij het zesde lid van artikel 378 draagt de Hooge Raad het nader onderzoek op aan een door hem uit zijn midden benoemden raadsheer-commissaris, of aan een door hem met name aan te wijzen lid eener regtbank, die nog geen kennis van de zaak heeft genomen.

Op dat onderzoek zijn de artikelen 102, 103 en 298 van toepassing. Geschiedt het onderzoek door een lid eener regtbank, dan heeft dit lid dezelfde bevoegdheden als een raadsheer-commissaris. Het verlof tot huiszoeking en de magtiging tot het onderzoeken en in beslag nemen van geschriften, boeken en andere zaken worden verleend hetzij door den Hoogen Raad, hetzij door het college waartoe de met het onderzoek belaste regter behoort.

Na afloop van dit onderzoek deelt de raadsheer-commissaris of de met het onderzoek belaste regter de stukken mede aan den Procureur-Generaal bij den Hoogen Raad, die ten spoedigste zijn verslag en requisitoir bij dit college indient.

De Procureur-Generaal doet zijn requisitoir aan den veroordeelde beteekenen binnen acht dagen na de indiening.

De veroordeelde kan binnen veertien dagen na de beteekening in het vorige lid vermeld, eene memorie ter griffie van den Hoogen Raad inleveren. De bevoegdheid daartoe wordt hem bij die beteekening op straffe van nietigheid kenbaar gemaakt. Hij kan zich in alles wat die memorie betreft beraden met een raadsman, die door hem met inachtneming van artikel 133 ge-

kozen of anders aan hem door den president van den Hoogen Raad toegevoegd wordt. De artikelen 122—125 zijn ten deze toepasselijk.

Artikel 379 *a*. Acht de Hooge Raad de zaak nog niet voldoende toegelicht dan beveelt hij een nader onderzoek, des noodig met aanwijzing van eenen anderen raadsheer-commissaris of anderen regter. Op deze beslissing is het laatste lid van artikel 378, en op het nader onderzoek artikel 379 van toepassing.

Artikel 379 *b*. In geval van het eerste lid van artikel 375 kan de Hooge Raad bij de verwijzing bevelen, dat de veroordeelde, die zijn straf ondergaat, naar een huis van bewaring overgebragt en tot de eindbeslissing op den voet van een voorloopig aangehoudene behandeld worde, met dien verstande dat hij in geen geval langer dan den nog niet volbragten straftijd mag worden aangehouden. Wordt de veroordeeling gehandhaafd of eene nieuwe veroordeeling uitgesproken, dan wordt het er voor gehouden, dat de straf onafgebroken is ten uitvoer gelegd.

In geval van het tweede lid van artikel 375 kan de Hooge Raad bij de verwijzing bevelen, dat de beklaagden in verzekerde bewaring zullen worden genomen. Bij de eindbeslissing zal worden bepaald, dat de reeds vroeger ondergane straf alsmede de uit kracht van dit artikel ondergane preventieve hechtenis in mindering zal worden gebragt bij de uitvoering van de opgelegde straf.

Artikel 379 *c*. Zoodra de Hooge Raad de zaak naar een geregtshof heeft verwezen, wordt de veroordeelde, die buiten de plaats waar het geregtshof gevestigd is in verzekerde bewaring is, ten spoedigste overgebragt naar de gevangenis bestemd tot bewaring van beklaagden, ter plaatse waar het geregtshof is gevestigd.

Zoodra de veroordeelde zich in bedoeld huis van bewaring bevindt, heeft zijn raadsman toegang tot hem en kan hij hem, behoudens het vereischte toezigt, zoo dikwijls hij dit verlangt, alleen spreken.

Het geregtshof doet regt met zes raadsheeren. Geene beslissing wordt uitgesproken dan met meerderheid van stemmen. Bij het staken der stemmen wordt het arrest gewezen ten voordeele van den beklaagde.

Op de behandeling voor het geregtshof zijn van toepassing de artikelen 236, 237 1ste, 2de en 3de lid, 238, 239, 240, 241, 242, 244, 245, 250 en 251 eerste zinsnede en n°. 4 en 5, met dien verstande dat artikel 191 buiten toepassing blijft, dat

in artikel 240 in plaats van „vonnis" wordt gelezen „uitspraak", en dat waar in deze artikelen de woorden „hooger beroep" voorkomen, daarvoor wordt gelezen „herziening".

In de gevallen, voorzien bij de artikelen 193 en 213, wordt de instructie gevoerd door een raadsheer-commissaris, daartoe door het geregtshof aangewezen. Na afloop van het bevolen onderzoek deelt deze de stukken mede aan den Procureur-Generaal.

De beraadslaging, bedoeld bij artikel 211, geschiedt naar aanleiding, zoowel van het onderzoek op de teregtzitting in herziening als van het onderzoek op de vorige teregtzittingen waarop de zaak werd behandeld, zooals dit volgens de processen-verbaal dier teregtzittingen heeft plaats gehad; het geregtshof mag zijne uitspraak mede gronden op hetgeen in die processen-verbaal is vermeld.

Ten aanzien van bij de verwijzing vernietigde uitspraken doet het geregtshof op nieuw regt; ten aanzien van eene bij de verwijzing niet vernietigde uitspraak handhaaft het geregtshof deze met overneming, aanvulling of verbetering der gronden of doet met geheele of gedeeltelijke vernietiging der uitspraak op nieuw regt met inachtneming van artikel 378.

Indien uit het nieuwe onderzoek blijkt, dat de beklaagde schuldig is aan een ander strafbaar feit, dan waarvoor hij veroordeeld is, en dit strafbaar feit hem bij akte van dagvaarding in eersten aanleg mede was te last gelegd, zal het geregtshof te dier zake uitspraak doen en hem wegens dat feit kunnen veroordeelen, zonder dat echter de straf de bij het vernietigd arrest of vonnis opgelegde mag te boven gaan.

Artikel 379 *d*. De aanvrage tot herziening kan na het overlijden van den veroordeelde gedaan worden door zijne overlevende echtgenoot, een zijner bloedverwanten in de regte linie of in den tweeden graad der zijlinie en door den Procureur-Generaal bij den Hoogen Raad.

Deze aanvrage strekt tot herstelling van den veroordeelde in zijne eer. Zij wordt met inachtneming van de in de vorige artikelen voorgeschreven procedure toegewezen, indien den regter blijkt, dat de veroordeelde had behooren te zijn vrijgesproken of niet-strafbaar verklaard.

Artikel 379 *e*. Geen regter, die, anders dan in cassatie, op eenigerlei wijze deelgenomen heeft aan het onderzoek of de beregting der zaak, waarin herziening is aangevraagd, mag aan het onderzoek of aan de beregting deelnemen.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden ge-

plaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op Het Loo, den 14den Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *achttienden* Juli 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 160.) ***BESLUIT*** *van den 18den Juli 1899, betreffende de aanwijzing der kringen van de commissiën van aanslag voor de belasting op bedrijfs- en andere inkomsten en van hare standplaatsen.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van den 20sten Mei 1899, n°. 96 (Directe belastingen);

Herzien het Koninklijk besluit van 28 October 1893 (*Staatsblad* n°. 157), gewijzigd bij de Koninklijke besluiten van 22 April 1895 (*Staatsblad* n°. 73), 21 Mei 1896 (*Staatsblad* n°. 85) en 6 Augustus 1896 (*Staatsblad* n°. 148);

Den Raad van State gehoord (advies van 27 Juni 1899, n°. 14);

Gelet op het nader rapport van Onzen Minister van Financiën van 13 Juli 1899, n°. 7, (Directe belastingen);

Hebben besloten en besluiten:

Artikel 1.

De Staat, behoorende bij het Koninklijk besluit van 28 October 1893 (*Staatsblad* n°. 157), zooals die is gewijzigd bij art. 1 van het Koninklijk besluit van 22 April 1895 (*Staatsblad* n°. 73), art. 1 van het Koninklijk besluit van 21 Mei 1896 (*Staatsblad* n°. 85) en art. 1 van het Koninklijk besluit van 6 Augustus 1896 (*Staatsblad* n°. 148), wordt nader gewijzigd als volgt in hetgeen voorkomt onder het opschrift „*Provinciale Inspectie Rotterdam*":

a. De commissie met standplaats *Zwijndrecht* vervalt;

b. Van de gemeenten, genoemd bij de commissie met standplaats *Alblasserdam*, vervalt *Dubbeldam*, en worden aan die gemeenten toegevoegd *Ridderkerk* en *IJsselmonde*;

c. Van de gemeenten, genoemd bij de Commissie met standplaats *Gouda* (de eerstvermelde) vervallen: *Hillegersberg*, *Bergschenhoek*, *Berkel*, *Bleiswijk*, *Capelle a/d IJssel* en *Nieuwerkerk a/d IJssel*;

d. In den staat wordt opgenomen eene commissie met standplaats *Dordrecht* voor de gemeenten: *Zwijndrecht*, *Hendrik Ido Ambacht*, *Heerjansdam*, *Barendrecht* en *Dubbeldam*;

e. In den staat wordt opgenomen eene nieuwe (vierde) commissie met standplaats *Rotterdam*, voor de gemeenten: *Hillegersberg*, *Bergschenhoek*, *Berkel* en *Rodenrijs*, *Bleiswijk*, *Capelle a/d IJssel*, *Nieuwerkerk a/d IJssel*, *Pernis*, *Hoogvliet*, *Rhoon* en *Poortugaal*.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking op den tweeden dag na dien der dagteekening waarop het in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* is geplaatst.

Onze voornoemde Minister is belast met de uitvoering van dit besluit, 't welk gelijktijdig in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State en aan de Algemeene Rekenkamer.

Het Loo, den 18den Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *tweeden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 161.) ***BESLUIT*** *van den* 18*den Juli* 1899, *tot wijziging van het* 1*e lid van artikel* 1 *van het Koninklijk besluit van den* 15*den April* 1893 (*Staatsblad n°.* 76), *betreffende de pensioenen van ambtenaren, geëmployeerden en werklieden, verbonden aan het Koloniaal Etablissement te* Amsterdam.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Overwegende, dat het wenschelijk is het Koninklijk besluit van den 15 April 1893 (*Staatsblad* n°. 76), voor zoover het betrekking heeft op ambtenaren, ten laste van de begrooting van *Nederlandsch-Indië* aan het Koloniaal-Etablissement te *Amsterdam* verbonden, in algemeene bewoordingen te stellen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 27 Mei 1899, Litt. F, n°. 22;

Den Raad van State gehoord, (advies van 20 Juni 1899, n°. 18);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Koloniën van 13 Juli 1899, Litt. F, n°. 59;

Gelet op artikel 4 der wet van 9 April 1897 (*Staatsblad* n°. 85);

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

Het éérste lid van artikel 1 van het Koninklijk besluit van den 15den April 1893 (*Staatsblad* n°. 76) wordt gelezen als volgt:

De van eene vaste aanstelling voorziene, onder het genot van bezoldiging ten laste van de Indische geldmiddelen, aan

b. Van de gemeenten, genoemd bij de commissie met standplaats *Alblasserdam*, vervalt *Dubbeldam*, en worden aan die gemeenten toegevoegd *Ridderkerk* en *IJsselmonde*;

c. Van de gemeenten, genoemd bij de Commissie met standplaats *Gouda* (de eerstvermelde) vervallen: *Hillegersberg*, *Bergschenhoek*, *Berkel*, *Bleiswijk*, *Capelle a/d IJssel* en *Nieuwerkerk a/d IJssel*;

d. In den staat wordt opgenomen eene commissie met standplaats *Dordrecht* voor de gemeenten: *Zwijndrecht*, *Hendrik Ido Ambacht*, *Heerjansdam*, *Barendrecht* en *Dubbeldam*;

e. In den staat wordt opgenomen eene nieuwe (vierde) commissie met standplaats *Rotterdam*, voor de gemeenten: *Hillegersberg*, *Bergschenhoek*, *Berkel* en *Rodenrijs*, *Bleiswijk*, *Capelle a/d IJssel*, *Nieuwerkerk a/d IJssel*, *Pernis*, *Hoogvliet*, *Rhoon* en *Poortugaal*.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking op den tweeden dag na dien der dagteekening waarop het in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* is geplaatst.

Onze voornoemde Minister is belast met de uitvoering van dit besluit, 't welk gelijktijdig in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State en aan de Algemeene Rekenkamer.

Het Loo, den 18den Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *tweeden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 161.) ***BESLUIT*** *van den* 18*den Juli* 1899, *tot wijziging van het* 1*e lid van artikel* 1 *van het Koninklijk besluit van den* 15*den April* 1893 (*Staatsblad n°.* 76), *betreffende de pensioenen van ambtenaren, geëmployeerden en werklieden, verbonden aan het Koloniaal Etablissement te* Amsterdam.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Overwegende, dat het wenschelijk is het Koninklijk besluit van den 15 April 1893 (*Staatsblad* n°. 76), voor zoover het betrekking heeft op ambtenaren, ten laste van de begrooting van *Nederlandsch-Indië* aan het Koloniaal-Etablissement te *Amsterdam* verbonden, in algemeene bewoordingen te stellen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 27 Mei 1899, Litt. F, n°. 22;

Den Raad van State gehoord, (advies van 20 Juni 1899, n°. 18);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Koloniën van 13 Juli 1899, Litt. F, n°. 59;

Gelet op artikel 4 der wet van 9 April 1897 (*Staatsblad* n°. 85);

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

Het éérste lid van artikel 1 van het Koninklijk besluit van den 15den April 1893 (*Staatsblad* n°. 76) wordt gelezen als volgt:

De van eene vaste aanstelling voorziene, onder het genot van bezoldiging ten laste van de Indische geldmiddelen, aan

het Koloniaal-Etablissement te *Amsterdam* verbonden ambtenaren, zoomede de onder het genot van toelagen of van dag- of uurloon ten laste van de Indische geldmiddelen aan voornoemd Etablissement verbonden geëmploieerden (assistenten bij de keuringen) en werklieden hebben na bekomen eervol ontslag aanspraak op burgerlijk pensioen ten laste van de begrooting van *Nederlandsch-Indië*, ook voor den diensttijd dien zij bij het in werking treden van dit besluit reeds bij genoemd Etablissement hebben vervuld, en wel de ambtenaren volgens de bepalingen der Burgerlijke Pensioenwet en de geëmploieerden en werklieden volgens de bepalingen der wet van 18 Juli 1890 (*Staatsblad* n°. 109), een en ander behoudens de in dit besluit te vermelden afwijkingen.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking op den tweeden dag na de dagteekening van het *Staatsblad* en de *Staatscourant* waarin het is geplaatst.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat gelijktijdig in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onze Ministers van Financiën, van Marine en van Oorlog en aan de Algemeene Rekenkamer.

Het Loo, den 18den Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *vierden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 162.) ***BESLUIT*** *van den* 19*den Juli* 1899, *tot aanwijzing van de gemeente* Harlingen *als losplaats van ruw zout, bij invoer langs rivieren en kanalen.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van den 15den Juli 1899, n°. 3, Invoerrechten en Accijnzen;

Gezien art. 5 der wet van 27 September 1892 (*Staatsblad* n°. 227);

Gelet op de Koninklijke besluiten van 10 December 1822 (*Staatsblad* n°. 50), 15 April 1872 (*Staatsblad* n°. 47) en 21 November 1876 (*Staatsblad* n°. 233);

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met ingang van 1 Augustus 1899 de gemeente *Harlingen* aan te wijzen als losplaats van ruw zout bij invoer langs rivieren en kanalen.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst.

Het Loo, den 19den Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
PIERSON.

Uitgegeven den *eersten* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 163.) ***BESLUIT*** *van den 19den Juli* 1899, *tot vernietiging van het besluit van den Raad der gemeente* Ruurlo *van* 24 *April* 1899, *n°.* 14, *waarbij* G. J. EENINK *is benoemd tot hoofd der openbare lagere school in den Winkelerhoek aldaar.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 7 Juni 1899 n°. 2820', afdeeling Onderwijs, tot vernietiging van het besluit van den Raad der gemeente *Ruurlo* van 24 April 1899, n°. 14, waarbij G. J. EENINK is benoemd tot hoofd der openbare lagere school in den Winkelerhoek aldaar;

Overwegende:

dat ingevolge artikel 28 der wet tot regeling van het lager onderwijs de benoeming van een onderwijzer, aan het hoofd eener school geplaatst, behalve in het geval, voorzien in het zevende lid, moet geschieden hetzij volgens het tweede lid uit eene voordracht van minstens drie bevoegden, opgemaakt door Burgemeester en Wethouders en den districtsschoolopziener, hetzij volgens het vijfde lid uit eene voordracht bestaande uit minstens drie bevoegden, opgemaakt door den districtsschoolopziener en door dezen aan den Raad in te zenden;

dat de benoeming, bij besluit van den Raad der gemeente *Ruurlo* van 24 April 1899, van G. J. EENINK tot hoofd der openbare lagere school in den Winkelerhoek aldaar is geschied buiten de door Burgemeester en Wethouders en den districtsschoolopziener, krachtens het tweede lid van art. 28 der wet tot regeling van het lager onderwijs opgemaakte voordracht;

dat derhalve voormeld raadsbesluit in strijd is met de wet;

Gelet op artikel 28 der wet tot regeling van het lager onderwijs;

Gezien de artikelen 153 en 158 der wet van 29 Juni 1851 (*Staatsblad* n°. 85) en het Koninklijk besluit van 19 Mei 1899 (*Staatsblad* n°. 120);

Den Raad van State gehoord (advies van 4 Juli 1899 n°. 11)

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 15 Juli 1899, n°. 3952, afdeeling Onderwijs;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengemeld besluit van den Raad der gemeente *Ruurlo* wegens strijd met de wet te vernietigen.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* geplaatst en in afschrift aan den Raad van State medegedeeld zal worden.

Het Loo, den 19den Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *achtsten* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 164.) ***BESLUIT*** *van den 20sten Juli* 1899, *houdende bepalingen omtrent de meting van binnenvaartuigen.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van den 31sten Mei 1899, n°. 71, Invoerrechten en Accijnzen en van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid van den 1sten Juni 1899, La. M., afdeeling Handel en Nijverheid;

Overwegende, dat tengevolge van de te *Brussel* op 4 Februari 1898 tusschen *Nederland*, *Duitschland*, *België* en *Frankrijk* gesloten overeenkomst betreffende de meting van binnenvaartuigen, goedgekeurd bij de wet van 2 Januari 1899 (*Staatsblad* n°. 1), de bestaande regelingen betreffende de meting dier vaartuigen moeten worden herzien en dat het wenschelijk is, in verband daarmede, voor die meting in het algemeen nieuwe bepalingen vast te stellen;

Gelet op art. 55 der wet van 2 October 1893 (*Staatsblad* n°. 149);

Den Raad van State gehoord (advies van 4 Juli 1899, n°. 12);

Gelet op het nader rapport van onze voornoemde Ministers van 15 Juli 1899, n°. 5, Invoerrechten en Accijnzen en van 17 Juli 1899, La. G., afdeeling Handel en Nijverheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

In dit besluit wordt verstaan:

onder *binnenvaartuigen*, alle vaartuigen, welke niet of slechts bij uitzondering buiten de tonnen in zee varen;

onder *Bijlage*, de bijlage der bij de wet van 2 Januari 1899 (*Staatsblad* n°. 1) goedgekeurde overeenkomst, op 1 Februari 1898 te *Brussel*, tusschen *Nederland*, *Duitschland*, *België* en *Frankrijk* gesloten.

Artikel 2.

Te beginnen met 31 Juli 1899, geschiedt de meting van binnenvaartuigen overeenkomstig de bepalingen van de Bijlage en met inachtneming van het bepaalde bij de volgende artikelen.

Artikel 3.

Bij het meten van lengten, breedten en hoogten worden onderdeelen van centimeters, wanneer zij *vijf* millimeter of minder bedragen, verwaarloosd en anders voor één centimeter genomen.

Bij de berekeningen worden breuken van duizendste deelen, wanneer zij *vijf* tienduizendste of minder bedragen, verwaarloosd en anders voor één duizendste genomen.

Bij de bepaling van het laadvermogen worden onderdeelen van een kilogram verwaarloosd.

Artikel 4.

Als vlak van den grootsten diepgang wordt aangenomen:

a. voor schepen, geheel of hoofdzakelijk ingericht tot vervoer van personen, met venstergaten in de zijden van het schip, het vlak ter hoogte van den onderkant dier gaten;

b. voor open vaartuigen het vlak ter hoogte van het laagste punt van het vaste boord;

c. voor andere vaartuigen het vlak ter hoogte van den grootsten diepgang, toegelaten bij § 2, 2° en 3°, eerste lid van het reglement van politie voor de scheepvaart en vlotvaart op den *Rijn*, bekrachtigd bij Koninklijk besluit van 9 October 1897 (*Staatsblad* n°. 204).

Artikel 5.

Het nulpunt der ijkschalen, bedoeld bij art. 5 der Bijlage, moet overeenkomen met het vlak van inzinking van het ledige vaartuig.

Artikel 6.

De metingen geschieden door ambtenaren der invoerrechten

en accijnzen, door Onzen Minister van Financiën aangesteld als scheepsmeter of adsistent-scheepsmeter.

Deze Minister regelt hunne benoeming, bevordering en ontslag en bepaalt het district, waarin zij werkzaam zijn.

Hunne belooning wordt door Ons vastgesteld.

Artikel 7.

De meting geschiedt op de plaatsen, door Onzen Minister van Financiën aan te wijzen.

In bijzondere gevallen kan de directeur der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen, in wiens directie de meting wordt gevraagd, op verzoek van belanghebbenden toestaan, dat de meting op een andere plaats geschiedt.

In dat geval worden door hem, die de meting heeft gevraagd, aan den scheepsmeter en de adsistent-scheepsmeters reis- en verblijfkosten vergoed, volgens de *vierde* klasse van het tarief, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 5 Januari 1884 (*Staatsblad* n°. 4).

Artikel 8.

De meting geschiedt op schriftelijke aanvraag van belanghebbenden bij den scheepsmeter, over de plaats waar de meting verlangd wordt.

Zij leggen daarbij over een door hen onderteekenden inventaris van alle gereedschappen en losse voorwerpen, die zich aan boord bevinden en volgens art. 6 der Bijlage moeten bevinden.

In de aanvraag worden opgegeven de naam, de soort en de lengte van het vaartuig, alsmede het hoofdbouwmateriaal.

Artikel 9.

De schippers zijn gehouden gedurende de meting alle voorschriften van den scheepsmeter met betrekking tot de ligging van het vaartuig en tot de plaatsing der losse voorwerpen op te volgen.

Bij weigering of nalatigheid om aan die voorschriften te voldoen, wordt de meting niet verricht of wordt zij gestaakt.

Artikel 10.

De ligplaats van het te meten vaartuig moet zijn ten genoege van den scheepsmeter, in stil zoo mogelijk zoet water en zoodanig dat het van alle zijden toegankelijk is.

De schipper verleent de noodige hulp bij de meting en bij

het aanbrengen van de ijkplaten en ijkschalen en stelt daartoe een stevige roeiboot met ten minste één man beschikbaar.

Hij zorgt dat de aanwijzingen, bedoeld bij art. 8 der Bijlage, op den achtersteven van het vaartuig worden geschilderd.

Artikel 11.

Zoo spoedig mogelijk na de meting, uiterlijk den derden dag daarna, en na dat het meetloon en de verschuldigde kosten zijn voldaan, wordt door den scheepsmeter aan den schipper een meetbrief afgegeven, ingericht volgens een door Onzen Minister van Financiën vast te stellen formulier.

De meetbrief wordt onderteekend door den scheepsmeter en door den schipper.

Behalve de bijzonderheden, bedoeld bij art. 9 der Bijlage, vermeldt de meetbrief den naam en de woonplaats van den eigenaar van het vaartuig en den naam van den schipper, die het bevaart.

De toeneming der verplaatsing van het vaartuig (art. 9, 9° der Bijlage) wordt in den meetbrief aangewezen bij elken *decimeter* inzinking.

Artikel 12.

In afwijking in zoover van het bepaalde bij de vorige artikelen kan voor vaartuigen, die niet naar het buitenland varen, het aanbrengen van ijkschalen worden nagelaten. De belanghebbende geeft zijn verlangen daartoe te kennen bij de aanvraag bedoeld bij art. 8.

In dat geval wordt in den meetbrief de toeneming der verplaatsing van het vaartuig bij elken decimeter inzinking niet vermeld.

Artikel 13.

Het meetloon, door den belanghebbende aan het Rijk te voldoen, bedraagt voor elke 1000 kilogram laadvermogen:

a. tot en met 400,000 kilogram. . . . . f 0,05

b. boven 400,000 kilogram. . . . . f 0,02^{5}.

Het meetloon bedraagt voor elk vaartuig ten minste f 1,50 en ten hoogste f 40,—.

De kosten van de ijkplaten zijn in het meetloon begrepen.

Tegelijk met het meetloon wordt voor elke geplaatste ijkschaal f 0,75 voldaan.

Het meetloon en de kosten worden tegen quitantie betaald

aan den scheepsmeter, die daarvoor, alvorens tot de meting over te gaan, zekerheid kan vorderen.

Artikel 14.

De belanghebbende, die met de uitkomst der meting van zijn vaartuig geen genoegen neemt, kan binnen acht dagen na de afgifte van den meetbrief bij den scheepsmeter in een ander district schriftelijk hermeting vragen.

De hermeting is beslissend.

De hermeting en zoo noodig de vernieuwing der ijkschalen geschieden kosteloos, indien het verschil met de eerste meting meer dan 1/40 van het laadvermogen bedraagt.

De scheepsmeter, die de hermeting verricht, stelt in dat geval van hare uitkomst aanteekening op den meetbrief en geeft daarvan kennis aan den scheepsmeter, die de meting heeft verricht, ten einde van die uitkomst aanteekening te stellen in den ligger, voorgeschreven bij art. 19.

Is het verschil met de eerste meting kleiner dan 1/40, dan wordt deze als juist aangemerkt en betaalt belanghebbende voor de hermeting meetloon en kosten volgens het vorig artikel.

Artikel 15.

De meetbrief vervalt indien het vaartuig eene vertimmering ondergaat, welke op het laadvermogen of op de aanwijzing der ijkschalen van invloed is.

Artikel 16.

Wanneer een gemeten vaartuig door een nieuwen schipper wordt bevaren, wordt op diens verzoek zijn naam op den meetbrief aangeteekend door den scheepsmeter voor de plaats waar het vaartuig zich bevindt. Die aanteekening wordt door beiden onderteekend.

Wanneer een gemeten vaartuig van eigenaar verandert, worden naam en woonplaats van den nieuwen eigenaar op den meetbrief aangeteekend, indien de belanghebbende zich daartoe, onder vertoon van het bewijs van eigendomsovergang, vervoegt bij den scheepsmeter voor de plaats, waar het vaartuig zich bevindt.

Die scheepsmeter geeft van de aanteekening kennis aan zijn ambtgenoot voor het district, waar het vaartuig is gemeten, ten einde die aanteekening over te nemen in den ligger.

Op gelijke wijs zal worden gehandeld indien de naam van het vaartuig verandert. De aanteekening moet in dit geval schriftelijk worden aangevraagd.

De bij dit artikel bedoelde aanteekeningen geschieden kosteloos.

Artikel 17.

Wanneer de meetbrief verloren geraakt of versleten is, zal aan den belanghebbende op zijn verzoek kosteloos een afschrift van den meetbrief worden afgegeven door den scheepsmeter voor het district waar het vaartuig gemeten is. Het verzoek moet schriftelijk worden gedaan; de versleten meetbrief wordt daarbij overgelegd.

Artikel 18.

De ijkplaten en ijkschalen moeten door de schippers steeds duidelijk zichtbaar worden onderhouden. Bij gebreke hiervan wordt de meetbrief niet erkend.

Zijn een of meer ijkplaten of ijkschalen verloren geraakt, versleten of onzichtbaar geworden, dan zullen deze op verzoek van den belanghebbende door nieuwe vervangen worden tegen betaling voor de ijkschalen van de kosten volgens art. 13.

Artikel 19.

In elk district wordt door den scheepsmeter een ligger aangelegd en bijgehouden tot inschrijving van de gemeten vaartuigen, overeenkomstig art. 7 der Bijlage.

Zijn in een district meerdere scheepsmeters aangesteld, dan geschiedt zulks door een hunner, daartoe aan te wijzen door den inspecteur der invoerrechten en accijnzen, onder wien het district ressorteert.

In dien ligger worden ook ingeschreven, mits de belanghebbende zich daartoe vóór den 31sten Juli 1900 aanmeldt bij den scheepsmeter voor de plaats waar het vaartuig zich bevindt, de ijkbrieven voor de Rijnvaart, die vóór het in werking komen van dit besluit in Nederland zijn afgegeven.

Het formulier voor den ligger, de voorschriften omtrent de bijhouding en de letters aanwijzende het district van inschrijving worden door Onzen Minister van Financiën vastgesteld.

Artikel 20.

Onverminderd het bepaalde bij art. 3 der in art 1 vermelde overeenkomst, omtrent de Nederlandsche ijkbrieven voor de Rijnvaart, blijven de meetbrieven afgegeven volgens het Koninklijk besluit van 30 Juli 1894 (*Staatsblad* n°. 141), hier te lande van kracht, gedurende *vijf* jaren na den dag hunner afgifte.

Gedurende dien tijd wordt elke kubieke meter inhoud van het vaartuig als 1000 kilogram laadvermogen aangemerkt.

Die meetbrieven vervallen zoodra het vaartuig volgens de

regelen van het tegenwoordig besluit wordt gemeten. In dat geval wordt het meetloon, berekend volgens art. 13, met de helft verminderd.

Artikel 21.

Het toezicht op de metingen en de handelingen der scheepsmeters en adsistent-scheepsmeters wordt opgedagen aan de inspecteurs der invoerrechten en accijnzen, ieder in zijne inspectie.

Artikel 22.

De ambtenaren met de uitvoering der vorenstaande bepalingen belast, ontvangen hunne voorschriften van Onzen Minister van Financiën.

Artikel 23.

Dit besluit treedt in werking op den tweeden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad* en van de *Staatscourant*, waarin het is geplaatst.

Met ingang op 31 Juli 1899 vervallen de Koninklijke besluiten van 30 Juli 1894 (*Staatsblad* n°. 141) en van 28 November 1894 (*Staatsblad* n°. 174).

Onze Ministers van Financiën en van Waterstaat, Handel en Nijverheid zijn belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* en gelijktijdig in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 20sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
PIERSON.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,
C. LELY.

Uitgegeven den *negen en twintigsten* Juli 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 165.) *WET van den 21sten Juli 1899, tot wijziging van het vijfde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1899.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken van eene wijziging van hoofdstuk V der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1899, vastgesteld bij de wet van 6 Februari 1899 (*Staatsblad* n°. 58);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

De volgende *artikelen* van hoofdstuk V der begrooting van Staatsuitgaven voor het dienstjaar 1899 worden verhoogd, te weten:

Artikel 145. Jaarwedden, toelagen en belooningen der leeraren, beambten en bedienden bij de Rijkslandbouwschool, met *een duizend een en veertig gulden zeven en zestig cents* (f 1041,67) en daardoor gebracht op *honderd vier duizend zeshonderd een en negentig gulden zeven en zestig cents* (f 104 691,67).

Artikel 146. Kosten en subsidiën voor stichting, uitbreiding, aanbouw, onderhoud, huur en lasten van gebouwen, onderhoud en aankoop van meubelen, vuur en licht, aanvulling en uitbreiding der verzamelingen en hulpmiddelen voor het onderwijs, reis- en verblijfkosten; personeele hulp- en schrijfloonen,

administratieve, huishoudelijke en verdere uitgaven ten behoeve der Rijkslandbouwschool, met *vijfhonderd gulden* (f 500) en daardoor gebracht op *honderd vijftien duizend vijfhonderd en twintig gulden* (f 115 520).

Artikel 169. Traktementen, beloonigen en toelagen der ambtenaren bij het beheer der domeinen, ressorteerende onder het Departement van Binnenlandsche Zaken, alsmede vergoeding aan de Nederlandsche Heidemaatschappij, met *driehonderd vijf en veertig gulden vier en tachtig cents* (f 345,84) en daardoor gebracht op *zestien duizend negenhonderd vijftig gulden vier en tachtig cents* (f 16 950,84).

Artikel 2.

Het volgende *artikel* van hoofdstuk V der begrooting van Staatsuitgaven voor het dienstjaar 1899 wordt verminderd, te weten:

Artikel 170. Traktementen, ontvangloonen en bureelkosten der rentmeesters, met *een duizend tweehonderd acht gulden drie en dertig cents* (f 1208,33) en daardoor gebracht op *negen duizend zevenhonderd een en negentig gulden zeven en zestig cents* (f 9791,67).

Artikel 3.

Ten gevolge van voorgeschreven verhoogingen en vermindering wordt het totaal der VIde afdeeling van gezegd hoofdstuk met *zeshonderd negen en zeventig gulden achttien cents* (f 679,18) en het eindcijfer van hoofdstuk V der begrooting van Staatsuitgaven voor het dienstjaar 1899 met gelijk bedrag verhoogd.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 21sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *vierden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 166.) **WET** *van den 21sten Juli 1899, houdende nadere wijziging en aanvulling der wet van 4 December 1872 (Staatsblad n°. 134), tot voorziening tegen besmettelijke ziekten.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is de wet van 4 December 1872 (*Staatsblad* n°. 134), tot voorziening tegen besmettelijke ziekten, gewijzigd bij de wetten van 3 December 1874 (*Staatsblad* n°. 188), 28 Maart 1877 (*Staatsblad* n°. 36), 15 April 1886 (*Staatsblad* n°. 64) en 8 April 1893 (*Staatsblad* n°. 64), nader te wijzigen en aan te vullen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

In de artikelen 1, 11, 14, 16, 21, 22 en 24 der wet van 4 December 1872 (*Staatsblad* n°. 134), tot voorziening tegen besmettelijke ziekten, gewijzigd bij de wetten van 3 December 1874 (*Staatsblad* n°. 188), 28 Maart 1877 (*Staatsblad* n°. 36), 15 April 1886 (*Staatsblad* n°. 64) en 8 April 1893 (*Staatsblad* n°. 64), worden de volgende wijzigingen gebracht:

Artikel 1. In dit artikel wordt in de plaats van de woorden: „*f.* mazelen; *g.* dysenterie", gelezen: „*f.* dysenterie; *g.* pest".

Artikel 11. In het eerste lid van dit artikel wordt, in de

plaats van de woorden: „dysenterie of diphtheritis", gelezen: „diphtheritis, dysenterie of pest".

Artikel 14. Het derde lid van dit artikel vervalt.

Artikel 16. In het eerste lid van dit artikel wordt, in de plaats van de woorden: „Aziatische cholera of aan pokken", gelezen: „Aziatische cholera, pokken of pest".

Artikel 21. Het tweede lid van dit artikel wordt gelezen als volgt:

„Van dit tijdstip af maakt de burgemeester wekelijks, de week gerekend van Maandag tot en met Zondag, het aantal der aangegeven aangetasten en dat der aan de ziekte overledenen bekend."

Artikel 22. In dit artikel wordt, in de plaats van de woorden: „pokken of roodvonk", gelezen: „pokken, roodvonk of pest".

Artikel 24. Dit artikel wordt gelezen als volgt:

„Wanneer in eene gemeente Aziatische cholera of pest voorkomt, maakt de burgemeester, onverminderd het bepaalde in het tweede lid van artikel 21, dit onmiddellijk aan de ingezetenen bekend.

„Vervolgens maakt hij dagelijks bekend, hoeveel personen in de verloopen 24 uren als aan de ziekte overleden zijn aangegeven."

Artikel 2.

Deze wet treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 21sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *achtsten* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 167.) **WET** *van den* 21*sten Juli* 1899, *tot goedkeuring van den onderhandschen verkoop van domeingrond onder* Prinsenhage *aan* C. J. L. VAN SCHMID, *administrateur der Deli-Batavia-maatschappij te* Deli (*Nederlandsch-Indië*).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben dat C. J. L. VAN SCHMID, administrateur der Deli-Batavia-maatschappij te *Deli* (*Nederlandsch-Indië*), wenscht te koopen een vóór zijne eigendommen gelegen perceel domeingrond onder *Prinsenhage*, en dat het belang van den Staat zich niet tegen dien verkoop verzet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De overeenkomst, gesloten bij de in afschrift aan deze wet gehechte akte van 24 Maart 1899, waarbij aan W. M. H. VAN SCHMID, gepensionneerd Oost-Indisch ambtenaar te *Prinsenhage*, als gemachtigde van C. J. L. VAN SCHMID, administrateur der Deli-Batavia-maatschappij te *Deli* (*Nederlandsch-Indië*), wordt verkocht het perceel *Prinsenhage*, sectie K, n°. 619, wordt goedgekeurd.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 21sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *achtsten* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

AFSCHRIFT.

De ondergeteekenden:

1°. WILLEM ISAAC ARNOLD VAN BEUSEKOM, tijdelijk rentmeester der domeinen in het rentambt Breda, wonende te Breda, in die qualiteit handelende namens den Staat der Nederlanden, daartoe gemachtigd door den Minister van Binnenlandsche Zaken bij brief dd. 18 Maart 1899, n°. 1357, afdeeling Landbouw;

2°. WILLEM MAURITS HENDRIK VAN SCHMID, gepensionneerd Oost-Indisch ambtenaar wonende te Prinsenhage, krachtens aan deze akte gehechte volmacht — ten deze handelende als gemachtigde van CONSTANT JOHAN LODEWIJK VAN SCHMID, administrateur der Deli-Batavia-maatschappij te Deli in Nederlandsch-Indië.

Zijn overeengekomen als volgt:

De Staat der Nederlanden verkoopt — onder voorbehoud van bekrachtiging door de wet — voor den prijs van *achthonderd vijftig gulden*, f 850, aan den sub 2 genoemde, die in zijne gemelde hoedanigheid voor dien prijs in koop aanneemt: een met schaarhout beplant stuk grond, benevens de zuidoostwaarts daarlangs loopende halve sloot, bij het kadaster bekend gemeente Prinsenhage, sectie K, nummer 619, groot drie aren veertig centiaren.

Deze verkoop en koop geschiedt onder de volgende voorwaarden:

Artikel 1. De kooper aanvaardt het gekochte in eigendom dadelijk na betaling van den koopprijs in den toestand, waarin het zich bevindt, met alle daaraan verbonden lusten en lasten, heerschende en lijdende erfdienstbaarheden.

Alle navordering wegens over- of ondermaat is uitgesloten.

Artikel 2. De koopprijs moet worden betaald ten kantore en in handen van den rentmeester voornoemd binnen eene maand na den dag der afkondiging van de wet, die deze overeenkomst bekrachtigt. Bij gebreke van betaling binnen dezen termijn wordt de koopprijs, zonder dat eenige inverzuimstelling noodig is, verhoogd met een percent voor iedere maand verzuim, een gedeelte eener maand voor eene volle maand gerekend.

Artikel 3 De grondbelasting van het gekochte komt van den eersten Januari 1900 af voor rekening van den kooper.

Artikel 4. De sloot loopende langs den berm van den Steenweg van Ginneken naar Prinsenhage („de Boschdreef") mag door den kooper over de lengte van het door hem gekochte geheel worden gedempt ter hoogte van en tot den aan de sloot grenzenden zijkant van den berm van dien weg, mits door hem in den waterafvoer worde voorzien door ten genoegen van den Staat aan te leggen en te onderhouden een duiker van Engelsche aarden buizen ter binnenwijdte van 30 centimeter, voorzien van boven- en ondergrondsche roosters en tevens door hem ten genoegen van den Staat worde gemaakt en onderhouden eene afheining met een over zijn eigendom draaiend hek op en langs de zuidoostelijke grens van het door hem gekochte, alles behoudens de hierna te vermelden erfdienstbaarheid van het recht van weg.

Bij demping van die sloot blijft de verkregen grond Staatseigendom tot aan de lijn thans aangevende het midden der sloot en liggende op 9,20 Meter gemeten uit de as van den genoemden Steenweg.

De Staat vestigt van den dag af dat die sloot zal zijn gedempt, ten laste van den door de demping verkregen, aan hem toebehoorenden grond alsmede van den berm van voorschreven weg, bij het kadaster bekend als ongenummerd, het recht van weg van en naar den openbaren weg ten nutte van het bij deze verkochte kadastrale perceel nummer 619. Dit recht van weg mag worden uitgeoefend over eene breedte van vijf meter, gemeten van uit de grensscheiding tusschen evengenoemd perceel nummer 619 en het hierna te noemen kadastrale perceel nummer 620.

Daarentegen vestigt de kooper van den dag af dat die sloot zal zijn gedempt, ten laste van het bij deze door hem gekochte kadastrale perceel nummer 619, het recht van waterloop door voorschreven duiker ten nutte van de aangrenzende Staatseigendommen bij het kadaster bekend gemeente Prinsenhage, sectie K, nummer 620, alsmede weg met berm ongenummerd.

Artikel 5. Alle rechten en kosten op deze akte en op hare overschrijving in de openbare registers vallende, komen ten laste van den kooper.

De overschrijving mag ten verzoeke van den kooper niet geschieden dan op vertoon aan den betrokken bewaarder van de hypotheken en het kadaster van eene quitantie, waaruit de betaling van den koopprijs blijkt.

Artikel 6. De kooper kiest, voor de uitvoering van het bij deze akte overeengekomene, domicilie ten raadhuize der gemeente Prinsenhage.

In dubbel opgemaakt en geteekend te Breda den 24 Maart 1899.

(*get.*) VAN BRUSEKOM. (*get.*) VAN SCHMID.

Overeenkomstig het oorspronkelijke,

De Secretaris-Generaal van Binnenlandsche Zaken,

DIJCKMEESTER.

AFSCHRIFT.

SPECIALE VOLMACHT.

Ik ondergeteekende, CONSTANT JOHAN LODEWIJK VAN SCHMID, administrateur der Deli-Batavia-maatschappij, machtig den heer W. M. H. VAN SCHMID, gepensionneerd Oost-Indisch ambtenaar, tot den aankoop van een stuk domeingrond, gelegen onder Prinsenhage, sectie n°. 619, groot 3,40 aren.

(*get.*) VAN SCHMID.

Gezien voor legalisatie van bovenstaande handteekening van CONSTANT JOHAN LODEWIJK VAN SCHMID, administrateur der Deli-Batavia-maatschappij.

De Resident der Oostkust van Sumatra,

(*get.*) P. J. KOOREMAN.

Gezien voor legalisatie der handteekening van P. J. KOOREMAN, resident der Oostkust van Sumatra.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

(*get.*) PAULUS.

Gezien voor legalisatie der handteekening van den heer mr. J. Paulus, hiervoren genoemd.

's Gravenhage, den 9den Februari 1899.

Voor den Minister van Koloniën,

De Secretaris-Generaal,

(*get.*) A. E. Elias.

Geregistreerd te Breda den vier en twintigsten Februari 1800 negen en negentig, deel 92, folio 110 verso, vak 5. Een blad, geen renvooi.

Ontvangen voor recht een gulden twintig cent (f 1,20).

De Ontvanger,

(*get.*) Heyl.

Overeenkomstig het oorspronkelijke,

De Secretaris-Generaal van Binnenlandsche Zaken

Dijckmeester.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 168.)

WET *van den 21sten Juli* 1899, *tot verhooging en wijziging van het* vijfde *hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar* 1899.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken van eene verhooging en wijziging van hoofdstuk V der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1899, vastgesteld bij de wet van 6 Februari 1899 (*Staatsblad* n°. 58);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Artikel 61 wordt gelezen als volgt:

Onderstand aan gemeenten die buiten staat zijn in alle of sommige kosten harer huishouding behoorlijk te voorzien, f 4650.

Artikel 2.

Ten gevolge van voorschreven verhooging en wijziging wordt het totaal der IIde afdeeling van gezegd hoofdstuk met *vier duizend zeshonderd vijftig gulden* (f 4650) en het eindcijfer van hoofdstuk V der begrooting van Staatsuitgaven voor het dienstjaar 1899 met gelijk bedrag verhoogd.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriecle Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 21sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *vierden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 169.) *WET van den 22sten Juli 1899, tot beschikbaarstelling van gelden wegens verstrekkingen door het Departement van Marine gedaan voor den dienst van 1899.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat volgens de bepalingen, voorkomende in de artikelen 8 en 9 der wet van den 9den September 1853 (*Staatsblad* n°. 100), tot duurzame regeling van het beheer der gelden wegens verstrekkingen, over de voorhanden zijnde gelden niet dan bij de wet wordt beschikt;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

De gelden tot een bedrag van *vijftig duizend driehonderd negen gulden en zeven cents* (f 50 309,07) voorhanden zijnde in 's Rijks schatkist, wegens door het Departement van Marine gedane verstrekkingen, worden ten behoeve van gemeld Departement voor den dienst van 1899 beschikbaar gesteld.

Artikel 2.

De voormelde beschikbaar gestelde som wordt verdeeld over de volgende artikelen:

Artikel 1. Aanschaffing van alle materialen, uitgezonderd

steenkolen, aanschaffing, aanbrenging en herstelling van alle inrichtingen, werktuigen en voorwerpen, benoodigd tot den aanbouw, de aftimmering, de toetuiging, de uitrusting, het onderhoud en de herstelling van 's Rijks schepen en vaartuigen; kosten van herstelling van 's Rijks schepen en vaartuigen bij particulieren, kosten van materieel der werfscholen, kosten van dokhuur, vervoer, bereiding en keuring . . . . f 25 625,01[5]

Artikel 2. Aanschaffing, wijziging, onderhoud en herstelling van geschut, affutage, draagbare vuur- en blanke wapenen en ledergoed, alles met toebehooren; projectielen, buskruit, vuurwerken, gereedschappen en alle zaken die daarop betrekking hebben, kosten van vervoer, beproeving, begeleiding, bewaring en keuring . . . . . 7 304,60[5]

Artikel 3. Aanschaffing, wijziging, onderhoud en herstelling van torpedo's en lanceerinrichtingen, alles met toebehooren, gereedschappen, waarlooze deelen en materialen, schietkatoen en andere ontploffingsmiddelen; kosten van vervoer, beproeving, begeleiding, bewaring en keuring 143,15

Artikel 4. Aanschaffing en herstelling van scheepsstoomwerktuigen en ketels, daarvoor benoodigde materialen en voorwerpen, machinekamerbehoeften, kosten van vervoer, van toezicht bij de vervaardiging en van beproeving 24,17

Artikel 5. Aanschaffing van steenkolen, kosten van vervoer, laden en lossen 1 617,85

Artikel 6. Bezoldigingen, daggelden en toelagen van mindere geëmployeerden en werklieden bij 's Rijks werven, bezoldigingen van machinisten der actieve zeemacht, gedetacheerd bij 's Rijks werven, voor de conservatie der schepen, bezoldigingen van de stokers voor binnenlandschen dienst, loonen voor buiten of op de werven door particulieren verrichte werkzaamheden en kosten der kleeding van mindere geëmployeerden, uitmakende de politie op 's Rijks werven en der havendiensten . . . . 239,52[5]

Artikel 7. Onderhoud, herstelling en wijziging van dokken, gebouwen, waaronder cantines en provoosten, magazijnen, werkplaatsen, hellingen, vaste kappen en alle daartoe behoorende marine-

werken, gas- en waterleidingen, aanschaffing van de daarvoor benoodigde materialen, kosten van vervoer, toezicht en beproeving . . . . . f 330,00

Artikel 8. Kosten voor het personeel der actieve zeemacht, bestaande in zeetraktementen, soldijen en toelagen, traktementen van de geëmbarqueerde officieren der mariniers, traktementen, toelagen, soldijen, vergoedingen en tegemoetkomingen van de marine-reserve; premiën bij ernst-exercitiën en andere practische oefeningen; voorschotten ter voorziening in de behoeften aan kleedingstukken, kooigoederen, tabak, de betaling der reparatieloonen en alle overige daarmede verband houdende kosten, toelagen aan geneeskundig en pharmaceutisch personeel der landmacht, voor diensten ten behoeve der zeemacht 1,50

Artikel 9. Kosten van schafting der equipages en aanschaffing van zeep, van Rijkswege aan de schepelingen verstrekt wordende en alle daarop vallende kosten, waaronder ook begrepen zeetraktementen van officieren, belast met het toezicht op de bereiding, zoomede voedingkosten van schepelingen die tijdelijk aan den wal verblijven . . . 12 813,86

Artikel 10. Kosten voor materieel van de marinebakkerij, waaronder ook begrepen die voor de aanschaffing van graan en verdere benoodigdheden voor het bakken en voor het gebouw met inventaris. 394,94

Artikel 11. Kosten van verpleging van zieken in hospitalen, burgergestichten en bij particulieren, transport van zieken, aanschaffing van geneesmiddelen en verdere behoeften voor de hospitalen en de schepen, zoomede ziekenkost voor die hospitalen, kosten van reinigingsbaden; kosten van voorziening in de geneeskundige hulp en verstrekking van geneesmiddelen aan het daarop recht hebbend militair en burgerpersoneel, vervoerkosten voor ouders, voogden en echtgenooten van zeemiliciens die in de hospitalen zijn opgenomen, alsmede reis- en verblijfkosten voor gepensionneerden der zeemacht, voor herkeuring opgeroepen 120,00

steenkolen, aanschaffing, aanbrenging en herstelling van alle inrichtingen, werktuigen en voorwerpen, benoodigd tot den aanbouw, de aftimmering, de toetuiging, de uitrusting, het onderhoud en de herstelling van 's Rijks schepen en vaartuigen; kosten van herstelling van 's Rijks schepen en vaartuigen bij particulieren, kosten van materieel der werfscholen, kosten van dokhuur, vervoer, bereiding en keuring . . . . f 25 625,01[6]

Artikel 2. Aanschaffing, wijziging, onderhoud en herstelling van geschut, affutage, draagbare vuur- en blanke wapenen en ledergoed, alles met toebehooren; projectielen, buskruit, vuurwerken, gereedschappen en alle zaken die daarop betrekking hebben, kosten van vervoer, beproeving, begeleiding, bewaring en keuring . . . . . 7 304,60[5]

Artikel 3. Aanschaffing, wijziging, onderhoud en herstelling van torpedo's en lanceerinrichtingen, alles met toebehooren, gereedschappen, waarlooze deelen en materialen, schietkatoen en andere ontploffingsmiddelen; kosten van vervoer, beproeving, begeleiding, bewaring en keuring 143,15

Artikel 4. Aanschaffing en herstelling van scheepsstoomwerktuigen en ketels, daarvoor benoodigde materialen en voorwerpen, machinekamerbehoeften, kosten van vervoer, van toezicht bij de vervaardiging en van beproeving 24,17

Artikel 5. Aanschaffing van steenkolen, kosten van vervoer, laden en lossen 1 617,85

Artikel 6. Bezoldigingen, daggelden en toelagen van mindere geëmployeerden en werklieden bij 's Rijks werven, bezoldigingen van machinisten der actieve zeemacht, gedetacheerd bij 's Rijks werven, voor de conservatie der schepen, bezoldigingen van de stokers voor binnenlandschen dienst, loonen voor buiten of op de werven door particulieren verrichte werkzaamheden en kosten der kleeding van mindere geëmployeerden, uitmakende de politie op 's Rijks werven en der havendiensten . . . . 239,52[5]

Artikel 7. Onderhoud, herstelling en wijziging van dokken, gebouwen, waaronder cantines en provoosten, magazijnen, werkplaatsen, hellingen, vaste kappen en alle daartoe behoorende marine-

werken, gas- en waterleidingen, aanschaffing van de daarvoor benoodigde materialen, kosten van vervoer, toezicht en beproeving . . . . . f 330,00

Artikel 8. Kosten voor het personeel der actieve zeemacht, bestaande in zeetraktementen, soldijen en toelagen, traktementen van de geëmbarqueerde officieren der mariniers, traktementen, toelagen, soldijen, vergoedingen en tegemoetkomingen van de marine-reserve; premiën bij ernst-exercitiën en andere practische oefeningen; voorschotten ter voorziening in de behoeften aan kleedingstukken, kooigoederen, tabak, de betaling der reparatieloonen en alle overige daarmede verband houdende kosten, toelagen aan geneeskundig en pharmaceutisch personeel der landmacht, voor diensten ten behoeve der zeemacht 1,50

Artikel 9. Kosten van schafting der equipages en aanschaffing van zeep, van Rijkswege aan de schepelingen verstrekt wordende en alle daarop vallende kosten, waaronder ook begrepen zeetraktementen van officieren, belast met het toezicht op de bereiding, zoomede voedingkosten van schepelingen die tijdelijk aan den wal verblijven . . . 12 813,86

Artikel 10. Kosten voor materieel van de marinebakkerij, waaronder ook begrepen die voor de aanschaffing van graan en verdere benoodigdheden voor het bakken en voor het gebouw met inventaris. 394,94

Artikel 11. Kosten van verpleging van zieken in hospitalen, burgergestichten en bij particulieren, transport van zieken, aanschaffing van geneesmiddelen en verdere behoeften voor de hospitalen en de schepen, zoomede ziekenkost voor die hospitalen, kosten van reinigingsbaden; kosten van voorziening in de geneeskundige hulp en verstrekking van geneesmiddelen aan het daarop recht hebbend militair en burgerpersoneel, vervoerkosten voor ouders, voogden en echtgenooten van zeemiliciens die in de hospitalen zijn opgenomen, alsmede reis- en verblijfkosten voor gepensionneerden der zeemacht, voor herkeuring opgeroepen 120,00

Artikel 12. Druk- en bindwerk en aankoop van reglementen, ten dienste der actieve zeemacht . .	f 1 694,45
Totaal	f 50 309,07

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Marine,

RÖELL.

Uitgegeven den *twaalfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 170.) **WET** van den 22sten Juli 1899, *houdende nadere bepalingen omtrent den accijns op den wijn.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, nadere bepalingen omtrent den accijns op den wijn vast te stellen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Art. 2 der wet van 20 Juli 1870 (*Staatsblad* n°. 127) wordt gelezen als volgt:

„Onder wijn worden begrepen alle gegiste dranken, die geheel of gedeeltelijk bereid zijn uit het sap of de aftreksels van druiven, rozijnen, krenten en alle andere versche of gedroogde boomvruchten.

Onder boomvruchten worden ook verstaan aalbessen, kruisbessen, boschbessen en frambozen.

Ook worden als wijn belast vloeibare moeren en droeven, alsmede ongegiste sappen of aftreksels van de hierboven genoemde vruchten, geschikt om wijn te vervaardigen, te versnijden of aan te lengen.

Van den accijns zijn vrijgesteld gegiste of ongegiste dranken, die hier te lande worden vervaardigd uit versche boomvruchten met uitzondering van druiven."

Artikel 2.

Het is verboden in bergplaatsen, dienende tot opslag van wijn onder verlengbaar krediet, in te slaan of voorhanden te hebben versche of gedroogde boomvruchten, ongegiste sappen en aftreksels van druiven, gegiste of ongegiste sappen en aftreksels van andere boomvruchten.

Overtreding van dit verbod wordt gestraft met eene boete, ten laste van den handelaar die de bergplaats in gebruik heeft, van ten minste f 200 en ten hoogste f 1000.

Bovendien kan Onze Minister van Financiën den handelaar, die het gebod heeft overtreden, het recht ontzeggen om wijn onder verlengbaar krediet op te slaan.

Artikel 3.

In art. 29 der genoemde wet van 20 Juli 1870 wordt in de plaats van: „rozijnen, krenten en alle andere versche of gedroogde boomvruchten, behalve aalbessen en frambozen", gelezen: „ of gedroogde boomvruchten".

Artikel 4.

De fabrikanten van dranken, die volgens art. 1 dezer wet van den accijns zijn vrijgesteld, zijn gehouden ten kantore van den ontvanger eene onderteekende aangifte in te leveren van de panden, die de fabriek uitmaken, waaronder mede te begrijpen zijn die, welke met de fabriek gemeenschap hebben, met vermelding van de kadastrale omschrijving en van de soort der vruchten, die verwerkt zullen worden.

Voor de fabrieken, die bij het in werking treden dezer wet bestaan, geschiedt die inlevering binnen eene maand daarna, voor later op te richten fabrieken, vóórdat zij worden in werking gebracht.

Bij het in gebruik nemen van andere panden of bij wijziging van hetgeen verder is aangegeven wordt daarvan op gelijken voet vooraf aangifte gedaan.

Het niet inleveren der aangifte, bij dit artikel voorgeschreven, wordt gestraft met eene boete ten laste van den fabrikant van ten minste f 25 en ten hoogste f 400.

Artikel 5.

Het laatste lid van art. 30 der voormelde wet van 20 Juli 1870 wordt ingetrokken.

Artikel 6.

Aan art. 11 der wet van 7 Mei 1878 (*Staatsblad* n°. 34) wordt het volgende lid toegevoegd:

„Onze Minister van Financiën kan onder de noodige voorzieningen vergunnen, dat de rekening ook worde aangezuiverd door uitvoer van den wijn naar het buitenland."

Artikel 7

Wij behouden Ons voor om, bij algemeenen maatregel van bestuur, onder de noodige voorzieningen tegen misbruik, vrijdom van accijns te verleenen voor wijn, die gebezigd wordt om daaruit cognac te stoken.

Artikel 8.

De feiten, strafbaar volgens de bepalingen dezer wet, worden beschouwd als misdrijven, behalve voor de toepassing van de artikelen 57 en 58 van het Wetboek van Strafrecht, in de plaats waarvan wordt toegepast hetgeen bij artikel 62, 1ste en 2de lid, van dat Wetboek voor overtredingen is bepaald.

De in zake van invoerrechten en accijnzen thans geldende bepalingen voor het geval van wanbetaling van geldboeten zijn ook bij de toepassing van deze wet van kracht.

Artikel 9.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel van „Vruchtenwijnwet".

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *achttienden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 171.) *WET van den 22sten Juli 1899, tot wijziging van het tweede hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1898.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken tot wijziging van het IIde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1898, vastgesteld bij de wet van den 28sten Januari 1898 (*Staatsblad* n°. 31);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Artikel 22 van het IIde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1898 (*Aankoop en herstelling van decoratiën, de kosten van het stempelen daaronder begrepen, van decoratiedoozen, lint, met den aankleve van dien*) wordt verhoogd met *twee duizend zevenhonderd een en zeventig gulden zes en dertig cent* (f 2 771,36) en alzoo gebracht op *twee en dertig duizend zevenhonderd een en zeventig gulden zes en dertig cent* (f 32 771,36).

Artikel 2.

Daarentegen wordt artikel 1 van het IIde hoofdstuk der genoemde begrooting (*Reis- en verblijfkosten van de leden der Eerste Kamer*) verminderd met *twee duizend zevenhonderd een en zeventig gulden zes en dertig cent* (f 2771,36) en alzoo gebracht op *drie en*

twintig duizend tweehonderd acht en twintig gulden vier en zestig cent (f 23 228,64).

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *twaalfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 172.) **WET** van den 22sten Juli 1899, *tot wijziging en verhooging van het* zevende *hoofdstuk* A *der Staatsbegrooting voor het dienstjaar* 1898.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken tot wijziging en verhooging van het VIIde hoofdstuk *A* der begrooting van Staatsuitgaven voor het dienstjaar 1898, vastgesteld bij de wetten van den 31 December 1897 (*Staatsblad* n°. 283), den 9 Juni 1898 (*Staatsblad* n°. 142) en den 31 December 1898 (*Staatsblad* n°. 312);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Artikel 5 van het VIIde hoofdstuk *A* der begrooting van Staatsuitgaven voor het dienstjaar 1898: „Interesten en kosten van vervaardiging en uitgifte van schatkistbiljetten en schatkistpromessen en interesten en kosten van beleening van schatkistbiljetten, waarvan de uitgifte bij de wet is toegestaan, zoomede renten over de gelden, welke door de Nederlandsche Bank, overeenkomstig art. 11*bis* van het bij de wet van den 7den Augustus 1888 (*Staatsblad* n°. 122) gewijzigde Bankoctrooi, aan den Staat worden voorgeschoten", wordt verhoogd met *eenhonderd twee en tachtig duizend eenhonderd negen en zestig gulden vier en tachtig cents* (f 182 169,84) en daardoor gebracht op *tweehonderd twee en dertig duizend eenhonderd negen en zestig gulden vier en tachtig cents* (f 232 169,84).

Artikel 2.

Artikel 9bis van het bij artikel 1 genoemde hoofdstuk: „Kosten, vallende op de uitgifte (daaronder begrepen de provisie, bedoeld in artikel 4 der wet tot het aangaan in 1898 van eene geldleening ten laste van den Staat), en interesten van de drie percents schuld ten laste van den Staat, die in 1898 wordt geplaatst", wordt verminderd met *eenhonderd veertig duizend gulden* (f 140 000,00) en daardoor gebracht op *driehonderd vijf duizend gulden* (f 305 000).

Artikel 3.

Ten gevolge van de artikelen 1 en 2 dezer wet wordt het totaal der Iste afdeeling van het hoofdstuk (Interesten enz.) gebracht op *dertig millioen achthonderd vier en veertig duizend eenhonderd drie en zestig gulden acht en twintig cents* (f 30 844 163,28) en het totaal van het hoofdstuk nader vastgesteld op *drie en dertig millioen vierhonderd twee en tachtig duizend tweehonderd drie en zestig gulden acht en twintig cents* (f 33 482 263,28).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
PIERSON.

Uitgegeven den *twaalfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 173.) *WET van den 22sten Juli 1899, houdende afschaffing van de rechten die de Staat heft voor het gebruik van wegen, kanalen, havens, sluizen en bruggen.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de afschaffing wenschelijk is van de rechten, die de Staat heft voor het gebruik van wegen, kanalen, havens, sluizen en bruggen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

De heffing van de rechten die, onder welke benaming ook, door den Staat geheven worden voor het gebruik van wegen, kanalen, havens, sluizen en bruggen wordt afgeschaft.

Artikel 2.

De afschaffing gaat in met den eersten Mei 1900, behalve voor

de bruggen over de *Mark* te *Standdaarbuiten*, over de *Dintel* bij *Stampersgat* en in den weg van *Dinteloord* naar *Willemstad* en voor de militaire bruggen en sluizen te *Muiden*, te *Naarden* en bij het fort *Uitermeer*.

Het tijdstip, waarop de afschaffing voor elk dier bruggen en sluizen, in verband met loopende niet opzegbare pachtovereenkomsten, zal ingaan, zal nader door Ons worden bepaald.

Artikel 3.

Voor de provincie *Noordbrabant* vervalt met 1 Mei 1900 de verplichting tot verdere betaling aan den Staat van:

a. de afkoopsom van f 28 000 's jaars, die zij, krachtens de ter uitvoering van de wet van 16 Juni 1872 (*Staatsblad* n°. 62) gesloten akte van 20 Juli 1872, verleden voor den notaris mr. J. DE BERGH te *'s Hertogenbosch*, verschuldigd is voor de opheffing der Rijkstollen in die provincie;

b. de som van f 489,16 's jaars, die zij, krachtens eene in 1875 met wijlen Z. K. H. PRINS FREDERIK DER NEDERLANDEN getroffen regeling, uitkeert voor de staking der tolheffing op den tot het voormalig dotatiedomein behoorenden grintweg van *Klundert* naar *Moerdijk*.

Artikel 4.

Op de door den Staat onderhouden wegen, welker tollen op 1 Mei 1900 nog verbonden zijn voor rente en aflossing van geldleeningen, wordt de tolheffing afgeschaft op den dag, waarop de Staat de vrije beschikking over de tollen op die wegen verkrijgt, of, voor zoover op dat tijdstip pachtovereenkomsten mochten loopen, bij het eind dier overeenkomsten door opzegging of tijdsverloop.

Artikel 5.

Wanneer tollen op de bij het vorig artikel bedoelde wegen, die door tolgaarders bediend worden, ter vrije beschikking van den Staat komen en dus vervallen, zal de Minister van Financiën aan de buiten functie komende tolgaarders een naar zijn oordeel billijk wachtgeld ten laste van den Staat toekennen.

Dit wachtgeld zal echter voor geen hunner het bedrag van f 300 's jaars mogen overschrijden, dat voor Rijkstolgaarders is vastgesteld bij de Koninklijke besluiten van 21 April 1864, n°. 60, en 20 Maart 1867, n°. 63.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,

C. LELY.

De Minister van Oorlog,

ELAND.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

De Minister van Marine,

RÖELL.

Uitgegeven den *dertigsten* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 174.) *WET van den 22sten Juli 1899, tot wijziging der wet van den 19den Augustus 1861 (Staatsblad n°. 72) betrekkelijk de Nationale Militie, laatstelijk gewijzigd en aangevuld bij de wet van 2 Juli 1898 (Staatsblad n°. 170).*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is, de goede werking van de wet, houdende afschaffing van de bevoegdheid tot dienstvervanging bij de Militie, te verzekeren;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De wet van 19 Augustus 1861 (*Staatsblad* n°. 72) betrekkelijk de Nationale Militie, laatstelijk gewijzigd en aangevuld bij de Wet van 2 Juli 1898 (*Staatsblad* n°. 170), wordt nader gewijzigd als volgt:

Artikel 1. De zinsnede luidende: „De militie wordt zooveel mogelijk uit vrijwilligers zamengesteld", vervalt, terwijl in de

daarop volgende zinsnede in plaats van „Bij gebrek aan genoegzame vrijwilligers voor de militie wordt zij voltallig gemaakt" gelezen wordt: „De militie wordt zamengesteld".

Hoofdstuk II vervalt.

Artikel 88 wordt gelezen als volgt:

Voor den militieraad moet verschijnen de loteling, die vrijstelling verlangt wegens ziekelijke gesteldheid of gebreken of wegens gemis van de gevorderde lengte.

Artikel 111, *eerste zinsnede.*

In plaats van „voltallig maken" wordt gelezen: „zamenstellen".

Tweede zinsnede.

De woorden „en elk vrijwilliger voor de militie" vervallen.

Artikel 112. De woorden: „en van de vrijwilligers voor de ligting van dat jaar" vervallen.

Artikel 120, *tweede zinsnede.*

In plaats van „vrijwilligers bij de militie te land, zoomede de lotelingen" wordt gelezen: „De lotelingen".

Artikel 121, *derde zinsnede.*

In plaats van „en de vrijwilligers" wordt gelezen: „ingelijfd".

Artikel 127 *bis*, *vierde zinsnede.*

In plaats van „in de gevallen, omschreven in de laatste twee nummers van art. 51" wordt gelezen: „in het geval, omschreven in het laatste nummer van art. 51".

Artikel 149. De woorden: „en vrijwilligers voor de militie" vervallen.

Artikel 172, *eerste zinsnede.*

In plaats van: „De ter inlijving opgeroepen vrijwilliger voor de militie en hij" wordt gelezen: „Hij".

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Oorlog,
ELAND.

De Minister van Marine,
RÖELL.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *zes en twintigsten* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

daarop volgende zinsnede in plaats van „Bij gebrek aan genoegzame vrijwilligers voor de militie wordt zij voltallig gemaakt" gelezen wordt: „De militie wordt zamengesteld".

Hoofdstuk II vervalt.

Artikel 88 wordt gelezen als volgt:

Voor den militieraad moet verschijnen de loteling, die vrijstelling verlangt wegens ziekelijke gesteldheid of gebreken of wegens gemis van de gevorderde lengte.

Artikel 111, *eerste zinsnede.*

In plaats van „voltallig maken" wordt gelezen: „zamenstellen".

Tweede zinsnede.

De woorden „en elk vrijwilliger voor de militie" vervallen.

Artikel 112. De woorden: „en van de vrijwilligers voor de ligting van dat jaar" vervallen.

Artikel 120, *tweede zinsnede.*

In plaats van „vrijwilligers bij de militie te land, zoomede de lotelingen" wordt gelezen: „De lotelingen".

Artikel 121, *derde zinsnede.*

In plaats van „en de vrijwilligers" wordt gelezen: „ingelijfd".

Artikel 127 *bis*, *vierde zinsnede.*

In plaats van „in de gevallen, omschreven in de laatste twee nummers van art. 51" wordt gelezen: „in het geval, omschreven in het laatste nummer van art. 51".

Artikel 149. De woorden: „en vrijwilligers voor de militie" vervallen.

Artikel 172, *eerste zinsnede.*

In plaats van: „De ter inlijving opgeroepen vrijwilliger voor de militie en hij" wordt gelezen: „Hij".

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Oorlog,
ELAND.

De Minister van Marine,
RÖELL.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *zes en twintigsten* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 175.) ***WET*** *van den 22sten Juli* 1899, *tot nadere wijziging der wet van 14 September* 1866 (Staatsblad n°. 138), *houdende bepalingen betrekkelijk de inkwartiering en het onderhoud van het krijgsvolk, enz.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat artikel 13 der wet van 14 September 1866 (*Staatsblad* n°. 138), houdende bepalingen betrekkelijk de inkwartieringen en het onderhoud van het krijgsvolk en de transporten en leverantiën voor Onze legers of vestingen gevorderd, zooals zij is gewijzigd bij de wet van 29 Maart 1877 (*Staatsblad* n°. 53), bij die van 15 April 1886 (*Staatsblad* n°. 64) en bij die van 10 Mei 1890 (*Staatsblad* n°. 83), ten gevolge van de invoering der wet van 16 April 1896 (*Staatsblad* n°. 72), behoort te worden gewijzigd;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

Artikel 13 der wet van 14 September 1866 (*Staatsblad* n°. 138), zooals die is gewijzigd bij de wet van 29 Maart 1877 (*Staatsblad* n°. 53), bij die van 15 April 1886 (*Staatsblad* n°. 64) en bij die van 10 Mei 1890 (*Staatsblad* n°. 83), wordt aldus gelezen:

„De vordering van inkwartiering en onderhoud geschiedt:

„voor het krijgsvolk, bij bewoners van huizen of van gedeelten

van huizen — wat de bewoners der laatste betreft in gemeenten met meer dan twintig duizend zielen slechts voor zoover zij over meer dan twee vertrekken kunnen beschikken — ter zake waarvan aanslag in de personeele belasting plaats heeft, met uitzondering van die, welke volgens de artikelen 15 en 18 der wet van 16 April 1896 (*Staatsblad* n°. 72), tot regeling der Personeele belasting, niet belast worden voor haardsteden en mobilair;

„voor de dienstpaarden, bij alle personen, die over gebouwen of getimmerten beschikken, bruikbaar tot stalling van paarden en waarin onbezette plaatsen zijn."

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Oorlog,

ELAND.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *zevèntienden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 176.) ***WET*** *van den 22sten Juli* 1899, *tot beschikbaarstelling van gelden, wegens door het Departement van Oorlog gedane verstrekkingen, voor den dienst van* 1899.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben dat, volgens de bepalingen, voorkomende in de artikelen 8 en 9 der wet van 9 September 1853 (*Staatsblad* n°. 100), tot duurzame regeling van het beheer der gelden wegens verstrekkingen, over de voorhanden sommen niet dan bij de wet wordt beschikt;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Van de gelden, wegens door het Departement van Oorlog gedane verstrekkingen, ten bedrage van *eenhonderd een en vijftig duizend zevenhonderd een en zestig gulden een en vijftig cent* (f 151 761,51), in 's Rijks schatkist voorhanden, wordt ten behoeve van dat Departement, tot het doen van betalingen voor den dienst van 1899, eene som van *eenhonderd een en vijftig duizend zevenhonderd zes en dertig gulden zes en vijftig en een halve cent* (f 151 736,56½) beschikbaar gesteld.

Artikel 2.

De voormelde beschikbaar gestelde som wordt verdeeld over de navolgende *artikelen.*

van huizen — wat de bewoners der laatste betreft in gemeenten met meer dan twintig duizend zielen slechts voor zoover zij over meer dan twee vertrekken kunnen beschikken — ter zake waarvan aanslag in de personeele belasting plaats heeft, met uitzondering van die, welke volgens de artikelen 15 en 18 der wet van 16 April 1896 (*Staatsblad* n°. 72), tot regeling der Personeele belasting, niet belast worden voor haardsteden en mobilair;

„voor de dienstpaarden, bij alle personen, die over gebouwen of getimmerten beschikken, bruikbaar tot stalling van paarden en waarin onbezette plaatsen zijn."

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Oorlog,

ELAND.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *zevéntienden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 176.) ***WET*** *van den 22sten Juli* 1899, *tot beschikbaarstelling van gelden, wegens door het Departement van Oorlog gedane verstrekkingen, voor den dienst van* 1899.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben dat, volgens de bepalingen, voorkomende in de artikelen 8 en 9 der wet van 9 September 1853 (*Staatsblad* n°. 100), tot duurzame regeling van het beheer der gelden wegens verstrekkingen, over de voorhanden sommen niet dan bij de wet wordt beschikt;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Van de gelden, wegens door het Departement van Oorlog gedane verstrekkingen, ten bedrage van *eenhonderd een en vijftig duizend zevenhonderd een en zestig gulden een en vijftig cent* (f 151 761,51), in 's Rijks schatkist voorhanden, wordt ten behoeve van dat Departement, tot het doen van betalingen voor den dienst van 1899, eene som van *eenhonderd een en vijftig duizend zevenhonderd zes en dertig gulden zes en vijftig en een halve cent* (f 151 736,56½) beschikbaar gesteld.

Artikel 2.

De voormelde beschikbaar gestelde som wordt verdeeld over de navolgende *artikelen*.

Artikel 1. Remonte, daaronder begrepen reis- en verblijfkosten voor den aankoop van paarden en van de militaire leden der provinciale keuringscommissiën . . . . . f 11 611,00

Artikel 2. Kosten, vallende op het verplegen van zieken, daaronder begrepen alle zoodanige personen als op machtiging van het Departement van Oorlog in de ziekeninrichtingen worden opgenomen, vervoerkosten voor ouders, voogden en echtgenooten van militairen, die in voormelde inrichtingen zijn opgenomen, alsmede kosten, vallende op de verpleging in gemeentelijke of particuliere ziekeninrichtingen van aan besmettelijke ziekten lijdende vrouwen en kinderen van militairen, die in eene kazerne of in een ander gebouw, bestemd tot militaire doeleinden, zijn gehuisvest, met uitzondering van de kosten van brood, vleesch en andere levensmiddelen, voor zoover die uit de militaire bakkerijen, militaire slachterijen en militaire magazijnen van levensmiddelen worden verstrekt 9 533,32

Artikel 3. Kosten, vallende op het aanschaffen van geneesmiddelen, brancards, chirurgicale, orthopaedische, pharmaceutische en andere behoeften, voor militairen en andere personen, die aanspraak hebben op geneeskundige verzorging voor rekening van het Departement van Oorlog, zoomede voor hunne huisgezinnen; daaronder begrepen de uitgaven voor 's Rijks magazijn van geneesmiddelen, alsmede de kosten van vernieuwing van breukbanden van personen, die den militairen dienst ten gevolge van eene daarin opgedane breuk, zonder aanspraak op pensioen, hebben verlaten;

kosten wegens aankoop en onderhoud van ligging, kleeding, meubelen, stellingen en rakken en onderhoud der wandelplaatsen voor de zieken, voor den dienst der militaire ziekeninrichtingen, en

advertentiekosten betreffende den geneeskundigen dienst in het algemeen . . . . . 63 233,41[5]

Artikel 4. Daggelden, werkloonen en soldijen van burgerlijke en militaire werklieden, voor aanmaak, samenstelling, wijziging, opleggen, onderhoud, herstelling, in staat van verzending stellen

en keuring van artillerie-materieel en materialen bij de artillerie-inrichtingen, zoomede voor onderhoud van de wapenen, opgelegd in de wapendepots;

bezoldiging van magazijnsknechts, daggelden van conducteurs en assistent-conducteurs bij verzendingen, toelagen van waarnemende conducteurs der artillerie en van waarnemende magazijnsknechts, toelagen wegens buitengewone dienstverrichtingen, werkgeld van burgerwerklieden bij de artilleriemagazijnen, benevens tegemoetkomingen bij de commissie van proefneming . . . . . f 1 823,56[5]

Artikel 5. Kosten vallende op den dienst bij de artillerie-inrichtingen, daaronder begrepen brandstoffen, verlichting, duinwater, gereedschappen en velerlei behoeften, verschillende verrichtingen, tegemoetkomingen, benevens kosten van proefnemingen bij de verschillende werkplaatsen:

bureelgelden, aanschaffing van benoodigdheden, vindingsloonen en geringe onkosten bij den dienst der artillerie-magazijnen . . . . . 20 894,53[5]

Artikel 6. Aanschaffing van geschut, mitrailleurs, richtmiddelen, affuiten, beddingen, voertuigen, projectielen en andere ernstvuurwerken met al wat daartoe behoort, aankoop van alle materialen en werktuigen voor aanmaak, wijziging, herstelling en beproeving van die voorwerpen, benevens kosten, vallende op de keuring en herkeuring daarvan . . . . . 30 212,76[5]

Artikel 7. Aanschaffing van draagbare wapenen, met al wat daartoe behoort, benevens van de voor aanmaak, samenstelling, wijziging en herstelling van die wapenen benoodigde verwisselstukken, materialen, werktuigen, gereedschappen en maten, aanschaffing van patronen voor geweren, karabijnen en revolvers en van daartoe behoorende bestanddeelen, zoomede van alle materialen, werktuigen en gereedschappen tot den aanmaak van die patronen, benevens kosten, vallende op de keuring en herkeuring van een en ander. . . . 7 396,00[5]

Artikel 8. Aanschaffen, vermalen, omwerken

en bewaren van buskruit, benevens kosten, vallende op de keuring en herkeuring daarvan . . . f 113,08⁵

Artikel 9. Aanschaffen en wijzigen van voorwerpen van ledergoed en paardetuig, met uitzondering van het paardetuig bij de artillerie in gebruik;

aanschaffen van trommen, hoorns en trompetten en van trombehoeften, hoorn- en trompetsnoeren, en

kosten vallende op de keuring en herkeuring van die goederen 248,61⁵

Artikel 10. Aanschaffing, herstelling, onderhoud en wasschen van slaapfournituren, na aftrek van de waarde van de verloren geraakte of onbruikbaar geworden nachtlegervoorwerpen, door de gebruikers of bewaarders vergoed;

aankoop en snijden van ligstroo, aanschaffing van stellingen en rakken, bureel- en verdere kosten van de nachtlegermagazijnen;

traktementen, toelagen en schadeloosstelling voor huishuur aan de administrateurs, daggelden en toelagen aan de geëmployeerden bij die magazijnen, en

kosten, vallende op de keuring en herkeuring van goederen 2 493,79

Artikel 11. Kosten van verkenningen, het maken van plans, met de kosten uit een en ander voortvloeiende, ten behoeve van de kaarten, op de Topographische Inrichting te vervaardigen, waaronder belooning voor eenen bedienden bij het bureau van den directeur der militaire verkenningen;

kosten van de Topographische Inrichting, aan: traktementen der ambtenaren, toelagen der officieren, daggelden en remuneratiën der geëmployeerden en andere kosten dezer inrichting . . 4 176,47

f 151 736,56⁵

Eenhonderd een en vijftig duizend zevenhonderd zes en dertig gulden zes en vijftig en een halve cent.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Oorlog,
ELAND.

Uitgegeven den *zeventienden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 177). ***WET*** *van den 22sten Juli* 1899, *tot verhooging van het IIde hoofdstuk der begrooting van uitgaven van* Nederlandsch-Indië *voor het dienstjaar* 1899 *ten behoeve van den aanleg van een spoorweg ter verbinding van het station* Goebeng *met den oostelijken oever van de* Kalimas *te* Soerabaija.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is voor rekening van den Staat een spoorweg aan te leggen ter verbinding van het station *Goebeng* met den oostelijken oever van de *Kalimas* te *Soerabaija* en dat daarmede in 1899 behoort te worden aangevangen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

Ten behoeve van den aanleg van een spoorweg ter verbinding van het station *Goebeng* met den oostelijken oever van de *Kalimas* te *Soerabaija* wordt onderafdeeling 85 (Aanleg, uitrusting en uitbreiding van Staatsspoorwegen) van het IIde hoofdstuk der begrooting van uitgaven van *Nederlandsch-Indië* voor het dienstjaar 1899 verhoogd met *tweehonderd duizend gulden* (f 200 000).

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden ge-

plaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *tienden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 178). *WET van den 22sten Juli 1899, houdende maatregelen om aan den omloop van duiten op Java en Madura een einde te maken.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat, in strijd met artikel 3 der wet van den 20sten April 1855 (*Staatsblad* n°. 12), op *Java* en *Madura* nog koperen duiten in omloop zijn, zoodat het noodig is eene nadere voorziening daaromtrent te treffen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

1. Het is verboden op *Java* en *Madura* duiten van welke soort ook, of koperen plaatjes, al of niet gestempeld, geschikt om voor duiten te worden aangezien, en in het algemeen koperen muntspeciën, niet behoorende tot de in *Nederlandsch-Indië* wettige koperen pasmunt, in betaling te geven of te nemen, te vervoeren of te bezitten.
2. De Gouverneur-Generaal bepaalt voor de verschillende gewesten of gedeelten van gewesten op de genoemde eilanden, wanneer dit verbod in werking treedt.

Artikel 2.

Gedurende een door den Gouverneur-Generaal te bepalen

termijn, onmiddellijk aan de inwerkingtreding van het verbod voorafgaande, wordt, op nader door hem vast te stellen wijze aan houders van dubbele, heele en halve duiten van Nederlandschen of Nederlandsch-Indischen muntslag gelegenheid gegeven om die munten in te wisselen tegen wettig betaalmiddel in de verhouding van *zes duiten* voor *vijf cents*, mits het aangeboden bedrag is drie duiten of een veelvoud daarvan.

Artikel 3.

Indien en voor zoover hij daartoe op gronden van billijkheid termen zal vinden, kan de Gouverneur-Generaal ook voor vreemde, mits op 1 Juni 1899 in omloop zijnde duitsoorten, de bij artikel 2 bedoelde gelegenheid tot inwisseling geven.

Artikel 4.

De Gouverneur-Generaal is bevoegd om, waar en wanneer hem zulks raadzaam voorkomt, premiën uit te loven voor de aanbieding ter inwisseling van belangrijke bedragen duiten door één persoon.

Artikel 5.

Het in artikel 1 bedoelde verbod van vervoer of bezit geldt niet voor munten, behoorende tot of bestemd voor eene muntverzameling.

Artikel 6.

1. Het is verboden wettige Nederlandsch-Indische koperen muntspeciën anders dan ten behoeve van of vanwege het Gouvernement op *Java* en *Madura* in te voeren.
2. Van dit verbod zijn uitgezonderd koperen muntspeciën, als in het vorige lid bedoeld, die door de opvarenden van *Java* en *Madura* aandoende schepen aldaar aan wal worden gebracht tot een bedrag van niet meer dan f 1 (één gulden) per hoofd.
3. Het is mede verboden koperen en bronzen muntspeciën, die elders dan in *Nederlandsch-Indië* wettig zijn, duiten van welke soort ook, koperen plaatjes, al of niet gestempeld, geschikt om voor duiten te worden aangezien, alsmede platen koper of brons, van munteekens voorzien of blijkbaar tot vermunting bestemd, op *Java* en *Madura* in te voeren.
4. De Gouverneur-Generaal is bevoegd om verbodsbepalingen als bij dit artikel zijn gesteld voor *Java* en *Madura*, uit te vaardigen voor andere gewesten of gedeelten van gewesten.

Artikel 7.

De strafbepalingen tegen overtreding van de artikelen 1 en 6 worden door Ons of krachtens Onze machtiging door den Gouverneur-Generaal vastgesteld.

Artikel 8.

Artikel 15 der wet van 1 Mei 1854 (*Staatsblad* n°. 75) vervalt.

Artikel 9.

Deze wet treedt in werking op een nader bij ordonnantie te bepalen datum.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *tienden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 179.) ***WET*** *van den 22sten Juli* 1899, *houdende aanvulling van het IIde hoofdstuk der begrooting van uitgaven van* Nederlandsch-Indië *voor het dienstjaar* 1899.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken tot aanvulling van het IIde hoofdstuk der begrooting van uitgaven van *Nederlandsch-Indië* voor het dienstjaar 1899, in verband met de voorzieningen die noodig zijn om aan den omloop van duiten op *Java en Madura* een einde te maken;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

In het IIde hoofdstuk der begrooting van uitgaven van *Nederlandsch-Indië* voor het dienstjaar 1899 wordt tusschen onderafdeeling 23 en 24 gevoegd:

Onderafdeeling 23 *a.* Kosten van inwisseling der op *Java en Madura* aanwezige duiten . . . . . *Memorie.*

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden ge-

plaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *tienden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 180.) **WET** *van den 22sten Juli* 1899, *tot het verleenen van eene bijdrage uit 's Rijks schatkist voor den aanleg van een kanaal uit den zijtak van het Oranjekanaal bij* Odoorn *naar en in de Weerdingervenen, aansluitende aan het Groninger Stadskanaal met zijkanaal in zuidelijke richting naar de Emmer-Veenmarke.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, den aanleg van een kanaal uit den zijtak van het Oranjekanaal bij *Odoorn*, naar en in de Weerdingervenen, aansluitende aan het Groninger Stadskanaal, met zijkanaal in zuidelijke richting naar de Emmer-Veenmarke, van Rijkswege te bevorderen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

Uit 's Rijks schatkist wordt, onder door Ons of krachtens Onze machtiging te stellen voorwaarden, aan de Drentsche Veen- en Middenkanaalmaatschappij eene bijdrage verleend van ten hoogste *driehonderd duizend gulden* (f 300 000) voor den aanleg van een kanaal uit den zijtak van het Oranjekanaal bij *Odoorn*, naar en in de Weerdingervenen, aansluitende aan het Groninger

Stadskanaal, met zijkanaal in zuidelijke richting naar de Emmer-Veenmarke.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,

C. LELY.

Uitgegeven den *twaalfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 181.) *WET van den 22sten Juli* 1899, *houdende toekenning van een renteloos voorschot uit 's Rijks schatkist voor den aanleg van een tramweg van* Winschoten *naar* Bellingwolde.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, den aanleg te bevorderen van een tramweg van *Winschoten* naar *Bellingwolde;*

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Uit 's Rijks schatkist wordt een renteloos voorschot beschikbaar gesteld, ten bedrage van een derde der aanlegkosten, doch tot geen hooger bedrag dan van f 50 000, ten behoeve van den aanleg van een tramweg van *Winschoten* naar *Bellingwolde.*

Artikel 2.

Het in artikel 1 genoemde rentelooze voorschot wordt, onder voorwaarden, door Ons of krachtens Onze machtiging te stellen, toegekend aan den concessionaris voor den aanleg van den aldaar genoemden tramweg.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,

C. LELY.

Uitgegeven den *zeventienden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 182.) ***WET*** *van den 22sten Juli* 1899, *tot bevordering der verhooging van de Waaldijken in verband met de afsluiting der Heerewaardensche overlaten.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de, in verband met de afsluiting van de Heerewaardensche overlaten noodig gebleken, verhooging van de dijken langs de rivier de *Waal* een werk is van algemeen nut en dat het wenschelijk is het tot stand komen daarvan door eene geldelijke bijdrage uit 's Rijks schatkist te bevorderen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Uit 's Rijks schatkist worden bijdragen verleend voor de verhooging van de dijken langs de rivier de *Waal*, voor zooveel deze is gebleken noodig te zijn in verband met de afsluiting der Heerewaardensche overlaten, bedoeld in de wet van 26 Januari 1883 (*Staatsblad* n°. 4).

Artikel 2.

De in artikel 1 bedoelde bijdragen worden verleend aan de polderdistricten *Tielerwaard*, *Bommelerwaard boven den Meidijk* en *Bommelerwaard beneden den Meidijk*, tot een bedrag van twee derden der kosten van de verhooging hunner dijken, en wel:

aan het polderdistrict *Tielerwaard* twee derden van ten hoogste f 351 000;

aan het polderdistrict *Bommelerwaard boven den Meidijk* twee derden van ten hoogste f 412 000;

en aan het polderdistrict *Bommelerwaard beneden den Meidijk* twee derden van ten hoogste f 137 000;

onder voorwaarde, dat de ontwerpen en bestekken vooraf door Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid worden goedgekeurd.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriecle Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,

C. LELY.

Uitgegeven den *achtsten* Augustus 1899.

De Minister van Justitie

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 183.) **WET** *van den 22sten Juli* 1899, *houdende overeenkomst met* J. BERGER, *echtgenoote van* W. THIJWISSEN *te* Neuss, *betreffende rechten van eigendom en van gebruik van gronden en van water in het riviervak der* Maas *beneden* Venlo.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat voor de verbetering van de rivier *de Maas* beneden *Venlo* onder de gemeente *Grubbenvorst* eene overeenkomst wenschelijk is met J. BERGER, echtgenoote van W. THIJWISSEN te *Neuss*, betreffende rechten van eigendom en van gebruik van gronden en van water, in dat riviervak;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De bij de aan deze wet in afschrift gehechte akte van 9 September 1898 geconstateerde overeenkomst met J. BERGER, echtgenoote van W. THIJWISSEN te *Neuss*, betreffende rechten van eigendom en van gebruik van gronden en van water in het riviervak der *Maas* beneden *Venlo* wordt goedgekeurd.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,
C. LELY.

De Minister van Financiën,
PIERSON.

Uitgegeven den *zeventienden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

AFSCHRIFT.

—

De ondergeteekende, PIETER HENDRIK KEMPER, hoofdingenieur van den waterstaat in het 7de district, te *Maastricht*, handelende in naam en ten behoeve van den Staat der Nederlanden, ter eene zijde, en de mede-ondergeteekende JOSEPHINE BERGER, echtgenoote van en ten deze bijgestaan en gemachtigd door WILHELM THIJWISSEN te *Neuss*, ter andere zijde, zijn, onder voorbehoud van goedkeuring door de wet, overeengekomen als volgt:

Art. 1.

De contractante ter andere zijde staat af aan den Staat der Nederlanden in ruiling en alzoo in vollen en vrijen eigendom een stuk grond — hooiland — gelegen aan den linkeroever van de rivier de *Maas*, groot 2.20 H.A. en deel uitmakende van het perceel, kadastraal bekend gemeente *Grubbenvorst*, sectie C, n°. 1911, waarvan zij eigenares is krachtens akte van scheiding, verleden voor den notaris BROUWERS te *Venlo*, den 28sten Maart 1895, geregistreerd te *Venlo* den 8sten April 1895, deel 56, folio 9, recto, overgeschreven ten hypotheekkantore te *Roermond* den 5den Juni 1895 in deel 523, n°. 114.

Deze oppervlakte is op de aan deze overeenkomst gehechte en door partijen gewaarmerkte teekening met eene roode kleur aangewezen en zal worden geleverd en aanvaard op den 1 Januari 1899.

Art. 2.

De Staat der Nederlanden draagt daarentegen over aan de contractante ter andere zijde in ruiling en alzoo in vollen en vrijen eigendom de geheele perceelen, kadastraal bekend gemeente *Grubbenvorst*, sectie B, n°. 1673, water, ter oppervlakte van 0,4090 H.A., sectie C, n°. 1985, water, ter oppervlakte van 0,7950 H.A., n°. 1913, weiland, ter oppervlakte van 0,0240 H.A., waarvan de Staat langer dan 30 jaren het voortdurend en onafgebroken, ongedeerd, openbaar en niet dubbelzinnig bezit als eigenaar heeft gehad, zonder dat daarvan titels of eigendomsbewijzen bestaan, of aan partijen bekend zijn.

Deze oppervlakte is op de aan deze overeenkomst gehechte en door partijen gewaarmerkte teekening met eene blauwe

kleur aangewezen en zal worden geleverd en aanvaard op den 1 Januari 1899.

Art. 3.

Contractante ter andere zijde ontvangt als vergoeding voor de meerdere waarde van hetgeen zij afstaat boven hetgeen zij ontvangt benevens als vergoeding voor het in art. 8 te noemen gebruik eene som van *twaalf duizend achthonderd gulden* (zegge f 12800).

Art. 4.

Contractante ter andere zijde staat kosteloos toe dat haar eigendom landwaarts van de grens van het aan den Staat overgedragene wordt afgegraven onder een beloop van 3 op 1, zoodanig, dat de voet van dat beloop is gelegen in de grens van ruiling ter hoogte van 1,30 M. + M.R. (1871—80), overeenkomende met den waterstand van 9,62 M. + N.A.P. aan de peilschaal te *Venlo*, terwijl de Staat zich verbindt die afgraving te zullen bewerkstelligen en het beloop te zullen bezoden.

Zoo in het gegraven beloop zand of andere voor begroeiing weinig geschikte specie mocht worden aangetroffen, zoo verbindt zich de Staat de bovenoppervlakte tot 15 c.M. diepte te zullen ontgraven en vervangen door goede teelaarde, zooals die in de verder te verrichten ontgraving zal worden aangetroffen.

Art. 5.

Contractante ter andere zijde staat kosteloos toe, dat de aan haar overgedragen oppervlakte, zoomede de daaraan grenzende beloopen worden aangevuld tot de hoogte van de wederzijds aansluitende gronden, terwijl de Staat zich verbindt die aanvulling te zullen bewerkstelligen en te zullen bezaaien met gras- en klaverzaad en voor zoover deze eigendom van derden is, te zullen bezoden.

De aanvulling geschiedt met uitsparing van eene sloot ter bodemsbreedte van 1 M. en wederzijdsche beloopen van 3 op 1. Voor het gedeelte van deze sloot, gelegen noordwaarts van den duiker in de Salderbeek welke uitmondt op het perceel, kadastraal bekend gemeente *Grubbenvorst*, sectie C, n. 1985, wordt de diepte der sloot gemaakt in overeenstemming met de hoogte van den vloer van dezen duiker en van de vloeren der duikers gelegen in de perceelen kadastraal bekend gemeente *Grubbenvorst*, sectie C, n°. 1984 en sectie B n°. 1672, terwijl zuidwaarts van den duiker in de beek, de sloot eene diepte verkrijgt van 0,50 M. beneden de oppervlakte der aanvulling.

De aanvulling wordt aan de oppervlakte zoodanig bewerkt, dat 0,30 M. dikte bestaat uit goede teelaarde, zooals die in de te verrichten ontgravingen zal worden aangetroffen.

Art. 6.

De uitbakening van de juiste grenzen van hetgeen door den Staat in ruiling wordt ontvangen, zoomede de afbakening der werken in de artikels 4 en 5 omschreven, geschiedt door de ambtenaren van den waterstaat, waarmede contractante ter andere zijde genoegen neemt.

Art. 7.

De Staat verbindt zich de werken, omschreven in de artikels 4 en 5 te zullen uitgevoerd hebben uiterlijk op 1 Januari 1901 en zonder dat daarvoor eene inverzuimstelling noodig is, eene schadevergoeding aan contractante ter andere zijde te zullen betalen van *vierhonderd gulden* (zegge f 400) voor elk jaar, waarmede dat tijdstip wordt overschreden; een gedeelte van een jaar voor een vol jaar te rekenen.

Art. 8.

De Staat verkrijgt in gebruik voor den tijd van drie jaren, ingaande 1 Januari 1899, de aan contractante ter andere zijde toebehoorende perceelen, gemeente *Grubbenvorst*, sectie C, gedeeltelijk (voor zooveel niet aan den Staat in ruiling overgedragen) n°. 1911, n°. 1912 en n°. 1909.

Onder dat gebruik wordt verstaan, dat de Staat het genot heeft van al hetgeen op de in dit artikel omschreven oppervlakte groeit, benevens dat vanwege den Staat op de in gebruik ontvangen oppervlakte in de jaren 1899 en 1900 materialen mogen worden geborgen, keeten geplaatst, spoorrails gelegd, grond vervoerd en al zulke werkzaamheden verricht mogen worden als in verband met de langs en in de rivier de Maas uit te voeren werken van Staatswege noodig geoordeeld worden. Kleine ophoogingen en ingravingen mogen daarbij plaats hebben.

Wanneer naar aanleiding van art. 7 door den Staat schadevergoeding moet worden betaald, wordt stilzwijgend de termijn van gebruik der in dit artikel genoemde oppervlakte telkenmale met één jaar verlengd.

Bij afloop van den gebruikstermijn levert de Staat de in gebruik ontvangen oppervlakte aan contractante ter andere zijde in haren oorspronkelijken toestand terug.

Art. 9.

De Staat geeft aan contractante ter andere zijde uitweg naar de rivier over twee strooken, elk ter breedte van 5 M., waarvan de eene gelegen in het verlengde van het perceel kadastraal bekend gemeente *Grubbenvorst*, sectie C, n°. 1984, en de andere op de helft van den afstand tusschen evenbedoelden uitweg en de zuidelijke grens van de aan den Staat in ruiling overgedragen oppervlakte.

Die uitwegen worden door en op kosten van den Staat tot drinkplaatsen voor vee ingericht.

Van deze uitwegen mag ook gebruik worden gemaakt door die eigenaren van achterliggende gronden, waaraan door contractante ter andere zijde uitweg is verleend over het tegenwoordige perceel gemeente *Grubbenvorst*, sectie C, n°. 1911.

Art. 10.

Mocht op den duur afneming van grond, landwaarts van de grens van de aan den Staat in ruiling overgedragen oppervlakte plaats hebben, zoo neemt de Staat op zich de verdediging van den oever op die grens.

Art. 11.

Partijen zijn niet verplicht tot vrijwaring van lasten, klevende op de overgedragen goederen, uitgezonderd hypotheken.

Art. 12.

De contractante ter andere zijde draagt aan den Staat de bevoegdheid op, om deze akte in de daartoe bestemde openbare registers te doen overschrijven en verklaart daarmede genoegen te nemen.

Art. 13.

Alle kosten en rechten op deze overeenkomst vallende, ook die van de overschrijving in de openbare registers, zijn ten laste van contractante ter andere zijde.

Art. 14.

De grondbelasting van hetgeen door elk der contractanten wordt overgedragen blijft tot 1 Januari 1899 voor diens rekening.

Art. 15.

De betaling van het in art. 3 bepaalde bedrag zal geschieden

op eene declaratie, door de contractante ter andere zijde aan den contractant ter eene zijde in te leveren in tweevoud, waarvan ééne op zegel, ingericht volgens te verstrekken model, door een mandaat, betaalbaar door een van 's Rijks betaalmeesters, welk mandaat wordt afgegeven door den Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid, binnen vier weken, nadat de noodige bescheiden in behoorlijke orde bij zijn Departement zullen zijn ingekomen.

De betaling der in art. 7 bedoelde schadevergoeding geschiedt, voor elk jaar dat deze is verschuldigd, op gelijke wijze na inlevering der declaratie, welke na 1 Januari is in te zenden.

Art. 16.

Voor de uitvoering dezer overeenkomst kiest de contractante ter andere zijde woonplaats ten huize van J. Thijwissen te *Venlo*.

Art. 17.

Deze overeenkomst vervalt indien zij niet uiterlijk op 31 December 1898 door de wet zal goedgekeurd zijn. Deze termijn kan met onderling goedvinden verlengd worden, mits die verlenging plaats hebbe vóór 31 December 1898.

In tweevoud gedaan en geteekend te $\frac{\textit{Maastricht}}{\textit{Neuss}}$, den 9 September 1898.

De contractante ter andere zijde,

(*get.*) Josephine Thijwissen, geb. Berger.

(„) Wilh. Thijwissen.

De contractant ter eene zijde,

(*get.*) P. H. Kemper.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal van het Departement van Waterstaat, Handel en Nijverheid,

de Bosch Kemper.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 184.) ***WET*** *van den 22sten Juli* 1899, *houdende naturalisatie van* Janna Elisabeth Bom, *weduwe van* Pietro Silvio Chiapusso.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Janna Elisabeth Bom*, weduwe van *Pietro Silvio Chiapusso* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Janna Elisabeth Bom*, weduwe van *Pietro Silvio Chiapusso*, zonder beroep, geboren te *Nieuwer-Amstel* (*Nederland*), den negen en twintigsten Januari 1864, wonende te *Nijmegen*, provincie *Gelderland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *vijfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 185.) ***WET*** *van den 22sten Juli* 1899, *houdende naturalisatie van* Cornelius Wilhelmus Winten.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Cornelius Wilhelmus Winten* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Cornelius Wilhelmus Winten*, spoorwegarbeider, geboren te *Gellick* (*België*) den negenden December 1858, wonende te *Meerssen*, provincie *Limburg*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *vijfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 186.) ***WET*** *van den 22sten Juli* 1899, *houdende naturalisatie van* Friedrich Adolf Paul Reimann.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Friedrich Adolf Paul Reimann* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Friedrich Adolf Paul Reimann*, manegehouder, geboren te *Hausdorf* (*Pruissen*), den negen en twintigsten September 1854, wonende te *Rotterdam*, provincie *Zuidholland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Collèges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *vijfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 187.) ***WET*** *van den 22sten Juli* 1899, *houdende naturalisatie van* Wilhelm Jumpertz.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Wilhelm Jumpertz* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Wilhelm Jumpertz*, spoorwegbeambte, geboren te *Breinig* (*Pruissen*), den twee en twintigsten Januari 1845, wonende te *Maastricht*, provincie *Limburg*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *vijfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN DEN

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 188.) *WET van den 22sten Juli 1899, houdende naturalisatie van* Gustav Cronheim.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Gustav Cronheim* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Gustav Cronheim*, koopman, geboren te *Stettin* (*Pruissen*), den eersten Augustus 1861, wonende te *Amsterdam*, provincie *Noordholland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *vijfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 189.) ***WET*** *van den* 22*sten Juli* 1899, *houdende naturalisatie van* Alexander Bernhard Gustav Friederich.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Alexander Bernhard Gustav Friederich* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Alexander Bernhard Gustav Friederich*, tandarts, geboren te *Cleef* (*Pruissen*) den acht en twintigsten October 1853, woonende te *Arnhem*, provincie *Gelderland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministericele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *vijfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 190.) **WET** *van den* 22*sten Juli* 1899, *houdende naturalisatie van* Anton Carl Ludwig Hakewessell.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Anton Carl Ludwig Hakewessell* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Anton Carl Ludwig Hakewessell*, winkelier, geboren te *Löningen* (*Oldenburg*), den dertigsten April 1854, wonende te *'s-Gravenhage*, provincie *Zuidholland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *vijfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 191.) *WET van den 22sten Juli 1899, houdende naturalisatie van* Paul Felkel.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Paul Felkel* een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Paul Felkel*, fabrikant, geboren te *Cosel* (*Pruissen*), den veertienden November 1856, wonende te *Amsterdam*, provincie *Noordholland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *vijfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 192.) **WET** *van den* 22*sten Juli* 1899, *houdende naturalisatie van* Ninna Justus, *ook genaamd* Nina Jusztus, *weduwe van* Benjamin Grün.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Ninna Justus*, ook genaamd *Nina Jusztus*, weduwe van *Benjamin Grün*, aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Ninna Justus*, ook genaamd *Nina Jusztus*, weduwe van *Benjamin Grün*, bankzaken drijvende, geboren te *Tevel* (*Hongarije*) den zeventienden Juni 1848, wonende te *Amsterdam*, provincie *Noord-Holland*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *vijfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 193.) **WET** *van den* 22*sten Juli* 1899, *houdende naturalisatie van* Arnold Peter Steffens.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Arnold Peter Steffens* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Arnold Peter Steffens*, spoorwegmachinist, geboren te *Aken* (*Pruissen*) den negenden Januari 1847, wonende te *Maastricht*, provincie *Limburg*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 22sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *vijfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 194.) *WET van den 24sten Juli* 1899, *tot aanleg en onderhoud van eene visschershaven te* Scheveningen.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, het tot stand komen en onderhouden van eene visschershaven te *Scheveningen* van Rijkswege te bevorderen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Voor rekening van den Staat wordt tot toegang naar eene door de gemeente *'s Gravenhage*, ten zuidwesten van Scheveningen, aan te leggen visschershaven, gemaakt en onderhouden eene buitenhaven gevormd door twee havenhoofden.

Artikel 2.

De bodem van de in art. 1 bedoelde buitenhaven wordt op geen meerdere blijvende diepte onderhouden dan van 2 M. onder Amsterdamsch peil.

Artikel 3.

Met de uitvoering van het in art. 1 bedoelde werk wordt niet aangevangen, dan nadat de gemeente *'s Gravenhage* de verplichting op zich heeft genomen de visschershaven volgens door Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid goed te keuren

plannen aan te leggen en ten genoegen van dien Minister t
onderhouden.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden ge
plaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten
Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauw
keurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 24sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,

C. LELY.

Uitgegeven den *twaalfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 195.) **WET** *van den 24sten Juli* 1899, *tot verbetering van het Noordzeekanaal.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, in verband met de voltooiing der nieuwe sluiswerken te IJmuiden, tot verdere verbetering van het Noordzeekanaal over te gaan,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

Voor rekening van den Staat worden uitgevoerd de werken, noodig om het Noordzeekanaal geschikt te maken om veilig te worden bevaren door de grootste schepen die door de nieuwe schutsluis te IJmuiden kunnen worden geschut.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden ge-

plaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 24sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,
C. LELY.

Uitgegeven den *twaalfden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 196.) ***BESLUIT*** *van den 25sten Juli* 1899, *houdende bepalingen omtrent de vrijstelling van invoerrecht voor collodion, benoodigd bij de vervaardiging van gasgloeilichtkousjes.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van den 29sten Juni 1899, n°. 100, Invoerrechten en Accijnzen;

Gezien de wet van 11 December 1893 (*Staatsblad* n°. 175), houdende bepalingen omtrent vrijstelling van belasting voor buitenlandsche goederen;

Den Raad van State gehoord (advies van 11 Juli 1899, n°. 13);

Gelet op het nader rapport van voornoemden Minister van den 21sten Juli 1899, n°. 77, Invoerrechten en Accijnzen;

Hebben besloten en besluiten:

Artikel 1.

Collodion, benoodigd bij de vervaardiging van gasgloeilichtkousjes, wordt onder de volgende bepalingen vrijgesteld van invoerrecht.

Artikel 2.

Hij, die de vrijstelling verlangt, richt zich daartoe tot Onzen Minister van Financiën, met opgaaf van de gemeente, waar de fabriek is gelegen, de kadastrale sectie en het nommer der fabriek en de hoeveelheid collodion, welke jaarlijks noodig wordt geacht.

Onze voornoemde Minister bepaalt de hoeveelheid, welke per jaar met vrijstelling kan worden ingeslagen, alsmede het minimum voor elken inslag.

Artikel 3.

Bij den invoer van collodion, waarvoor de vrijstelling wordt verlangd, wordt van dat verlangen melding gemaakt in de aangifte, voorgeschreven bij art. 120 der Algemeene wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38).

Op die aangifte wordt nadat voor het invoerrecht zekerheid is gesteld, een volgbrief afgegeven, waarin ook bedoeld verlangen vermeld wordt.

Het vervoer der vloeistof naar de fabriek geschiedt onder verzegeling.

Artikel 4.

De inslag in de fabriek heeft plaats onder toezicht van ambtenaren der invoerrechten en accijnzen, in wier tegenwoordigheid de vloeistof dadelijk wordt vermengd met 50 gram houtgeest op elk kilogram collodion.

De ambtenaren stellen op den volgbrief eene verklaring nopens de ingeslagen hoeveelheid en de vermenging.

De voor de vermenging benoodigde houtgeest wordt op kosten van den fabrikant geleverd door den ontvanger, onder wiens kantoor de fabriek gelegen is.

Artikel 5.

De vermengde stof mag tot geen ander doel worden gebezigd dan tot de vervaardiging van de voormelde kousjes en mag niet uit de fabriek worden uitgeslagen.

Artikel 6.

De ontvanger, onder wiens kantoor de fabriek gelegen is, houdt van de met vrijstelling ingeslagen collodion met den fabrikant eene rekening.

Wanneer meer is ingeslagen dan de hoeveelheid, waarvoor over het loopend jaar vrijstelling kan worden genoten, wordt voor dat meerdere de volgbrief niet gezuiverd en het invoerrecht op de gestelde zekerheid verhaald.

Artikel 7.

De vrijdomgenietende levert bij het einde van het jaar ten kantore van den ontvanger eene schriftelijke en onderteekende opgaaf in van de hoeveelheid met vrijstelling van invoerrecht ingeslagen collodion, die bij den afloop van dat tijdvak nog onverbruikt voorhanden is.

Deze hoeveelheid wordt als eerste inslag in het volgende jaar

beschouwd en als zoodanig op de in artikel 6 bedoelde rekening gebracht.

Zoolang de voormelde opgaaf niet is gedaan, wordt geen nieuwe inslag toegelaten.

Artikel 8.

De ambtenaren zijn bevoegd, met machtiging van den ontvanger, binnen acht dagen na afloop van het jaar de voorhanden collodion in de fabriek op te nemen, onverschillig of de bij het voorgaand artikel voorgeschreven opgaaf al dan niet reeds is ingeleverd.

Artikel 9.

Onze Minister van Financiën kan bij gebleken misbruik of poging daartoe, alsmede bij niet nakoming van de bepalingen van dit besluit, den fabrikant verderen vrijen invoer van collodion ontzeggen.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 25sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
PIERSON.

Uitgegeven den *zeventienden* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 197.) ***BESLUIT*** *van den 28sten Juli* 1899, *waarbij met vernietiging van het besluit van Gedeputeerde Staten van* Zeeland *d.d. 29 April* 1899, *n°. 44, 1e Afdeeling, op de aanvrage van het bestuur der bijzondere lagere school in de Jozinastraat te* Ter Neuzen *van de Vereeniging voor Christelijk onderwijs aldaar, om Rijksbijdrage bedoeld bij art. 54bis der wet tot regeling van het lager onderwijs, over* 1898, *het bedrag dier bijdrage wordt vastgesteld op f* 1200.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op de beroepen, ingesteld door Onzen Commissaris in de provincie *Zeeland* en door het bestuur der Vereeniging voor Christelijk Onderwijs te *Ter Neuzen*, tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van *Zeeland* d.d. 29 April 1899, n°. 44, 1ste afdeeling, genomen op de aanvrage van het bestuur der bijzondere lagere school in de Jozinastraat van genoemde vereeniging om de Rijksbijdrage, bedoeld in artikel 54*bis* der wet tot regeling van het lager onderwijs, over 1898;

Den Raad van State, afdeeling voor de geschillen van bestuur, gehoord, advies van 5 Juli 1899, n°. 156;

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 25 Juli 1899, n°. 7020, afdeeling Algemeene Zaken en Comptabiliteit;

Overwegende, dat Gedeputeerde Staten hebben beslist, dat deze school, waarvoor eene bijdrage was aangevraagd van f 1200 over 1898 niet had voldaan aan de eischen en voorschriften in artikel 54*bis* gesteld en uitsdien niet voor de bijdrage in aanmerking kan komen;

dat hun besluit steunt op de volgende overwegingen ;

dat genoemde school voor het jaar 1897 geopend, over dat jaar niet in aanmerking is gekomen voor de Rijksbijdrage, zoodat het Koninklijk besluit van 24 December 1897 (*Staatsblad* n°. 265) daarop niet van toepassing is ; dat de school daarom moet voldoen, wil zij voor eene Rijksbijdrage in aanmerking komen, wat het getal onderwijzers betreft, aan het Koninklijk besluit van 18 April 1890 (*Staatsblad* n°. 64) ;

dat de school op 15 Januari 1897 had 257 en op 15 Januari 1898 236 leerlingen, zoodat het hoofd op 1 Januari 1898 had moeten zijn bijgestaan door ten minste vier onderwijzers ;

dat dit niet het geval is geweest, daar de vierde onderwijzer eerst den 26sten April 1898 is in dienst getreden, terwijl de vacature den 16den Juni 1897 is ontstaan ; dat bij artikel 54*bis* sub *c* der wet tot regeling van het lager onderwijs is bepaald, dat voor de Rijksbijdrage niet in aanmerking komen de bijzondere scholen, wanneer bij vacature in het onderwijzend personeel tusschen het ontstaan daarvan en de aanvaarding zijner betrekking door den benoemde, een langer tijd verloopt, dan, wat een onderwijzer, geen hoofd der school betreft, van vier maanden ;

dat Onze Commissaris in *Zeeland* van dat besluit bij Ons in beroep is gekomen, en daarop heeft aangevoerd, dat, vermits voor deze school, welke over 1897 geene bijdrage genoten heeft de verplichting om aan artikel 54*bis*, 2de lid sub *c* der wet te voldoen, eerst op 1 Januari 1898 ontstaan is, de termijn van vier maanden, welken de wet toelaat voor de vervulling eener vacature van onderwijzer, met dien datum is ingegaan en het personeel dus tijdig is voltallig gemaakt ;

dat het bestuur der Vereeniging voor Christelijk Onderwijs mede beroep heeft ingesteld, en daarbij heeft te kennen gegeven dat het eerst in den loop van 1898 bericht heeft ontvangen van het bezwaar tegen het uitkeeren van de Rijksbijdrage over 1897 op grond van dezelfde vacature, waarin in 1898 is voorzien ; dat als de school zich had aangemeld als op 1 Januari 1898 geopend, de bijdrage wèl zou zijn verleend, en dat alleen dan als de school over 1897 eene bijdrage had genoten, de tijd waarover de vacature in 1897 zich uitstrekte in aanmerking had moeten zijn genomen ;

Overwegende, dat aan de school welke het hier geldt op 16

Juni 1897 eene vacature is ontstaan in het onderwijzend personeel tot bijstand van het hoofd, welke vacature na verloop van den bij de wet voor de vervulling gestelden termijn bleef voortbestaan; dat alzoo ingevolge het bepaalde bij het 2de lid sub *c* van artikel 54*bis* der wet tot regeling van het lager onderwijs voor die school de aanspraak op Rijksbijdrage over 1897 was verloren gegaan en dat die bijdrage over dat jaar dan ook niet is genoten:

dat derhalve de termijn, gesteld bij evengemelde wetsbepaling voor de onderwerpelijke school moet geacht worden opnieuw te zijn ingegaan op 1 Januari 1898; dat hoewel het aantal onderwijzers op dien datum niet voldeed aan de eischen gesteld bij het Koninklijk besluit van 18 April 1890 (*Staatsblad* n°. 64) door de indiensttreding op 26 April 1898 van den onderwijzer J. VAN HERP de aanspraak op de Rijksbijdrage krachtens evengenoemde wetsbepaling voor het jaar 1898 niet is verloren gegaan;

Overwegende, dat de bijdrage door het schoolbestuur in zijne aanvrage met juistheid is berekend;

Gezien de wet tot regeling van het lager onderwijs;

Hebben goedgevonden en verstaan:

met vernietiging van het besluit van Gedeputeerde Staten van *Zeeland*, de daartegen ingestelde beroepen gegrond te verklaren en de Rijksbijdrage over 1898 aan het bestuur van de bijzondere lagere school in de Jozinastraat te *Ter Neuzen* vast te stellen op f 1200.

Onze minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* en tegelijk met het rapport van voornoemden Minister in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, afdeeling voor de Geschillen van Bestuur.

Het Loo, den 28sten Juli 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *twee en twintigsten* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 198.) ***BESLUIT*** *van den 3den Augustus* 1899, *waarbij met vernietiging van het besluit van Gedeputeerde Staten van Zeeland d.d. 29 April* 1899, *n°. 41, 1e Afdeeling, genomen op de aanvrage van het bestuur der bijzondere lagere school in de Gravenstraat te* Middelburg *van de Vereeniging voor Gereformeerd onderwijs aldaar, om Rijksbijdrage bedoeld bij art. 54bis der wet tot regeling van het lager onderwijs, het bedrag dier bijdrage wordt vastgesteld op f* 1250

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op de beroepen, ingesteld door Onzen Commissaris in de provincie *Zeeland* en door het bestuur der Vereeniging voor Gereformeerd Onderwijs te *Middelburg* tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van *Zeeland* d.d. 29 April 1899 n°. 41, 1ste afdeeling, genomen op de aanvrage van het bestuur der bijzondere lagere school in de Gravenstraat van genoemde vereeniging, om de Rijksbijdrage bedoeld in artikel 54*bis* der wet tot regeling van het lager onderwijs over 1898;

Den Raad van State, afdeeling voor de geschillen van bestuur, gehoord (advies van 5 Juli 1899, n°. 157);

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 29 Juli 1899 n°. 7178, afdeeling Algemeene Zaken en Comptabiliteit;

Overwegende, dat Gedeputeerde Staten hebben verklaard dat deze school, waarvoor eene bijdrage was aangevraagd van f 1250, niet voldoet aan de eischen en voorschriften in artikel 54*bis* der wet tot regeling van het lager onderwijs tot het verleenen van eene Rijksbijdrage gesteld en mitsdien niet voor die bijdrage in aanmerking kan komen; en zulks na te hebben overwogen:

dat bovengenoemde school, voor het jaar 1897 geopend, over dat jaar niet in aanmerking is gekomen voor de Rijksbijdrage, zoodat het Koninklijk besluit van 24 December 1897 (*Staatsblad* n°. 265) daarop niet van toepassing is; dat de school daarom moet voldoen, wil zij voor eene Rijksbijdrage in aanmerking komen, wat het getal onderwijzers betreft aan het Koninklijk besluit van 18 April 1890 (*Staatsblad* n°. 64); dat de school op 15 Januari 1897 247 en op 15 Januari 1898 244 leerlingen had, zoodat het hoofd op 1 Januari 1898 had moeten zijn bijgestaan door ten minste vier onderwijzers; dat dit niet het geval is geweest, daar de vierde onderwijzer eerst op 1 Maart 1898 is in dienst getreden, terwijl de vacature over het geheele jaar 1897 heeft geduurd; dat bij art. 54*bis* sub *c* der wet op het lager onderwijs is bepaald, dat voor de Rijksbijdrage niet in aanmerking komen de bijzondere scholen wanneer bij vacature in het onderwijzend personeel tusschen het ontstaan daarvan en de aanvaarding van zijne betrekking door den benoemde een langer tijd verloopt dan, wat een onderwijzer, geen hoofd der school betreft, van vier maanden;

dat Onze Commissaris in *Zeeland* van dat besluit bij Ons in beroep is gekomen en daarbij heeft aangevoerd, dat, vermits voor deze school welke over 1897 geene bijdrage genoten heeft, de verplichting om aan artikel 54*bis*, 2de lid sub *c* der wet te voldoen, eerst op 1 Januari 1898 ontstaan is, de termijn van vier maanden welken de wet toelaat voor de vervulling van eene onderwijzersvacature, met dien datum is ingegaan en het personeel dus tijdig is voltallig gemaakt;

dat het bestuur der Vereeniging voor Gereformeerd Onderwijs, mede in beroep gekomen, heeft aangevoerd, dat alleen dan aan de bedoeling der wet niet zou zijn voldaan als de school over 1897 wel de Rijksbijdrage genoten had; dat de Rijksbijdrage niet geweigerd zou zijn, als de school zich als eene nieuwe school hadde aangemeld en dat het eerst in April 1898 bericht heeft ontvangen van het bezwaar tegen de uitkeering der Rijksbijdrage over 1897;

Overwegende, dat aan de school welke het hier geldt gedurende het geheele jaar 1897 eene vacature heeft bestaan in het onderwijzend personeel tot bijstand van het hoofd, zoodat ingevolge het bepaalde bij het 2de lid sub *c* van artikel 54*bis* der wet tot regeling van het lager onderwijs voor die school de aanspraak op de Rijksbijdrage over 1897 was verloren gegaan en dat die bijdrage over dat jaar dan ook niet is genoten;

dat derhalve de termijn gesteld bij evengemelde wetsbepaling

voor de onderwerpelijke school moet geacht worden opnieuw te zijn ingegaan op 1 Januari 1898;

dat hoewel het aantal onderwijzers op dien datum niet voldeed aan de eischen, gesteld bij het Koninklijk besluit van 18 April 1890 (*Staatsblad* n°. 64) door de indiensttreding op 1 Maart 1898 van den onderwijzer A. VAN EDEN, de aanspraak op de Rijksbijdrage krachtens evengenoemde wetsbepaling voor het jaar 1898 niet is verloren gegaan;

Overwegende, dat de bijdrage door het schoolbestuur in zijne aanvrage met juistheid is berekend;

Gezien de wet tot regeling van het lager onderwijs;

Hebben goedgevonden en verstaan:

met vernietiging van het besluit van Gedeputeerde Staten van *Zeeland* de daartegen ingestelde beroepen gegrond te verklaren en de Rijksbijdrage over 1898 aan het bestuur van de bijzondere lagere school in de Gravenstraat te *Middelburg* vast te stellen op f 1250.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* en tegelijk met het rapport van voornoemden Minister in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, Afdeeling voor de geschillen van Bestuur.

Het Loo, den 3den Augustus 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *eersten* September 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 199.) ***BESLUIT*** *van den* 11*den Augustus* 1899, *tot vernietiging van het besluit van Burgemeester en Wethouders van* Groningen, *dd.* 6 *Februari* 1899, *n°.* 4, *waarbij aan* S. CAZEMIER *te* Helpman *vergunning is verleend tot het oprichten van eene azijnfabriek.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid van 30 Juni 1899, La. G, Afdeeling Arbeid en Fabriekswezen, tot vernietiging van het besluit van Burgemeester en Wethouders van *Groningen*, dd. 6 Februari 1899, n°. 4, waarbij aan S. CAZEMIER te *Helpman* vergunning is verleend tot het oprichten van eene azijnfabriek;

Overwegende, dat door Burgemeester en Wethouders van *Groningen* aan P. PIETERS, eigenaar eener cichorei- en peekoffiefabriek onmiddellijk grenzende aan het perceel, waar de inrichting zou worden opgericht, niet is gezonden de kennisgeving, bedoeld in artikel 6, 1e lid der Hinderwet;

dat dientengevolge genoemde PIETERS geene bezwaren bij Burgemeester en Wethouders van *Groningen* heeft ingebracht, waardoor hij niet-ontvankelijk is verklaard in zijn op grond der Hinderwet ingesteld beroep;

dat Burgemeester en Wethouders van *Groningen* onder mededeeling, dat eene foutieve opneming van het terrein, voor de inrichting bestemd, en van de aangrenzende perceelen hen tot eene onjuiste beschouwing had geleid, het gepleegde verzuim hebben erkend;

dat het besluit van Burgemeester en Wethouders van *Groningen* dd. 6 Februari 1899, n°. 4, mitsdien is genomen in strijd met de wet;

Gelet op artikel 153 der Gemeentewet en artikel 6 der Hinderwet;

Den Raad van State gehoord (advies van 25 Juli 1899, n°. 8);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid van 8 Augustus 1899, La. G, Afdeeling Arbeid en Fabrieks wezen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemd besluit van Burgemeester en Wethouders van *Groningen* te vernietigen wegens strijd met de wet

Onze Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 11den Augustus 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,
C. LELY.

Uitgegeven den *zes en twintigsten* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 200.) ***BESLUIT*** *van den* 11*den Augustus* 1899, *bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *van het op* 22 *September* 1897 *te* Mexico *tusschen* Nederland *en de* Vereenigde Mexicaansche Staten *gesloten tractaat van handel en vriendschap.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien het op 22 September 1897 te *Mexico* tusschen *Nederland* en de *Vereenigde Mexicaansche Staten* gesloten tractaat van handel en vriendschap, goedgekeurd bij de wet van 8 April 1899 (*Staatsblad* n°. 92), van welk tractaat een afdruk aan dit besluit gehecht is;

Gelet, dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging mede te *Mexico* den 12 Juli 1899 heeft plaats gehad;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van 7 Augustus d.a.v., n°. 8522, Directie van het Protocol;

Hebben goedgevonden en verstaan de bekendmaking van voorzegd tractaat te bevelen door plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, worden belast, ieder voor zooveel hem betreft, met de uitvoering der bepalingen, in meergenoemd tractaat vervat.

Het Loo, den 11den Augustus 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
W. H. DE BEAUFORT.

Uitgegeven den *vijf en twintigsten* Augustus 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, en in Hoogstderzelver naam, Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk, en de President der Vereenigde Staten van Mexico:

Bezield met den wensch om de ontwikkeling der tusschen de beide Staten bestaande betrekkingen van handel en vriendschap te bevorderen, hebben goedgevonden tot dat einde een tractaat te sluiten en hebben tot Hunne gevolmachtigden benoemd:

Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk der Nederlanden, den heer Karel Gustaaf Maximiliaan von Düring, officier der Oranje-Nassau-orde; en

de President der Vereenigde Staten van Mexico, den heer Licenciado Francisco Leon de la Barra, die, na elkander hunne in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten te hebben medegedeeld, nopens de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Artikel I.

De wederzijdsche onderdanen en burgers der beide Hooge contracteerende Partijen zullen volkomen met de nationalen worden gelijkgesteld, voor alles wat aangaat de uitoefening van den handel en de nijverheid, de betaling der belastingen, het recht om allerlei roerende eigendommen te verkrijgen en daarover te beschikken bij koop, verkoop, schenking, ruil, laatste wilsbeschikking en erfopvolging ab intestato.

Zij zullen onder alle andere opzichten volkomen gelijkgesteld worden met de onderdanen der meest bevoorrechte vreemde natie. Door de bovenstaande bepalingen wordt niet afgeweken van de wettelijke onderscheidingen tusschen personen van Westersche en van Oostersche herkomst in de Nederlandsche bezittingen van den Oosterschen Archipel.

Artikel II.

De voortbrengselen van den grond en de nijverheid van het Koninkrijk der Nederlanden en van zijne koloniën, van waar ook komende, en alle koopwaren zonder onderscheid van oor-

El Presidente de los Estados Unidos Mexicanos y Su Majestad la Reina Regente, en nombre de Su Majestad la Reina de los Países Bajos,

animados del deseo de favorecer el desarollo de las relaciones de comercio y de amistad entre ambos Estados han resuelto celebrar un tratado con este objeto y han nombrado sus Plenipotenciarios respectivos:

El Presidente de los Estados Unidos Mexicanos al Señor Licenciado Don Francisco Leon de la Barra; y

Su Majestad la Reina Regente del Reino de los Paises Bajos, al Señor Don Carlos Maximiliano Gustavo de Düring, official de la Orden de Orange-Nassau,

Quienes, después de haberse comunicado sus Plenos Poderes y de haberlos encontrado en buena y debida forma, han convenido en los articulos siguientes:

Artículo I.

Los ciudadanos y súbditos respectivos de las dos Altas Partes Contratantes estarán completamente asimilados á los nacionales, en todo aquello que se refiera al ejercicio del comercio y de la industria, al pago de los impuestos y al derecho de adquirir y disponer de toda clase de bienes muebles por compra, venta, donación, cambio, testamento y sucesión *ab-intestato*.

En todos los demás respectos serán asimilados á los súbditos de la nación extranjera más favorecida.

Las disposiciones que preceden no derogan las distinciones legales entre las personas de orígen occidental y las de orígen oriental en las posesiones holandesas del Archipiélago Oriental.

Artículo II.

Los productos del suelo y de la industria de los Estados Unidos Mexicanos, cualquiera que sea su procedencia, y las mercancias, sin distinción de orígen, procedentes de dichos Estados serán

sprong komende uit dat Koninkrijk of uit die koloniën, zullen in de Vereenigde Staten van Mexico worden toegelaten op denzelfden voet als en zonder aan andere of hoogere rechten, hoe ook genaamd, onderworpen te zijn dan de gelijksoortige voortbrengselen van de meest begunstigde vreemde natie.

Wederkeerig zullen de voortbrengselen van den grond en de nijverheid van de Vereenigde Staten van Mexico, van waar ook komende, en alle koopwaren, zonder onderscheid van oorsprong, komende uit die Staten, in het Koninkrijk der Nederlanden en in zijne koloniën worden toegelaten op denzelfden voet als en zonder aan andere of hoogere rechten, hoe ook genaamd, onderworpen te zijn dan de gelijksoortige voortbrengselen van de meest begunstigde vreemde natie.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op den vrijdom van invoerrechten, toegekend aan de inlandsche Staten van den Oosterschen Archipel voor den invoer hunner voortbrengselen in de koloniën van Nederland.

Artikel III.

De beide Hooge contracteerende Partijen waarborgen elkander wederkeerig de behandeling der meest begunstigde vreemde natie voor alles wat den doorvoer en den uitvoer aangaat.

Artikel IV.

Behalve om redenen van sanitairen aard of tot voorkoming hetzij van verbreiding van veeziekten, hetzij van vernietiging van den oogst, of eindelijk in geval van oorlog, zal geen verbod of beperking van invoer of van uitvoer met betrekking tot den wederzijdschen handel van beide landen worden uitgevaardigd, tenzij zoodanig verbod of zoodanige beperking insgelijks worde toegepast op alle andere natiën.

Artikel V.

Voor alles wat aangaat de scheepvaart, waarborgen de beide Hooge contracteerende Partijen elkander wederkeerig voor hunne schepen en de lading daarvan, de behandeling der meest begunstigde vreemde natie.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op de voorrechten, in de Nederlandsche koloniën verleend aan de Inlandsche Staten van den Oosterschen Archipel.

Artikel VI.

De Hooge contracteerende Partijen komen overeen, als ter

admitidos en el Reino de los Países Bajos y en sus colonias, en las mismas condiciones que los productos similares de la nación extranjera más favorecida, y sin estar sujetos á otros ó mayores derechos que éstos, cualquiera que sea su denominación.

Recíprocamente, los productos del suelo y de la industria del Reino de los Países Bajos y de sus colonias, cualquiera que sea su procedencia, y las mercancías, sin distinción de orígen, procedentes de este Reino ó de sus colonias, serán admitidos en los Estados Unidos Mexicanos en las mismas condiciones que los productos similares de la nación extranjera más favorecida y sin estar sujetos á otros ó mayores derechos que éstos, cualquiera que sea su denominación.

Estas estipulaciones no se aplican á la franquicia de derechos de entrada concedida á los Estados indígenas del Archipiélago Oriental, para la importación de sus productos en las colonias de los Países Bajos.

Artículo III.

Las dos Altas Partes Contratantes se garantizan recíprocamente el tratamiento de la nación extranjera más favorecida en todo lo que se refiera al tránsito y á la exportación.

Artículo IV.

Ninguna prohibición ó restricción en la importación ó exportación tendrá lugar en el comercio recíproco de ambos países, á no ser que se aplique también á todas las demás naciones, salvo por motivos sanitarios ó para impedir, ya sea la propagación de epizootias, ó la destrucción de cosechas, ó bien en virtud de acontecimientos de guerra.

Artículo V.

En todo lo que se refiere á la navegación, las dos Altas Partes Contratantes se garantizan recíprocamente para sus navíos y sus cargamentos el tratamiento de la nación extranjera más favorecida.

Estas disposiciones no se aplican á los privilegios concedidos en las colonias holandesas á los Estados indígenas del Archipiélago Oriental.

Artículo VI.

Las Altas Partes Contratantes convienen en considerar como

ritoriale kustzee te beschouwen eenen afstand van twintig kilometers, te rekenen van de lijn van de laagste ebbe.

Deze bepaling evenwel, zal alleen van toepassing zijn met betrekking tot de uitoefening der douanecontrôle, de uitvoering der douaneverordeningen en de voorschriften tegen den smokkelhandel, en zal daarentegen volstrekt niet gelden bij alle overige quaestiën van internationaal zeerecht.

Artikel VII.

De wederzijdsche onderdanen en burgers der beide Hooge contracteerende Partijen zullen in elkanders gebied, voor alles wat den eigendom van handels- en fabrieksmerken aangaat, onder dezelfde voorwaarden dezelfde bescherming genieten als de nationalen of de burgers of onderdanen der meest begunstigde vreemde natie.

Artikel VIII.

De wederzijdsche onderdanen en burgers van elke der Hooge contracteerende Partijen zullen op het gebied van de andere, op het stuk van handel, scheepvaart, nijverheid en belastingen al de voorrechten, vrijstellingen en gunsten genieten die zijn of zullen worden toegekend aan de onderdanen of burgers der meest begunstigde vreemde natie.

Artikel IX.

De onderdanen en burgers der beide Hooge contracteerende Partijen zullen op elkanders gebied volledige gewetensvrijheid genieten en hunnen godsdienst mogen uitoefenen op de wijze welke de grondwet en de wetten van het land hun toestaan.

Artikel X.

De onderdanen en burgers der beide Hooge contracteerende Partijen zullen op elkanders gebied de meest volledige en duurzame bescherming genieten voor hunne personen, woningen en eigendommen.

Met uitzondering van de gevallen waarin sprake is van schuld of gebrek aan toezicht van de zijde der autoriteiten of van hunne vertegenwoordigers, zullen zij geen recht hebben op vergoeding van schade, hun in tijden van oproer of burgeroorlog toegebracht door oproerlingen of door wilde volksstammen of benden, die gehoorzaamheid weigeren aan de Regeering.

Artikel XI.

De Hooge contracteerende Partijen zijn overeengekomen, om

límite de la soberanía territorial en sus costas respectivas la distancia de veinte kilómetros, contados desde la línea de la marea más baja. Sin embargo, esta regla será aplicada solamente para la vigilancia de la Aduana, para la ejecución de las Ordenanzas aduanales y para las prevenciones relativas al contrabando; pero de ninguna manera tendrá aplicación en todas las demás cuestiones de derecho marítimo internacional.

Artículo VII.

Los ciudadanos y súbditos respectivos de las dos Altas Partes Contratantes gozarán en los Estados de la otra, en iguales condiciones, de la misma protección que los nacionales ó los ciudadanos ó súbditos de la nación extranjera más favorecida, en todo lo concerniente á la propiedad de las marcas de comercio y de fábrica.

Artículo VIII.

Los ciudadanos y súbditos de cada una de las Altas Partes Contratantes gozarán en uno y otro Estado, en materia de comercio, de navegación, de industria y de impuestos de todos los privilegios, inmunidades y favores que hayan sido ó que sean concedidos á los ciudadanos ó súbditos de la nación extranjera más favorecida.

Artículo IX.

Los ciudadanos y súbditos respectivos de las dos Altas Partes Contratantes gozarán respectivamente en uno y otro Estado de completa libertad de conciencia y podrán ejercer su propio culto de la manera que les permitan la Constitución y las leyes del país.

Artículo X.

Los ciudadanos y súbditos respectivos de las dos Altas Partes Contratantes gozarán en uno y otro Estado de la más completa y constante protección para sus personas, habitaciones y propiedades.

No tendrán derecho á indemnización por daños causados en tiempo de insurrección ó de guerra civil por parte de los sublevados ó por tribus ú hordas salvajes substraídas á la obediencia del Gobierno, sino en el caso en que hubiere culpa ó falta de vigilancia por parte de las autoridades ó de sus agentes

Artículo XI.

Las Altas Partes Contratantes convienen en conceder recípro-

wederkeerig aan hunne diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers dezelfde rechten, voorrechten en vrijstellingen te verleenen, welke onder gelijke omstandigheden de diplomatieke en consulaire vertegenwoordigers van denzelfden rang der meest begunstigde vreemde natie genieten of zullen genieten.

Artikel XII.

In geval van overlijden van een onderdaan of burger van een der Hooge contracteerende Partijen op het grondgebied der andere, zullen, wanneer noch bekende erfgenamen in persoon of bij gemachtigde, noch door den overledene benoemde uitvoerder van zijnen uitersten wil, noch voogd in geval van minderjarigheid der erfgenamen ter plaatse aanwezig is, de wederzijdsche consulaire ambtenaren het recht hebben, om voor het behoud en beheer der nalatenschap alle handelingen te verrichten, tot welke de consulaire ambtenaren van de meest begunstigde vreemde natie bevoegd zijn.

Artikel XIII.

Alle bemoeiingen ter zake van redding van Nederlandsche schepen, die op de kusten der Vereenigde Staten van Mexico schipbreuk hebben geleden, zullen door de consulaire ambtenaren van Nederland geleid worden, en wederkeerig zullen de Mexicaansche consulaire ambtenaren de bemoeiingen leiden ter zake van redding van schepen hunner natie, die op de kusten van Nederland schipbreuk hebben geleden of gestrand zijn.

In beide landen zal de plaatselijke overheid slechts optreden tot handhaving der orde, tot waarborging van de belangen der redders, indien deze niet tot de bemanning der verongelukte schepen behooren, en ter verzekering van de uitvoering der voorschriften, die met betrekking tot den in- en uitvoer der geredde koopmanschappen moeten worden in acht genomen.

Bij afwezendheid en tot aan de komst der consulaire ambtenaren zal de plaatselijke overheid overigens al de maatregelen moeten nemen welke noodig zijn tot bescherming der schipbreukelingen en tot behoud der gestrande goederen.

Daarenboven is overeengekomen, dat geredde koopmanschappen aan geenerlei douanerechten onderworpen zullen zijn, tenzij zij in binnenlandsch verbruik worden gebracht.

Artikel XIV.

De consulaire ambtenaren der beide landen zullen de officieren, matrozen of andere personen, deel uitmakende van de bemanning van oorlogs- of koopvaardijschepen hunner natie, die gedeserteerd

camente á sus agentes diplomáticos y consulares, respectivamente, los mismos derechos, privilegios é inmunidades de que gozan ó gozaren en igualdad de circunstancias los agentes diplomáticos y consulares del mismo rango de la nación extranjera más favorecida.

Artículo XII.

En caso de fallecimiento de un ciudadano ó súbdito de una de las Altas Partes C ntratantes en el territorio de la otra, si no hubiere en el lugar del fallecimiento algún heredero conocido, presente ó representado, ó algún ejecutor testamentario instituido por el difunto, ó, en caso de minoridad de los herederos, algún tutor, los funcionarios consulares respectivos tendrán el derecho de hacer para la conservación y administración de la sucesión todos aquellos actos que están permitidos ó lo estén en lo futuro á los funcionarios consulares de la nación extranjera más favorecida.

Artículo XIII.

Todas las operaciones relativas al salvamento de los buques mexicanos, que hayan naufragado en las costas de los Países-Bajos, serán dirigidas por los funcionarios consulares mexicanos, y, recíprocamente, los funcionarios consulares holandeses dirigirán las operaciones relativas al salvamento de los buques de su nación que naufraguen ó encallen en las costas de los Estados Unidos Mexicanos

Las autoridades locales en los dos países solamente intervendrán para mantener el orden, garantizar los intereses de los salvadores, si éstos no pertenecen á la tripulación del buque naufragado, y asegurar la ejecución de las disposiciones que haya que cumplir para la entrada y la salida de las mercancías salvadas.

Durante la ausencia y hasta la llegada de los funcionarios consulares, las autoridades locales deberán también tomar todas las medidas necesarias para la protección de los individuos y la conservación de los efectos que hubieren naufragado.

Se conviene, además, en que las mercancías salvadas no estarán sujetas á pagar derechos aduanales, sino en el caso de que sean admitidas para el consumo interior.

Artículo XIV.

Los funcionarios consulares de los dos países podrán, respectivamente, hacer aprehender y remitir, sea á bordo ó sea á su país, á los oficiales, marineros, ó cualesquiera otras personas

zijn in eene haven van de andere, kunnen doen aanhouden en terugzenden, hetzij naar boord, hetzij naar hun vaderland.

Te dien einde zullen zij zich schriftelijk wenden tot de bevoegde plaatselijke overheid en zullen zij door overlegging in originali of in behoorlijk gewaarmerkt afschrift van het register van het schip of der monsterrol of door andere officieele documenten het bewijs leveren, dat de personen die zij opeischen, behooren tot de gezegde bemanning.

Op zoodanige aanvrage zal hun alle mogelijke hulp verleend worden tot opsporing en aanhouding der bedoelde deserteurs, die zelfs op verzoek en op kosten der consulaire ambtenaren in de huizen van bewaring van het land zullen worden opgesloten, totdat die ambtenaren eene gelegenheid zullen hebben gevonden om de deserteurs huiswaarts te zenden.

Indien evenwel zoodanige gelegenheid zich binnen het tijdsverloop van twee maanden, te rekenen van den dag der aanhouding, niet mocht voordoen, zullen de deserteurs in vrijheid gesteld en niet opnieuw wegens dezelfde reden aangehouden mogen worden.

Onderdanen of burgers van het land waar de aanvrage heeft plaats gehad, zijn van deze bepalingen uitgezonderd.

Indien de deserteur eenig misdrijf heeft begaan, zal hij niet eer ter beschikking van den consul worden gesteld, dan nadat de rechter, die bevoegd is om van de zaak kennis te nemen, uitspraak zal hebben gedaan en die uitspraak ten uitvoer zal zijn gelegd.

Artikel XV.

Alle twistvragen of alle geschillen omtrent de uitlegging, de toepassing of de uitvoering van dit tractaat zullen, indien zij niet in der minne beslecht kunnen worden, aan het oordeel eener commissie van scheidslieden worden onderworpen. Ieder der beide Hooge contracteerende Partijen zal eenen scheidsman aanwijzen en deze beide scheidslieden zullen den derden benoemen.

Indien zij het over de keuze niet eens kunnen worden, zal de derde scheidsman worden benoemd door de Regeering van eenen derden Staat, aangewezen door de beide Hooge contracteerende Partijen.

Artikel XVI.

De Hooge contracteerende Partijen, bezield met den wensch om alles te vermijden wat hare vriendschappelijke betrekkingen zoude kunnen verstoren, zijn overeengekomen dat hunne diplo-

pertenecientes á la tripulación de un buque de guerra ó mercante de su nación que hubieren desertado en uno de los puertos de la otra.

Para este efecto, se dirigirán por escrito á las autoridades locales competentes, y justificarán, por la presentación del original ó de copia debidamente certificada de los registros del buque ó del rol de la tripulación, ó por otros documentos oficiales, que los individuos que son reclamados formaban parte de dicha tripulación.

Así justificada esta demanda, les será dada toda clase de auxilios para buscar y aprehender á dichos desertores, que serán detenidos y custodiados en las prisiones públicas del país á petición y á expensas de los funcionarios consulares, hasta que éstos encuentren oportunidad de remitir los desertores.

Sin embargo, si esta ocasión no se presentare dentro del plazo de dos meses contado desde el día del arresto, los desertores serán puestos en libertad y no podrán ser de nuevo aprehendidos por la misma causa.

Queda entendido que estarán exceptuadas de las presentes estipulaciones las personas que sean ciudadanos ó súbditos de la nación en que haya sido hecha la demanda.

Si el desertor hubiere cometido algún delito, no será puesto á la disposición del cónsul, sino después de que el Tribunal competente haya dictado su sentencia y que ésta haya sido ejecutada.

Artículo XV.

Todas las cuestiones ó controversias relativas á la interpretación, la aplicación ó la ejecución del presente tratado, sino pudieren ser resueltas amistosamente, serán somitidas á la decisión de una comisión de árbitros. Cada una de las dos Altas Partes Contratantes nombrará un árbitro y estos dos árbitros nombrarán el tercero. Si no pudieren ponerse de acuerdo acerca de esta elección, el tercer árbitro será nombrado por el Gobierno de un tercer Estado, que designaran las dos Altas Partes Contratantes.

Artículo XVI.

Las Altas Partes Contratantes, animadas del deseo de evitar todo lo que pudiera turbar sus relaciones amistosas, convienen en que sus representantes diplomáticos no intervendrán oficial-

matieke vertegenwoordigers, behalve om, waar dit mogelijk is, eene minnelijke schikking te verkrijgen, niet officieel zullen intervenieeren naar aanleiding van reclamatiën of klachten van particulieren over zaken die tot het ressort van den burgerlijken of strafrechter behooren en die reeds bij den rechter van het land aangebracht zijn, tenzij er sprake is van rechtsweigering, vertraging in strijd met het gebruik of de wet, of van niet tenuitvoerlegging van een vonnis in kracht van gewijsde, of eindelijk van gevallen dat er, hoewel alle wettelijke rechtsmiddelen zijn aangewend, klaarblijkelijke schending heeft plaats gehad van de tusschen de beide Hooge contracteerende Partijen bestaande tractaten of van de door de beschaafde natiën algemeen erkende regelen van het volkenrecht of het internationaal privaatrecht.

Artikel XVII.

Dit tractaat treedt in werking drie maanden na de uitwisseling der akten van bekrachtiging en zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, te rekenen van dien datum.

Bijaldien geene der beide Hooge contracteerende Partijen twaalf maanden vóór het einde van gezegd tijdperk Haar voornemen om hetzelve te doen ophouden mocht hebben bekend gemaakt, zal het tractaat van kracht blijven tot na het eindigen van een jaar, te rekenen van den dag waarop de eene of de andere der beide Hooge contracteerende Partijen het zal hebben opgezegd.

Dit tractaat zal bekrachtigd worden en de akten van bekrachtiging zullen te Mexico worden uitgewisseld, zoo spoedig mogelijk na de vervulling der in de beide landen vereischte grondwettige voorschriften.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmachtigden dit tractaat in dubbel hebben geteekend en van hunne zegels voorzien.

Gedaan te Mexico, den twee en twintigsten dag der maand September van het jaar onzes Heeren achttienhonderd zeven en negentig.

(*l. s.*) Carl Max. Gustav von Düring.

(*l. s.*) F. L. de la Barra.

mente (si no es para obtener, si hubiere lugar, un arreglo amistoso), en las reclamaciones ó quejas de los particulares, relativas á los negocios que son de la incumbencia de la justicia civil ó penal y que estén ya sometidos á los tribunales del país, á no ser que se trate de denegación de justicia, de retardo en su administración, contrario al uso ó á la ley, ó de la falta de ejecución de una sentencia que tenga autoridad de cosa juzgada, ó en fin en aquellos casos en los cuales á pesar de haberse agotado los recursos legales, haya violación evidente de los tratados existentes entre las dos Altas Partes Contratantes ó de las reglas de derecho internacional, ya sea público ó privado, reconocidas generalmente por las naciones civilizadas.

Artículo XVII.

El presente tratado comenzará á regir tres meses después del canje de las ratificaciones, y continuará en vigor durante cinco años contados desde esta última fecha.

Si ninguna de las dos Altas Partes Contratantes notificare doce meses antes de que expire dicho período, su intención de hacer cesar los efectos del tratado, éste seguirá siendo obligatorio durante un año después del día en que una ú otra de las dos Altas Partes Contratantes lo denunciare.

El presento tratado será ratificado y las ratificaciones se canjearán en México, tan luego como sea posible después de que se hayan llenado las formalidades constitutionales exigidas en ambos países.

En fe de lo cual, los Plenipotenciarios respectivos han firmado en dos originales el presente tratado y han puesto en él sus sellos.

Hecho en México, el dia veintidos de Septiembre del año mil ochocientos noventa y siete.

(*l. s.*) F. L. de la Barra.

(*l. s.*) Carl Max Gustav von Düring.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 201.) ***BESLUIT*** *van den* 12*den Augustus* 1899, *tot vaststelling van een termijn, binnen welken het gebruik der bezittingen en inkomsten van de „Fundatie van Sneeck" te* Utrecht, *wier doel vervallen is, moet zijn geregeld door degenen, welke daartoe volgens artikel* 9, *letter c, der Armenwet bevoegd zijn, met bepaling, dat anders zulk eene regeling door Ons zal geschieden.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 23 Juni 1899, n°. 2684, afdeeling Binnenlandsch Bestuur, betreffende een verzoek van Burgemeester en Wethouders van *Utrecht* aan Onzen Commissaris in *Utrecht* om te bevorderen, dat met toepassing van artikel 9 der Armenwet het gebruik der nog overgebleven bezittingen en inkomsten van de te *Utrecht* gevestigde *Fundatie van Sneeck* worde geregeld;

Overwegende, dat volgens bericht van Burgemeester en Wethouders van *Utrecht* tusschen de jaren 1597 en 1599 of daaromtrent door den toenmaligen burgemeester der stad *Utrecht*, FRANCHOIS VAN SNEECK eene stichting werd in het leven geroepen, aan welke hij den naam gaf van *Fundatie van Sneeck* en dat omtrent die stichting uit een door voormeld gemeentebestuur ingesteld onderzoek alsnog het volgende is gebleken;

dat door J. LAPF VAN WAVEREN in zijne „Memorie van sommighen en de verscheijden provensghasthuysen en de Goodtscameren, die binnen de stadt van *Utrecht* den armen gehandreijckt en de gedeijlt worden. 1603" (uitgegeven in de Kronijk van het Historisch Genootschap deel 15, pag. 87 vlg. en pag. 103) wordt melding gemaakt van „12 Goodtscameren in Payenburchsteech gefundeerd door een burgemeester van de stadt van *Utrecht*, genaempt FRANCHOIS VAN SNEECK en daarbij nog wordt medegedeeld „Elcke camere heeft XXV gulden 's iaers toe aan gelt.";

dat volgens het boekwerk van J. GEROBULUS „Waerachtich verhael van den staet der Gereformeerde Kercke. 1603" pag. 50, de voormelde stichting te dien tijde bestond uit 10 kameren, ieder gedoteerd met eene jaarlijksche revenue van 20 guldens en dat zij in dat werk voorkomt onder de volgende omschrijving: „Er is noch binnen *Utrecht* grote gelegenheijt om de armen te helpen door de fundatie van vele en de verscheijden cleijne behuysingen, die men met eenen gemeynen naem d'armen cameren noemt van dewelcke vele also van haere fundateurs gedoteerd sijn, dat de Arme daarin wonende grote toebaet hebben, om haer in de huishoudinge te stijven en te verstercken.";

dat niet is kunnen worden beslist, welke van beide voormelde opgaven de juiste is, wijl noch een stichtingsbrief noch het testament van den stichter gevonden is;

dat volgens een protocol van den notaris G. VAN LOCHEM van 10 Juli 1671 de *Fundatie van Sueeck* te dien tijde in het bezit was van 10 kameren en een kapitaal van 5225 gulden, bestaande uit „gevestichde plichten en de obligatiën";

dat het collatierecht van deze stichting werd toegekend aan de erfgenamen in rechte lijn van FRANCHOIS VAN SNEECK voornoemd, welken ook het beheer toekwam, dat vermoedelijk indertijd door een administrateur werd uitgeoefend;

dat van voormelde erfgenamen in 1819 overig waren FRANS HOFMAN, metselaarsknecht, PIETERNELLA HOFMAN, breister, en JAN WILLEM HAAK, kuiper;

dat deze personen, die onvermogend waren en zelven de voormelde kameren of woningen hadden betrokken, op 5 Maart 1819 ten overstaan van den notaris KLAAS JANSZE SLAGT die woningen, welke nog ten getale van 10 het eigendom der onderwerpelijke stichting waren gebleven, deden verkoopen en wel 4 aan hen zelven en 6 aan de firma THEODORUS SCHUURMAN EN ZOON, die later ook de 4 eerstvermelde kocht;

dat de voormelde geldelijke bezitting der *Fundatie van Sueeck* intusschen belangrijk was verminderd en daarvan in 1820, voor zoover bekend, nog over was eene inschrijving op het Grootboek der Nationale Schuld groot f 1500, in 1815 op naam dier fundatie genomen;

dat de genoemde nakomelingen van FRANCHOIS VAN SNEECK ook deze inschrijving wilden verkoopen en dat daartoe voornoemde notaris KLAAS JANSZE SLAGT, die zich als „administrateur der

goederen en effecten, behoorende tot de fundatie van FRANÇOIS VAN SNEECK" uitgaf in den aanvang van 1820 aan Commissarissen van het Grootboek der Nationale Schuld autorisatie zonder overlegging van fundatiebrieven of andere akten van bedoelde stichting verzocht op grond van den verkoop der 10 woningen;

dat Burgemeesteren van *Utrecht* omtrent dit verzoek door gemelde Commissarissen gehoord, d.d. 15 Februari 1820 te kennen gaven, dat naar hunne meening de erven van FRANCHOIS VAN SNEECK geen recht hadden de blijkbaar tot „pieuse einden" ingestelde fundatie op te heffen en hare bezittingen te vervreemden, terwijl zij het van belang achtten, dat „de nog aanwezige gelden en effecten onder publieke administratie werden gesteld, ten einde daarmede in den nood van arme lieden te kunnen voorzien";

dat overeenkomstig dit advies Commissarissen van het Grootboek de gevraagde machtiging tot verkoop der inschrijving weigerden en tevens aan Burgemeesteren van *Utrecht* o. a. het volgende berichtten:

„Tegelijkertijd hebben wij den opperboekhouder van het Grootboek als belast met de rentebetaling op de Nationale Schuld van deze dispositie geinformeerd met invitatie om provisioneel en tot zoolange daaromtrent nader door eene bevoegde authoriteit zal zijn gedisponeerd, de rentebetaling op het kapitaal van vijftien honderd guldens Werkelijke Schuld te surcheeren. De eer hebbende Uw Edel Achtbare hiervan door dezen te informeeren, zoo hebben wij gemeend om daardoor, zooveel van ons heeft afgehangen, bevorderlijk te zijn aan het oogmerk van Uw Edel Achtbare om de nog voorhanden zijnde gelden en effecten dier fundatie te brengen onder publieke administratie.";

dat Burgemeesteren van Utrecht deze mededeeling bij provisie gehouden hebben voor informatie en daaraan geen verder gevolg hebben gegeven;

dat dientengevolge nog steeds een kapitaal van f 1500 op het Grootboek der Nederlandsche Werkelijke Schuld ten name der *Fundatie van Sneeck* staat ingeschreven zonder dat de renten daarvan in ontvang worden genomen, terwijl die stichting sedert ongeveer 1820 geheel onbeheerd is gebleven;

Overwegende, dat door Onzen Commissaris in Utrecht bij schrijven van 25 April 1895, n°. 5, A. Z. bij den toenmaligen Minister van Binnenlandsche Zaken werd overgebracht een verzoek van Burgemeester en Wethouders van *Utrecht*, die daarbij het vorenstaande meedeelden, om te bevorderen, dat

met toepassing van artikel 9 der Armenwet het gebruik der nog overgebleven bezittingen van de *Fundatie van Sneeck* worde geregeld;

dat de *Fundatie van Sneeck* door het bestuur der gemeente *Utrecht* bij besluit van 21 Mei 1895 is gebracht op de lijst, bedoeld in artikel 3 der Armenwet, en gerangschikt onder de instellingen vermeld in littera *c* van artikel 2 dier wet, wijl uit het hiervoren vermelde duidelijk blijkt, dat de *Fundatie van Sneeck* is gesticht met het doel voortdurend armen te verzorgen door het verstrekken van vrije woning en eene geldelijke toelage aan daarvoor door gerechtigden aan te wijzen behoeftigen, zoodat die stichting als eene instelling van weldadigheid in den zin der Armenwet is te beschouwen;

dat Burgemeester en Wethouders van *Utrecht* blijkens hun brief van 8 October 1895, n°. 52, F. Z. ingevolge een desbetreffend verzoek van den toenmaligen Minister van Binnenlandsche Zaken door middel van eene advertentie in het *Utrechtsch Provinciaal- en Stedelijk Dagblad* de mogelijk nog bestaande erfgenamen van FRANCHOIS VAN SNEECK hebben opgeroepen;

dat zich dientengevolge wel verscheidene personen bij Burgemeester en Wethouders van *Utrecht* hebben aangemeld, doch dat geen hunner kon aantoonen werkelijk een nakomeling van FRANCHOIS VAN SNEECK te zijn en evenmin een hunner bereid was in het beheer van diens fundatie te voorzien;

dat met het oog op de bezwaren, verbonden aan een nader onderzoek tot verkrijging van zekerheid omtrent het bestaan van zoodanige erfgenamen aan het onderwerpelijk verzoek van Burgemeester en Wethouders van *Utrecht* op hun advies toenmaals geen verder gevolg is gegeven;

dat Burgemeester en Wethouders van *Utrecht* echter bij brief van 27 Februari 1899, n°. 94, F. Z. op deze aangelegenheid zijn teruggekomen en hun verzoek hebben herhaald, daarbij de wenschelijkheid te kennen gevende, dat de overgebleven bezittingen der *Fundatie van Sneeck* aan „de Zuijlenskameren" of eene andere dergelijke stichting te *Utrecht* werden toegewezen;

dat ook Gedeputeerde Staten van *Utrecht* artikel 9 der Armenwet in casu toepasselijk achten;

Overwegende, dat blijkens het hiervoren vermelde, de bezittingen en inkomsten der *Fundatie van Sneeck* door wederrechtelijke vervreemding vóór of in 1819 in verkeerde handen zijn geraakt en voor het overige van ongeveer 1820 af onbeheerd

zijn gebleven, doordat de erfgenamen van den stichter dezer instelling van weldadigheid en hare bestuurders, voor zoover zij bestaan hebben of nog bestaan, sedert tal van jaren hebben nagelaten die bezittingen en inkomsten aan te wenden voor het doel, waartoe zij bestemd zijn;

dat derhalve het doel dezer fundatie is vervallen in den zin van artikel 9 der Armenwet en er termen zijn voor toepassing van dit wetsartikel;

Gelet op artikel 9 der wet van 28 Juni 1854 (*Staatsblad* n°. 100), gewijzigd bij die van 1 Juni 1870 (*Staatsblad* n°. 85);

Den Raad van State gehoord, advies van 21 Juli 1899, n°. 4;

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 9 Augustus 1899, n°. 3965, afdeeling Binnenlandsch Bestuur;

Hebben goedgevonden en verstaan:

te bepalen:

1°. dat vóór 1 Augustus 1900 het gebruik der bezittingen en inkomsten van de *Fundatie van Sweek*, gevestigd te *Utrecht*, tot eene andere aan de laatst bekende zoo nabij mogelijk komende bestemming moet zijn geregeld door degenen, welke daartoe volgens artikel 9, letter *c*, der wet tot regeling van het Armbestuur bevoegd zijn;

2°. dat, zoo die regeling niet vóór genoemd tijdstip heeft plaats gehad, zij door Ons zal geschieden.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* geplaatst en in afschrift aan den Raad van State medegedeeld zal worden.

Het Loo, den 12den Augustus 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *tweeden* September 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 202.) ***BESLUIT*** *van den 22sten Augustus* 1899, *houdende wijziging van het Koninklijk besluit van* 31 *December* 1896 (Staatsblad n°. 266) *tot instelling van Raden van beroep voor de uitspraak op bezwaarschriften betrekkelijk de personeele belasting en aanwijzing van hunne standplaatsen.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Overwegende, dat wijziging van het Koninklijk besluit van 31 December 1896 (*Staatsblad* n°. 266) noodig is, wegens opheffing en instelling van inspectiën der directe belastingen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van 12 Juli 1899, n°. 76, afdeeling Directe Belastingen;

Gelet op art. 58 der wet van 16 April 1896 (*Staatsblad* n°. 72), tot regeling der personeele belasting;

Gezien het Koninklijk besluit van 31 December 1896 (*Staatsblad* n°. 266);

Den Raad van State gehoord (advies van 1 Augustus 1899, n°. 11);

Gezien het nader rapport van Onzen genoemden Minister van 18 Augustus 1899, n°. 111, afdeeling Directe Belastingen;

Hebben besloten en besluiten:

Artikel I.

In het eenig artikel van het Koninklijk besluit van 31 December 1896 (*Staatsblad* n°. 266) worden de volgende wijzigingen gebracht:

onderdeel 7 wordt gelezen:

„het gedeelte der provincie *Zuidholland*, behoorende tot de inspectiën der directe belastingen te *'s Gravenhage* 1ste, 2de en 3de afdeeling, *Delft* en *Vlaardingen*, standplaats *'s Gravenhage*;"

onderdeel 9 wordt gelezen:

„het gedeelte der provincie *Zuidholland*, behoorende tot de inspectiën der directe belastingen te *Dordrecht*, *Rotterdam* (*buitengemeenten*), *Hellevoetsluis* en *Gorinchem*, standplaats *Dordrecht*;"

Artikel II.

Dit besluit treedt in werking op den tweeden dag na dien der dagteekening, waarop het in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* is geplaatst.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 22sten Augustus 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
PIERSON.

Uitgegeven den *achtsten* September 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 203.) ***BESLUIT*** *van den* 28*sten Augustus* 1899, *tot nadere wijziging van het Koninklijk besluit van* 11 *November* 1856 (Staatsblad *n°.* 114), *houdende bepalingen omtrent de dienst der rijksveldwachters, zooals dit is gewijzigd laatstelijk bij dat van* 24 *Maart* 1897 (Staatsblad *n°.* 74).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Justitie van den 16 Juni 1899, 2de afdeeling C, n°. 162;

Gezien de Koninklijke besluiten van 11 November 1856 (*Staatsblad* n°. 114), van 15 Mei 1893 (*Staatsblad* n°. 84) en van 24 Maart 1897 (*Staatsblad* n°. 74);

Den Raad van State gehoord, advies van den 8 Augustus 1899, n°. 24;

Gelet op het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van den 18 Augustus 1899, 2de afdeeling C, n°. 135;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

Het Koninklijk besluit van 11 November 1856 (*Staatsblad* n°. 114) wordt nader gewijzigd als volgt:

I. In artikel 2, eerste lid, wordt in plaats van „inspecteurs" gelezen: „districts-commandanten, tevens inspecteurs".

II. In alle overige artikelen, waarin voorkomen de woorden: „inspecteur" of „inspecteurs", voor zooverre daarmede wordt bedoeld: „inspecteur- of inspecteurs der rijksveldwacht", wordt in de plaats daarvan respectievelijk gelezen: „districts-commandant, tevens inspecteur" of „districts-commandanten, tevens inspecteurs".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking op den tweeden dag na de dagteekening van het *Staatsblad* en van de *Staatscourant* waarin het geplaatst is.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* en gelijktijdig in de *Staatscourant* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, aan Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken, van Marine, van Financiën en van Oorlog, alsmede aan de Algemeene Rekenkamer.

Het Loo, den 28sten Augustus 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

Uitgegeven den *negenden* September 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 204.) ***BESLUIT*** *van den 30sten Augustus* 1899, *houdende aanwijzing van heerbanen en vestiging van een kantoor van in-, uit- en doorvoer te* Hazeldonk (*gemeente* Rijsbergen).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van 26 Augustus 1899, n°. 99, Invoerrechten en Accijnzen en Personeel;

Gezien de artt. 37, 38, 42, 63, 64, 66 en 75 der Algemeene wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38), art. 97 der wet van 20 Juni 1862 (*Staatsblad* n°. 62), art. 35 der wet van 20 Juli 1870 (*Staatsblad* n°. 127), art. 51 der wet van 25 Juli 1871 (*Staatsblad* n°. 92) en de artt. 1, 43 en 53 van het Koninklijk besluit van 26 Maart 1872 (*Staatsblad* n°. 19), gewijzigd bij dat van 12 Maart 1876 (*Staatsblad* n°. 53);

Gelet op de Koninklijke besluiten van 12 Juni 1839 (*Staatsblad* n°. 22), 20 April 1863 (*Staatsblad* n°. 23), 15 September 1870 (*Staatsblad* n°. 161), 19 December 1871 (*Staatsblad* n°. 130) en op de artt. 4 en 5 van het Koninklijk besluit van 15 April 1872 (*Staatsblad* n°. 47);

Mede gelet op art. 8 van het Koninklijk besluit van 20 Mei 1869, n°. 29, gewijzigd bij dat van 3 November 1887, n°. 29;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

De spoorweg (tramweg), loopende van de Belgische grens over het gehucht *Hazeldonk* naar *Rijsbergen* en aldaar aansluitende aan den steenweg van *Antwerpen* over *Wernhout*, *Zundert*, *Rijs-*

bergen en *Princenhage* op *Breda*, wordt aangewezen als heerbaan voor den invoer van goederen met spoor(tram-)wagens.

Artikel 2.

Te *Hazeldonk* (gemeente *Rijsbergen*) wordt gevestigd een kantoor:

a. voor de inklaring van goederen, die langs den in art. 1 genoemden spoorweg worden ingevoerd overeenkomstig het voormeld gewijzigd Koninklijk besluit van 26 Maart 1872 en voor de lossing van goederen met vracht- of volglijst volgens de artt. 4 en 5 van het voormeld Koninklijk besluit van 15 April 1872;

b. voor den uitvoer langs genoemden spoorweg van alle goederen (met inbegrip van gedistilleerd, bier en wijn), ook met afschrijving of teruggaaf van den accijns;

c. voor doorvoer langs dien spoorweg.

Artikel 3.

Het in art. 2 bedoeld kantoor wordt aangewezen voor waarneming door een kommies-ontvanger der 2de categorie.

Artikel 4.

Dit besluit treedt in werking op 15 September 1899.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst.

Het Loo, den 30sten Augustus 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
PIERSON.

Uitgegeven den *derden* September 1899.

De Minister van Justitie,
CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 205.) ***BESLUIT*** *van den 1sten September* 1899, *tot nadere wijziging van het bij Koninklijk besluit van 30 Januari* 1894 (Staatsblad n°. 8) *vastgesteld bijzonder reglement van politie voor het kanaal van* Amsterdam *naar de* Merwede.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid van 28 Juli 1899, n°: 152, afdeeling Waterstaat;

Gezien de wet van 28 Februari 1891 (*Staatsblad* n°. 69);

Den Raad van State gehoord (advies van den 15 Augustus 1899, n°. 19);

Gelet op de nadere voordracht van voornoemden Minister van 26 Augustus 1899, n°. 177, afdeeling Waterstaat;

Hebben goedgevonden en verstaan:

het bij Koninklijk besluit van 30 Januari 1894 (*Staatsblad* n°. 8) vastgestelde, en bij Koninklijk besluit van 12 Juli 1897 (*Staatsblad* n°. 165) gewijzigde bijzonder reglement van politie voor het kanaal van *Amsterdam* naar de *Merwede* alsnog nader te wijzigen als volgt:

Aan artikel 5 wordt toegevoegd de volgende alinea:

„De Minister is gemachtigd, afwijking hiervan toe te staan „of te bevelen."

Onze Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* geplaatst en in afschrift aan den Raad van State zal worden medegedeeld.

Het Loo, den 1sten September 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,

C. LELY.

Uitgegeven den *vijftienden* September 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD N°. 205.

Verbetering.

Bladz. 1, regel 7 van onderen,

staat:

12 Juli

lees:

12 Juni

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 206.) ***BESLUIT*** *van den 4den September* 1899, *tot bekrachtiging van eene wijziging van het reglement van politie voor de scheepvaart en de vlotvaart op den* Rijn, *met inbegrip van de* Waal *en de* Lek, *bekrachtigd bij Koninklijk besluit van* 9 *October* 1897 (Staatsblad n°. 204).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Ministers van Waterstaat, Handel en Nijverheid van 23 Juni 1899, n°. 156, Afdeeling Waterstaat, en van Buitenlandsche Zaken van 1 Juli 1899, n°. 7308, 2de Afdeeling;

Gezien de door de Centrale Commissie voor de Rijnvaart in hare zitting van 16 Mei 1899 vastgestelde wijzigingen van het reglement van politie voor de scheepvaart en de vlotvaart op den *Rijn*, met inbegrip van de *Waal* en de *Lek*, bekrachtigd bij Koninklijk besluit van 9 October 1897 (*Staatsblad* n°. 204);

Gezien de artikelen 1, 32 en 46 der Herziene akte omtrent de Rijnvaart van 17 October 1868, voor zooveel noodig goedgekeurd bij de wet van 4 April 1869 (*Staatsblad* n°. 37);

Den Raad van State gehoord (advies van den 1 Augustus 1899, n°. 13);

Gelet op de nadere voordracht van Onze voornoemde Ministers van den 16den Augustus 1899, n°. 124, Afdeeling Waterstaat en van den 24sten daaraanvolgende, n°. 9223, IIde Afdeeling;

Hebben goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat met ingang van 1 October 1899, met wijziging in zooverr van § 22 van het reglement van politie voor de scheep-

vaart en de vlotvaart op den *Rijn*, met inbegrip van de *Waal* en de *Lek*, bekrachtigd bij Koninklijk besluit van 9 October 1897 (*Staatsblad* n°. 204):

1°. de in § 22 sub 4 bepaalde hoogten voor de merken I, II en III voor de na te noemen plaatsen worden vastgesteld als volgt:

	I.	II.	III.
Maxau	6,00 M.	6,50 M.	7,00 M.
Spiers.	6,30 „	7,00 „	7,60 „
Ludwigshafen	6,40 „	7,40 „	8,00 „
Mannheim	6,40 „	7,40 „	8,00 „
Tiel	—	—	9,07 „
Bommel.	—	—	6,75 „

2°. de in § 22 sub 5 bepaalde waterstanden, waarbij vlotten niet mogen vertrekken, worden vastgesteld voor Mannheim-Ludwigshafen op 5,80 M. bij wassend en op 6,10 M. bij vallend water.

Onze Ministers van Waterstaat, Handel en Nijverheid en van Buitenlandsche Zaken zijn belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* geplaatst en aan den Raad van State medegedeeld zal worden.

Het Loo, den 4den September 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,

C. LELY.

De Minister van Buitenlandsche Zaken.

W. H. DE BEAUFORT.

Uitgegeven den *vier en twintigsten* September 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 207.) ***BESLUIT*** *van den 14den September* 1899, *tot toepassing der wet van* 26 *April* 1884 (Staatsblad *n°.* 80) *aangevuld bij de wet van* 20 *Juli* 1884 (Staatsblad *n°.* 164) *tot vaststelling van buitengewone maatregelen tot afwending van eenige besmettelijke ziekten en tot wering harer uitbreiding en gevolgen.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Overwegende, dat toepassing der wet van 26 April 1884 (*Staatsblad* n°. 80), aangevuld bij de wet van 20 Juli 1884 (*Staatsblad* n°. 164) tot vaststelling van buitengewone maatregelen tot afwending van eenige besmettelijke ziekten en tot wering harer uitbreiding en gevolgen, noodzakelijk is wegens het voorkomen van pest en andere der bedoelde ziekten op enkele plaatsen in het buitenland;

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 18 Augustus 1899, n°. 1710, afdeeling Medische Politie, en van Onzen Minister van Financiën van 21 Augustus 1899, n°. 55, Invoerrechten en Accijnzen;

Gelet op het Koninlijk besluit van 24 Augustus 1898 (*Staatsblad* n°. 203);

Den Raad van State gehoord (advies van 5 September 1899, n°. 15);

Gelet op het nader rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 9 September 1899, n°. 1855, afdeeling Medische Politie, en van Onzen Minister van Financiën van 11 September 1899, n°. 84, Invoerrechten en Accijnzen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

In-, door- en vervoer van lompen, gebruikte kleedingstukken en ongewasschen lijf- en beddegoed zijn verboden uit landen of plaatsen door Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en Financiën aan te wijzen.

De aanwijzingen worden, telkens ten minste één dag voordat zij in werking treden, door plaatsing in de *Nederlandsche Staatscourant* ter algemeene kennis gebracht.

Onze voornoemde Ministers zijn bevoegd, die aanwijzingen te veranderen, zoo dikwijls de omstandigheden dit gedoogen of noodig maken, alsmede te bepalen of en in hoever de bagages, door reizigers medegebracht, onder het verbod zijn begrepen.

De beschikkingen over deze onderwerpen worden ook in de *Nederlandsche Staatscourant* geplaatst.

Artikel 2.

Heeft het verbod afwending van de Aziatische cholera ten doel, dan gedragen zich Onze genoemde Ministers bij aanwijzingen betreffende den in- of doorvoer uit landen, die toegetreden zijn tot de op 15 April 1893 te *Dresden* gesloten en bij de wet van 9 Juli 1894 (*Staatsblad* n°. 94) goedgekeurde internationale overeenkomst tot wering der cholera, naar de bepalingen van die overeenkomst.

Heeft het verbod afwending van de pest ten doel, dan gedragen zich Onze genoemde Ministers bij aanwijzingen betreffende den in- of doorvoer uit landen, die toegetreden zijn tot de op 19 Maart 1897 te *Venetië* gesloten en bij de wet van 14 Juli 1898 (*Staatsblad* n°. 175) goedgekeurde internationale sanitaire conventie, naar de bepalingen van die conventie.

Artikel 3.

Het tegenwoordig besluit, dat gedurende één jaar van kracht blijft, treedt in werking op den tweeden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad* en van de *Staatscourant*, waarin het is geplaatst.

Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Financiën zijn belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* en gelijktijdig in de *Staatscourant* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 14den September 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *zeventienden* September 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 208.) ***BESLUIT*** *van den* 18*den September* 1899, *houdende nadere bepalingen omtrent de meting van zeeschepen.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van 24 Juni 1899, n°. 97, Invoerrechten en Accijnzen;

Overwegende, dat het in het belang van de Nederlandsche scheepvaart wenschelijk is, de regelen, waarnaar hier te lande de zeeschepen worden gemeten, meer in overeenstemming te brengen met die, geldende voor de meting van zeeschepen in andere landen;

Herzien de Koninklijke besluiten van 21 Augustus 1875 (*Staatsblad* n°. 146) en 13 December 1887 (*Staatsblad* n°. 216);

Den Raad van State gehoord (advies van 25 Juli 1899, n°. 9);

Gelet op het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 13 September 1899 n°. 6, Invoerrechten en Accijnzen;

Hebben besloten en besluiten:

Artikel 1.

Het Koninklijk besluit van 21 Augustus 1875 (*Staatsblad* n°. 146) tot regeling der meting van zeeschepen wordt gewijzigd, zooals bij de volgende paragraphen is aangewezen.

§ 1.

Artikel 3 wordt gelezen als volgt:

De volgende inrichtingen op het bovendek worden niet in den bruto-inhoud begrepen:

a. inrichtingen, uitsluitend bestemd voor en ingenomen door machineriën, zoomede de stuurhut, mits zij niet grooter zijn dan voor het doel vereischt wordt;

b. inrichtingen om dekpassagiers op korte reizen tegen wind en weder te beschutten;

c. de kookplaats en de plaats voor het maken van drinkwater voor de passagiers en de bemanning, mits niet grooter dan noodig tot beschutting van den kok bij het bereiden van spijzen of dranken en van den machinist bij het maken van drinkwater;

d. de privaten of closets voor de bemanning, eene redelijke grootte niet overschrijdende en voor schepen, in het bijzonder voor het vervoer van passagiers ingericht, bovendien één voor elke 50 personen; in het geheel niet meer dan twaalf;

e. hoofden van luiken, te zamen tot een bedrag van ten hoogste een half percent van den bruto-inhoud. Het meerdere wordt in dien inhoud begrepen.

§ 2.

Het 2e hoofdstuk wordt vervangen door het volgende:

2e Hoofdstuk.

Netto-inhoud.

Artikel 16.

Ter bepaling van den netto-inhoud worden van den bruto-inhoud afgetrokken de in de twee volgende artikelen omschreven ruimten, voor zoover deze in den bruto-inhoud beprepen zijn.

Artikel 17.

Van den bruto-inhoud worden afgetrokken:

1°. de ruimten zoowel op als onder het bovendek, uitsluitend bestemd voor de bemanning.

Ruimten, die, ook met het oog op het getal personen, waarvoor zij moeten dienen, niet voldoen aan de eischen, welke aan verblijfplaatsen van dien aard gesteld behooren te worden, komen niet voor aftrek in aanmerking.

2°. de ruimte, uitsluitend bestemd voor het persoonlijk gebruik van den gezagvoerder;

3°. de ruimten, uitsluitend bestemd voor de behandeling van het roer, van het spil en van andere ankertoestellen en voor het bergen van kaarten, signaaltoestellen, zeevaartkundige instrumenten en bootsmansgoed;

4°. de ruimte, ingenomen door de hulpmachine (donkey) met ketel, voor zoover zij met de hoofdpompen van het schip verbonden zijn;

5°. bij schepen, uitsluitend door zeilen voortbewogen, de ruimte, enkel bestemd voor de berging van zeilen. De aftrek voor deze ruimte gaat $2^1/_2$ percent van den bruto-inhoud niet te boven.

Voor de meting der volgens dit artikel af te trekken ruimten gelden de voorschriften van art. 11.

Artikel 18.

Bij stoomschepen wordt verder van den bruto-inhoud afgetrokken de ruimte, ingenomen voor de beweegkracht.

Die aftrek wordt op de volgende wijze bepaald.

a. Bij raderstoombooten wordt, wanneer de machine-ruimte, dat is de ruimte, die uitsluitend door de werktuigen en ketels wordt ingenomen of voor hunne behandeling noodig is, meer dan 20 percent en minder dan 30 percent van den bruto-inhoud bedraagt, 37 percent van dien inhoud afgetrokken.

Bij schroefstoombooten wordt, indien de machine-ruimte meer dan 13 percent en minder dan 20 percent van den bruto inhoud bedraagt, 32 percent van dien inhoud afgetrokken;

b. Bedraagt de machineruimte voor raderstoombooten 20 percent of minder en voor schroefstoombooten 13 percent of minder van den bruto-inhoud, dan wordt de aftrek bepaald voor raderstoombooten op $1^1/_2$ maal en voor schroefstoombooten op $1^3/_4$ maal den gemeten inhoud dier ruimte;

c. Bedraagt de machineruimte voor raderstoombooten 30 percent of meer en voor schroefstoombooten 20 percent of meer van den bruto-inhoud, dan wordt de aftrek bepaald volgens

a of volgens *b*, ter keuze van den belanghebbende, en indien deze geen keus doet, volgens *a*.

Artikel 19.

De ruimte, bedoeld in het vorig artikel, wordt volgenderwijs gemeten.

Vooreerst wordt de gemiddelde hoogte gemeten van de ruimte, ingenomen door de werktuigen en de stoomketels van af het dek, dat daarover gaat tot op de buikdenning terzijde van het zaadhout; daarna worden drie of, zoo noodig, meer breedten gemeten op de helft der hoogte van genoemde ruimten. Een van deze breedten wordt genomen in het midden en een op elk der uiteinden dier ruimte; vervolgens wordt het gemiddelde van al de gemeten breedten bepaald.

Daarna wordt de gemiddelde lengte der zelfde ruimte tusschen de voor- en achterschotten gemeten, onder aftrek van die gedeelten, welke niet noodwendig vrij behooren te blijven voor de behandeling der werktuigen en ketels.

Uit deze drie afmetingen wordt de inhoud berekend van de ruimte onder het dek, dat over de werktuigen gaat.

Bevinden zich de werktuigen en ketels in afzonderlijke afdeelingen, dan wordt ieder dezer afdeelingen op dezelfde wijs gemeten, en worden haar inhouden bij elkander geteld.

Bij den inhoud, bepaald volgens de vorige zinsneden, wordt gevoegd die der ruimte tusschen de overige dekken of in besloten en in den bruto-inhoud begrepen getimmerten op het bovendek, welke gevorderd wordt voor de behandeling der werktuigen en voor den aanvoer van licht en lucht, alsmede die der ruimte, ingenomen door den tunnel in schroefstoombooten. Deze ruimten worden bepaald door hare gemiddelde lengte, breedte en hoogte met elkander te vermenigvuldigen.

Bestaat de tunnel uit verschillende afdeelingen, dan wordt elke afzonderlijk gemeten en worden haar inhouden bijeengeteld.

§ 3.

Aan het eerste lid van art. 34 wordt de volgende volzin toegevoegd:

Ten aanzien van de ruimten, bedoeld bij art. 17, 1°, wordt op gelijke wijze aangewezen voor hoeveel personen ieder lokaal bestemd is.

Artikel 2.

Met afwijking van het bepaalde bij de artt. 7, 8 en 9 van

het Koninklijk besluit van 21 Augustus 1875 (*Staatsblad* n°. 146) worden bij de meting van schepen met dubbelen bodem voor waterballast, — indien de ruimte tusschen de twee bodems niet geschikt is tot het bergen van lading, provisie of brandstof —, de volgende voorschriften in acht genomen.

a. De holte wordt gemeten van af het meetdek tot op den bovenkant van den binnensten bodem.

Van die holte worden afgetrokken een derde van de bocht der dekbalken en de gemiddelde dikte van de wegering boven dien bodem.

b. Loopt de dubbele bodem niet over de geheele lengte van het schip door, maar is hij onderbroken of wel is de binnenste bodem in sommige gedeelten van het schip hooger dan in andere, dan wordt het schip voor de meting der ruimte onder het meetdek in de lengte verdeeld in zooveel afdeelingen als met het oog op de afwisselende holte noodig is om eene juiste uitkomst te verkrijgen.

Elke afdeeling wordt dan, ook voor de toepassing van art. 7 van evengenoemd besluit, als afzonderlijk schip gemeten.

Het totaal der verkregen inhouden van de verschillende afdeelingen is de bruto-inhoud van het schip onder het meetdek.

c. Op plaatsen, waar de bovenkant van den binnensten bodem niet over de breedte van het schip horizontaal ligt, worden de oppervlakten van de dwarsdoorsneden, bedoeld bij art. 8 van voormeld besluit van 21 Augustus 1875 (*Staatsblad* n°. 146), gemeten als volgt.

De hoogte der dwarsdoorsnede, niet grooter zijnde dan 5 meter, wordt in vijf gelijke deelen verdeeld.

Op elk der vier deelpunten en op het bovenste eindpunt wordt dan de wijdte van het schip binnen de wegering gemeten. Die wijdten worden van bovenaf met 1, 2, 3, enz. genommerd.

De wijdten 2 en 4 worden met 4, de wijdte 3 met 2 vermenigvuldigd en bij de som dier producten worden de wijdten 1 en 5 gevoegd. Het totaal, vermenigvuldigd met een derde van den afstand tusschen de deelpunten der hoogte, geeft de oppervlakte van het bovenste gedeelte der dwarsdoorsnede aan.

Om de oppervlakte te vinden van het gedeelte der dwarsdoorsnede beneden de wijdte 5, is de afstand tusschen het punt, waar die wijdte genomen is, en het laagste punt der hoogte in 4 gelijke deelen te verdeelen. Op de 3 deelpunten en op het hoogste en het laagste punt worden de wijdten gemeten en overigens de oppervlakte berekend overeenkomstig art. 8 van voormeld besluit.

De som der beide oppervlakten geeft de oppervlakte van de geheele dwarsdoorsnede aan.

Is de hoogte der dwarsdoorsnede echter grooter dan 5 meter, dan wordt zij in zeven gelijke deelen verdeeld en worden de zes middelste en de bovenste wijdten gemeten. De wijdten worden van bovenaf met 1, 2, 3, enz. genommerd.

De tweede, vierde en zesde wijdten worden met 4, de derde en vijfde met 2 vermenigvuldigd en bij het totaal der producten worden de eerste en de zevende wijdte gevoegd. Het totaal, vermenigvuldigd met een derde van den afstand tusschen de deelpunten der hoogte, geeft de oppervlakte van het bovenste gedeelte der dwarsdoorsnede aan.

De oppervlakte beneden de wijdte 7 wordt gemeten op dezelfde wijze als hiervoren is aangegeven voor de oppervlakte beneden de wijdte 5 in het daár bedoeld geval.

De som der beide oppervlakten geeft de oppervlakte van de geheele dwarsdoorsnede aan.

Artikel 3.

De eigenaars, reeders of gezagvoerders van zeeschepen, gemeten volgens meergemeld Koninklijk besluit van 21 Augustus 1875 (*Staatsblad* n°. 146), kunnen die schepen kosteloos doen hermeten.

De hermeting behoeft niet verder te worden uitgestrekt dan noodig is om de bepalingen van de beide voorgaande artikelen toepassing te doen erlangen. Overigens kunnen de gegevens der vroegere meting in den nieuwen meetbrief worden overgenomen.

Artikel 4.

Indien de hermeting, bedoeld bij het vorig artikel, een anderen bruto- of netto inhoud van het schip aangeeft dan in den Nederlandschen Zeebrief vermeld is, wordt van de bij hermeting bevonden inhouden door den scheepsmeter eene onderteekende verklaring op den Zeebrief gesteld.

Artikel 5.

Het Koninklijk besluit van 13 December 1837 (*Staatsblad* n°. 216) wordt ingetrokken.

De bewijzen, volgens dat besluit afgegeven, blijven van kracht tot dat het schip is hermeten.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, 't welk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 18den September 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *dertigsten* September 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 209.) ***BESLUIT*** *van den* 30*sten September* 1899, *waarbij ongegrond wordt verklaard het beroep van Jhr. Mr.* K. A. GODIN DE BEAUFORT *te* Maarsbergen *tegen eene uitspraak van den Directeur der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen te* Amsterdam, *in zake personeele belasting.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op het beroep, ingesteld door Jhr. Mr. K. A. GODIN DE BEAUFORT te *Maarsbergen*, tegen de uitspraak van den Directeur der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen te *Amsterdam* van 20 Maart 1899 op zijne aangifte tot verkrijging van teruggaaf van personeele belasting over 1898 wegens het perceel *Domsteeg* n°. 4 te *Utrecht*, hetwelk in dat jaar niet meer dan tien dagen bewoond zou zijn geweest;

Den Raad van State, Afdeeling voor de geschillen van bestuur, gehoord, advies van 19 Juli 1899, n°. 168;

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van 27 September 1899, n°. 35, Directe belastingen;

Overwegende, dat teruggaaf der belasting is geweigerd op grond, dat adressant in voornoemd perceel om de veertien dagen à drie weken zitting zou hebben gehouden; dat ingevolge art. 63, § 2, der wet tot regeling der personeele belasting gevorderd wordt, dat het perceel niet meer dan tien dagen bewoond is; dat bedoeld gebruik der woning als bewonen zou zijn aan te merken;

dat appellant erkent op meer dan tien dagen van het jaar 1898 zijne woning *Domsteeg* n°. 4 te *Utrecht* te hebben gebruikt, immers gedurende eenigen tijd in die woning te hebben vertoefd, doch voor de onjuistheid der genomen beslissing aanvoert:

1°. dat met de uitdrukking „bewonen" iets anders zou zijn bedoeld dan „gebruiken", daar de wet in art. 2 spreekt van „gebruiken" van gebouwen en in art. 63, § 2, van „bewonen" van eene woning;

2°. dat naar het gewoon spraakgebruik het woord „wonen" zekere continuïteit zou onderstellen, en wel zoodanige, dat de woning voor dag- en nacht*verblijf* worde gebruikt;

3°. dat, indien het gebruik van eene woning over dag gedurende een paar uren als „wonen" mocht kunnen worden gequalificeerd, dan nog zijne woning niet meer dan tien *dagen* of 240 uren zou zijn bewoond; dat toch de wet, sprekende van „meer dan tien dagen" niet de bepaling bevat, dat gedeelten van dagen als dagen worden beschouwd;

Overwegende ten aanzien van deze gronden van appellant:

ad 1°. dat het aangeduide verschil tusschen art. 2 en art. 63, § 2, niet bewijst, dat de wet voor een zelfde perceel met „bewonen" iets anders zou bedoelen dan „gebruiken", vermits dat verschil reeds hiermede voldoende is te verklaren, dat in het eene geval sprake is van gebouwen in het algemeen, in het andere geval echter uitsluitend van woningen;

ad 2° dat het niet de vraag is wat het spraakgebruik in het algemeen onder „wonen" verstaat, doch hoogstens zou zijn te onderzoeken wat het spraakgebruik zou bedoelen met: „het bewoond zijn van eene woning" en wel in het bijzonder: *op één bepaalden dag*, aangezien toch de dagen, bij de wet bedoeld, niet op elkaar behoeven te volgen;

ad 3°. dat het reeds moeilijk valt aan te nemen, dat de wetgever aan het woord „dag" de beteekenis zou hebben gehecht van den geheelen dag van 24 uren en aldus eene met het oog op de practijk zeer bedenkelijke bepaling zou hebben willen maken; dat echter geheel onaannemelijk is, dat hij daarbij de gedeelten van dagen zou hebben vergeten; dat echter de woorden: „niet meer dan tien dagen" ook niet in de eerste plaats doen denken aan de 240 uren van tien dagen; dat de voor de hand liggende en natuurlijke verklaring deze is, dat

het aantal dagen, waarop eene woning bewoond mag zijn, tot tien beperkt is;

Overwegende voorts:

dat art. 63, § 2, teruggaaf van belasting verleent, indien eene woning (afgezien van ten hoogste tien dagen) niet bewoond is;

dat naar het beginsel van art. 3 reeds de enkele aanwezigheid van meubelen een beletsel zou zijn voor die teruggaaf, vermits volgens dat artikel een gemeubeld perceel beschouwd wordt als in gebruik te zijn, terwijl de heffing der belasting volgens art. 2, § 1, rust op het gebruiken van perceelen;

dat art. 63, § 2, hierin voorziet door de woorden: „al is zij (de woning) gedurende het geheele jaar gemeubeld geweest" en aldus eene afwijking bevat van art. 3, waar dan ook uitdrukkelijk naar deze afwijking wordt verwezen;

dat het onmogelijk is, dat dezelfde bepaling, die om teruggaaf van belasting te verleenen het bloot *denkbeeldig* gebruik als een beletsel ter zijde stelt, geen beletsel voor die teruggaaf ziet in het *werkelijk* gebruik; in datgene, hetwelk de woning niet door middel van eene fictie, doch rechtstreeks aan de belasting onderwerpt;

dat omgekeerd, indien zelfs *feitelijk* gebruik der woning met behoud der aanspraak op teruggaaf was toegelaten, het slechts *fictief* gebruik zeer zeker geen bezwaar zou opleveren; dat dus in dit geval de woorden: „al is zij gedurende het geheele jaar gemeubeld geweest" geen zin zouden hebben, maar dat dan ook de verwijzing naar eene afwijking zou moeten staan in art. 2, § 1, en niet in art. 3;

dat om deze redenen het woord „bewonen" in art. 63, § 2, niet eene bepaalde wijze van gebruik kan aanduiden, doch moet uitdrukken het werkelijk gebruik, in tegenstelling met het vooraf genoemd denkbeeldig gebruik, bestaande in de aanwezigheid van meubelen;

dat overigens ook op andere plaatsen in de wet, waar in 't bijzonder sprake is van woningen, het woord „bewonen" voorkomt met de beteekenis van „gebruiken", zooals b. v. in art. 11, § 1, en in art. 33, § 3, waar het door plaats en aard der bepaling geen andere uitlegging toelaat dan dat het vervangt het „gebruiken" van art. 2, § 1;

Overwegende, dat mitsdien appellant, nu hij zijne woning *Domsteeg* n°. 4 te *Utrecht* op meer dan tien dagen van het jaar 1898 heeft gebruikt, geen aanspraak kan maken op teruggaaf der belasting over dat jaar;

Gezien de wet van 16 April 1896 (*Staatsblad* n°. 72);

Hebben goedgevonden en verstaan:

het ingesteld beroep ongegrond te verklaren.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* en te gelijk met zijn rapport in de *Staatscourant* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, Afdeeling voor de geschillen van bestuur.

's Gravenhage, den 30sten September 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

Uitgegeven den *achttienden* October 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 210.) ***BESLUIT*** *van den 3den October* 1899, *houdende nadere wijziging van het Koninklijk besluit van 27 Juli* 1887 (Staatsblad *n*. 140) *betreffende het houden van bevolkingsregisters.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 29 Augustus 1899, n°. 3152[1], afdeeling Binnenlandsch Bestuur;

Den Raad van State gehoord (advies van 26 September 1899, n°. 13);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 29 September 1899, n°. 5449, afdeeling Binnenlandsch Bestuur;

Gelet op de wet van 17 April 1887 (*Staatsblad* n°. 67) en op artikel 140 der Gemeentewet;

Hebben goedgevonden en verstaan:

te bepalen:

Artikel 1.

Artikel 23*h*, eerste lid, van het Koninklijk besluit van 27 Juli 1887 (*Staatsblad* n°. 140), gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 12 Februari 1889 (*Staatsblad* n°. 32) wordt gelezen als volgt:

„Het ambt, beroep of bedrijf worden zoo nauwkeurig mogelijk en niet door algemeene bewoordingen in kolom 12 aangeduid, met vermelding, wat het bedrijf betreft, of de persoon daarin als hoofd (hetzij voor eigen, hetzij voor anderer rekening) werkzaam is dan wel als ondergeschikte; voor allen, die geen ambt,

beroep of bedrijf hebben, wordt de kolom onmgevuld gelaten".

Artikel 2.

Het opschrift van kolom 12 van model n°. 1 en van kolom 9 van model n°. 2 behoorende bij het Koninklijk besluit van 27 Juli 1887 (*Staatsblad* n°. 140), gewijzigd bij het Koninklijk Besluit van 12 Februari 1889 (*Staatsblad* n°. 32) wordt gelezen als volgt:

„Ambt, beroep of bedrijf. Bij bedrijven vermelden of de persoon daarin als hoofd (hetzij voor eigen, hetzij voor anderer rekening) (H) werkzaam is, dan wel als ondergeschikte (O)".

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan kennis zal worden gegeven aan den Raad van State.

Het Loo, den 3den October 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *veertienden* October 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 211.) ***BESLUIT*** *van den 3den October* 1899, *houdende nadere wijziging van het Koninklijk besluit van 27 Juli* 1887 (Staatsblad *n°.* 142) *tot regeling der inschrijving in registers van personen, samenwonend in gebouwen, gestichten of schepen, staande onder bestuur of toezicht van Rijkswege.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 5 September 1899, n°. 3152[2], afdeeling Binnenlandsch Bestuur;

Den Raad van State gehoord (advies van 26 September 1899, n°. 14);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 29 September 1899, n°. 5450, afdeeling Binnenlandsch Bestuur;

Gelet op de wet van 17 April 1887 (*Staatsblad* n°. 67) en op artikel 140 der Gemeentewet;

Hebben goedgevonden en verstaan:

te bepalen:

Eenig artikel.

Artikel 4, 4°, van het Koninklijk besluit van 27 Juli 1887 (*Staatsblad* n°. 142), laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit

van 29 Maart 1899 (*Staatsblad* n°. 89) wordt gelezen als volgt: „De groep van personen volgens de onderscheiding in artikel 1, waartoe de ingeschrevene behoort, met opgave voor de personen behoorende tot de groepen n°. 2 en 3, in dat artikel aangewezen van de betrekking waarin zij werkzaam zijn of waarin zij staan tot dengene, tot wiens huishouding zij behooren, met vermelding, voor zooveel het bedrijf betreft of de persoon daarin werkzaam is als hoofd (hetzij voor eigen, hetzij voor anderer rekening) of als ondergeschikte".

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan kennis zal worden gegeven aan den Raad van State.

Het Loo, den 3den October 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *veertienden* October 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 212.) ***BESLUIT*** *van den 5den October* 1899, *houdende beschikking op het beroep, ingesteld door den Raad der gemeente* Weerselo, *tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van* Overijssel *dd.* 13 *April* 1899, 2*e afd. n°.* 1144/1036, *waarbij aan het hoofd der openbare lagere school te* Dulder, *gemeente* Weerselo, *wegens gemis van vrije woning eene vergoeding voor huishuur van f* 200 *is toegekend.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op het beroep, ingesteld door den Raad der gemeente *Weerselo*, tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van *Overijssel* dd. 13 April 1899, 2e afd., n°. 1144/1036, waarbij aan het hoofd der openbare lagere school te *Dulder*, gemeente *Weerselo*, wegens gemis van vrije woning eene vergoeding voor huishuur van f 200 is toegekend;

Den Raad van State, afdeeling voor de geschillen van bestuur, gehoord (advies van 30 Augustus 1899, n°. 186);

Op de voordracht van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van 2 October 1899, n°. 5029, afdeeling Onderwijs;

Overwegende, dat, nadat de Raad der gemeente *Weerselo* op 22 November 1898 afwijzend had beschikt op het verzoek van TH. J THIEN, hoofd der openbare lagere school te *Dulder*, om bij die school eene onderwijzerswoning te bouwen, welk verzoek gegrond was op adressants voornemen om in het huwelijk te treden, deze zich tot Gedeputeerde Staten van *Overijssel* gewend heeft en hun heeft verzocht te bevorderen, dat in de nabijheid van de school eene woning voor hem gebouwd worde;

dat Gedeputeerde Staten naar aanleiding van dit verzoek bij besluit van 13 April 1899, 2e afd., n°. 1144/1036 hebben goedgevonden met wijziging van hun besluit van 27 Januari 1881, 3e afd., n°. 186/192 (*Provinciaal Blad* n°. 6) te bepalen, dat te rekenen van 1 Mei 1899 de onderwijzer, hoofd der lagere school te *Dulder*, gemeente *Weerselo*, wegens gemis van vrije woning eene vergoeding zou genieten van f 200; dat zij daarbij hebben overwogen, dat in de buurtschap *Dulder* geene enkele woning is te huren, en de Raad, uitgenoodigd om in het belang niet alleen van het schoolhoofd, maar ook in dat van het onderwijs eene woning te laten bouwen, daartoe ongenegen is bevonden; dat er onder deze omstandigheden termen bestaan de vergoeding van huishuur — thans f 100 bedragende — te verhoogen tot zoodanig bedrag, dat het hoofd der school in staat worde gesteld eene voor hem geschikte woning, waar dan ook, te huren;

dat de Raad der gemeente *Weerselo* zich daarop tot Ons heeft gewend met het verzoek, dat het Ons moge behagen, met vernietiging van het besluit van Gedeputeerde Staten van *Overijssel*, dd. 13 April 1899, 2e afd., n°. 1144/1036, te verstaan, dat er geene termen aanwezig zijn om in het bij besluit van dat college, dd. 27 Januari 1881, 3e afd., n°. 186/192 vastgestelde bedrag der vergoeding voor huishuur voor het hoofd der lagere school te *Dulder*, gemeente *Weerselo*, verandering te brengen; dat appellant daarbij heeft te kennen gegeven, dat het niet in de bedoeling van artikel 26, al. 5 der wet tot regeling van het lager onderwijs kan gelegen zijn om aan Gedeputeerde Staten de bevoegdheid toe te kennen eene eenmaal door dat college geregelde vergoeding voor huishuur *willekeurig* te veranderen, zonder dat er *nieuwe* omstandigheden voorhanden zijn, welke eene dergelijke wijziging noodzakelijk maken, als hoedanig het voornemen van het tegenwoordig hoofd der school om in het huwelijk te treden niet kan gelden, terwijl de wetgever ongetwijfeld nog veel minder met die bepaling aan Gedeputeerde Staten een wapen heeft in handen willen geven, ten einde door het bepalen van eene bovenmatig hooge vergoeding voor huishuur, feitelijk eene gemeente te dwingen tot het bouwen van onderwijzerswoningen; dat in deze streken op het platte land nooit meer dan f 100 vergoeding per jaar voor gemis van vrije woning is toegekend; dat TH. J. THIEN bij zijne sollicitatie wist, dat er te *Dulder* geene geschikte woning beschikbaar was, en de wet tot regeling van het lager onderwijs geene bepaling kent, welke de gemeente verplicht onderwijzerswoningen beschikbaar te stellen; dat het gemeentebestuur het met de belangen der gemeente „en veelal ook met die der

onderwijzers" strijdig acht in de verschillende buurtschappen onderwijzerswoningen te bouwen; dat sedert 21 Januari 1881 de huishuren in *Weerselo* niet zijn gestegen, maar veeleer gedaald, en dat f 200 voor die gemeente buitensporig hoog zou zijn;

Overwegende, dat in art. 26 der wet tot regeling van het lager onderwijs is bepaald, dat het hoofd eener lagere school boven zijne jaarwedde vrije woning geniet, zoo mogelijk met een tuin, en dat, ingeval hem geene vrije woning kan verschaft worden, hij eene billijke vergoeding voor huishuur ontvangt, waarvan het bedrag door Gedeputeerde Staten wordt bepaald;

dat Gedeputeerde Staten ongetwijfeld bevoegd zijn dit bedrag, eenmaal vastgesteld, te allen tijde te wijzigen, indien zij meenen, dat daartoe termen bestaan;

dat de wetgever, sprekende van eene vrije woning met tuin, blijkbaar bedoeld heeft aan het hoofd eener lagere school te verschaffen eene woning voor een gezin, en dat derhalve de vergoeding voor huishuur eveneens moet worden berekend naar de huurprijs eener dergelijke woning;

dat niet behoeft te worden nagegaan, of het door Gedeputeerde Staten in 1881 vastgestelde bedrag al of niet was eene billijke vergoeding voor huishuur, maar slechts, of het thans bepaalde bedrag op dit oogenblik eene billijke vergoeding is;

dat, blijkens de berichten van Gedeputeerde Staten en van het schooltoezicht dienaangaande als vaststaande mag worden aangenomen, dat voor geen lager bedrag dan f 200 in de nabijheid der school eene geschikte woning is te huren, en dat het zich ook niet laat aanzien, dat dit binnenkort het geval zal zijn;

dat wel door adressant is beweerd, dat eene huurprijs van f 200 bovenmatig hoog is, maar dat hij in gebreke is gebleven deze bewering door feiten te staven, en bovendien zelf erkent, dat te *Dulder* voor f 100 geene ook maar eenigszins geschikte woning te verkrijgen is;

dat derhalve het door Gedeputeerde Staten van *Overijssel* bij besluit van 13 April 1899, 2e afd., n°. 1144/1036, vastgesteld bedrag van f 200 is te beschouwen als eene billijke vergoeding voor huishuur voor het hoofd der openbare lagere school te *Dulder*:

Gezien de wet tot regeling van het lager onderwijs:

Hebben goedgevonden en verstaan:

met handhaving van het bestreden besluit van Gedeputeerde Staten het daartegen ingesteld hooger beroep te verklaren ongegrond.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* geplaatst en tegelijk met de in hoofde dezes vermelde voordracht van genoemden Minister in de *Nederlandsche Staatscourant* opgenomen zal worden, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, afdeeling voor de geschillen van bestuur.

Het Loo, den 5den October 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

Uitgegeven den *twintigsten* October 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.